

Veľký Spor ***Študentská príručka***

Autorské práva (C) 2003 od
Merlin Beerman a Revelation Publications.
Všetky práva celosvetovo vyhradené.

Podmienky a povolenie k distribúcii

Naším presvedčením je, že pokiaľ kopírujete a nezdieľate túto knihu z ostatnými, budete súdený pred Pánom, preto vás vyzývame aby ste ju zdieľali s tým, s kým môžete, bez nároku na zisk a pod nasledujúcimi podmienkami. Táto študentská príručka môže byť uložená v PDF formáte alebo prefotená a následne vytlačená za účelom zdieľania. Nemôžete ju predat', a tieto autorské práva musia byť zachované v každej kópii.

www.Bible-Lessons.org
PublisherForGod@gmail.com

Otázky a zostavenie Merlin Beerman
Ilustrácie – Autorské práva © Lars Justinen
Komentár skrátený s kapitol knihy
Veľký spor vekov od E. G. White

***Katolícky preklad — © Copyright Spolok
svätého Vojtecha.***

***Evanjelický preklad — © Copyright
Evanjelická cirkev Augsburského vyznania
— ecav.sk Všetky práva rezervované .***

**Komentáre k tejto príručke sú
pozbierané z knihy, Veľký spor vekov.
Aby ste získali ešte väčšie pochopenie,
odporúčame Vám zakúpiť si kompletnú
knihu.**

Obsah

- 1. Pôvod zla**
- 2. Najväčší nepriateľ človeka**
- 3. Padlí anjeli?**
- 4. Najväčší podvodník**
- 5. Tajomstvo nesmrteľnosti**
- 6. Môžeme hovoriť s mŕtvymi?**
- 7. Nastávajúci boj**
- 8. Naša jediná istota**
- 9. Záverečné varovanie**
- 10. Doba súženia**
- 11. Vyslobodenie**
- 12. Ukončená minulosť**
- 13. Víťazstvo lásky**

Prílohy
Sloboda vedomia v ohrození
Predstavenie

Publikovanie tejto knihy nemá za úlohu Vám povedať, že hriech a jeho deštrukcia existujú, tento fakt je dávno známy. Ako donútený účastník tohto nezmieriteľného sporu medzi dobrom a zlom, medzi životom a smrťou, pýtate sa niekedy tieto otázky:

Ako tento veľký boj začal?

Aké princípy sú v ňom zahrnuté?

Ako dlho bude pokračovať?

Ako skončí?

Ako sa môžem ubezpečiť, že nebudem oklamáný?

Ako môže boj o moje srdce, byť ukončený víťazstvom?

Môžeme komunikovať s mŕtvymi?

Aký je zmysel existencie?

Ako budem vedieť, že koniec je blízko?

Je tu naozaj nádej pre budúcnosť bez trápenia, bolesti, nespravodlivosti a smrti?

Naberte odvahu! Boh, ktorý stvoril v tebe dúfanie v lepšiu existenciu a túžbu po pravde, Vás nezdráha životného poznania pred Vami samotnými.

Ste pozvaný na neuveriteľnú cestu cez biblickú študentskú príručku s názvom Veľký spor vekov. Počas toho ako nájdete odpovede, na otázky uvedené vyššie, získate taktiež porozumenie kritických momentov posledného dňa, ktoré Vás lepšie pripraví na rozhodovanie, ktoré URČÍ Váš večný osud.

Lekcia 1

Pôvod zla

(1) PREČO NIE JE BOH ZODPOVEDNÝ ZA HRIECH?

*Nech nikto nehovorí, keď je pokúšaný,
že vraj pokúšaný som pokušením od
Boha, lebo ved' Boha nemožno
pokúšať na zlé, a tiež ani sám
nepokúša nikoho. (Jakubov 1,13)*

Mnohých ľudí znepokojuje otázka, ako vzniklo a prečo existuje zlo. Vidia jeho pôsobenie a strašné následky v podobe utrpenia a smrti, preto sa pýtajú, ako sa niečo také môže diať, keď vládne neskonalé múdry, láskavý a mocný Boh. Toto tajomstvo si nevedia vysvetliť. Neistota a pochybnosti ich natoľko zaslepili, že vôbec nevnímajú spásne pravdy jasne zjavené v Božom slove. Pri

hľadanie odpovede na otázku, prečo existuje zlo, sa niektorí ľudia zaoberajú tým, čo nám Boh nezjavil, a preto nenachádzajú odpoveď. Tí, čo majú sklony pochybovať a mudrovať, tým ospravedlňujú svoj odmietavý postoj k Písmu. Iní nenachádzajú uspokojivé riešenie problému zla preto, lebo pretrvávajúce tradície a nesprávne výklady im zatemnili biblické učenie o Bohu a zásadách jeho vlády, a tým aj o riešení problému zla a hriechu.

(2) AKÁ JE BIBLICKÁ DEFINÍCIA HRIECHU?

Každý, kto pácha hriech, porušuje zákon, lebo hriech je porušenie zákona. (Prvý list Jánov 3,4)

Zlo je votrelec, ktorého existenciu nemožno zdôvodniť. Je tajomné a nelogické, ospravedlňovať zlo znamená obhajovať ho. Keby sme ho mohli ospravedlniť a keby sme našli dôvod jeho vzniku, zlo by prestalo byť zlom. Jedinú definíciu zla, hriechu, nám dáva Božie slovo: „Hriech je prestúpenie zákona.“ Je to prejav nepriateľstva namierený proti veľkému zákonu lásky, základu Božej vlády.

(3) AKÉ ZÁKLADNÉ PRINCÍPY CHARAKTERIZUJÚ BOŽIU VLÁDU?

*Spravodlivosť a právo sú základom
Tvojho trónu, milosť a vernosť Ťa
predchádzajú. (Žalmy 89,15)*

Pretože zákon lásky je základom Božej vlády, šťastie všetkých stvorených bytostí záviselo od ich dokonalého súladu so vznešenými zásadami spravodlivosti. Boh si praje, aby mu celé stvorenstvo slúžilo z lásky a úcty, ktoré pramenia z vedomého ocenenia Božej povahy. Nechce vynútenú vernosť a oddanosť. Všetkým dáva slobodnú vôľu, aby mu mohli dobrovoľne slúžiť.

(4) KTO PORUŠIL BOŽÍ ZÁKON A STAL SA AUTOROM HRIECHU?

*Ach, ako si spadol z neba, ty jasná
hviezda, syn rannej zory. Zoťatý si na
zem, ty, ktorý si premáhal národy.
(Izaiáš 14,12)*

Hriech vznikol v bytosti, ktorú Boh najviac poctil hneď po Kristovi, kto mocou a slávou prevyšoval ostatných nebešťanov.

(5) V KTOROM ŠTÁDIU BOH STVORIL LUCIFERA?

*Bol si dokonalý vo svojich cestách odo
dňa svojho stvorenia až dovtedy, keď sa
zistila zvrátenosť pri tebe. (Ezechiel
28,15)*

Pred svojím pádom do hriechu bol
Lucifer prvým cherubom, bol svätý a
nepoškvrnený.

(6) O AKÝCH FYZICKÝCH VLASTNOSTIACH SA LUCIFER ROZHOVORIL, KTORÉ MU PRINIESLI TÚŽBU PO HRIEŠNOM SEBA-JÁSANÍ?

*“Tvoje srdce spyšnelo pre tvoju krásu,
skazil si svoju múdrosť kvôli lesku...”
(Ezechiel 28,17)*

Lucifer sa mohol aj ďalej tešiť z
Božej priazne, zástupy anjelov by ho
boli aj ďalej milovali a ctili, mohol
používať svoju veľkú múdrosť pre blaho
iných a na oslavu svojho Tvorcu...
Lucifer začal pozvoľna podliehať túžbe
po sebavyvýšení... Namiesto toho, aby
zveleboval Boha ako zvrchovaný objekt
lásky a vernosti všetkých stvorených
bytostí, Lucifer sa snažil získať si ich
službu a pocty pre seba. Toto knieža
anjelov zatúžilo po pocte, ktorú dal

večný Otec svojmu Synovi. Lucifer zatúžil po moci, ktorá prislúchala jedine Božiemu Synovi, Kristovi.

(7) AKÝ JE VÝSLEDOK HRIEŠNEJ REBÉLIE PROTI BOŽIEMU PRÁVU?

*Lebo odmena za hriech je smrť, ale
Božím darom milosti je večný život v
Kristovi Ježišovi, Pánovi našom.
(Rimanom 6,23)*

Celé nebo radostne odzrkadlovalo slávu Stvoriteľa a oslavovalo ho. Všetci uctievali Boha a všetko naplňal mier a radosť. V nebeskom súlade začal však rušivo znieť falošný tón. V mysliach bytostí, ktorých zvrchovaným poslaním bola oslava Boha, vyvolávali snahy po sebavyvýšení neblahé predtuchy.

Nebeská rada sa snažila Lucifera presvedčiť. Boží Syn ho upozornil na veľkosť, dobrotu a spravodlivosť Stvoriteľa, ako aj na svätosť a nemennosť jeho zákona. Boh ustanovil v nebi poriadok a Lucifer by zneuctil Stvoriteľa a zničil sám seba, keby sa týmto poriadkom neriadil. No varovné upozornenie prameniace z večnej lásky a milosti vyvolalo v Luciferovi len odpor. On totiž podľahol žiarlivosti na Božieho Syna a začal konať ešte rozhodnejšie.

(8) K ČOMU VIEDLA LUCIFEROVA PÝCHA?

*Povedal si si v srdci: Vystúpim do
nebies, hore nad Božie hviezdy vyvýšim
svoj trón a posadím sa na vrchu
zhromaždenia, na najkrajnejšom
severe. Vystúpim na výšiny oblakov,
podobný budem Najvyššiemu. (Izaiáš
14,13-14)*

Lucifer sa začal vystatovať svojou slávou a to v ňom roznecovalo túžbu po nadvláde. Pocty, ktoré mu nebešťania preukazovali, nechápal ako Boží dar a nebol za ne vd'ačný svojmu Tvorcovi. Vyžíval sa vo vlastnej sláve a vznešenosti a chcel sa vyrovnat' Bohu. Zástupy nebešťanov ho milovali a ctili. Anjeli radostne splňali jeho príkazy, bol najviac obdarený múdrosťou a slávou. Za knieža celého neba však nebešťania uznávali Božieho Syna, pretože bol jedno s Otcom v sile a moci.

Kristus mal účasť na všetkých Božích plánoch, no Lucifer nebol do hĺbky Božích zámerov zasvätený. Tento mocný anjel sa pýtal: „Prečo má byť Boží Syn niečím viac? Prečo má vznešenejšie postavenie ako ja?“

(9) AKÚ REPUTÁCIU LUCIFER ZÍSKAL, ZA JEHO KONŠPIRAČNÉ

KLAMSTVO?

Vy ste z otca diabla a žiadosti svojho otca chcete činiť. On bol vrahom ľudí od počiatku a nestál v pravde, lebo nieto v ňom pravdy. Keď hovorí lož, hovorí zo svojho vlastného, pretože je luhár a otec lži. (Ján 8,44)

Opustil svoje miesto v bezprostrednej blízkosti Boha a začal medzi anjelmi šíriť nespokojnosť. Pôsobil tajuplne a skryto, určitý čas tajil svoj skutočný zámer predstieranou úctou k Bohu, no pritom chcel vzbudiť nespokojnosť so zákonmi platnými medzi nebešťanmi tvrdením, že ide o ich zbytočné obmedzovanie. Vyhlasoval, že anjeli by sa mali riadiť svojou vlastnou vôľou, pretože sú prirodzene svätí.

Obviňovaním Boha, že je nespravodlivý, keď preukázal väčšiu česť Synovi, sa Lucifer snažil v nebešťanoch vzbudiť sebaľútosť. Tvrdil, že sa neusiluje získať väčšiu moc, česť či vznešenejšie postavenie, ale že chce získať slobodu pre všetkých obyvateľov neba, aby dospeli na vyššiu úroveň svojho bytia.

(10) AKÉ RYSY CHARAKTERU BOH UKÁZAL PRI JEDNANÍ S LUCIFEROM, KTORÉ POUŽÍVA TAKTIEŽ PRI NÁS?

***Alebo či pohŕdaš bohatstvom Jeho
dobrotivosti, trpezlivosti, zhovievavosti
a nevieš, že dobrota Božia t'a vedie k
pokániu? (Rimanom 2,4)***

Boh vo svojom veľkom milosrdenstve dlho znášal Luciferovo správanie. Nezosadil ho z jeho vysokého postavenia okamžite, keď prvýkrát prejavil nespokojnosť, ba ani vtedy nie, keď Lucifer začal medzi anjelmi šíriť svoje lživé dôvody. Ešte dlho ho trpel v nebi. Opätovne mu ponúkol odpustenie pod podmienkou, že svoju chybu uzná a podriadi sa. Boh vynaložil úsilie, aké môže prejsť len nekonečná láska a múdrosť, aby ho presvedčil, že koná nesprávne.

Dovtedy v nebi nikto nepoznal nespokojnosť. Lucifer sám spočiatku nevedel, kam ho zavedie, nechápal skutočnú podstatu svojich pocitov. Keď sa však ukázalo, že jeho nespokojnosť nemá dôvod, Lucifer sa presvedčil, že sa mýli. Božie požiadavky sú spravodlivé a mal by ich verejne uznať. Keby to urobil, zachránil by seba i mnohých anjelov. V tom čase sa ešte celkom nespreneveril Bohu.

Aj keď svoje miesto cheruba opustil, Boh by mu bol iste znova zveril jeho poslanie, keby bol ochotný vrátiť sa k nemu, uznať jeho múdre zámery a uspokojiť sa s úlohou, ktorú mu vo

svojom pláne vymedzil. Pýcha mu však nedovolila podriaďiť sa. Svoje stanovisko hájil neústupčivo. Tvrdil, že sa nemusí kajať a začal otvorene bojovať proti svojmu Tvorcovi.

(11) POČAS JEHO REBÉLIE, KOĽKO ANJELOV SA PODARILO SATANOVÍ OKLAMAŤ?

*Jeho chvost zmietol tretinu nebeských hviezd a zvrhol ich na zem. Tento drak sa postavil pred ženu, ktorá mala rodiť, aby zožral dieťa, len čo ho porodí.
(Zjavenie Jána 12,4)*

Všetky svoje skvelé schopnosti a sily teraz použil na to, aby oklamal podriadených anjelov a získal si ich náklonnosť. Ba pre svoje zradné zámery sa nezdráhal prekrútiť aj varovné upozornenie Božieho Syna. Anjelom, ktorí ho vrúcne milovali a najviac mu dôverovali, nahovoril, že Boh s ním zaobchádza nespravodlivo, neberie ohľad na jeho postavenie a obmedzuje jeho slobodu.

Od nesprávneho výkladu varovných slov prešiel k ich prekrúcaniu a hrubému falšovaniu. Božieho Syna obvinil, že ho chce pokoriť pred obyvateľmi neba. Pokúsil sa vyvolať aj roztržku medzi sebou a anjelmi, ktorí boli oddaní Bohu. Všetkých, ktorých nemohol zviest' a

získať na svoju stranu, obvinil, že im nezáleží na blahu nebeských bytostí. Obviňoval ich práve z toho, čo sám konal. Svoje obvinenie zdôvodňoval tým, že Boh s ním zaobchádza nespravodlivo, prekrúcal Stvoriteľove slová i skutky.

Anjelov sa snažil zmiast' vypočítavými dôvodmi o Božích zámeroch. Všetky jednoduché skutočnosti zahalil tajomstvom a ľstivým prekrúcaním spochybnil aj najzrozumiteľnejšie výroky Najvyššieho. Jeho pôvodné vznešené postavenie úzko späté s Božou vládou dodávalo jeho výmyslom väčšiu dôležitosť a zviedlo mnohých anjelov, takže sa pripojili k jeho vzbure proti Stvoriteľovi vesmíru.

(12) PREČO BOH, V JEHO NEKONEČNEJ MÚDROSTI DOVOLIL SATANOVÍ, ABY NAPLNO ODHALIL SVOJ SKUTOČNÝ CHARAKTER?

Kto chodí bez úhony, chodí bezpečne, kto však krivými cestami, ten sa prezradí. (Príslovia 10,9)

Boh prozreteľne dovolil, aby satan pokračoval vo svojom diele, kým nespokojnosť neprerástla do otvorenej vzbury. Bolo treba, aby satan úplne

rozvinul svoje zámery, aby všetci spoznali ich podstatu a skutočné ciele.

Lucifer ako pomazaný cherub zastával vysoké postavenie. Nebeské bytosti ho milovali a on mal na nich veľký vplyv. Pod Božiu vládu patrili nielen nebešťania, ale aj všetky stvorené svety. Satan sa nazdával, že ak sa mu podarí zatiahnuť do vzbury anjelov, podarí sa mu to aj pri ostatných stvorených bytostiach.

Prefíkane predstavoval problém zo svojho hľadiska a snažil sa dosiahnuť svoj zámer ľstivými dôvodmi. Vynaložil veľké úsilie, aby oklamal iných. Klamstvom a ľst'ou sa mu darilo získať určitý predstih. Ani verní anjeli nedokázali odhaliť jeho povahu a postrehnúť zámer jeho počínania.

(13) PREČO BOH NEZNIČIL SATANA NA ZAČIATKU REBÉLIE?

Všemohúceho nenájdeme, veľký je v moci a v práve; nijakú spravodlivosť nepotlačí. (Jób 37,23)

Aj keď Božia nekonečná múdrosť rozhodla, že satan už ďalej nemôže zostať v nebi, tento nepriateľ nebol zničený. Keďže Boh prijíma len službu lásky, oddanosť stvorených bytostí musí vychádzať z presvedčenia, že je

spravodlivý a láskavý. Pretože obyvatelia neba a ostatných vesmírnych svetov neboli pripravení pochopiť podstatu zla a jeho následky, nemohli by zničenie satana chápať ako prejav Božej spravodlivosti a milosti. Keby bol satan hneď zničený, nebešťania by slúžili Bohu skôr zo strachu než z lásky. Vplyv pôvodcu zla by celkom nevymizol a nebol by úplne odstránený ani duch vzbury.

Zlo muselo dozrieť. V záujme večného blaha celého vesmíru musí satan plnšie rozvinúť svoje zámery, aby všetky stvorené bytosti poznali skutočnú podstatu vzbury proti Božej vláde a aby Božia spravodlivosť a milosť, ako aj nezmeniteľnosť Božieho zákona boli navždy obhájené.

Satanova vzburá mala byť naveky poučením pre celý vesmír, stálym svedectvom o podstate hriechu a jeho strašných následkoch. Vplyv satanových myšlienok na ľudí i anjelov ukáže, aké plody prináša vzburá proti Božej autorite. Potvrdí sa, že šťastie všetkých stvorených bytostí môže zabezpečiť len Božia vláda a Boží zákon. Tak sa dejiny tohto strašného pokusu o vzburu stanú pre všetkých trvalou výstrahou, aby nepodľahli klamstvám o podstate zla a budú ich chrániť pred jeho páchaním a následkami.

(14) K AKÉMU

KATASTROFICKÉMU MOMENTU VIEDLA SATANOVA REBÉLIA?

„A povstal boj na nebi. Michal a jeho anjeli bojovali proti drakovi; i drak a jeho anjeli bojovali, "ale nevydržali, v nebi pre nich nebolo už miesta. Veľký drak, starý had, nazývaný diablom a satanom, zvodca celého sveta, zvrhnutý bol na zem a jeho anjeli s ním.

(Zjavenie Jána 12,7-9)

Až do konca sporu v nebi sa veľký votrelec neprestával obhajovať. Keď Boh oznámil, že musí byť so svojimi prívržencami z neba vyhnaný, vodca vzbúrencov otvorene vyhlásil, že pohŕda Stvoriteľovým zákonom. Znova zopakoval svoje tvrdenie, že anjeli nepotrebujú nijaký dozor a že majú mať slobodu konať podľa svojej vôle, ktorá ich vždy vedie správne. Hanobil Božie nariadenie ako obmedzovanie slobody a vyhlásil, že chcel dosiahnuť zrušenie zákona, aby nebešťania mohli bez tejto zábrany dosiahnuť vyšší a vznešenejší stupeň svojho bytia.

(15) PO TOM AKO BOL VYHNANÝ Z NEBA, KDE ZALOŽIL SATAN SVOJE KRÁĽOVSTVO?

***Veľký drak, starý had, nazývaný
diablom a satanom, zvodca celého
sveta, zvrhnutý bol na zem a jeho anjeli
s ním. (Zjavenie Jána 12,9)***

Postoj, ktorý spôsobil vzburu v nebi, dodnes podnecuje odpor voči Bohu na zemi. Aj voči ľuďom sa správa satan tak, ako sa na začiatku správal k anjelom. Jeho odbojné myšlienky podnecujú tých, ktorí odmietajú Boha. Aj títo ľudia sa pokúšajú žiť bez zábran Božieho zákona a nabádajú aj iných, že prestupovaním Božích požiadaviek získajú slobodu. Len čo im niekto poukáže na hriech, vzbĺkne v nich nenávisť a odpor. Keď im Božie varovné posolstvá zasiahnu srdce, satan ich nabáda, aby sa bránili a usilovali sa získať podporu aj od iných. Namiesto nápravy chýb sa búria proti každému, kto ich napomenie, akoby on bol jedinou príčinou ich ťažkostí. Od čias spravodlivého Ábela dodnes badať rovnaký odpor proti tým, čo sa odvažujú vyčítať im hriechy.

Satan zvádza ľudí k hriechom aj falošnou predstavou Boha práve tak, ako to robil v nebi, kde ho predstavil ako prísneho a panovačného vládcu. Keď sa mu to podarilo, tvrdil, že príčinou pádu človeka do hriechu sú nespravodlivé Božie požiadavky, ktoré podnietili jeho vzburu.

(16) AKÁ JE PRAVÁ PODSTATA BOŽIEHO CHARAKTERU?

I prešiel Hospodin popred neho a volal: Hospodin, Hospodin, Boh milosrdný a ľútostivý, zhovievavý a hojný v milosti a vernosti, zachovávajúci priazeň tisícim, odpúšťajúci vinu, priestupok a hriech, ktorý však nenecháva bez trestu... (Exodus 34,6-7)

(17) AKO BOH UKAZUJE SVOJU VEĽKÚ LÁSKU A MILOŠŤ?

Lebo tak Boh miloval svet, že svojho jednorodeného Syna dal, aby nezahynul, ale večný život mal každý, kto verí v Neho. (Ján 3,16)

Boh prejavil vyhnaním satana z neba svoju spravodlivosť a obhájil česť svojej vlády. Keď však človek podľaťhol ľži odpadnutého kniežaťa a anjelov a zhrešil, Boh mu preukázal svoju lásku tým, že poslal svojho jednorodeného Syna, aby na zemi zomrel za ľudstvo padlé do hriechu. V ponuke tejto záchrany človeka sa prejavila Božia povaha. Kristov kríž je svedectvom celému vesmíru, že Boh nie je zodpovedný za Luciferovu cestu zla.

(18) AKO ZLÝ MUŽI HOVORILI, O SATANOVÝCH NEKALÝCH ÚMYSLOCH ZNIČIŤ JEŽIŠA POČAS JEHO POZEMSKÉHO VLÁDNUTIA?

***Oni však znova skríkli: Ukrižuj Ho!
(Marek 15,13)***

Skutočná povaha pôvodcu zla sa naplno odhalila v priebehu zápasu medzi ním a Božím Synom počas Spasiteľovho pozemského života. Satanov krutý boj proti Vykupiteľovi sveta jedinečne pomohol anjelom i celému vernému vesmíru zbaviť sa akéhokoľvek súcitu s pôvodcom vzbury. Rúhavá požiadavka, aby sa mu Kristus poklonil, jeho trúfalosť vyviesť Krista na vrchol vysokého vrchu a na strechu svätyne, jeho zákerný návrh, aby Kristus skočil dolu, trvalá nenávisť, ktorou ho prenasledoval z miesta na miesto a nabádal kňazov i ľud, aby odmietli Kristovu lásku a nakoniec aby volali: „Ukrižuj ho! Ukrižuj ho!“ – to všetko vyvolávalo údiv a odpor vesmíru.

Teraz bolo jasné, že satan nemá nijaký dôvod na ospravedlnenie vzbury. Odhalil svoju pravú povahu luhára a vraha. Ukázalo sa, že pôvodca hriechu by aj v nebi prejavil rovnakého ducha, akým ovládal ľudí, keby bol mohol vládnuť obyvateľom neba. Hoci tvrdil,

že prestúpenie Božieho zákona by znamenalo slobodu a vyšší stupeň života, potvrdilo sa, že neposlúchanie zákona prináša otroctvo a záhubu.

(19) ČO BOH DOSIAHOL OBETOVANÍM SVOJHO SYNA, KTORÉ NÁSLEDNE ODHALILO JEHO CHARAKTER VESMÍRU?

A to všetko je z Boha, ktorý nás zmieril so sebou v Kristovi a zveril nám službu zmierenia, (Druhý list Korint'anom 5,18)

Boh prejavil svoj odpor k vzbure. Celé nebo pochopilo, že v odsúdení satana a v záchrane človeka sa prejavila Božia spravodlivosť. Lucifer tvrdil, že ak je Boží zákon nezmeniteľný a trest nevyhnutný, potom musí byť každý priestupník navždy vylúčený z Božej priazne. Podľa jeho predstavy hriešne ľudstvo nemožno vykúpiť, a preto je jeho právoplatnou korisťou. Kristova smrť sa však stala nezvratným dôkazom v prospech človeka. Zákonom požadovaný trest padol na toho, kto je rovný Bohu, človek teda môže prijať Kristovu spravodlivosť a životom pokánia a pokory zvíťaziť nad satanovou mocou podobne, ako zvíťazil Boží Syn. Tak Boh zostal spravodlivý a

súčasne ospravedlňuje všetkých, ktorí veria v Ježiša Krista.

(20) ČO BOLO VYMEDZENOU MISIOU KRISTA?

"Nemyslite si, že som prišiel zrušiť zákon alebo prorokov; neprišiel som zrušiť, ale naplniť." (Matúš 5,17)

Spasiteľ prišiel na svet nielen trpieť a zomrieť a tým zachrániť človeka, on prišiel aj vyvýšiť a zvelebiť zákon (Izaiáš 42,21). Nešlo len o to, aby obyvatelia tohto sveta správne chápali Boží zákon, ale aby celému vesmíru dokázal, že tento zákon je nezmeniteľný.

Keby sa požiadavky Božieho zákona dali obísť, Boží Syn nemusel obetovať svoj život, aby sa splatila vina za jeho prestúpenie. Smrť Ježiša Krista dokazuje nezmeniteľnosť Božieho zákona. Obet', ku ktorej viedla Otca i Syna nekonečná láska v záujme záchrany hriešnikov, ukazuje celému vesmíru, že spravodlivosť a milosrdenstvo sú základom Božieho zákona a vlády.

(21) ČO UZNÁ KAŽDÁ STVORENÁ BYTOSŤ, NA KONCI VEĽKÉHO SPORU?

Aby v Ježišovom mene pokľaklo každé koleno tých, čo sú na nebi aj na zemi, aj pod zemou, a každý jazyk aby na slávu Boha Otca vyznával, že Ježiš Kristus je Pán. (Filipanom 2,10-11)

Len pri konečnom súde sa ukáže, že hriech sa nedá ospravedlniť. Keď sa Sudca celej zeme spýta satana: „Prečo si sa vzbúril proti mne a prečo si mňa i mojich podriadených olúpil?“, pôvodca zla nebude mať nijaké odôvodnenie. Všetky ústa zostanú zatvorené a všetky zástupy vzbúrencov onemejú.

(22) AKÝ PLAČ PREHLÁSIL NASTÁVAJÚCU ZÁHUBU SATANA?

... Povedal: „Je dokonané!“ Naklonil hlavu a odovzdal ducha. (Evanjelium podľa Jána 19,30)

Golgotský kríž hlása, že Boží zákon je nezmeniteľný a celému vesmíru názorne ukazuje, že „odplatou za hriech je smrť“ Rimanom 6,23. V Kristovom smrteľnom výkriku: „Dokonané je“ satanovi zaznel umieráčik. Takto bol dlhotrvajúci veľký spor s konečnou platnosťou rozhodnutý a tým bolo zabezpečené aj konečné odstránenie zla. Boží Syn prešiel bránami smrti, „aby

smrťou zničil toho, ktorý mal moc nad smrťou, to jest diabla“ Židom 2,14.

(23) AKÝ JE ULTIMÁTNY OSUD SATANA A VŠETKÝCH, KTORÍ PRIĽNÚ K PÝCHE A HRIEŠNOSTI?

Ked' príde „deň horiaci ako pec,... vtedy sa stanú všetci spupní a všetci, ktorí páchajú bezbožnosť, slamou a prichádzajúci deň ich spáli, vraví Hospodin mocnosť. Nezanechá koreňa ani vetvy.“ (Malachiáš 3,19)

Túžba po vyvýšení doviedla Lucifera k vyhláseniu: „Nad Božie hviezdy vyvýším svoj trón. Podobný budem Najvyššiemu.“ Božia odpoveď znela: „Zmenil som ťa na popol. Nebude ťa nikdy viac“ Izaiáš 14,13.14; Ezechiel 28,18.19.

(24) AKÝ SLUB BUDE VYKÚPENÝ VESMÍR UZNÁVAŤ, NA KONCI VEĽKÉHO SPORU?

Čo zamýšľate proti Hospodinovi? On určite urobí koniec, súženie dvakrát nepríde. (Nahum 1:9)

Celý vesmír pozná podstatu i následky hriechu. Konečné a úplné odstránenie tohto zla, ktoré by na

začiatku bolo vydesilo anjelov a zneuctilo Boha, teraz ospravedlní Božiu lásku a upevní jeho česť pred všetkými bytosťami vesmíru, ktoré s nadšením plnia Božiu vôľu a v srdci majú Boží zákon. Zlo sa už nikdy neobjaví. Božie slovo dáva prísľub: „Súženie dvakrát nepríde.“

Stvorené bytosti budú ctíť Boží zákon ako zákon slobody, aj keď ho satan označil za otrocké bremeno. Prešli skúškou a obstáli v nej. Už sa nikdy nespreneveria Bohu, ktorý im dokázal, že podstatou jeho charakteru je nesmierna láska a nekonečná múdrosť.

Rozumiem, ako pýcha, hriech bol prvý krát počatý v srdci Lucifera. Viem, že v ten moment ho mohol Boh zničiť, ale keby to urobil, všetky stvorené bytosti by začali poslúchať zo strachu.

Zakrúžkujte: Áno Neviem

Okúsil som trpkosť, ktorú porušenie Božích princípov prináša. Vidím lásku, férovosť a milosť znázornenú v poslušnosti voči Pánovi.

Zakrúžkujte: Áno Neviem

Teraz rozumiem múdrosti, ktorá dovolila Bohu v nezabránení stvorenia hriechu, ktorý putoval cez celý vesmír,

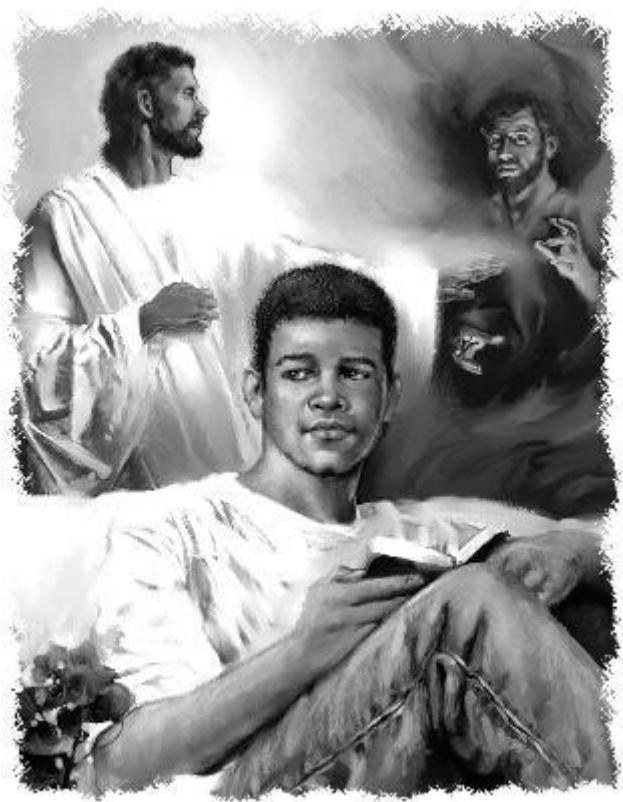
aby všetci mohli vidieť jeho hrozné následky a skutočný charakter Satana.

Zakrúžkujte: Áno Neviem

Chcem prijať veľkú milosť, ktorú Boh poskytol obetovaním svojho syna. Som rád, že cez tento dar, požiadavky zákonov boli splnené. V jeho múdrosti, On zostáva pravdou a ukazovateľom všetkých, ktorí veria.

Zakrúžkujte: Áno Neviem

This image shows a blank sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

Lekcia 2

Najväčší nepriateľ človeka

**(1) AKÝ VEĽKÝ SLUB BOL DANÝ
BOHOM, PRE NÁDEJ
PADNUTÝCH?**

"Položím nepriateľstvo medzi teba a ženu, medzi tvoje potomstvo a jej potomstvo; ono ti rozmliaždi hlavu a ty mu schvatneš päť. (Genezis 3,15)

Boží rozsudok nad satanom po páde človeka do hriechu bol súčasne prorockým výrokom o veľkom boji, ktorý trvá už tisícročia a potrvá do konca času za účasti všetkých ľudských pokolení, čo žili a budú žiť na zemi. Boh oznámil: „Položím nepriateľstvo.“ Toto nepriateľstvo nie je teda niečím

neprirodzeným. Keď človek prestúpil Boží zákon, skazilo to jeho povahu a ocitol sa na strane satana. Nepriateľstvo medzi pôvodcom hriechu a hriešnym človekom je neprirodzené. Odpadnutím od Boha sa prirodzenosť jedného i druhého zvrátila.

Odpadlík nemá pokoj, kým svojím príkladom nezvedie aj iných a nezíska ich súcit a podporu. Preto sa padlí anjeli a bezbožní ľudia spájajú a zjednocujú proti nebu. Namiesto toho, aby sa celé ľudstvo postavilo satanovi na odpor, spojilo sa s ním proti Bohu.

(2) AKÝ BOL BOŽÍ ROZKAZ A VAROVANIE PRE ADAMA A EVU?

...ale zo stromu poznania dobra a zla nesmieš jest', lebo v deň, keď budeš z neho jest', istotne zomrieš. (Genezis 2,17)

(3) AKÝ ÚKON VZDORU PRINIESOL SKAZU NA ZEM A NA SPADNUTÚ PODSTATU CELÉHO ĽUDSTVA?

Keď žena videla, že by bolo dobre jest' zo stromu, že je pre oči zvodný a lákavý na zmúdrenie, vzala z jeho ovocia a jedla; potom dala aj svojmu mužovi, ktorý bol s ňou; aj on jedol. (Genezis

(4) ČO JE POKUŠENIE?

Bratia moji, pokladajte si za najväčšiu radosť, že prišli na vás rozličné pokúšania,3vediac, že skúšky vašej viery spôsobia vytrvalosť. (Jakubov 1,2-3)

(5) KTO JE AUTOROM VŠETKÝCH POKUŠENÍ?

Keď diabol skončil všetko pokúšanie, odišiel na čas od Neho. (Lukáš 4,13)

Satan zvädzal človeka k hriechu rovnako, ako zvädzal k vzbuře anjelov, aby v boji proti Bohu získal spojencov. V nenávisti voči Božiemu Synovi – Kristovi je medzi ním a padlými anjelmi úplná zhoda; aj keď sa v ostatnom zhodnúť celkom nemuseli, v odpore voči Vládcovi vesmíru boli celkom jednotní. Keď však satan počul Božie vyhlásenie, že medzi ním a ženou, ako aj medzi jeho semenom a jej semenom bude nepriateľský vzťah, pochopil, že jeho úsilie zvrátiť ľudskú povahu bude obmedzené a človek určitým spôsobom získa silu odolať jeho moci.

(6) V KOHO OBRAZ BOL ČLOVEK VYTVORENÝ, A JE MOTIVÁCIOU SATANA ZNIČIŤ ĽUDSTVO?

***Tak stvoril Boh človeka na svoj obraz;
na Boží obraz ho stvoril; ako muža a
ženu ich stvoril. (Genezis 1:27)***

Satanovo nepriateľstvo voči človekovi vyplýva z toho, že človek sa vďaka Kristovi stal predmetom Božej milosti a lásky. Satan by rád zmenil Boží plán záchrany človeka, rád by zneuctil Boha tým, že znetvorí a znehodnotí jeho dielo. Rád by v nebi spôsobil žiaľ a zem naplnil biedou a záhubou. Všetko zlo by potom predstavil ako následok Božieho rozhodnutia stvoriť človeka.

(7) AKÝ VZÁCNÝ SLUB MÔŽEME AKCEPTOVAŤ A ZÍSKAŤ SILOU KRISTOVOV?

***Obdarujúc nás vzácnymi a veľkými
zasľúbeniami, aby sme nimi mali
účasť na božskej prirodzenosti a ušli
porušeniu, ktoré je vo svete pre
žiadostivosť. (Druhý Petrov list 1,4)***

Nepriateľstvo voči satanovi je v človekovi dielom milosti, ktorú do ľudského srdca vkladá Kristus. Bez nej a obnovnej sily by človek zostal satanovým zajatcom a sluhom vždy ochotne vykonávajúcim jeho rozkazy. Nový prvok v človekovi vytvára nepriateľstvo tam, kde bol dosiaľ súlad.

Kristova moc mu umožňuje odolať tyranovi a uchvatiteľovi. Ved' len od Boha môže človek dostať silu nenávidieť hriech namiesto toho, aby ho miloval, odolávať vášňam, ktoré ho chcú ovládať a víťaziť nad nimi.

(8) AKÚ BOŽSKÚ VLASTNOSŤ KRISTOVHO ŽIVOTA VYVOLALO NEPRIATEĽSTVO V SRDCIACH BEZBOŽNÝCH DO BODU, KEDY HO UKRIŽOVALI?

A vy viete, že On sa zjavil, aby sňal hriechy, a v Ňom nieto hriechu. (Prvý Jánov list 3,5)

Rozpor medzi Kristovým duchom a duchom satana sa najvýraznejšie prejavil v tom, ako svet prijal Krista. Židia ho nezavrhlí preto, že prišiel chudobný, bez lesku a slávy. Oni postrehli, že jeho moc dokonale vyváži akýkoľvek nedostatok pozemských výhod. Nenávisť bezbožných ľudí vyvolávala predovšetkým Ježišova čistota a svätosť. Kristov život plný sebazaprenia a čírej zbožnosti bol stálou výčitkou pyšnému a zmyselnému národu a vyvolával nepriateľstvo voči Božiemu Synovi. Satan a jeho služobníci sa spojili so zlými ľuďmi, aby spoločne odporovali nebeskému Zástancovi pravdy.

(9) AKÝ PRÍSTUP MÔŽEME OČAKÁVAŤ OD SVETA AKO KRISTOVI NASLEDOVNÍCI?

*A všetci, ktorí chcú pobožne žiť v
Kristovi Ježišovi, budú prenasledovaní.
(Druhý list Timotejovi 3,12)*

Proti nasledovníkom Ježiša Krista možno pozorovať rovnaké nepriateľstvo, aké brojilo proti ich Majstrovi. Kto chápe odpornú povahu hriechu a mocou z neba odoláva pokušeniu, určite ho podnieti hnev satana a jeho stúpencov. Nenávisť proti čistým zásadám pravdy, ako aj tupenie a prenasledovanie jej prívržencov potrvá dotiaľ, kým bude na svete hriech a hriešnici. Kristovi nasledovníci na jednej strane a pomocníci satana na strane druhej nemôžu žiť v súlade. Keďže pohoršenie, ktoré vyvoláva kríž, neprestalo.

(10) AKÉ DVA KROKY MUSÍME VYKONAŤ, ABY SME PREDIŠLI SATANOVÝM SILÁM?

*Podďajte sa teda Bohu, ale vzoprite sa
diablovi - a utečie od vás. (Jakubov 4,7)*

Satan mobilizuje všetky svoje sily a vrhá sa naplno do boja. Prečo nenaráža

na väčší odpor? Prečo sú bojovníci Ježiša Krista takí ochabnutí a ľahostajní? Je to preto, lebo nie sú dostatočne spojení s Kristom a len málo sú ochotní dať sa viesť Duchom Svätým. Hriech sa im nezdá byť taký odporný a hrozný ako ich Majstrovi. Nevystupujú proti nemu tak rozhodne a odhodlane, ako to robil Kristus. Neuvedomujú si strašnú ohavnosť a zhubnosť hriechu, nechápu zákernú povahu a moc kniežat a temnoty.

Satan a jeho pustošivé dielo nevzbudzuje v nich dostatočný odpor, lebo nevedia o jeho moci a zlobe, ani o nesmiernom rozsahu boja proti Kristovi a jeho cirkvi. V tom sa mnoho ľudí mylí. Nechápu, že ich nepriateľ je mocný vojvodca, ktorý ovláda mysle svojich stúpencov a podľa svojich zákerných plánov obratne bojuje proti Kristovi, len aby ohrozil spásu ľudí.

Medzi vyznávačmi Krista, ba priam aj medzi služobníkmi evanjelia sa len zriedkavo hovorí o satanovi, s výnimkou okrajových zmienok z kazateľníc. Prehliadajú sa dôkazy jeho sústavnej činnosti a jeho úspechy. Neberú sa vážne výstražné varovania o jeho klamstvách. Zdá sa, akoby veriaci celkom zabudli, že existuje.

(11) AKÝ JE SATANOV KONŠTANTNÝ ZÁMER?

V nich zatemnil Boh tohto sveta myseľ neveriacich, aby sa im nerozsvietilo svetlo evanjelia o sláve Krista, ktorý je obraz Boží. (Druhý list Korint'anom 4,4)

Zatiaľ čo ľudia nič netušia, aké ľstivé sú jeho zámery, tento bdely nepriateľ im je stále v päťách. Vniká do každej domácnosti, do každej ulice našich miest, do kostolov, do národných zhromaždení, do súdnych siení, všade mäť, klame, zvädza, telesne i duševne ničí mužov, ženy a deti, rozdeľuje rodiny, šíri nenávisť, závisť, spory, rozbroje a vraždy. Zdá sa, že kresťanský svet vníma tieto javy, akoby boli od Boha a musia teda existovať.

Satan sa ustavične snaží premôcť Boží ľud tým, že búra priehrady, ktoré veriacich delia od sveta. Do hriechu zviedol aj Izraelcov, keď sa odvážili nadväzovať zakázané spojenie s pohanmi. Podobne zvädza aj dnešných veriacich... Každý, kto vedome nenasleduje Ježiša Krista, slúži satanovi. Kým v neobrátenom srdci vládne láska k hriechu a zhovievavá snaha ospravedlňovať ho, obrátené srdce hriech nenávidí a odhodlane mu odporuje.

Kresťania sa vyhľadávaním spoločnosti bezbožných a neveriacich

Ľudí vystavujú zákernému pokušeniu. Satan sa pred nimi skrýva a podvodne im zastiera zrak. Potom nevedia rozpoznať, že taká spoločnosť im môže len ublížiť. Medzitým sa však stále viac prispôsobujú svetu svojou povahou, slovami i skutkami. Ich duchovný zrak stále viac slabne.

(12) AKÝM JEDINÝM SPÔSOBOM BUDEME OCHRÁNENÝ PRED POHODLÍM SVETA?

Nevstupuj na chodník bezbožných a nekráčaj po ceste zlých. (Príslovia 4,14)

Cirkev svojou zhovievavosťou k svetských zvyklostiam nevedie svet ku Kristovi, ale pozvoľna splýva so svetom. Bližším stykom s hriechom sa otupuje mravná citlivosť a hriech sa javí menej odporným. Kto sa priatelí so služobníkmi satana, čoskoro sa prestane báť aj ich vodcu. Ak sa pri svojich povinnostiach dostaneme do skúšok podobných napríklad Danielovej na dvore kráľa Nebúkadnecara, môžeme si byť istí, že Boh nás ochráni. Keď sa však pokušeniu vystavujeme sami, skôr či neskôr mu podľahneme.

(13) VOČI KOMU SME BOLI VAROVANÝ, ABY SME HO

NENASLOVEDOVALI A NEOBDIVOVALI?

*Nežiarli na zlých ľuďí a nežiadaj si byť
s nimi. (Príslovia 24,1)*

Zvodcovi zvyčajne najlepšie pomáhajú tí, ktorých najmenej podozrievame, že by mohli byť jeho pomocníkmi. Nadaných a vzdelaných jednotlivcov ostatní ľudia obdivujú a vážia si ich, akoby sa nadaním a vzdelaním dal vyvážiť nedostatok úcty k Bohu, alebo akoby to oprávňovalo človeka mať nárok na Božiu priazeň. Nadanie a vzdelanie sú Božie dary, ale ak majú nahrádzať zbožnosť, potom neprivádzajú človeka bližšie k Bohu, ale odvádzajú ho od neho a stávajú sa mu kliatbou a osídлом.

Ľudia sa často nazdávajú, že všetko, čo sa javí ako zdvorilé, uhladené a ušľachtilé, musí súvisieť s Kristom. Nieto azda väčšieho omylu. Tieto vlastnosti by mali síce zdobiť povahu každého kresťana a mohli by byť aj dobrým svedectvom o pravej zbožnosti, treba ich však zasvätiť Bohu, inak môžu človeka zviest' do hriechu.

Nejeden vzdelaný človek s vycibreným správaním, ktorý by sa neznížil k niečomu, čo sa všeobecne pokladá za nečestné, sa môže stať úspešným nástrojom satana. Zákerná

zvodnosť jeho vplyvu a príkladu robí z neho nebezpečnejšieho nepriateľa Kristovho diela, než sú tí, čo nedostali primeranú výchovu ani vzdelanie.

(14) KTO JE JEDINÝM ZDROJOM MÚDROSTI A DUCHOVNEJ SILY?

*Boh nám je útočiskom a silou,
pomocou v súžení vždy osvedčenou.
(Žalmy 46,2)*

Šalamún získal obdivuhodne veľkú múdrosť modlitbou a vierou v Boha. Keď sa však odvrátil od Zdroja svojej duchovnej sily a začal sa spoliehať len na seba, podľahol pokušeniu a zázračné nadanie, ktoré tento najmúdrejší z kráľov dostal, urobilo z neho zhubný nástroj namierený proti ľuďom.

(15) AKÚ STRATÉGIU POUŽÍVA SATAN NA VYHRATIE VEĽKÉHO SPORU?

*Bud'te rozvážni, bdejte! Váš protivník
diabol obchádza ako revúci lev,
hľadáúc koho by zožral. (Prvý list
Petrov 5,8)*

Od Adama až po dnešok náš veľký nepriateľ robí všetko pre to, aby utláčal a ničil. Teraz pripravuje záverečný útok proti pravej cirkvi. Tí, čo chcú

nasledovať Ježiša Krista, dostanú sa do sporu s týmto neľútostným protivníkom. Čím vernejšie sa kresťania pridržajú Božích prikázaní, tým istejšie sa stávajú terčom satanových útokov. Všetci, čo usilovne pomáhajú v Božom diele a snažia sa odhaliť podvod nepriateľa poukázaním na Krista, budú môcť vydať svedectvo, aké vydal apoštol, keď povedal, že slúžia Pánovi v pokore ducha, hojnými slzami a pokušeniami.

(16) ČO NÁS OCHRÁNI PRED NÁSTRAHAMI DIABLA?

Oblečte sa do celej výzbroje Božej, aby ste mohli obstáť proti úkladom diabla. (Efezanom 6,11)

Satan útočil na Krista tými najzvodnejšími a najrafinovanejšími pokušeniami. Pán však jeho útoky odrazil. Bojoval za nás a svojím víťazstvom nám umožnil, aby sme aj my zvíťazili. Spasiteľ dá silu každému, kto o ňu prosí. Satan nemôže premôcť človeka, ak mu človek dobrovoľne nepodlieha. Pokušiteľ nemá moc ovládnuť vôľu alebo donútiť niekoho, aby zhrešil. Satan môže týrať, no nemôže poškvrniť. Môže tiesniť, ale nemôže zničiť. Kristovo víťazstvo by malo jeho nasledovníkom dať odvahu, aby smelo bojovali proti hriechu a satanovi.

**(17) AKO MÔŽU BYŤ NAŠE
ŽIVOTY UCHRÁNENÉ OD
POŠKVRNENIA?**

*Ako zachová mladík svoj chodník čistý?
Keď bude zachovávať Tvoje slovo.
(Žalmy 119,9)*

**(18) AKÝ BOŽÍ SLUB MÔŽEME
PRIJAŤ?**

*Pokušenie, ktoré vás zachvátilo, je len
ľudské, ale Boh je verný, On nedopustí
pokúšať vás nad možnosť, ale s
pokušením spôsobí aj vyslobodenie, aby
ste ho mohli zničiť. (Prvý list
Korint'anom 10,13)*

*Som vd'ačný, že Boh sl'úbil vloženie
nepriateľstva do srdc Jeho detí voči
Satanovi.*

Zakrúžkujte: Áno Neviem

*Modlím sa za duchovnú múdrosť
a väčšiu túžbu za Božím slovom, Jeho
milosťou a som odhodlaný vzdorovať
diablovi.*

Zakrúžkujte: Áno Neviem

*Prijímam Boží slub, nebyť pokúšaný
tým čo nie som schopný uniesť,
modlím sa za múdrosť zvoliť si cestu
von.*

Zakrúžkujte: Áno Neviem

***Uvedomujem si, že všetci tí, ktorí žijú
pre Krista môžu trpieť
prenasledovaním a som ochotný ho
znieť v láske voči Pánovi.***

Zakrúžkujte: Áno Neviem

This image shows a single sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

Lekcia 3

Padlí anjeli?

(1) AKO SVÄTÉ PÍSMO OPISUJE SILY ZLA VO VEĽKOM SPORE?

Ved' náš boj nie je proti krvi a telu, ale proti kniežatstvám a mocnostiam, proti pánom sveta tejto temnosti, proti zlým duchom v nebesiach. (Efezanom 6,12)

Z Písma je zrejmé, ako úzko súvisí svet viditeľný s neviditeľným, služba Božích anjelov a činnosť zlých duchovných bytostí a ako to zasahuje do dejín sveta. Ľudia stále viac pochybujú o existencii zlých duchovných bytostí a mnohí pokladajú Božích anjelov „posielaných slúžiť tým, čo majú zdediť spasenie“ (Židom 1,14) za duchov mŕtvych ľudí. Písmo však jasne učí, že existujú dobrí a zlí anjeli. O tom, že

anjeli nie sú tela zbavení duchovia
mŕtvych ľudí, podáva Písmo nezvratné
dôkazy.

(2) KDE VŠETCI ANJELI VYČKÁVALI PRED ZAČATÍM VEĽKÉHO SPORU?

*Potom som videl a počul hlas mnohých
anjelov okolo trónu, bytostí a starších.
Ich počet bol myriady myriád a tisíce
tisícov. (Zjavenie Jána 5,11)*

(3) AKÉ MENO JE POUŽITÉ VO SVÄTOM PÍSME, V REFERENCIÍ NA PADLÝCH ANJELOV?

*Ty veríš, že Boh je jeden. Dobre robíš.
Aj démoni veria, ale sa desia. (James
2,19)*

(4) KDE PRETRVÁVAJÚ TÍTO PADLI ANJELI TERAZ?

*Veľký drak, starý had, nazývaný
diablom a satanom, zvodca celého
sveta, zvrhnutý bol na zem a jeho anjeli
s ním. (Zjavenie Jána 12,9)*

(5) DO AKÉHO LEVELU BOL ČLOVEK STVORENÝ ABY SA PODOBAL ANJELOM?

*O niečo menším si ho urobil od
božských bytostí, slávou a dôstojnosťou
si ho ovenčil. (Žalmy 8,6)*

Podľa Božieho slova anjeli existovali už pred stvorením človeka, pretože skôr než boli položené základy zeme, „ranné hviezdy zvučne plesali a jasali všetci nebešťania“ Job 38,7. Boh po páde človeka do hriechu poslal anjelov, aby strážili strom života. To sa stalo, skôr než prvý človek zomrel. Anjeli svojou podstatou prevyšujú ľudí, preto žalmista napísal, že človek bol stvorený „o niečo menším než nebeské bytosti“ Žalm 8,6.

(6) AKO SVÄTÉ PÍSMO OPISUJE POČET ANJELOV, KTORÝCH BOH STVORIL?

*Potom som videl a počul hlas mnohých
anjelov okolo trónu, bytostí a starších.
Ich počet bol myriady myriád a tisíce
tisícov. (Zjavenie Jána 5,11)*

Písmo sa zmieňuje o počte, moci a sláve nebeských bytostí, ako aj o ich vzťahu k Božej vláde a k dielu vykúpenia. „Hospodin si na nebi upevnil trón, nad všetkým vládne jeho kráľovská moc.“ Prorok povedal: „Potom som videl a počul hlas mnohých anjelov okolo trónu.“ V prítomnosti Kráľa

kráľov stoja „jeho anjeli, silní hrdinovia“ (Žalm 103,19-20; Zjavenie Jána 5,11), ktorí plnia jeho príkazy a poslúchajú hlas jeho slova.

Desaťtisíckrát desaťtisíc a tisíce tisícov bol počet nebeských bytostí, ktoré videl prorok Daniel. Apoštol Pavol o nich hovorí ako o „nespočítateľnom zástupe“, „miriádach zástupov“, „desaťtisícoch anjelov“ Daniel 7,10; Židom 12,22.

(7) KOľKO ANJELOV SI ZVOLILO KLIATBU ZLA?

Jeho chvost zmietol tretinu nebeských hviezd a zvrhol ich na zem.

Tento drak sa postavil pred ženu, ktorá mala rodiť, aby zožral dieťa, len čo ho porodí. (Zjavenie Jána 12,4)

(8) AKO VYZERAJÚ ANJELI?

Medzi štyrmi bytosťami bolo niečo, čo vyzeralo ako žeravé uhľíky, ako fakle, ktoré sa pohybovali medzi živými bytosťami. Oheň vydával žiaru a z ohňa šľahali blesky. Živé bytosti pobehúvali sem i tam, takže vyzerali ako blesky. (Ezechiel 1,13-14)

Rýchlosť letu a oslnivú slávu týchto Božích poslov prirovnal iný prorok k „bleskom“ Ezechiel 1,14. Anjel, ktorý sa zjavil pri hrobe Spasiteľa vyzeral ako

„blesk a jeho rúcho bolo biele ako sneh. Strážcovia sa triasli od strachu pred ním. Ostali ako mŕtvi“ Matúš 28,3.4.

(9) AKÁ UDALOSŤ V TOMTO TEXTE ODHAĽUJE SILU, KTORÚ MÁ JEDEN ANJEL BOHA?

V tú noc vyšiel anjel Hospodinov a pobil v asýrskom tábore stoosemdesiatpäťtisíc. Ked' ľudia ráno vstali, ajhl'a, všetko bolo samá mŕtvola. (Druhá kniha kráľov 19,35)

Ked' sa pyšný asýrsky kráľ Sancherib výsmešne rúhal Bohu a Izraelcom sa vyhrážal zničením, „v tú noc vyšiel Hospodinov anjel a pobil v asýrskom tábore stoosemdesiatpäťtisíc.“ V Sancheribovom vojsku „zničil všetkých udatných bojovníkov, vodcov i hodnostárov“. „Kráľ sa vrátil do svojej vlasti so zahanbenou tvárou“ 2. Kráľov 19,35; 2. Paralipomenon 32,21.

(10) AKÚ ÚLOHU ZVERIL BOH STOJACIM ANJELOM PO PÁDE ČLOVEKA?

Či nie sú všetci služobnými duchmi, posielanými slúžiť tým, čo majú zdediť spásu? (Hebrejom 1,14)

Boh posielala svojim deťom anjelov ako poslov milosti. Poslal ich k

Abrahámovi s prísľubom požehnania, k bránam Sodomy, aby spravodlivému Lótovi pomohli vyjsť z mesta, ktoré bolo odsúdené na záhuby ohňom, anjela poslal k Eliášovi, ktorý zomieral únavou a hladom na púšti, k Elízeovi s ohnivými vozmi a koňmi do malého mesta, v ktorom ho uväznili jeho nepriatelia, k Danielovi, keď na dvore pohanského kráľa prosil o Božiu múdrosť alebo keď bol hodený medzi levov. Pán poslal anjela aj k Petrovi odsúdenému na smrť v Herodesovom väzení, k väzňom do Filip, k Pavlovi a jeho spoločníkom v búrlivej noci na mori, ku Kornéliovi, aby mu pomohol pochopiť evanjelium, k Petrovi, aby ho poslal s odkazom o záchrane k pohanskému cudzincovi. Boží anjeli v každej dobe slúžili Božiemu ľudu.

(11) ČO PRE NÁS OSOBNE ROBIA ANJELI?

Anjel Hospodinov táborí vôkol tých, čo sa Ho boja, a zachraňuje ich. (Žalmy 34,7)

Pán pridelil každému Kristovmu nasledovníkovi strážneho anjela. Títo nebeskí strážcovia ochraňujú spravodlivých pred mocou nepriateľa. To vedel aj satan, keď namietal: „Či Jób je zadarmo bohabojný? Neohradil si ho

zo všetkých strán i s jeho domom i so všetkým, čo má?“ Job 1,9.10. Žalmista opisuje spôsob, akým Boh chráni svoj ľud: „Hospodinov anjel táborí vôkol bohabojných a vyslobodí ich“ Žalm 34,8. Keď Spasiteľ hovoril o ľuďoch, ktorí v neho veria, povedal: „Varujte sa, aby ste nepohrdali ani jedným z týchto maličkých. Lebo vám hovorím, že ich anjeli v nebesiach stále hľadajú na tvár môjho Otca“ Matúš 18,10. Anjeli poverení slúžiť Božím deťom majú stále prístup k Bohu.

Pán ubezpečuje svojich verných o tom, že nebeskí anjeli ich stále chránia, keď sú vystavení nátlaku a neochabujúcej zlobe kniežat'a temnôt a bojujú proti všetkým silám zla. Neuist'uje nás bezdôvodne. Svoje deti sprevádza prísľubom milosti a ochrany preto, lebo proti nim stoja mocnosti zla, zástupy odhodlaných a neúnavných satanových pomocníkov, ktorých zlobu a moc určite pocíti každý človek.

(12) ČO PREMENILO SVÄTÝCH ANJELOV NA DÉMONOV?

Lebo Boh neodpustil ani anjelom, ktorí zhrešili, ale uvrhol ich do podsvetia a v reťaziach temna ich dal strážiť až do súdu. (Druhý list Petrov 2,4)

Dnešné padlé duchovné bytosti stvoril na začiatku Boh ako bezhriešne tvory, povahou, mocou a slávou na rovnakej úrovni, ako sú aj teraz Boží anjeli. Keďže zhrešili, odpadli od Boha, spoločne ho znevážili a zničili človeka. Zapojili sa do satanovej vzbury proti Bohu, spolu s ním boli z neba vyhnaní a ďalej s ním bojovali proti Božej zvrchovanosti. Písmo hovorí o ich spojení, vládach, zoskupeniach, schopnostiach, úskočnosti a zákernom marení pokoja a šťastia človeka.

(13) AKÉ METÓDY POUŽIL SATAN NA POMÝLENIE A KONTROLU ĽUDSTVA?

Lebo sú to duchovia démonov, ktorí robia znamenia, vychádzajú na kráľov celého sveta, aby ich zhromaždili do boja na veľký deň vševládneho Boha. (Zjavenie Jána 16,14)

Stará zmluva sa príležitostne zmieňuje o existencii padlých anjelov a ich pôsobení. Zlí duchovia však najvýraznejšie prejavili svoju moc vtedy, keď na zemi žil Boží Syn. On prišiel uskutočniť nebeský plán spásy človeka. Satan bol však odhodlaný presadiť svoje zdanlivé právo ovládnuť svet.

(14) KDE BUDÚ SILY ZLA VYČKÁVAŤ NA HRIEŠNIKOV?

Ked' sa zvečerilo, prinášali k Nemu mnohých démonmi posadnutých; i vyháňal duchov slovom a uzdravoval všetkých chorých. (Matúš 8,16)

Nová zmluva svedčí jednoznačne o tom, že niektorých ľudí démoni celkom ovládli. Títo ľudia netrpeli chorobami len z prirodzených príčin. Pán Ježiš veľmi dobre rozumel prípadom, s ktorými sa stretával, rozpoznal v nich bezprostrednú prítomnosť zlých duchovných bytostí.

Mimoriadnym svedectvom o ich počte, moci a zlomyseľnosti, no aj o milosti a moci Ježiša Krista, je biblický záznam príbehu o uzdravení posadnutého muža z gerazského kraja. Postihnutý nešťastník stratil všetky zábrany, zvíjal sa a zúril s penou na perách, kričal, zraňoval sa a ohrozoval všetkých, čo sa k nemu priblížili. Jeho krvácajúce, zmrzačené telo a pomätený rozum poskytovali kniežaťu temnoty priam príjemný pohľad.

(15) KOĽKO DÉMONOV OBÝVA GADARENÝ?

A spýtal sa ho: Ako sa voláš?

Odpovedal: Moje meno je Légia, lebo

nás je mnoho. (Marek 5,9)

V rímskom vojsku tvorilo légiu tritisíc až päťtisíc mužov. Aj satanove zástupy sú rozdelené do skupín a zástup, ku ktorému títo démoni patrili, nebol menší než légia.

(16) SILA KOHO MENA PRINÚTI ZLO UTIEČŤ?

Potom sa vrátili tí sedemdesiati a s radosťou hovorili: Pane, aj démoni sa nám poddávajú v Tvojom mene. (Lukáš 10,17)

Zlí duchovia na Kristov príkaz opustili svoju obeť. Uzdravený sa posadil k nohám Spasiteľa, správal sa mierne, rozumne a pokojne... Kristus chcel aj obyvateľom gerazskej krajiny ukázať, že má moc odzbrojiť satana, zrušiť jeho otroctvo a vyslobodiť zajatcov. Spasiteľ z ich kraja síce odišiel, no zostal tam človek, ktorého Pán tak obdivuhodne vyslobodil a tento svedok rozprával o milosrdenstve svojho Dobrodinca.

(17) AKÚ PROFESIU SI ZVOLIL ELYMAS, KTORÁ NESKÔR ODHALILA, ŽE DIABLOVO POSADNUTIE MÔŽE BYŤ VOĽBOU?

Ale Elymas, čarodejník - toto znamená totiž v preklade jeho meno - postavil sa proti nim a snažil sa odvrátiť vladára od viery. (Skutky apoštolov 13,8)

O ľuďoch posadnutých diablom sa zvyčajne hovorí, že veľmi trpeli, ale toto pravidlo má aj výnimky. Niektorí satanov vplyv vítali, pretože im dodával nadprirodzenú moc. Títo ľudia však s démonmi nebojovali. K nim patrili aj tí s vešdeckým duchom, ako Šimon zo Samárie, kúzelník Elymas a otrokyňa, ktorá nasledovala Pavla a Sílasa vo Filipis.

(18) AKO TENTO ODSEK POPISUJE FYZICKÝ VZHĽAD LUCIFERA – TERAZ PREZÝVANÉHO SATAN.

***Tvoje srdce spyšnelo pre tvoju krásu,
skazil si svoju múdrosť kvôli lesku.
Zhodil som ťa na zem, pred kráľov
som ťa postavil, aby mali z teba
divadlo. (Ezechiel 28,17)***

Odveký zvodca sa najviac obáva toho, že spoznáme jeho zámery. V snahe lepšie zamaskovať svoju pravú povahu a plány sa správa tak, že jeho meno vyvoláva úsmev a pohrdanie. Vyhovuje mu, keď ho ľudia zobrazujú ako

smiešnu či odpornú bytosť, ako netvora – spolu zviera a spolu človeka. Páči sa mu, keď počuje, ako žartovne sa o ňom vyjadrujú tí, čo sa pokladajú za rozumných a vzdelaných.

(19) AKÝ ÚKON BIBLIA UČÍ, KTORÝ MÔŽE POMÔCŤ PREDÍŠŤ OKLAMANIU?

Oblečte sa do celej výzbroje Božej, aby ste mohli obstáť proti úkladom diabla. (Efezanom 6,11)

Usiluj sa postaviť pred Boha ako osvedčený, ako pracovník, ktorý sa nepotrebuje hanbiť a správne podáva slovo pravdy. (Druhý list Timotejovi 2,15)

Nad takouto podobou si ľudia kladú otázku: „Existuje vôbec taká bytosť?“ Dôkazom úspešnosti jeho podvodov je aj to, že náboženský svet všeobecne prijíma názory, ktoré sú v rozpore aj s tými najjasnejšími výrokmi Písma. Keďže satan môže ľahko ovládnuť myseľ tých, čo si jeho vplyv neuvedomujú, Božie slovo nám podáva mnoho príkladov jeho zlomyseľného pôsobenia a odhaľuje nám jeho tajné sily, aby sme si dávali pozor na jeho útoky.

(20) AKÝ VEĽKÝ SLUB OCHRANY MÔŽEME PRIJAŤ, KEĎ NA NÁS ÚTOČIA SILY ZLA?

*Milovníci Hospodina, nenávid'te zlé;
On chráni duše svojich zbožných a
vytrhuje ich z ruky bezbožníkov.
(Žalmy 97,10)*

Moc a zloba satana a jeho stúpencov by nás mohli naozaj znepokojovať, keby nám zvrchovaná moc Vykupiteľa neponúkala útočisko a vyslobodenie. Svoje domy starostlivo zamkýname, aby sme si ochránili majetok a život pred zlými ľuďmi. Málokedy však myslíme na zlých anjelov, ktorí sa nás stále snažia znepokojovať a proti ktorým sa vlastnými silami nevieme ubrániť. Kým im to Pán dovolí, môžu škodlivo ovplyvňovať myseľ, ohrozovať telo, zničiť majetok, ba pripraviť aj o život. Radujú sa len z utrpenia a skazy.

Tí, čo odmietajú Božie požiadavky a zvodom satana podliehajú dotiaľ, kým ich Boh pod mocou tohto zvodcu nakoniec nenechá, dostávajú sa do strašného položenia. Tí, čo nasledujú Ježiša Krista, sú pod Božou ochranou v bezpečí. Pán posiela svojich mocných anjelov, ktorí týchto ľudí chránia. Zákerný nepriateľ nemôže prelomiť Boží ochranný múr okolo veriaceho ľudu.

Zo Svätého písma rozumiem, že som zachytený v kozmickom trápení medzi dobrom a zlom. Uvedomujem si, že sily zla nie sú duchovia smrti ale skôr padnutý anjeli hľadajúci zánik, pretože prijímam Boží dar milosti.

Zakrúžkujte: Áno Neviem

Som vd'ačný Bohu, že posiela svojich napadnutých nebeských poslov aby mi pomohli s potrebami a poskytli mi ochranu počas Veľkého sporu.

Zakrúžkujte: Áno Neviem

Uvedomujem si, že sa nedokážem vyrovnat' inteligencií, sile alebo schopnostiam Satana a jeho zlých pomocníkov. Ďakujem Bohu, že môžem prijať nadľudské sily v mene Kristovom pre oslobodenie od týchto zlých síl.

Zakrúžkujte: Áno Neviem

Viem, že v posledné dni sily zla budú používať zázračné javy aby ma poblúznili. Modlím sa k Duchu Svätému aby viedol moju cestu za Božím Slovom, aby poblúznenie nemohlo nastať.

Zakrúžkujte: Áno Neviem

Lekcia 4

Najväčší podvodník

(1) AKÝ JE SATANOV ULTIMÁTNY CIEĽ V TOMTO VEĽKOM SPORE?

*Hodil do priepasti, zatvoril a zapečatil ju nad ním, aby viac nezvádzal národy, kým sa nevyplní tisíc rokov. Potom bude na krátky čas uvoľnený.
(Zjavenie Jána 20,3)*

Veľký spor, ktorý trvá takmer šesťtisíc rokov, sa čoskoro skončí. Kristov nepriateľ stupňuje svoje snahy zmarit' jeho úsilie o záchranu ľuď, ktorých chce satan dostať do svojich osídíel. Chce ich udržať v nevedomosti a nekajúcnosti, kým sa neskončí

obhajobná služba Spasiteľa, a tým aj možnosť odpustenia hriechu.

(2) AKÉ DVOJDIELNE INŠTRUKCIE SÚ NÁM POSKYTNUTÉ, NA OCHRANU PRED SATANOVÝMI KLAMSTVAMI?

***Podďajte sa teda Bohu, ale vzoprite sa
diablovi - a utečie od vás. (Jakubov 4,7)***

Kým sa ľudia nijako zvlášť nesnažia víťaziť nad ním a kým zostávajú v cirkvi i vo svete ľahostajní, dotiaľ je satan spokojný. Nehrozí totiž nebezpečenstvo, že príde o tých, ktorých podľa svojej vôle drží v zajatí. Len čo však niekto začne upozorňovať na večné skutočnosti a ľudia sa jednotlivo pýtajú: „Čo mám robiť, aby som bol spasený?“ (Skutky apoštolov 16,30), hneď začne aj satan úpornejšie bojovať proti moci Ježiša Krista a proti vplyvu Ducha Svätého.

(3) AKÁ BIBLICKÁ RADA NÁM POMÔŽE PRI PREKONANÍ TÚŽBY PO MÄSE?

***Hovorím však: Žite podľa Ducha a
nebudete vykonávať žiadosti tela.
(Galat'anom 5,16)***

Satan vie, že Božích služobníkov trápi aj duchovná temnota, ktorá tiesnivo dolieha na ľudí. Vie, že sa vrúcne modlia, aby Božia milosť a moc prekonali všeobecnú ľahostajnosť, bezstarostnosť a nevšímavosť, a preto ešte horlivejšie útočí. Zvádza ľudí, aby bez zábran uspokojovali svoje záľuby a venovali sa predovšetkým sebe a svojim pôžitkom. Keď sa mu podarí takto otupiť ich vnímavosť, zostávajú hluchí práve k tým skutočnostiam, ktoré potrebujú počuť zo všetkého najviac.

(4) AKÉ SÚ 3 HLAVNÉ SPÔSOBY, KTORÉ SATAN POUŽÍVA ABY NÁS ROZPTÝLIL OD VEČNÝCH PROBLÉMOV?

Ale prichádzajú starosti sveta, klam bohatstva a iné rozličné žiadosti a udusia slovo, takže zostáva bez úžitku. (Marek 4,19)

Satan nepochybuje o tom, že tí, ktorých zvedie, aby sa prestali modliť a študovať Písmo, podľahnú jeho útokom. Ľudskú myseľ chce zaujať najrôznejšími výmyslami.

(5) AKO SATAN POUŽÍVA TÝCH, KTORÍ TVRDIA, ŽE SÚ KREŠŤANIA ALE V SKUTOČNOSTI NIE SÚ?

Prosím vás však, bratia: pozor na tých, ktorí vyvolávajú rozbroje a pohoršenia v protiklade s učením, ktorému ste sa naučili. A odvráťte sa od nich!
(Rimanom 16,17)

Vždy tu boli takí, čo sa síce pokladali za zbožných, no namiesto túžby poznať pravdu, vyhľadávajú povahové chyby či nedostatky tých veriacich, s ktorými nesúhlasia. To je ich náboženstvo. Títo ľudia vlastne pomáhajú satanovi – žalobcovi bratov, a takých „žalobcov proti našim bratom“ (Zjavenie Jána 12,10) nie je málo. Vždy horlia, keď pôsobí Boh a keď Boží poslovia verne slúžia svojmu Pánovi. V nesprávnom svetle pripomínajú slová a skutky tých, čo pravdu milujú a podľa nej žijú. Najúprimnejších, najhorlivejších a najobetavejších Kristových nasledovníkov predstavujú ako oklamaných, ak nie ako klamárov. Nepravdivo a skreslene predstavujú pohnútky každého dobrého a šľachetného skutku, medzi neskúsenými ľuďmi šíria výmysly a podnecujú podozrenia. Všetmožno sa snažia, aby ľudia pokladali za falošné a zlé to, čo je vlastne čisté a spravodlivé.

(6) AKO SVÄTÉ PÍSMO OPISUJE TÝCHTO ĽUDÍ?

Po ovocí poznáte ich. Či oberajú z trnia hrozno alebo z bodľáčia figy? (Matúš 7,16)

Ich klamstvá však nemusia nikoho zviest', ľahko sa totiž dá rozpoznať, koho „deťmi“ sú, aký príklad nasledujú a koho dielo konajú. „Po ovocí ich poznáte“ Matúš 7,16. Správajú sa ako satan, zlomyseľný ohovárač, „žalobca proti našim bratom“ Zjavenie Jána 12,10.

Veľký podvodník má mnoho pomocníkov, ktorí ochotne vymýšľajú rôzne bludy a klamstvá na zvádzanie ľudí, bludné nauky vyhovujúce rôznym túžbam a zámerom tých, ktorých vedú do záhuby. Satanovým cieľom je priviesť do cirkvi neúprimných, neobratných ľudí, ktorí šíria pochybnosti a nevereckosť, prekážajú každému, kto chce ísť ďalej a usiluje sa o rozmach Božieho diela. Mnohí ľudia vlastne neveria ani Bohu, ani jeho Slovu. Určité zásady pravdy síce prijali a vystupujú ako kresťania, preto môžu niektoré svoje výmysly predstavovať ako biblické učenie.

(7) AKÝ JE VÝSLEDOK PRIJATIA PRAVDY?

A poznáte pravdu a pravda vás vyslobodí. (Ján 8,32)

Jedným z najúčinnejších satanových klamstiev je tvrdenie, že je vlastne jedno, čomu človek verí. Satan vie, že pravda prijatá s láskou posväčuje človeka, ktorý ju prijíma. Preto sa tak vytrvalo snaží predkladať falošné učenie, bájky a „iné evanjelium“. Boží služobníci museli od začiatku bojovať proti falošným učiteľom nielen ako proti zlým ľuďom, ale aj ako proti šíriteľom bludného učenia, ktoré vedie ľudí do záhuby. Eliáš, Jeremiáš i apoštol Pavol sa rázne a smelo stavali proti tým, čo odvracali ľudí od Božieho slova. Obhajcovia pravdy nemôžu prijať voľnomyšlienkársku zásadu, ktorej na pravej viere nezáleží.

(8) ČO SA STANE TÝM, KTORÍ SI PREKRUTIA SVÄTÉ PÍSMO ABY VYHOVOVALO ICH PRESVEDČENIU?

O tomto hovoril vo všetkých svojich listoch, v ktorých niektorým veciam ťažko rozumieť. A neučení a neutvrdení ľudia ich, práve tak ako ostatné Písma, aj prekrúcajú na vlastnú skazu. (Druhý list Petrov 3,16)

Hmlisté a neobvyklé výklady Písma, mnoho navzájom si odporujúceho chápania viery, čo môžeme vidieť v kresťanskom svete, sú dielom toho veľkého nepriateľa, ktorý sa pokúša zmiast' ľudí, aby nepostrehli pravdu. Nejednota a rozkol medzi kresťanskými cirkvami sú väčšinou dôsledkami návyku prekrúcať Písmo v snahe zdôvodniť určité teórie. Namiesto usilovného a pokorného skúmania Božieho slova s úprimnou túžbou spoznať Božiu vôľu mnohí ľudia hľadajú v Biblii vždy len niečo zvláštne a nové.

(9) AKÉ VAROVANIA SÚ DANÉ TÝM, KTORÍ POMYSLIA NA ZMENU BOŽIEHO SLOVA?

Ja dosvedčujem každému, kto počuje prorocké slová tejto knihy: Ak k nim niekto pridá, tomu Boh pridá pliagy opísané v tejto knihe.19Ak niekto vezme niečo zo slov tejto prorockej knihy, tomu Boh vezme podiel na strome života a zo svätého mesta, opísaných v tejto knihe! (Zjavenie Jána 22,18-19)

Niektorí ľudia v snahe obhájiť bludné učenia alebo kresťanské zvyky vytrhujú určité biblické texty z ich súvisu a uvádzajú ich napríklad len

polovičato, aby tým doložili svoje tvrdenie, pričom druhá polovica textu môže hovoriť pravý opak. Takto ľstivo povytrhávané časti spolu nesúvisiacich textov zostavujú tak, aby vyhovel ich túžbam, čím vedome prekrúcajú Božie slovo. Ľudia s bujnou fantáziou berú z Písma obrazy a symboly a vykladajú ich podľa vlastných predstáv. Neberú vážne Písmo, ktoré sa vykladá samo, ale svoje výmysly predstavujú ako biblické učenie.

Ktokoľvek chce čítať a skúmať Písmo bez modlitby, pokory a ochoty dať sa poučiť, prekrúti zmysel aj tých jeho najjasnejších, najjednoduchších a najzrozumiteľnejších výrokov.

(10) AKÉ BUDE SVEDECTVO PÁNA PRE NAJJEDNODUCHŠIU MYSEĽ?

***Zákon Hospodinov je dokonalý,
občerstvuje dušu, svedectvo
Hospodinovo je hodnoverné, múdрым
robí prostého. (Žalmy 19,7)***

Podľa Božieho zámeru Písmo malo byť sprievodcom všetkým, čo chcú poznať vôľu svojho Stvoriteľa. Boh dal ľuďom jasné prorocké slovo. Anjeli, ba aj sám Boží Syn prišli Danielovi a Jánovi oznámiť udalosti, ktoré sa mali odohrať v budúcnosti. Dôležité

skutočnosti, ktoré sa týkajú našej spásy, nie sú zahalené tajomstvom. Boh ich zjavil tak, aby nemohli zmiast' a zviest' ľudí úprimne hľadajúcich pravdu. Pán prostredníctvom proroka Habakuka oznámil: „Opíš videnie..., aby ho čitateľ ľahko zrakom prebehol“ Habakuk 2,2. Božie slovo je zrozumiteľné každému, kto ho skúma s úprimnou modlitbou. Každý úprimný človek má možnosť poznať pravdu. „Spravodlivému svitne svetlo“ Žalm 97,11.

(11) AKO SA POZERÁ BOH NA MÚDROŠŤ TOHTO SVETA?

Lebo múdrosť tohto sveta je bláznovstvom pred Bohom. Ved' je napísané: On chytá múdrych v ich chytráctve. (Prvý list Korint'anom 3,19)

Mnohým ľuďom sa vedecký výskum stal priam kliatbou. Boh dovolil, aby svet vedeckými objavmi a umeleckými dielami získal veľké poznanie. Aj tí najväčší myslitelia sa však mýlia, ak sa pri určovaní vzťahu medzi zjavením a poznaním nechcú dať viesť Božím slovom.

(12) AKO SVÄTÉ PÍSMO VNÍMA VEDU?

***Zachovávaj, Timoteos, čo ti je zverené,
a vyhýbaj sa svetským prázdny m rečiam
a námietkam nepravého poznania.
(Prvý list Timotejovi 6,20)***

Ľudské poznanie hmotných a duchovných skutočností je len čiastočné a nedokonalé, preto niektorí ľudia nie sú schopní zladit' svoje poznanie vedy s výrokmi Písma. Mnohí považujú teórie a domnienky za vedecké fakty a nazdávajú sa, že Božie slovo by sa malo preverovať učením, ktoré si „falošne dáva meno poznania“ 1. Timoteovi 6,20. Keďže nie sú spôsobilí pochopiť Stvoriteľa ani jeho dielo, a nevedia si ho vysvetliť prírodnými zákonmi, považujú výroky Písma za nepravdivé. Tí, čo pochybujú o spoľahlivosti údajov Starej a Novej zmluvy, zachádzajú často ešte ďalej, pochybujú o existencii Boha a nekonečnú moc pripisujú prírode. Odmietli kotvu, a preto im zostáva len náraz na útesy neverectva.

(13) PREČO ČLOVEK NIKDY ÚPLNE NEPOCHOPÍ BOHU?

***Ó, hlbokosť bohatstva, múdrosti a
známosti Božej! Aké nevyspytatel'né sú
Jeho súdy a nepochopitel'né cesty
Jeho. (Rimanom 11,33)***

Veľa ľudí opúšťa kotvu viery a podlieha satanskému zvodu. Múdrost'ou chcú prevýšiť Tvorcu a svojím rozumom objaviť a objasniť tajomstvá, ktoré zostanú zahalené do skonania sveta. Keby však ľudia skúmali a snažili sa pochopiť, čo Boh povedal o sebe a o svojich zámeroch, získali by takú predstavu o jeho sláve, vznešenosti a moci, že by si uvedomili svoju hriešnu ničotu, uspokojili by sa s tým, čo zjavil im a ich deťom.

Satan ako skúsený zvodca podnecuje ľudí, aby sa stále zaoberali skúmaním a dohadovaním o veciach, ktoré nám Boh nezjavil a ktorým podľa jeho vôle, ani nemáme rozumieť. Podobne stratil aj Lucifer svoje miesto v nebi. Neuspokojovalo ho, že Pán mu nezveril tajomstvá svojich zámerov. Prehliadal to, čo mal spĺňať podľa Božieho určenia vo vznešenom postavení. Rovnakú nespokojnosť podnietil u anjelov, ktorí mu boli podriadení. Tým zapríčinil ich pád. Tú istú nespokojnosť chce teraz vyvolať aj v ľuďoch. Zvádza ich totiž k tomu, aby nedbali na jednoznačné Božie ustanovenia.

**(14) KTO JE
V NEBEZPEČENSTVE, VO VIERU
V SILNÉ KLAMSTVÁ?**

So všetkým zvodom neprávosti k tým, čo hynú, pretože neprijali lásku k pravde, aby boli spasení.11A preto dopúšť'a Boh na nich silu zvodu, aby verili lži12a boli odsúdení všetci, čo neverili pravde, ale obľúbili si nepravosť'.(Druhý list Tesaloničanom 2,10-12)

Tí, čo nie sú ochotní prijať vierou jasné pravdy Písma, neustále hľadajú výmysly, ktorými by upokojili svoje svedomie. Čím je predkladané učenie menej duchovné a čím menej sebazaprenia a pokory žiada, tým je obľúbenejšie. Títo ľudia podriaďujú rozumové schopnosti svojim telesným žiadostiam. Pokladajú sa za príliš múdrych, než aby kajúcne a s úprimnou modlitbou hľadali v Písme Božie usmernenie, a preto ich nič nechráni pred duchovnou slepotou. Satan je vždy pripravený uspokojiť žiadosti srdca a namiesto pravdy ponúknuť klamstvá... Tým, ktorí z pohodlnosti či z vypočítavosti nemajú záujem o Božie slovo, aby sa nemuseli líšiť od sveta, Boh dovolí, aby namiesto pravdy prijali blud. Kto vedome odmieta pravdu, prijme akýkoľvek podvod.

K najúspešnejším zvodom najväčšieho podvodníka patrí klamné učenie a falošné zázraky špiritizmu. Satan pod maskou anjela svetla

rozt'ahuje svoje siete tam, kde to ľudia najmenej očakávajú. Kto však bude modlitebne skúmať Božie slovo v snahe porozumieť mu, nezostane v nevedomosti, aby musel prijať falošné učenie. Ak pravdu odmietne, stane sa obeťou klamu.

(15) ČOMU BY SME SA MALI VYHNÚŤ?

Takto rušíte slovo Božie svojim podaním, ktoré ďalej podávate; a mnoho tomu podobné robíte. (Marek 7,13)

Falošných náuk a nerozvážnych predstáv je mnoho aj v kresťanských cirkvách. Sotva vieme domyslieť škodlivé dôsledky popierania ktoréhokoľvek zo základných bodov biblického učenia. Tí, čo sa na to odhodlajú, len málokedy sa zastavia pri odmietnutí jedného bodu pravdy. Väčšinou pokračujú v popieraní a odmietajú jednu zásadu za druhou, kým sa nestanú úplnými nevercami.

Mnohé výsledky populárnej teológie zviadli k pochybnostiam nejakého človeka, ktorý by inak Biblii veril. Nemôže prijať učenie, ktoré uráža jeho chápanie spravodlivosti, milosrdenstva a dobroty. Ak mu niekto takéto učenie

predkladá ako učenie Biblie, potom ho odmieta prijať ako Božie slovo.

(16) V ČOM SPOČÍVA NEBEZPEČENSTVO DRŽANIA VEĽKÉHO OBDIVU PRE TRADÍCIE ČLOVEKA?

Potom im povedal: Pekne-krásne rušíte prikázanie Božie, aby ste zachovávali svoje podanie. (Marek 7,9)

Presne taký je však satanov cieľ. Nič si tak nepraje, ako spochybniť vieru v Boha a v jeho Slovo. Satan stojí na čele veľkého davu pochybovačov a všemožne sa snaží pritiahnuť k nemu ďalších ľudí. Stalo sa módou pochybovať o všetkom. Z tohto dôvodu sa mnoho ľudí díva na Božie slovo rovnako nedôverčivo ako na samého Boha. Boh totiž vo svojom Slove odmieta a odsudzuje hriech. Kto nechce žiť podľa Biblie, odmieta aj jej autoritu. Bibliu číta a kázeň počúva len preto, aby našiel nejakú chybu.

Mnohí sa zriekajú viery len preto, aby ospravedlnili zanedbávanie vlastných povinností. Iní zastávajú neverecké názory a postoje z pýchy alebo z lenivosti. Sú príliš pohodlní, aby vykonali niečo, čo by im bolo na česť a čo vyžaduje námahu a sebazaprenie, a preto sa snažia získať dobrú povest'

akejsi zvrchovanej múdrosti tým, že kritizujú Písmo. Biblia obsahuje aj to, čomu ľudský rozum neosvietený Božou múdrosťou nemôže rozumieť a v tom vidia mnohí dôvod na kritiku.

Zdá sa, že niektorí ľudia sa v nevere a v pochybovaní priam vyžívajú a pokladajú to za cnosť. Pod náterom úprimnosti sa často skrývajú pohnútky samolúbości a pýchy. Niektorých ľudí veľmi poteší, keď v Písme nájdú niečo, čo znepokojí iných. Ďalší sa púšťajú do kritiky, diskutujú a zastávajú nesprávne stanoviská len preto, že majú radi spory. Neuvedomujú si, že sa tým sami zaplietajú do osídíel. Keď už raz svoju nevereckosť prejavili verejne, majú pocit, že ten istý názor musia dôsledne obhajovať aj ďalej. Tým sa spájajú s bezbožnými a zatvárajú si dvere do Božieho kráľovstva.

(17) KTO ZÍSKA POMOC DUCHA SVÄTÉHO?

Keď teda vy, hoci ste zlí, viete dať dobré dary svojim deťom, o čo skôr dá Otec nebeský Ducha Svätého tým, ktorí Ho prosia? (Lukáš 11,13)

Boh poskytol v Biblii dostatok dôkazov o tom, že toto Slovo pochádza od neho. Jasne sú v ňom vyložené slávne pravdy, ktoré sa týkajú nášho

spasenia. S pomocou Ducha Svätého, ktorého Boh sľúbil všetkým, čo o jeho pomoc úprimne prosia, môže každý človek porozumieť týmto pravdám. Boh dal ľuďom pevný základ, na ktorom môžu založiť svoju vieru.

(18) AKÝ VEĽKÝ SĽUB SA NACHÁDZA V TOMTO TEXTE?

Lepšie je utiekať sa k Hospodinovi, ako dúfať v človeka. (Žalmy 118,8)

Obmedzený ľudský rozum nemôže úplne pochopiť plány a zámery večného Boha. Vlastným úsilím ho nikdy nenájdeme. Svojou opovážlivou rukou sa nikto nesmie pokúšať odkryť oponu, ktorou Boh zahalil svoju vznešenosť... Môžeme však pochopiť Božie zaobchádzanie s nami, ako aj pohnútky, ktorými sa riadi, aby sme mohli poznať bezmedznú lásku a milosrdenstvo spojené s nekonečnou mocou. náš nebeský Otec usmerňuje všetko múdro a spravodlivo, my sa však namiesto reptania a nedôvery máme pred ním skloniť v úctivej pokore. Boh nám o svojich zámeroch dá vedieť toľko, koľko máme vedieť. V ostatných záležitostiach musíme dôverovať Božej všemohúcej ruke a jeho láskyplnému srdcu.

(19) O ČOM SVÄTÉ PÍSMO VARUJE, ŽE JE VÝSLEDKOM HRIECHU A NEDÔVERY?

*Hľad'te, bratia, aby nikto z vás nemal
zlé a neveriace srdce a neodpadol od
živého Boha! Ale napomínajte sa
navzájom deň čo deň, dokiaľ sa hovorí:
dnes, aby nikoho z vás nezatvrdilo
mámenie hriechu. (Hebrejom 3,12-13)*

Aj keď Boh poskytuje viere
dostatok dôkazov, nikdy neodstraňuje
všetky dôvody na neveru. Kto hľadá
oporu pre svoje pochybovanie, určite ju
nájde. Kto odmieta prijať a rešpektovať
Božie slovo, kým nebudú odstránené
všetky námietky a dôvody na
pochybnosť, nikdy neprijme Božiu
zvest'.

(20) AKÁ JE PRIRODZENÁ ODPOVEĎ POZEMSKEJ MYSLE?

*Ježiš vystrel hneď ruku, zachytil ho a
povedal mu: Ó, maloverný, prečo si
pochyboval? (Matúš 14,31)*

Nedôvera voči Bohu je prirodzeným
prejavom neobráteneho srdca, ktoré sa
stavia k nemu nepriateľsky. Vieru
vštepuje Duch Svätý a darí sa jej len
tam, kde sa o ňu aj starajú. Bez
vytrvalého úsilia nikto vo viere

nezosilnie. Neviera sa tiež umocňuje, ale opačnými podnetmi. Ak sa totiž ľudia zaoberajú pochybnosťami a kritikou namiesto toho, aby sa zaoberali Božími dôkazmi na upevnenie viery, potom stále viac upadajú do pochybností.

(21) AKÝ BIBLICKÝ PRINCÍP BUDE NASLEDOVAŤ TÝCH, KTORÍ POCHYBUJÚ A NEVERIA V BOHA?

*Nemýľte sa! Boh sa nedá vysmievať!
Čo človek rozsieva, to bude aj žat'!
(Galat'anom 6,7)*

Boha zneuctievajú ľudia, ktorí pochybujú o jeho sľuboch a neveria dôkazom o jeho milosti. Ich vplyv nevedie iných ku Kristovi, skôr ich od neho odpudzuje. Sú ako neúrodné doširoka rozkonárené stromy, ktoré ostatným rastlinám zamedzujú prístup slnečných lúčov. Tie potom v ich studenom tieni vädnú a hynú. Podobný vplyv ich života bude svedčiť proti nim. Zasievajú pochybnosti a neveru, čo nutne prinesie nežiaducu žatvu.

(22) AKÝ JE PRVÝ KROK ZA SLOBODOU Z POCHYBNOSTÍ?

Keď niekto chce plniť Jeho vôľu, rozozná to učenie, či je z Boha, alebo či

sám od seba hovorím. (John 7,17)

Kto sa chce úprimne zbaviť pochybností, má len jednu možnosť – neklásť zbytočné otázky, nerozoberať to, čomu nerozumie, ale riadiť sa tým, čo už poznal, aby mohol dosiahnuť vyššie poznanie. Len keď verne splní každú úlohu, ktorú dobre pochopil, potom porozumie a splní aj ďalšie úlohy, o ktorých teraz ešte pochybuje.

(23) AKE DVA KLÚČE SÚ DOSTUPNÉ NÁM, KTORÍ MÁME SILNEJŠIU VIERU?

Teda viera je z počúvania skrze slovo Kristovo. (Rimanom 10,17)

Otec dieťať a hneď zvolal: Verím! Pomôž mojej nevere! (Marek 9,24)

(24) ČO JE PRISLÚBENÉ TÝM, KTORÍ HLADAJÚ?

Proste a dostanete; hľadajte a nájdete; klopte a bude vám otvorené. (Matúš 7,7)

Satan vie predstaviť klam natoľko podobný pravde, že ním podvedie všetkých, ktorí sa dajú oklamať, aby sa vyhli sebazapreniu a obetiam, ktoré pravda vyžaduje. No napriek svojej moci satan nemôže udržať jediného

človeka, ktorý chce úprimne a za každú cenu poznať pravdu. Ježiš Kristus je pravda a „pravé svetlo, ktoré osvecuje každého človeka“ Ján 1,9. On poslal Ducha pravdy, aby ľudí uviedol do celej pravdy.

(25) PREČO BOH NEZABRÁNI NAŠEMU POKUŠENIU?

*Lebo On pozná cestu, ktorou kráčam,
keď ma preskúša, vyjdem ako zlato.
(Jób 23,10)*

Nadväzujúci text: Prvý list Petrov 1,7

Kristovi nasledovníci vedia málo o úkladoch, ktoré proti nim zosnúva satan a jeho pomocníci. No Pán, ktorý tróni na nebesiach, premôže všetky úklady a uskutoční svoje zámery. On dopúšťa, aby jeho ľud prechádzal ohnivými skúškami pokušenia nie preto, že by v ich bojoch a utrpeniach mal záľubu, ale preto, že to potrebujú pre svoje konečné víťazstvo. Nemôže ich uchrániť pred pokušením, nezodpovedalo by to jeho povahe. Zmyslom skúšok je totiž príprava ľudí na to, aby vedeli odolať všetkým nástrahám zla.

(26) KTO NÁM DÁ SILU ODOLAŤ POKUŠENIU?

***Odpovedal mi: Toto je slovo
Hospodinovo Zerubábelovi: Nie
vojenskou mocou, ani silou, ale mojím
Duchom - hovorí Hospodin mocnosť.
(Zachariáš 4,6)***

Ani svojvolníci, ani satan nemôžu zmariť Božie dielo a nemôžu ani o Božiu prítomnosť pripraviť tých, čo pokorne a kajúcne vyznávajú svoje hriechy, zriekajú sa ich a vierou sa spoliehajú na Božie sľuby. Každé pokušenie, každý nepriateľský vplyv, či už otvorený alebo skrytý možno úspešne odraziť.

(27) PREČO SA NEMUSÍME BAŤ SÍL ZLA?

***Ajhl'a, dal som vám moc šliapat' po
hadoch a po škorpiónoch, aj moc nad
všetkou silou nepriatel'a; a nič na svete
vám neuškodí. (Lukáš 10,19)***

Satan dobre vie, že aj ten najslabší človek, ktorý žije v Kristovi, je mocnejší než zástupy temnôt a že odrazí otvorený útok. Preto sa snaží vylákať bojovníkov kríža z ich bezpečnej pevnosti a zákerne ich so svojimi zástupmi prepadnúť. Je rozhodnutý zničiť každého, kto sa odváži vkročiť na jeho územie. Bezpeční budeme len v pokornej viere v

Boha a v zachovávaní všetkých jeho prikázaní.

(28) AKÉ DVA PROSTRIEDKY NÁM JEŽIŠ DÁVA, ABY SME PREDIŠLI POKUŠENIU?

Bdejte a modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia; duch je síce hotový, ale telo slabé. (Matúš 26,41)

Nadväzujúci text: Marek 13,33

Bez modlitby nemôže byť nikto ani na jediný deň či hodinu bezpečný. Mali by sme prosiť Pána zvlášť o múdrosť, aby sme mohli rozumieť jeho slovu. Písmo poukazuje na osídla pokušiteľ'a i na spôsoby, ako ho možno poraziť. Satan vie Písmo nielen citovať, ale dať jeho výrokom svoj výklad, ktorým nás chce zmiast' a poraziť. Písmo musíme študovať pokorne a nikdy nesmieme zabudnúť, že závisíme od Boha. Pred útokmi satana musíme stále bdieť a modlitbami plnými viery ustavične prosiť: „Neuved' nás do pokušenia“ Matúš 6,13.

Uvedomujem si, že Satanov cieľ je oklamať svet, a to že použije všetky možnosti ktoré má, aby ma zahubil. Som vd'ačný za prísľub, že ak budem

***hl'adat' múdrost' a pravdu nájdem ju
a nebudem oklamany'.***

Zakrúžkujte: Áno Neviem

***Uvedomujem si, že Satan používa
oboch ako veriacich tak i neveriacich
ako jeho nástroj k môjmu pomýleniu.
Moja modlitba je: „Pane, prosím daj mi
múdrost' odolat' týmto Satanovým
vplyvom.“***

Zakrúžkujte: Áno Neviem

***Modlím sa za odhodlanie, nasledovať
Kristove varovania a neodovzdat' sa
pokušeniu lásky, peňazí, ktoré by ma
oddialili od vzťahu s Bohom.***

Zakrúžkujte: Áno Neviem
***Som vd'ačný za sľub, že Boh nám dá
silu nad zlom a nikdy nám nedovolí aby
sme boli pokúšaný tým, čo nie sme
schopný uniesť'. Modlím sa, za Jeho
vieru a milosť', s ktorou môžem
prekonať a dať slávu Jeho menu.***

Zakrúžkujte: Áno Neviem

Lekcia 5

Tajomstvo nesmrteľnosti

Satan sa od samého začiatku ľudských dejín snažil človeka zviest' do hriechu. V nebi vyvolal vzburu a chcel, aby sa pozemšťania pripojili k jeho odboju proti Božej vláde. Adam a Eva boli dokonale šťastní, kým poslúchali Boží zákon. Táto skutočnosť však stále odporovala tvrdeniu, ktoré satan šíril v nebi, že totiž Boží zákon obmedzuje stvorené bytosti, a preto nie je dobrý. Okrem toho pohľad na skvelý domov pripravený nevinnému páru podnietil v satanovi závisť. Tento nepriateľ sa rozhodol zviest' ich k hriechu, odlúčiť ich od Boha, podriadit' si ich, ovládnuť zem a zriadiť si na nej svoje kráľovstvo zamerané proti Najvyššiemu.

(1) PREČO JE OKAMŽITÁ NEPODDAJNÁ POSLUŠNOSŤ KLÚČOVÁ PRE BOHA?

Či neviete, že komu sa oddávate za otrokov, aby ste poslúchali, tomu ste otrokmi a tomu ste poslušní: alebo hriechu - na smrť, alebo poslušnosti - na spravodlivosť? (Rimanom 6,16)

Keby sa satan prejavil, aký v skutočnosti je, Adam a Eva by ho okamžite odmietli, pretože Boh ich varoval pred týmto nebezpečným nepriateľom. Satan však pôsobil skryto a svoje zámery tajil, aby ľahšie dosiahol cieľ. Za nástroj si vybral hada, ktorý vtedy vyzeral krásne a cez neho oslovil Evu: „Naozaj vám Boh zakázal jesť zo všetkých stromov záhrady?“ 1. Mojžišova 3,1.

Keby sa Eva nebola pustila s pokušiteľom do rozhovoru, mohla byť v bezpečí, odvážila sa však odpovedať mu a stala sa obeťou jeho zvodu. Podobne sa mnohí aj dnes stávajú obeťou satana. Vyslovujú pochybnosti o Božích požiadavkách a vedú o nich spory. Namiesto toho, aby Božie nariadenia bez mudrovania poslúchali, prijímajú ľudské teórie, v ktorých sú skryté satanove nástrahy.

(2) V AKÉ VEĽKÉ KLAMSTVO SA ADAM A EVA ROZHODLI VERIŤ?

Had však povedal žene: Vôbec nezomriete. (Genezis 3,4)

„Žena mu odpovedala: Smieme jesť ovocie zo všetkých stromov v záhrade, ale o ovocí stromu, ktorý je uprostred záhrady, Boh povedal: Nejedzte z neho, nedotknite sa ho, aby ste nezomreli! Had však povedal žene: Nie, určite nezomriete! Boh totiž vie, že v deň, keď budete z neho jesť, otvorí sa vám oči a budete ako Boh; budete poznať dobro i zlo“ 1. Mojžišova 3,2-5. Satan sľuboval, že budú podobní Bohu, budú múdrejší, než sú teraz a postúpia na vyšší stupeň bytia. Eva podľahla pokušeniu a svojím vplyvom zviedla do hriechu aj Adama. Uverili slovám hada, že Boh svoj výrok nemyslel vážne. Prestali veriť svojmu Stvoriteľovi a začali ho podozrievať, že obmedzuje ich slobodu, keby teda nemuseli brať ohľad na jeho príkaz, mohli by získať väčšiu múdrosť a vyššie postavenie.

(3) AKÝ BOL OKAMŽITÝ VÝSLEDOK ICH PRIESTUPKU?

Ale vaše neprávosti sa stali hrádzou medzi vami a vaším Bohom! Vaše hriechy zakryli Jeho tvár pred vami,

takže nepočuje. (Izaiáš 59,2)

*Hospodin Boh však riekol: Hľa, človek je už ako jeden z nás, keďže pozná dobro i zlo. Aby však teraz nenačiahol ruku, aby nevzal a nejedol zo stromu života a aby nežil večne, poslal ho Hospodin Boh von zo záhrady Éden obrábať pôdu, z ktorej bol vzatý.
(Genezis 3,22-23)*

(4) ČO JE HRIECH?

Každý, kto pácha hriech, koná aj proti zákonu; hriech je predsa prestúpením zákona. (Prvý list Jánov 3,4)

(5) AKÝ JE ULTIMÁTNY VÝSLEDOK HRIECHU?

*Lebo odmena za hriech je smrť, ale Božím darom milosti je večný život v Kristovi Ježišovi, Pánovi našom.
(Rimanom 6,23)*

Aký zmysel našiel Adam po páde do hriechu v slovách: „V deň, v ktorý by si z neho jedol, určite zomrieš?“

Presvedčil sa azda, že satan mu oznámil ich správny zmysel spočívajúci v tom, že dosiahne vyšší stupeň bytia? Potom by prestúpenie bolo naozaj veľmi užitočné a satan by sa stal veľkým dobrodincom ľudstva. Adam sa však

presvedčil, že Boží výrok má iný význam. Boh oznámil, že človek sa po spáchaní hriechu vráti do prachu, z ktorého Boh človeka stvoril. „Kým sa nevrátiš do zeme, z ktorej si bol vzatý“ 1. Mojžišova 3,19. Ukázalo sa, že satanov sľub: „Otvoria sa vám oči,“ je pravdivý len čiastočne. Keď totiž Adam a Eva neposlúchli Boha, otvorili sa im oči a uvedomili si svoju nerozvážnosť, spoznali zlo a ochutnali trpké ovocie neposlušnosti.

Uprostred rajskej záhrady rástol strom života, ktorého plody mali schopnosť udržiavať človeka pri živote. Keby Adam nebol Bohu odmietol poslušnosť, mohol mať ďalej voľný prístup k tomuto stromu a mohol žiť večne. Hriechom sa vzdialil od stromu života a dostal sa do pazúrov smrti. Boží rozsudok: „kým sa nevrátiš do zeme, z ktorej si bol vzatý,“ hovorí o úplnom zániku života.

(6) AKÁ JE JEDINÁ NÁDEJ ČLOVEKA V ZNOVUZÍSKANÍ NESMRTELNOSTI?

A teraz sa stala známou v zjavení nášho Spasiteľa Krista Ježiša, ktorý zahladil smrť a evanjeliom vyviedol na svetlo život a neporušiteľnosť. (Druhý list Timotejovi 1,10)

Človek prestúpením Božích požiadaviek stratil nesmrteľnosť, ktorú mu Boh sľúbil pod podmienkou, že ho bude poslúchať. Adam nemohol odovzdať svojim potomkom, čo nemal. Keby Boh hriešnemu ľudskému rodu neukázal cestu k nesmrteľnosti prostredníctvom obete svojho Syna, človek by nemal nijakú nádej... Nesmrteľnosť možno dosiahnuť len v Kristovi. On povedal: „Kto verí v Syna, má večný život. Kto však neposlúcha Syna, neuzrie život“ Ján 3,36. Ten najcennejší Boží dar môže získať každý, kto splní podmienky. Všetci, „ktorí sa vytrvalosťou v dobrom konaní usilujú o slávu, česť a nepominuteľnosť“, dostanú „večný život“ Rimanom 2,7.

(7) ČO SA DEJE S DUŠOU HRIEŠNIKA?

Ale zo stromu poznania dobra a zla nesmieš jest', lebo v deň, keď budeš z neho jest', istotne zomrieš. (Genezis 2,17)

Len podvodník sľúbil Adamovi život za neposlušnosť. Hadovo tvrdenie v raji: „Určite nezomriete,“ bolo prvou kázňou o nesmrteľnosti duše. Toto tvrdenie, ktoré sa môže odvolávať jedine na autoritu satana, zaznieva z kresťanských kazateľníc a väčšina ľudí ho prijíma tak ochotne, ako ho prijali

naši prarodičia. Boží výrok: „Duša, ktorá hreší, zomrie“ (Ezechiel 18,20), by podľa tohto výkladu musel znamenať: Duša, ktorá hreší, nezomrie, ale bude žiť večne. Môžeme sa len diviť zaslepenosti ľudí, ktorí tak ľahko veria satanovi, odmietajú Boží výrok.

(8) AKO BOH ZABRÁNIL V NESMRTELNOSŤ HRIECHU A HRIEŠNIKOV?

Potom zahnal človeka a na východ od záhrady osadil cherubov s blýskavými plamennými mečmi, aby strážili cestu k stromu života. (Genezis 3,24)

Keby mal človek po páde do hriechu prístup k stromu života, mohol by žiť večne a hriech by sa stal nezničitelným. „Cestu k stromu života“ (1. Mojžišova 3,24) však strážil cherub s ohnivým mečom a nikto z Adamovej rodiny nesmel prekročiť túto zábranu a jesť plody zo stromu života. Preto nesmrteľní hriešnici neexistujú.

(9) ČO SA STANE S TELOM A DUŠOU HRIEŠNIKOV PO POSLEDNOM SÚDE?

A nebojte sa tých, ktorí zabíjajú telo, ale dušu nemôžu zabiť; bojte sa skôr Toho, ktorý aj dušu aj telo môže

zahubiť v pekle. (Matúš 10,28)

(10) AKÝ MÁ PÁN NÁZOR NA SKAZU TÍCH, KTORÍ ODMIETNU SPASENIE?

***Povedz im: Akože žijem - znie výrok
Hospodina, Pána - nemám záľubu v
smrti bezbožného, ale v tom, že sa
bezbožný odvráti od svojho spôsobu
života a bude žiť. Odvráťte sa, odvráťte
od svojich zlých spôsobov života! Prečo
máte vymrieť, dom Izraela? (Ezechiel
33,11)***

***Pán nemešká so zaslúbením, ako sa
niektorí nazdávajú, že mešká, ale vám
zhovieva, lebo nechce, aby niekto
zahynul, ale aby sa všetci dali na
pokánie. (Druhý list Petrov 3,9)***

Satan po páde človeka do hriechu prikázal svojim prívržencom, aby sa predovšetkým snažili vstúpiť ľuďom vieru v prirodzenú nesmrteľnosť človeka, a keď sa im to podarí a ľudia tento blud prijmú, potom ich treba presvedčiť, že hriešnici budú večne trpieť. Vládca temnoty predstavuje prostredníctvom svojich pomocníkov Boha ako pomstychtivého tyrana. Tvrdí, že Boh uvrhne do pekla všetkých, ktorí sa mu nepáčia, aby naveky pociťovali jeho hnev. Keď budú trpieť nevýslovne muky a zvíjať sa vo večnom ohni,

údajne sa bude Stvoriteľ na to dívať s uspokojením.

Nepriateľ teda pripisuje Stvoriteľovi a Dobrodincovi ľudstva svoje vlastnosti. Krutosť je vlastnosť satana. Boh je láska a všetko, čo stvoril, bolo čisté, sväté a láskyplné, kým to pôvodca zla nepoškvrnil hriechom. Sám satan je tým nepriateľom, ktorý zvádza človeka do hriechu a potom ho ničí. Ak sa mu to podarí a má istotu, že mu človek padne za obeť, raduje sa zo skazy, ktorú spôsobil. Keby mu to Boh dovolil, zviedol by do záhuby všetkých ľudí. Bez zásahu Božej moci by neunikol ani jediný Adamov potomok.

(11) AKÉ ŠTYRI CHARAKTERISTIKY POPISUJÚ SKUTOČNÚ VLÁDU A CHARAKTER BOHA?

***Naveky upevním tvoje potomstvo,
vybudujem tvoj trón z rodu na rod.
Sela. (Žalmy 89,4)***

Satan sa aj dnes snaží podobne zvíťaziť nad ľuďmi, ako zvíťazil pri našich prvých rodičoch tým, že spochybňuje vieru v Stvoriteľa a budí nedôveru v múdrosť Božej vlády a v spravodlivosť jeho zákona. Satan a jeho pomocníci predstavujú Boha tak, akoby bol horší, než sú oni sami. Tým chce

ospravedlniť svoju vlastnú zlobu a vzburu. Veľký podvodník chce prisúdiť krutosť svojej povahy nášmu nebeskému Otcovi. Tým by sa rád predstavil ako ten, komu sa veľmi ukrivdilo, keď bol z neba vyhnaný preto, že sa odmietol podriaďiť takému nespravodlivému vládcovi. Presviedča ľudí, že pod jeho vládou by svet mohol mať slobodu, ktorá by sa veľmi líšila od otroctva pod prísnyimi zákonmi Boha. Takto získava ľudí, aby prestali dôverovať Bohu.

(12) ČO ZOSTANE PO HRIEŠNIKOCH PO TOM, AKO BUDÚ POTRESTANÝ?

A rozšliapete bezbožných, lebo oni sa stanú popolom pod chodidlami vašich nôh v ten deň, ktorý ja chystám - vraví Hospodin mocností. (Malachiáš 3,21)

Učenie, že hriešnici sú trápení ohňom a sírou vo večne horiacom pekle a že za hriechy, ktoré spáchali za svoj krátky život na zemi, budú mučení tak dlho, ako dlho bude žiť Boh, sa nedá zlúčiť nielen s Božou láskou a milosrdenstvom, ale ani s ľudským zmyslom pre spravodlivosť. Napriek tomu sa toto učenie všeobecne hlásalo a dodnes sa nachádza v niektorých cirkevných vyznaniach.

(13) AKO SKONČÍ SATAN?

Množstvom svojich vín, svojím nepoctivým obchodovaním znesvätil si svoje svätyne. Vyviedol som oheň z teba, a ten ťa strávil; zmenil som ťa na popol na zemi pred očami všetkých, ktorí ťa vidia. (Ezechiel 28,18)

Čo by z toho Boh mal, keby sme pripustili, že sa vyžíva pohľadom na muky, že má radosť zo vzdychania, výkrikov a zlorečenia tvorov trpiacich v plameňoch pekla? Môžu byť strašné zvuky príjemnou hudbou pre Večnú lásku? Zástancovia učenia o večnom pekle tvrdia, že večné utrpenie bezbožných ukazuje, ako Boh nenávidí hriech, ktorý ničí pokoj a poriadok vo vesmíre. To je nerozvážne! Má azda hriech trvať naveky preto, že Boh ho odmieta? Podľa učenia spomenutých teológov utrpenie bez výhľadu na zľutovanie privádza trpiacich do šílenstva, takže svoje správanie vyjadrujú kliatbami a rúhaním, a tým si len znásobujú svoj hriech. Božiu slávu nemôže zvýšiť nijaký donekonečna umocňovaný hriech.

Ľudský rozum si sotva vie predstaviť, koľko zla napáchalo nebiblické učenie o večných mukách bezbožných. Učenie Písma, plné lásky a dobroty, oplývajúce súcitom a

zlútovaním zahmlievajú poveru a strach. Keď si uvedomíme, v akých znevažujúcich farbách predstavuje satan Božiu povahu, nemôžeme sa čudovať, že ľudia majú z nášho milosrdného Stvoriteľa strach a hrôzu, ba že ho až nenávidia. Príšerné predstavy o Bohu, ktoré sa týmto učením šíria z kazateľníc po celom svete, urobili z tisícov, ba z miliónov ľudí pochybovačov a ateistov.

(14) AKÝ JE POPIS FALOŠNEJ DOKTRÍNY V TOMTO TEXTE?

Za ním nasledoval iný, druhý anjel a volal: Padol, padol veľký Babylon, ktorý opájal všetky národy vínom náruživosti svojho smilstva. (Zjavenie Jána 14,8)

Učenie o večnom trápení bezbožných patrí k tým bludným náukám, čo tvoria „víno smilstva“ duchovného Babylona, ktorým opája všetky národy (Zjavenie Jána 14,8; 17,2). Je nepochopiteľné, že Kristovi služobníci prijali tento blud a hlásali ho z kazateľníc... Ak odmietame svedectvo Božieho slova a prijímame falošné učenie preto, že to tak učili naši otcovia, vzťahuje sa na nás odsúdenie vynesené nad Babylonom, že totiž aj my pijeme z „vína jeho smilstva.“

(15) ČO BOH NADELIL SPRAVODLIVÝM AJ HRIEŠNIKOM?

Ajhl'a, prídem skoro a moja odplata je so mnou, aby som odplatil každému podl'a jeho skutkov! (Zjavenie Jána 22,12)

Mnohí z tých, čo učenie o večných mukách neprijímajú, zachádzajú do opačnej krajnosti. Uvedomujú si, že Písmo predstavuje Boha ako bytosť plnú lásky a súcitu, nemôžu veriť, že by svoje stvorenie vydal ohňu večne horiaceho pekla. Keďže veria, že ľudská duša je nesmrteľná, dochádzajú k záveru, že nakoniec budú všetci ľudia zachránení. Podl'a nich je zmyslom všetkých biblických výstrah priviesť ľudí k tomu, aby sa Boha báli a poslúchali ho, ale že tieto výstrahy nie sú mienené doslovne. Podl'a tohto názoru hriešnik môže rozvíjať svoje sebecko, nevšímať si Božie požiadavky a napriek tomu smie očakávať, že ho Boh nakoniec milostivo prijme. Takéto učenie sa spolieha na Božiu milosť, ale neberie vážne Božie príkazy, lichotí ľudskému sebecku a povzbudzuje bezbožných, aby ďalej žili v hriechu.

Boh vo svojom Slove jednoznačne oznámil, že priestupníkov zákona potresce. Tí, čo si navrávajú, že je príliš

milosrdný na to, aby hriešnikov spravodlivo potrestal, mali by sa zahľadiť na golgotský kríž. Smrť nevinného Božieho Syna svedčí o tom, že „odplata za hriech je smrť“, že každé prestúpenie zákona prináša spravodlivú odplatu. Kristus, ktorý bol bez hriechu, stal sa hriechom kvôli človekovi. Niesol vinu za prestúpenie. Pre skrytosť Otcovej tváre mu puklo srdce a život v ňom zhasol. Takú obeť priniesol preto, aby boli hriešnici zachránení. Človek nemohol byť zbavený trestu za hriech nijakým iným spôsobom. Ktokoľvek odmieta toto draho vykúpené odpustenie, musí sám niesť vinu a trest za svoje prestúpenie.

(16) AKÉ NEVYHNUTNÉ POŽIADAVKY MUSIA BYŤ SPLNENÉ PRE ZAISTENIE SPASENIA?

A doložil: Stalo sa! Ja som Alfa i Omega, Počiatok i Koniec. Ja dám vysmädnutému zadarmo z prameňa vody života. Kto zvíťazí, zdedí toto: budem mu Bohom a on mi bude synom. (Zjavenie Jána 21,6-7)

Toto zaslúbenie platí len tým, čo sú smädní. Splní sa len u tých, ktorí cítia potrebu vody života a ktorí ju hľadajú bez ohľadu na jej prípadnú cenu... Ak

chceme byť dedičmi Božieho kráľovstva, musíme bojovať proti hriechu a nad ním zvíťaziť.

Pán prostredníctvom proroka Izaiáša oznámil: „Blahoslavení sú spravodliví; lebo tí sú dobre na tom, pretože ovocie svojich skutkov budú požívať! Beda bezbožnému, lebo je zle na tom, pretože sa mu povedie podľa skutkov jeho rúk“ Izaiáš 3,10.11. „Keď hriešny stokrát spácha zlo,“ hovorí múdry muž, „a predsa dlho žije, viem, že sa bohabojným dobre povedie práve preto, lebo sa ho boja. Bezbožnému sa však nepovedie dobre“ Kazateľ 8,12.13. Aj apoštol potvrdzuje, že hriešnik hromadí proti sebe „hnev na deň hnevu, keď sa zjaví spravodlivý Boží súd. Boh odplatí každému podľa jeho skutkov.“ „Súženie a úzkosť doľahnú na každého človeka, ktorý pácha zlo“ Rimanom 2,5.6.9.

(17) AKO SA BOH VYSPORIADA S REBELSTVOM A HRIECHOM?

I prešiel Hospodin popred neho a volal: Hospodin, Hospodin, Boh milosrdný a ľútostivý, zhovievavý a hojný v milosti a vernosti, zachovávajúc priazeň tisícom, odpúšťajúci vinu, priestupok a hriech, ktorý však nenecháva bez trestu, ale trestá vinu otcov na synoch a na synoch synov až do tretieho a

štvrtého pokolenia. (Exodus 34,6-7)

Hospodin chráni všetkých, ktorí Ho milujú, vyhladzuje však všetkých bezbožných. (Žalmy 145,20)

Boh predstavil v Písme svoju snahu a oznámil, ako naloží s hriechom... Boh ukončí vzburu mocou a autoritou svojej lásky. Všetky prejavy spravodlivosti budú však v úplnej zhode s povahou milosrdného, zhovievavého a dobrotivého Boha.

(18) AKÁ JE BOŽIA ŽIADOSŤ VOČI HRIEŠNIKOM?

"Pod'te len a súd'me sa - vraví Hospodin. Ak sú vaše hriechy ako šarlát, môžu zbelieť na sneh; ak sú červené ako purpur, môžu byť ako vlna." (Izaiáš 1,18)

Boh si u človeka nič nevynucuje a jeho prejav nepotláča. Nemá záľubu v otrockej poslušnosti. Praje si, aby ho bytosti, ktoré stvoril, milovali preto, lebo si ich lásku zaslúži. Chce, aby ho poslúchali preto, že si uvedomujú význam jeho múdrosti, spravodlivosti a lásky. Ľudia, ktorí správne chápu tieto vlastnosti, ho budú milovať, lebo obdivujú jeho cnosti.

Zásady dobrotivosti, milosrdenstva a lásky, ktoré hlásal a stelesňoval náš Spasiteľ, sú prejavom Božej vôle a povahy. Kristus povedal, že neučí nič iné, iba to, čo prijal od svojho Otca. Zásady Božej vlády sa dokonale zhodujú s príkazom Spasiteľa: „Milujte svojich nepriateľov.“

Boh vykoná spravodlivosť nad bezbožnými pre blaho vesmíru, a tým aj pre blaho ich samých. Chcel by ich urobiť šťastnými, keby to neodporovalo zásadám jeho vlády a jeho spravodlivej povahe. Prejavuje im svoju lásku, umožňuje im poznať svoj zákon a ponúka im svoju milosť. Oni však jeho láskou pohŕdajú, prestupujú jeho zákon a odmietajú jeho milosť. Božie dary síce stále prijímajú, ale zneuctievajú Darcu. Nenávidia Boha, lebo vedia, že nemôže uznať ich hriešne správanie. Pán dlho znáša ich prevrátenosť, no nakoniec príde rozhodujúca chvíľa, keď sa o nich rozhodne. Pripúta si Boh týchto odporcov k sebe násilím? Prinúti ich, aby spĺňali jeho vôľu?

(19) AKÝ PLAČ PRÍDE OD HRIEŠNIKOV, KTORÍ PREŽÍVAJÚ PRÍTOMNOSŤ PÁNA?

***A volali vrchom a bralám: Padnite na
nás a skryte nás pred tvárou Sediaceho
na tróne a pred hnevom Baránkovým.***

(Zjavenie Jána 6,16)

Ľudia, ktorí si vybrali za svojho vodcu satana a nechali sa ovládnuť jeho mocou, nie sú pripravení, aby mohli vojsť do Božej prítomnosti. Zakorenila sa v nich pýcha, faloš, pôžitkárstvo a krutosť. Mohli by azda vojsť do neba a večne tam žiť s tými, ktorými tu na zemi pohrdali a ktorých nenávideli? Pravda sa nebude luhárom nikdy páčiť. Pokora nikdy neuspokojí domýšľavosť a pýchu. Skazenosť sa nikdy nezmieri s čistotou a nesebecká láska sa nikdy nezapáči sebeckému človekovi. Akú radosť mohlo nebo ponúknuť ľuďom, pozornosť ktorých pútajú len svetské záľuby a sebecké záujmy?

Mohli by byť tí, čo sa celý život búrili proti Bohu náhle prenesení do neba, aby pozorovali vznešenosť a svätosť dokonalosti, ktorá tam vládne, aby hľadeli, ako je každá bytosť plná lásky a z tváre jej žiari radosť, ako znejú tóny na počesť Boha a Baránka a neustály prúd svetla osvecuje vykúpených v prítomnosti toho, ktorý sedí na tróne? Môžu ľudia, ktorí nenávidia Boha, pravdu a svätosť, prísť medzi nebeské zástupy a spievať s nimi chválospevy? Zniesli by slávu Boha a Baránka? Nie. Boh im poskytol čas milosti na prípravu povahy pre nebo. Nikdy si však neoblúbili čistotu, nikdy

sa neučili nebeský jazyk a teraz je už na to príliš neskoro.

V živote prežitom v odpore proti Bohu sa nechceli pripraviť pre nebesá. Svätosť a pokoj neba by im boli utrpením. Božia sláva by im bola spaľujúcim ohňom. Určite by sa snažili z takého svätého miesta ujsť. Priali by si zomrieť a skryť sa pred tvárou Spasiteľa, ktorý podstúpil smrť pre ich záchranu. Bezbožní ľudia rozhodnú sami o tom, aký bude ich večný údel. Sami sa dobrovoľne zriekli neba a Boh to vo svojej spravodlivosti a milosti len potvrdí.

(20) AKÉ PREHLÁSENIE PÁNA ZABEZPEČÍ OSUD ĽUDSTVA NA VEČNOSŤ?

Kto pácha nepravosť, nech ju pácha ďalej! Kto je špinavý, nech sa špiní ďalej! Ale kto koná spravodlivosť, nech ju koná ďalej! A kto je svätý, nech sa posväcuje ďalej! (Zjavenie Jána 22,11)

Tak ako vody pri potope, aj oheň Božieho súdu oznamuje, že tých, čo sa vedome rozhodli žiť v nepravostiach, nemožno zachrániť. Nie sú ochotní podriaďiť sa Božej autorite. Zvykli si žiť svojvoľne a na sklonku života je už príliš neskoro obrátiť prúd myšlienok

opačným smerom, odvrátiť sa od svojvoľnosti k poslušnosti a od nenávisti k láske.

(21) AKÝ BOL VÝSLEDOK BOŽIEHO ZĽUTOVANIA SA NAD KAINOM PO TOM AKO ZAVRAŽDIL ÁBELA?

*Ked' však Hospodin videl, že skazenosť
ľudí na zemi bola veľká a že všetko
zmýšľanie ich srdca bolo ustavične zlé.
(Genezis 6,5)*

Boh tým, že nechal žiť vraha Kaina, ukázal svetu, ako by to vyzeralo, keby hriešnik mohol žiť večne a neobmedzene by mohol páchať zlo. Kainov príklad zvedol mnohých jeho potomkov do hriechu, takže „ľudská zloba na zemi je veľká“ a Boh videl, že „všetko zmýšľanie ľudského srdca je ustavične naklonené len k zlu“. „Zem bola skazená pred Bohom a plná násilia“ 1. Mojžišova 6,5.11.

Boh z milosti k svetu v dobe Nóacha odstránil zo zeme všetkých páchatel'ov zla. Z milosti odstránil aj zvrhlých obyvateľ'ov Sodomy. Satan svojím podvodným vplyvom vzbudzoval súciti o obdiv voči páchatel'om neprávostí, ktorí ďalej navádzali iných k odporu proti Bohu. Tak to bolo za čias Kaina i Nóacha, Abraháma a Lóta, a tak je to i

dnes. Boh nakoniec z lásky k vesmíru odstráni všetkých, čo odmietajú jeho milosť.

(22) AKO MÔŽE OBETOVANIE KRISTA VYKÚPIŤ VŠETKÝCH KAJÚCICH SA HRIEŠNIKOV?

*Lebo ak pádom jedného smrť zavládla, tým skôr skrze Toho jedného, Ježiša Krista, budú kral'ovat' v živote tí, čo došli hojnej milosti a daru spravodlivosti. A tak teda: ako (vinou) pádu jedného došlo k zatrateniu všetkých ľudí, tak (zásluhou) jedného ospravedlňujúceho skutku došlo k životodarnému ospravedlneniu všetkých ľudí. Lebo ako skrze neposlušnosť jedného človeka mnohí sa stali hriešnymi, tak aj skrze poslušnosť jedného človeka mnohí budú ospravedlnení. Do toho ešte popri tom prišiel zákon, aby sa poklesok rozhojnil. A keď sa rozhojnil hriech, ešte väčšmi sa rozhojnila milosť'.
(Rimanom 5,17-20)*

Následkom pádu Adama do hriechu smrť postihla celý ľudský rod. Každý človek bez rozdielu odchádza do hrobu. Plán spasenia však umožnil, aby všetci ľudia boli vzkriesení.

(23) ČO URČUJE ROZSAH POTRESTANIA HRIEŠNIKOV?

Syn človeka zaiste príde v sláve svojho Otca so svojimi anjelmi, a vtedy odplatí každému podľa jeho skutkov. (Matúš 16,27)

„Ako v Adamovi všetci zomierajú, tak aj v Kristovi budú všetci oživení“ 1. Korint’anom 15,22. Z hrobov však vstanú dve rozdielne skupiny ľudí.

„Všetci v hroboch počujú jeho hlas a tí, čo dobre robili, vyjdú na vzkriesenie k životu, kým tí, čo páchali zlo, vyjdú na vzkriesenie k súdu“ Ján 5,28.

Tých, ktorých Pán uzná za hodných toho, aby boli vzkriesení k životu, sú „blahoslavení a svätí“. „Nad tými druhá smrť nemá moci“ Zjavenie Jána 20,6. Ostatní, ktorí neprijali odpustenie vierou a pokáním, musia prijať trest za prestúpenie – „mzdu hriechu“. Podstúpia trest rôzneho trvania a rôzneho stupňa podľa svojich skutkov a potom zomrú druhou smrťou.

Boh nemôže zachrániť hriešnika s jeho hriechmi, lebo to odporuje Božej spravodlivosti a milosti. Ukončí jeho život, ktorý hriešnik odmietol svojím prestúpením a jasne preukázal, že ho nie je hoden.

(24) AKÝ JE ZÁVEREČNÝ STAV DUŠE, KTORÁ HREŠÍ?

***Lebo odmena za hriech je smrť, ale
Božím darom milosti je večný život v
Kristovi Ježišovi, Pánovi našom.
(Rimanom 6,23)***

***Lebo ako ste pili na mojom svätom
vrchu, tak budú piť ustavične všetky
národy; piť budú a hltat'; a budú,
akoby ich nikdy nebolo bývalo. (Abdiáš
1,16)***

Tak bude odstránený hriech so
všetkou biedou a záhubou, ktorú
prináša. Žalmista napísal: „Pokarhal si
pohanov a zahubil bezbožníka, ich meno
si vytrel na večné veky“ Žalm 9,6.
Podľa záznamu v knihe Zjavenie apoštol
Ján videl prorockým zrakom výjav
večnosti a počul chválospev, v ktorom
nebol jediný rušivý tón. Počul, ako celé
stvorenie na nebi a na zemi prevoláva
Bohu slávu (Zjavenie Jána 5,13). Potom
už nebude odsúdencov, ktorí by sa v
nekonečnom trápení rúhali Bohu.
Bytosti trpiace v pekelnom ohni nebudú
svojimi výkrikmi rušiť spev
vykúpených.

**(25) AKÁ JE PODMIENKA
VŠETKÝCH TÝCH, KTORÍ
ZOMRÚ?**

***Lebo živí vedia, že umrú, ale mŕtvi nič
nevedia, a nemôžu očakávať odmenu,***

lebo ich pamiatka je zabudnutá.
(Kazateľ 9,5)

Zo základného bludu o prirodzenej nesmrteľnosti ľudskej duše vychádza učenie o vedomom stave človeka po smrti. Toto učenie, ako aj predstava o večných mukách odporuje učeniu Písma, zdravému úsudku i ľudskému citu. Podľa všeobecne rozšíreného názoru vykúpení ľudia vedia v nebi o všetkom, čo sa deje na zemi, najmä keď ide o ich priateľov, ktorých tu zanechali. Mali by títo zosnulí dôvod k radosti, keby vedeli o príkoriach živých a mohli by sledovať hriešny život svojich milých a keby museli vidieť starosti, sklamanie a ťažkosti života? Ako by sa potom mohli radovať z nebeskej blaženosti tí, čo by boli v myšlienkach pri svojich blízkych na zemi?

Aké poburujúce je pomyslenie, že pri poslednom výdychu duša nekajúceho hriešnika odchádza do pekelného ohňa. Aký strach musia prežívať ľudia v predstave, že ich milí odchádzajú do hrobu nepripravení, a teda do večného trestu a utrpenia. Tieto trýznivé predstavy doviedli už mnohých do šílenstva.

Čo však o tom všetkom hovorí Písmo? Podľa Dávida mŕtvi nevedia nič. „Keď vyjde z nich duch, vrátia sa do

zeme, v ten deň padnú ich plány“ Žalm 146,4.

(26) ČO MÔŽE ŽIVÝ VYKONAŤ A MŔTVY NIE?

"Ved' podsvetie Ti nemôže d'akovať, ani smrť Ťa neoslavuje; tí, čo zostupujú do hrobu, nedúfajú viac v Tvoju vernosť'. Len živý, živý Ti d'akuje ako ja dnes; otec zvestuje synom, že si verný." (Izaiáš 38,18-19)

Keď Boh splnil prosbu kráľa Ezechiáša a predĺžil mu život o pätnásť rokov, vd'ačný kráľ dobrorečil Bohu za jeho veľkú milosť. Vo svojom chválospeve uviedol dôvod, prečo sa tak raduje; „ved' podsvetie ti nemôže d'akovať, ani smrť ťa neoslavuje; tí, čo zostupujú do hrobu, nedúfajú viac v tvoju vernosť'. Len živý ti d'akuje ako ja dnes“ Izaiáš 38,18.19. Podľa všeobecne rozšírenej predstavy zomretí spravodliví sú v nebi, kde žijú v blaženosti a chvália Boha nesmrteľným jazykom. Ezechiáš však nemal o smrti takú skvelú predstavu. S jeho slovami súhlasí výrok žalmistu: „V smrti si na teba nikto nespomenie. Kto ťa v ríši mŕtvych oslávi?“ „Mŕtvi nebudú chváliť Hospodina, nikto z tých čo zostupujú do hrobového ticha“ Žalm 6,6; 115,17.

(27) KDE JE KRÁĽ DÁVID DNES?

Mužovia, bratia! Môžem vám otvorene hovoriť o patriarchovi Dávidovi, že umrel, pochovali ho, a jeho hrob je až do dnešného dňa medzi nami. (Skutky apoštolov 2,29)

Skutočnosť, že Dávid zostáva v hrobe až do vzkriesenia, dokazuje, že spravodliví mŕtvi neodchádzajú po smrti do neba. Dávid bude môcť nakoniec zasadiť po pravici Božieho trónu len po vzkriesení a v dôsledku toho, že Kristus vstúpil na nebesá.

(28) ODKIAĽ PRÍDU MŔTVY V DEŇ ZNOVUZRODENIA?

Nedivte sa, že prichádza hodina, v ktorú všetci v hroboch počujú Jeho hlas, a tí, čo dobre činili, vyjdú na vzkriesenie k životu, tí však, ktorí páchali zlo, na vzkriesenie k súdu. (Ján 5,28-29)

(29) ČO KRISTUS PRINESIE PRI JEHO PRÍCHODE, ČO BUDE ZNAMENAŤ, ŽE NIE JE LOGICKÉ ABY TÍ, KTORÍ ZOMRELI IŠLI DO NEBA ALEBO PEKLA PRED JEHO NÁVRATOM?

Ajhl'a, prídem skoro a moja odplata je so mnou, aby som odplatil každému podl'a jeho skutkov! (Zjavenie Jána 22,12)

Apoštol Pavol napísal: „Ak však mŕtvi nevstávajú, ani Kristus nebol vzkriesený. Ak však Kristus nebol vzkriesený, márna je vaša viera – ešte vždy ste vo svojich hriechoch. A tak by zahynuli aj tí, čo zomreli v Kristovi“ 1. Korint'anom 15,16-18. Keby spravodliví mŕtvi po všetky tisícročia od stvorenia odchádzali pri smrti do neba, Pavol by nemohol povedať, že keby nebolo vzkriesenia, boli by „zahynuli aj tí, čo zomreli v Kristovi“? Vzkriesenie by totiž nebolo treba.

(30) PRI KRISTOVOM ZOSTÚPENÍ, AKÝ VZÁCNY SĽUB NECHÁ TÝM, KTORÍ BUDÚ ČAKAŤ NA JEHO NÁVRAT?

V dome môjho Otca je mnoho príbýtkov; keby nebolo tak, či by som vám bol povedal: Idem vám pripraviť miesto a keď odídem a pripravím vám miesto, zase prídem a poberiem vás k sebe, aby ste aj vy boli tam, kde som ja? (Ján 14,2-3)

Kristus pred svojím odchodom nepovedal učeníkom, že čoskoro prídu

za ním. Sľúbil im: „Keď odídem a pripravím vám miesto, zase prídem a vezmem vás k sebe, aby ste aj vy boli tam, kde som ja“ Ján 14,3. Aj apoštol Pavol napísal, že „keď zaznie povel, hlas archanjela a Božia trúba, sám Pán zostúpi z neba a prvý vstanú tí, čo umreli v Kristovi; potom my, ktorí budeme nažive, spolu s nimi budeme v oblakoch uchvátení do vzduchu v ústrety Pánovi, a tak navždy budeme s Pánom.“ A dodáva: „Tak sa teda potešujte navzájom týmito slovami“ 1. Tesaloničanom 4,16-18... Apoštol odkazoval svojich spoluveriacich na budúci príchod Ježiša Krista, keď bude zjavné víťazstvo nad smrťou a hrobom a keď „tí, čo umreli v Kristovi“, budú vzkriesení k večnému životu.

(31) AKÝ VEĽKOLEPÝ MOMENT SA MUSÍ STAŤ PRED TÝM, AKO SPRAVODLIVÍ A HRIEŠNICI DOSTANÚ SVOJE ODMENY?

A volal mohutným hlasom: Bojte sa Boha a vzdajte Mu česť, lebo prišla hodina Jeho súdu, a klaňajte sa Tomu, ktorý stvoril nebo i zem, more i pramene vôd. (Zjavenie Jána 14,7)

Skôr než bude niekto môcť vstúpiť do večných príbytkov, musí byť jeho život preskúmaný a Boh musí

rozhodnúť o jeho povahe a skutkoch. Všetci ľudia budú súdení podľa záznamov v nebeských knihách a podľa svojich skutkov dostanú všetci aj odmenu. Tento súd sa nekoná pri smrti jednotlivého človeka. Apoštol Pavol hovorí, že Boh „určil deň, keď bude spravodlivo súdiť celý svet skrze muža, ktorého ustanovil. Všetkým o tom poskytol spoľahlivý dôkaz, keď ho vzkriesil z mŕtvych“ Skutky apoštolov 17,31. Apoštol tu jasne hovorí, že pre súd sveta je v budúcnosti pevne určený konkrétny deň.

Apoštol Júda odkazuje na rovnaký čas: „Anjelov však, ktorí si nezachovali svoju pôvodnú hodnosť, ale opustili svoj vlastný príbytok, drží“ Hospodin „v tme vo večných putách kvôli súdu veľkého dňa.“ Ďalej cituje slová Enocha: „Prišiel Pán s desaťtisícami svojich svätých, aby vykonal súd nad všetkými“ Júdu 1,6.14.15.

Keby sa už mŕtvi tešili v nebeskej blaženosti, alebo keby sa zvíjali v pekelných plameňoch, prečo by mal byť súd? Písmo sväté dáva na tieto dôležité otázky jasné a jednoznačné odpovede, ktorým môžu porozumieť aj jednoduchí ľudia. Môžeme však nájsť niečo rozumné či spravodlivé vo všeobecne rozšírenom učení? Mohli by spravodliví po súdnom preskúmaní ich prípadu prijať pochvalu: „Správne, dobrý a

verný sluha!... Vojdi do radosti svojho pána!“ (Matúš 25,21), keby už boli stáročia žili v Božej prítomnosti? Povolá azda Sudca neba a zeme bezbožných z miesta múk, aby vyniesol nad nimi rozsudok: „Odíd'te odo mňa, zlorečení, do večného ohňa!“ Matúš 25,41. To je rúhanie, hanebné zosmiešňovanie Božej múdrosti a spravodlivosti.

(32) V AKOM ŠTÁDIU OSTÁVAJÚ MŔTVI, DO ZNOVUZRODENIA?

Mnohí z tých, čo spia v prachu zeme, sa prebudia, jedni na večný život, druhí na hanbu a večné zavrhnutie. (Daniel 12,2)

Nikde v Písme sa nenájde tvrdenie, že spravodliví dostávajú odmenu a bezbožní sú potrestaní okamžite po smrti. Patriarchovia a proroci nič také nezaznamenali. Kristus a jeho apoštolovia nič podobné nepovedali. Biblia jasne učí, že mŕtvi neodchádzajú hneď do neba, ale že spia až do vzkriesenia (1. Tesaloničanom 4,14; Job 14,10-12). V ten deň, keď „prv, ako sa pretrhne strieborný povrázok a rozbije sa zlatá čaša“ (Kazateľ 12,6), zmizne myslenie človeka. Tí, čo odchádzajú do hrobov, už neprehovoria. Nevedia o ničom, čo sa deje pod slnkom (Job 14,21). Pre unavených spravodlivých je

to blažený odpočinok. Čas dlhý alebo krátky im je len okamihom. Spia a k slávnej nesmrteľnosti ich prebudí iba Božia poľnica. „Pri poslednom trúbení... mŕtvi budú vzkriesení neporušiteľní. . Keď však toto porušiteľné oblečie si neporušiteľnosť a toto smrteľné si oblečie nesmrteľnosť, vtedy sa splní napísané slovo: Smrť je pohltená vo víťazstve!“ 1. Korint’anom 15,52.54.

(33) AKÝ BUDE VÍŤAZNÝ NÁREK ZNOVUZRODENÝCH SPRAVODLIVÝCH?

Smrť, kde je tvoje víťazstvo? Smrť, kde je tvoj osteň? (Prvý list Korint’anom 15,55)

Keď mŕtvi budú zobudení z hlbokého spánku, začnú premýšľať o tom, na čo prestali myslieť v okamihu smrti. Posledným pocitom bol strach zo smrti, poslednou myšlienkou to, že ich zovrie moc hrobu. Keď z neho povstanú, ich prvú radostnú myšlienku vyjadrí víťazné zvolanie: „Smrť, kde je tvoje víťazstvo? Smrť, kde je tvoj osteň?“

Uvedomujem si, že prvé poblúznenie ľudstva bolo „Určite nezomrieš.“ Je jasné, že Biblia učí o výsledku

neol'utovaného hriechu, ktorý prinesie smrt' ako telu tak aj duši.

Zakrúžkujte: Áno Neviem

Objavil som Božie slovo, naša jediná nádej na nesmrteľnosť je prijat' Kristovu obeť.

Zakrúžkujte: Áno Neviem

Vidím dôkaz Veľkého sporu Satanových pokusov presvedčiť svet, že vláda Boha je nespravodlivá. Ale zo Svätého písma je jasné, že všetky Božie rozhodnutia sú spravodlivé a milosrdné.

Zakrúžkujte: Áno Neviem

Vidím Božiu milosť v tom, že spravodlivý dostanú odmenu, kým hriešnici budu zničený v pekelnom ohni. Ani ich telo ani ich duša, nebudú ponechané na nekonečné trápenie.

Zakrúžkujte: Áno Neviem

Vo Svätom písme som našiel, že mŕtvy neoslavujú Boha v nebi. Nemajú emócie, myšlienky ani žiadne podvedomie. Spia vo svojich hrobch a čakajú na znovuzrodenie.

Zakrúžkujte: Áno Neviem

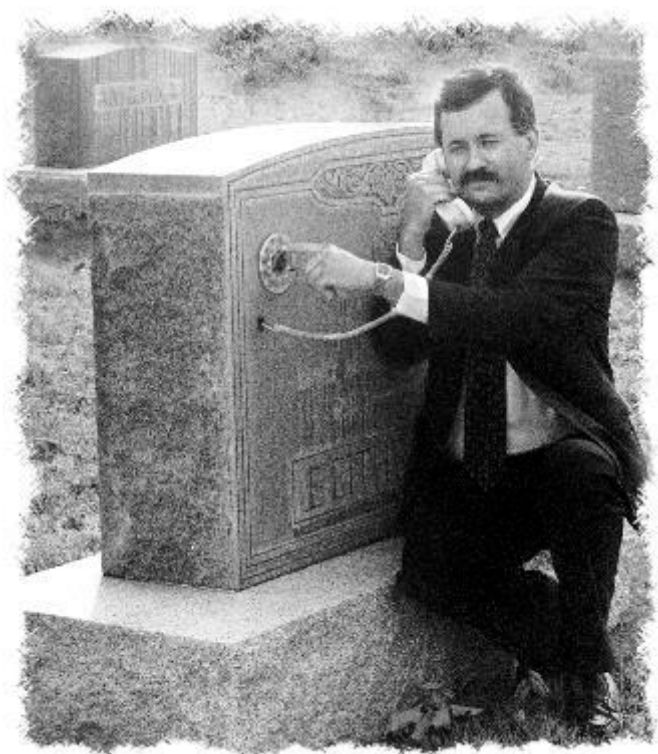
Cítim pokoj, keď viem, že ich milovaný nevidia bolestivú nespravodlivosť tohto sveta. Spia vo svojich hroboch a čakajú na znovuzrodenie a druhý príchod Krista.

Zakrúžkujte: Áno Neviem

***Modlím sa, aby som bol medzi tými
vernými nasledovníkmi, ktorí budú
plakať „Ó smrť, kde je žihadlo? Ó
hrob, kde je víťazstvo?“***

Zakrúžkujte: Áno Neviem

This image shows a single sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

Lekcia 6

Môžeme hovoriť s mŕtvymi?

Biblická zmienka o Božích posloch, anjeloch, je pre každého Kristovho nasledovníka mimoriadne potešujúcou a vzácnou pravdou. Toto biblické učenie však zatemňujú a spochybňujú niektoré bludné názory populárnej teológie.

Učenie o prirodzenej nesmrteľnosti, prevzaté z pohanskej filozofie a v dobe temna počas veľkého odpadnutia prijaté do kresťanskej vierouky nahradilo jasnú pravdu Písma svätého, že totiž „mŕtvi nič nevedia“ Kazateľ 9,5. Mnoho ľudí verí, že anjeli posielaní „slúžiť tým, čo majú zdediť spasenie“ (Židom 1,14), sú vlastne duchovia mŕtvych ľudí. Tento názor sa udržiava aj napriek tomu, že Biblia jasne hovorí o existencii

nebeských anjelov dávno predtým, než zomrel prvý človek.

(1) ČO MŔTVY NEUROBIA PO VSTUPE DO HROBU?

Oblak zmizol a zašiel; tak nevyjde zo záhrobia ten, kto tam zostúpi. (Jób 7,9)

Učenie, že človek nestráca svoje vedomie ani po smrti, a najmä viera, že duchovia mŕtvych sa môžu vracat' a slúžiť živým, pripravili cestu modernému špiritizmu. Ak mŕtvi majú možnosť prísť do prítomnosti Boha a anjelov a ak ich posmrtné poznanie prevyšuje ich znalosti z pozemského života, prečo by sa nemohli vrátiť na zem, aby poučili živých? Ak sa duchovia mŕtvych, ako učí populárna teológia, vznášajú nad svojimi pozemskými priateľmi, prečo by s nimi nemohli byť v spojení, varovať ich pred zlom alebo ich potešovať v zármutku? Ako môžu ľudia, ktorí veria v stav vedomia človeka po smrti zavrhnovať to, čo im oslávení duchovia oznamujú ako poznanie pochádzajúce od Boha? Týmto „posvätným“ spôsobom uskutočňuje satan svoje zámery.

Padlí anjeli prichádzajú ako poslovia zo sveta duchov a uskutočňujú satanove príkazy. Knieža zla predstiera, že umožňuje spojenie medzi živými a

mŕtvymi, no v skutočnosti podvodne pôsobí na ľudskú myseľ on sám.

(2) AKÉ SCHOPNOSTI MAJÚ A POUŽÍVAJÚ SILY ZLA, NA POMÝLENIE SVETA?

Lebo sú to duchovia démonov, ktorí robia znamenia, vychádzajú na kráľov celého sveta, aby ich zhromaždili do boja na veľký deň vševládneho Boha. (Zjavenie Jána 16,14)

Satan má moc predviesť ľuďom podobu ich zosnulých priateľov. Podvod je dokonalý – ich vzhľad, slová, hlas – všetko napodobňuje pozoruhodne presne. Mnohých ľudí vie potešiť uistenie, že ich milovaní sa tešia v nebeskej radosti a bez toho, žeby tušili nejaké nebezpečenstvo, počúvajú „bludných duchov a náuky démonov“ 1. Timoteovi 4,1. Keď uveria, že mŕtvi si skutočne prichádzajú s nimi pohovoriť, satan im predvedie takých ľudí, ktorí zomreli nepripravení. Duchovia však tvrdia, že sú v nebi šťastní, ba že tam zastávajú vznešené postavenie, a tak sa šíri bludná predstava, že medzi spravodlivými a bezbožnými nie je vlastne nijaký rozdiel.

Domnelí návštevníci zo sveta mŕtvych niekedy vyslovujú výstrahy a varovania, ktoré sa preukážu ako správne. Takto si získajú dôveru a

potom šíria učenie, ktoré priamo podkopáva dôveru v Písmo. Predstierajú hlboký záujem o blaho svojich priateľov na zemi a rozprávajú im najnebezpečnejšie bludy.

Ak niekedy povedia aj pravdu a predpovedia nejakú budúcu udalosť, robí to ich výpovede zdanlivo spoľahlivými. Preto toľko ľudí ochotne prijíma ich falošné učenie a slepo mu verí, akoby to bola tá najsvätejšia pravda. Zabúdajú na Boží zákon, pohrdajú Duchom milosti, krv zmluvy pokladajú za niečo nesväté. Duchovia popierajú Kristovo božstvo a Stvoriteľa porovnávajú so sebou. Tak pokračuje starý odporca v novej maske vo svojej vzbure proti Bohu, ktorá sa začala v nebi a vedie ju na zemi už takmer šesťtisíc rokov.

(3) V DANOM BIBLICKOM PRÍKLADE, KOHO NAPODOBŇOVALI ZLÝ DUCHOVIA?

Povedal jej kráľ: Akú má podobu? Ona odpovedala: Vystupuje starý muž a odený je plášťom. Tu Saul poznal, že to bol Samuel, zohol sa tvárou k zemi a poklonil sa. (Prvá kniha Samuelova 28,14)

Niektorí ľudia sa snažia vysvetliť špiritistické prejavy tým, že ich

pokladajú za podvod a pripisujú ich šikovnosť médiu. Je síce pravdou, že niektorí ľudia predvádzajú rôzne triky, existujú však jednoznačné prejavy nadprirodzenej moci. Tajomné klopanie, ktorým sa moderný špiritizmus prejavil na začiatku, nebol výsledkom chytráctva či podvodu, ale priamym dielom zlých anjelov. Tým sa dostal na scénu jeden z najúčinnějších klamov, ktoré ničia ľudské duše. Mnohí sú zvedení práve preto, že špiritizmus pokladajú len za ľudský podvod. Keď neskôr lepšie spoznajú niektoré prejavy, ktoré sú nútení pokladať za nadprirodzené, klamne ich považujú za prejav Božej moci.

(4) AKÉ 3 KATEGÓRIE POPISUJÚ MANIFESTÁCIU SATANOVÝCH SÍL?

Tamten príde satanovým pôsobením so všetkými prejavmi moci, znameniami a lživými zázrakmi, so všetkým zrodom neprávosti k tým, čo hynú, pretože neprijali lásku k pravde, aby boli spasení. (Druhý list Tesaloničanom 2,9-10)

Títo ľudia prehliadajú výroky Písma o divoch satana a jeho spoločníkov. Diablova moc dopomohla faraónovým kúzelníkom napodobniť Božie dielo.

Apoštol Pavol napísal, že satan pred Kristovým druhým príchodom podobne prejaví svoju moc... Keď apoštol Ján predstavuje moc, ktorá v posledných dňoch koná veľké divy, hovorí: „Robí veľké znamenia, takže aj oheň zostupuje z neba na zem pred zrakmi ľudí.

Obyvateľov zeme zvádza znameniami“ Zjavenie Jána 13,13.14. Proroctvo nepredpovedá len podvody, ľudí oklamú skutočné divy satanových pomocníkov, nielen ich predstieranie.

(5) ČO BUDE VRCHOLOM SATANOVHO KLAMSTVA?

To sú falošní apoštolovia, ľstiví pracovníci, ktorí sa len predstavujú ako apoštolovia Kristovi. A nie div, veď aj sám satan premieňa sa v anjela svetla. (Druhý list Korint'anom 11,13-14)

Vládca temnoty, ktorý od začiatku venoval schopnosti svojho majstrovského ducha podvodnému dielu, obratne prispôsobuje svoje pokušenia ľuďom všetkých skupín a tried. Vzdelaným a kultivovaným predstavuje špiritizmus v jemnejšej a prijateľnejšej podobe, takže sa mu darí mnohých vtiahnuť do svojich nástrah.

Apoštol Jakub napísal, že múdrosť tohto druhu „nie je múdrosť prichádzajúca zhora, ale pozemská,

zmyslová, démonická“ Jakoba 3,15. Zvodca to, pravda, skrýva, keď to vyhovuje jeho zámerom. Pokušiteľ, ktorý sa mohol pred Kristom na púšti objaviť v sláve nebeského seraфа, prichádza k ľuďom v podobe vznešeného anjela svetla. Ľudský rozum vie uchvátiť povznášajúcimi témami, nadchnúť obrazotvornosť vzrušujúcimi predstavami a získať náklonnosť skvelým popisom lásky a súcitu. Povzbudzuje fantáziu k rozletu a v ľuďoch prebúdzajú pýchu a sebavedomie, aby pohrdali Bohom.

Táto mocná bytosť, ktorá mohla Vykupiteľa sveta vyniesť na vysoký vrch a odtiaľ mu ukázať slávu všetkých pozemských kráľovstiev, prichádza k ľuďom s takou návnadou pokušení, ktorá vie zmiast' každú myseľ nechránenú Božou mocou.

(6) ČO JE ZDROJOM ZAKÁZANÉHO POZNANIA A NADŠENIA, KTORÉ ZLÝ ĽUDIA CHCÚ?

*Toto nie je múdrosť zhora, ale
pozemská, zmyslová, démonická.
(Jakubov 3,15)*

Satan teraz klame ľudí, ako kedysi oklamal Evu v raji, keď v nej lichotením vzbudil túžbu po zakázanom poznaní a

domnelom seba povznesení. Sebaklamu, ktorý v ňom vyklíčil, podľa hol najprv sám a následkom bol jeho pád. Dodnes sa rovnako pokúša zviest' ľudí do záhuby. Sľubuje: „Budete ako Boh; budete poznať dobro i zlo“ 1. Mojžišova 3,5. Špiritizmus učí, „že človek je tvor pokrokový a jeho údelom je od narodenia až do večnosti vyvíjať sa k božstvu...“

Tak namiesto spravodlivosti a dokonalosti večného Boha, ktorému patrí úcta a namiesto dokonalej spravodlivosti Božieho zákona, skutočného meradla ľudských prejavov, dosadil satan hriešnu, omylnú prirodzenosť človeka ako jediný predmet úcty, jediné kritérium súdu, jediné meradlo charakteru. Tento pokrok nesmeruje hore, ale dolu.

(7) AKÝM JEDINÝM SPÔSOBOM MÔŽE BYŤ ĽUDSTVO VZNEŠENÉ?

Dáva však väčšiu milosť; preto hovorí: Boh sa pyšným protiví, ale pokorným dáva milosť. (Jakubov 4,6)

V oblasti rozumovej i duchovnej platí zákon, že ak sa náš záujem o niečo prehlbuje, potom sa duchovne meníme na to obdivované „niečo.“ Myseľ sa postupne prispôsobuje tomu, čím sa

zaoberáme. Pripodobňuje sa tomu, čo sa naučila milovať a s úctou obdivovať. Človek nikdy neprevýši vlastnú mieru čistoty, dobroty či pravdy. Ak mu je zvrchovaným ideálom vlastné ja, nikdy nič vznešenejšie nedosiahne. Skôr bude stále hlbšie a hlbšie klesať. Človeka môže povzniesť len Božia milosť. Kým je ponechaný sám na seba, nevyhnutne upadá.

(8) AKÁ JE ROLA ČLOVEKA V SPOLUPRÁCI S BOHOM PROTI SEBA ZÁLUBE?

*Či nemáme právo brat' so sebou sestru-
ženu ako aj ostatní apoštolovia, aj
bratia Pánovi, aj Kéfas? (Prvý list
Korint'anom 9,5)*

Zmyselným ľudom s veľkým ja, čo sa ženú za pôžitkami, predstavuje satan špiritizmus v hrubšej podobe než ľudom na vyššej vzdelanostnej úrovni, pretože ľudia, ktorým chýba jemnocit, nachádzajú v jeho hrubšej podobe to, čo zodpovedá ich prirodzeným sklonom. Satan si všíma každý prejav ľudskej krehkosti a pozorne sleduje každý individuálny sklon k hriechu. Potom dbá o to, aby mal každý človek príležitosť uspokojiť svoju náklonnosť k zlému. Pokúša ľudí, aby zneužívali to, čo je samo osebe dobré a správne, aby

nestriednosťou a krajnosťami oslabovali svoje telesné, duševné a duchovné sily.

Satan ničil a stále ničí tisíce ľudí tým, že ich strháva do víru vášní, aby sa stávali stále horšími. V snahe dokončiť svoje zhubné dielo šíri predstavu, že „pravé poznanie povznáša človeka nad každý zákon“, že „všetko čo existuje, je správne“, že „Boh nikoho neodsúdi“ a že „všetky hriechy sú neškodné“. Keď sa mu podarí ľudí presvedčiť, že najvyšším zákonom je potreba ukojiť žiadosť, že sloboda je neviazanosť a že človek zodpovedá len sebe, pretože len sebe bude skladať účty, potom sa nemožno diviť, že sa všeobecne šíri mravný úpadok a záhuba. Tisíce ľudí radšej prijíma učenie, ktoré dovoľuje hovieť telesným žiadostiam. Uzdu sebaovládania prenechávajú zmyselným záľubám, duchovné sily a duševné schopnosti podriaďujú nízkym sklonom. Satan potom s uspokojením nachádza vo svojich osídlach tisíce tých, čo sa pokladajú za nasledovníkov Ježiša Krista.

(9) AKÉ VAROVANIA SVÄTÉ PÍSMA PONÚKA, VZHLADOM NA ZAPOJENIE SA DO DUCHOVNA?

„Neobracajte sa na duchov mŕtvych a nevyhl'adávajújte jasnovidcov, lebo nimi

by ste sa poškvrnili; ja som Hospodin, váš Boh.“ (Levitikus 19,31)

Nikto nemusí podľahnúť klamnému učeniu špiritizmu, na odhalenie podvodu dal Boh ľuďom dostatok informácií.

Ako sme už povedali, učenie, ktoré tvorí vlastný základ špiritizmu, celkom odporuje jasným výrokom Písma. Podľa Božieho slova mŕtvi nevedia nič, pretože ich myslenie sa skončilo, nezúčastňujú sa na ničom, čo sa deje pod slnkom a nič nevedia o radoostiach a starostiach svojich najmilších na zemi.

(10) NA ZNÁZORNENIE VÁŽNOSTI DUCHOVNA, AKÝ NÁSLEDOK BOH UDELIL TÝM, KTORÍ SA DO NEHO POKÚSIA ZAPOJIŤ?

„Ak by bol medzi vami muž alebo žena vyvolávačom mŕtvych alebo jasnovidcom, musia byť vydaní na smrť. Nech ich ukameňujú; za svoju krv sú sami zodpovední.“ (Levitikus 20,27)

Okrem toho Boh výslovne zakázal akékoľvek snahy o spojenie s duchmi zosnulých. Aj za čias starého Izraela niektorí tvrdili, podobne ako dnešní špiritisti, že sa stýkajú s mŕtvymi. „Vešdeckých duchov“, ako nazývali

týchto návštevníkov z iných svetov, Písmo vyhlasuje za „démonov.“ (Porovnaj 4. Mojžišova 25,1-3; Žalm 106,28; 1. Korint’anom 10,20; Zjavenie Jána 16,14)

Boh označil takéto spojenie s duchmi za ohavnosť a pod trestom smrti ho zakázal. (Pozri 3. Mojžišova 19,31; 20,27). Dnes sa ľudia len pousmejú nad pojmom čarodejníctvo. Názor, podľa ktorého sa môžu dorozumievať s démonmi, sa všeobecne pokladá za stredovekú bájk.

Špiritizmus, ktorý má státisíce, ba milióny prívržencov, však prenikol aj do vedeckých kruhov, dostal sa do cirkví, do zákonodarných zborov, ba aj na dvory panovníkov, nie je ničím iným ako čarodejníctvom v dávnych dobách odsúdeným a zakázaným, no dnes v novej podobe oživeným.

Aj keby sme o podstate špiritizmu nemali nijaký iný dôkaz, kresťanovi by malo stačiť to, že duchovia nerozlišujú medzi spravodlivosťou a hriechom, nerobia rozdiel medzi najušľachtilejším, najčistejším nasledovníkom Ježiša Krista a najzvrhlejším satanovým sluhom. Keď pokušiteľ navráva svetu, že aj tí najhorší ľudia sú v nebi a majú tam vysoké postavenie, vraví vlastne toto: „Nezáleží na tom, aký bezbožní ste, či veríte alebo neveríte v Boha a v Bibliu. Žite, ako sa vám páči, do neba sa

aj tak dostanete.“ Hlásatelia špiritizmu vlastne hovoria: „Každý, kto pácha zlo, páči sa Hospodinovi! On má v nich záľubu. Alebo: Kde je Boh práva?“ Malachiáš 2,17. Božie slovo varuje: „Beda tým, čo na zlé povedia: dobré, a na dobré: zlé, ktorí tmu menia na svetlo a svetlo na tmu“ Izaiáš 5,20.

(11) PREČO JE BIBLIA JEDINÝ SPOLAHLIVÝ ZDROJ A PORADCA PRE DUCHOVNO?

*Posväť ich v pravde - Tvoje slovo je
pravda. (Ján 17,17)*

Títo nepravdiví duchovia sa vedia predstaviť aj v mene apoštolov, ktorým vkladajú do úst výroky, odporujúce tomu, čo apoštolovia pod vplyvom Ducha Svätého na zemi povedali. V prestrojení popierajú Boží pôvod Písma a tým boria základ kresťanskej nádeje a zhášajú svetlo, ktoré ľuďom ukazuje cestu do neba. Satan presviedča ľudí, aby uverili, že Biblia je výmyslom alebo knihou dobrou našim predkom, no dnes už neaktuálnou, a preto ju možno ako nepotrebnú odložiť.

Náhradou za Božie slovo sú potom rôzne prejavy duchov. Satan tento prostriedok dokonale ovláda a vie presvedčiť o všetkom, čo chce. Knihu, ktorá ho aj s jeho nasledovníkmi

odsudzuje, dáva nabok, teda tam, kde ju chce mať a Spasiteľa sveta predstavuje ako obyčajného človeka. Podobne ako rímski strážcovia Ježišovho hrobu šírili nepravdivú správu popierajúcu Ježišovo vzkriesenie, ktorú im oznámili kňazi a starší ľudu, tak sa prívrženci špiritistických prejavov snažia vzbudiť zdanie, že v živote nášho Spasiteľa nie je nič mimoriadne. Ježiša chcú zatlačiť do úzadia, aby mohli upútať pozornosť ich divy a aby mohli šíriť predstavu, že ich zázraky znamenajú viac než skutky Ježiša Krista.

(12) AKÉ ZDROJE SILY, DUCHOVNO PRIZNÁVA?

V meste však už predtým žil istý muž menom Šimon, ktorý svojou mágiou uvádzal do úžasu obyvateľov Samárie. Hovoril o sebe, že je niekto veľký. A všetci, od najmenšieho až po najväčšieho, ho počúvali a hovorili: „Tento muž je tá veľká moc Božia!“ (Skutky apoštolov 8,9-10)

Dnešný špiritizmus obmieňa svoju podobu. Niektoré pochybné rysy zakrýva a halí sa do rúcha kresťanstva. Verejnosť už roky pozná jeho vyznanie a skutočnú podstatu, či už z rečníckych prejavov alebo z tlače. Toto učenie nemožno poprieť ani zakryť. Takýto

podvod nemožno prijať ani v jeho dnešnej podobe.

Ba dnes je nebezpečnejší než kedykoľvek predtým práve pre svoju ľstivú prispôsobivosť. Kým predtým jednoznačne odmietal Ježiša Krista a Písmo, teraz predstiera, že ho prijíma a uznáva. Jeho výklad Písma je prispôsobený neobráteneému srdcu a životne dôležité biblické pravdy sú znehodnotené.

Za hlavnú Božiu vlastnosť pokladá lásku, ale znižuje ju na číru sentimentalitu, v ktorej sa stráca rozdiel medzi dobrom a zlom. Nijaká pozornosť sa nevenuje Božej spravodlivosti, odsúdeniu hriechu a požiadavkám Božieho svätého zákona. Ľudí učí, aby Desatoro pokladali len za mŕtvu literu. Zmysly chlácholí príjemnými, klamnými bájkami a zvádza ich odmietat' Písmo ako základ viery. Takýmto spôsobom ľudia zapierajú Krista ako kedysi. Satan im zaslepuje oči a oni si to ani neuvedomujú.

(13) AKÉ PRÍKAZY NÁM SVÄTÉ PÍSMO POSKYTUJE, ABY NÁS OCHRÁNILO PRED POMÝLENÍM?

Usiluj sa postaviť pred Boha ako osvedčený, ako pracovník, ktorý sa nepotrebuje hanbiť a správne podáva slovo pravdy. (Druhý list Timotehovi

Len málo ľudí úplne chápe zvodnú moc špiritizmu a jeho nebezpečenstvo. Mnohí sa o špiritizmus zaujímajú len zo zvedavosti. Jeho učeniu vlastne neveria a desia sa pomyslenia, že by sa mohli dostať pod nadvládu diabolských duchov. Odvažujú sa však vstúpiť na nebezpečnú pôdu a nepriateľ použije svoju moc aj proti ich vôli. Ak mu dovoľia, aby im ovládol myseľ, často sa ich zmocní celých. Potom sa už vlastným úsilím nevedia zbaviť jeho omamnej moci. Týchto väzňov môže vyslobodiť len úprimnou modlitbou viery vyprosená Božia moc.

(14) ČO JE VÝSLEDKOM PÔŽITKU Z HRIECHU?

Ale vaše neprávosti sa stali hrádzou medzi vami a vaším Bohom! Vaše hriechy zakryli Jeho tvár pred vami, takže nepočuje. (Izaiáš 59,2)

Tí, čo vedome podliehajú hriešnym sklonom svojej povahy alebo sa dobrovoľne poddávajú hriechu, priam vábia satanovo pokušenie. Vzd'alujú sa od Boha. V satanských pokušeniach bývajú potom bezradní a ľahko sa stanú korisťou nepriateľa. Tí, čo sa poddávajú

jeho moci, sotva si uvedomujú, kde skončí ich cesta. Keď sa ich pokúšiteľ úplne zmocní, stávajú sa jeho pomocníkmi pri zvädzaní ďalších ľudí do záhuby.

(15) PREČO MNOHÍ VERIA „SILNÝM ILÚZIAM?“

So všetkým zvodom nepravosti k tým, čo hynú, pretože neprijali lásku k pravde, aby boli spasení. A preto dopúšťa Boh na nich silu zvodu, aby verili lži a boli odsúdení všetci, čo neverili pravde, ale obľúbili si nepravosť. (Druhý list Tesaloničanom 2,10-11)

Prorok Izaiáš napísal: „Keď vám povedia: Dopytujte sa duchov zomretých a veštcov, ktorí šuškejú a šepkajú, povedzte: Či sa ľud nemá pýtať svojho Boha, ale mŕtvych kvôli živým? K zákonu a k svedectvu! Naozaj pre slovo, ktoré hovorím, nekynie úsvit“ Izaiáš 8,19.20.

Keby sme my ľudia prijali v Písme jasne vyloženú pravdu o prirodzenosti človeka a stave mŕtvych, poznali by sme v učení a v prejavoch špiritizmu pôsobenie satana, jeho moc, znamenia a klamné zázraky.

Namiesto toho, aby sa zriekli falošnej slobody, ktorá veľmi lahodí

neobráteneému srdcu, a aby sa zriekli obľúbeného hriechu, mnohí radšej zatvárajú oči pred svetlom a napriek varovaniu idú svojou cestou ďalej a satan ich zatiaľ drží v zajatí ako svoju korisť. „Neprijali lásku k pravde, aby boli spasení. Preto Boh na nich zosiela dôsledky zvädzania, aby verili lži“ 2. Tesaloničanom 2,10.11.

(16) KEĎ STOJÍME NA PRAVDE BOŽÍCH SLOV, PROTI KOMU STOJÍME?

*Lebo som presvedčený, že ani smrť, ani život, ani anjeli, ani kniežatstvá, ani prítomnosť, ani budúcnosť, ani mocnosť, ani vysokosť, ani hlbokosť, ani nijaké iné stvorenstvá nemôžu nás odlúčiť od lásky Božej, ktorá je v Kristovi Ježišovi, našom Pánovi.
(Rimanom 8,38-39)*

Odporcov špiritistického učenia napádajú nielen ľudia, ale predovšetkým satan a jeho pomocníci. Nepriatelia špiritizmu totiž bojujú proti duchovným mocnostiam a zlým duchom na výsostiach. Satan sa nevzdáva ani kúska územia, kým ho nezaženú nebeskí poslovia. Boží ľud môže satanovi čeliť tak ako Spasiteľ slovami: „Je napísané!“ Satan vie aj dnes, práve tak ako za čias Ježiša Krista, citovať Písmo a

preznačovať jeho výroky, aby nimi podoprel svoje klamstvá. Tí, čo chcú obstáť v tejto nebezpečnej dobe, musia rozumieť učeniu Písma.

(17) KEĎ NÁS KONFRONTUJÚ ZLÝ DUCHOVIA PREZENTUJÚCI SMRŤ, AKÁ PRAVDA NÁS OCHRÁNI OD POBLÚZNENIA?

Lebo živí vedia, že umrú, ale mŕtvi nič nevedia, a nemôžu očakávať odmenu, lebo ich pamiatka je zabudnutá.

(Kazateľ 9,5)

Mnohí ľudia sa stretávajú duchmi démonov, ktorí sa im zjavujú v podobe zosnulých príbuzných či priateľov a hlásajú im úplné bludy. Títo služobníci zvyknú apelovať na naše city a upozorňujú na zázraky, len aby presadili svoje tvrdenie. Musíme byť pripravení odolať im biblickou pravdou, ktorá jasne hovorí, že mŕtvi nevedia nič a že tak sa zjavujú diabolskí duchovia.

(18) AK NASLEDUJEME BOŽIE SLOVO, AKÝ VEĽKÝ SLUB MÔŽEME PRIJAŤ POČAS „HODINY POKUŠENIA?“

Ked'že si zachoval moje slovo o trpezlivosti, aj ja ťa uchránim pred hodinou pokušenia, ktorá má prísť na

*celý svet skúšať obyvateľov zeme.
(Zjavenie Jána 3,10)*

Čaká nás hodina „pokušenia, ktorá príde na celý svet pokúšať tých, čo bývajú na zemi“. Koho viera nekotví v Božom slove, ľahko bude oklamáný a porazený. Satan pôsobí „so všetkým zvädzaním k neprávosti“, len aby ovládol ľudí a jeho klamstvá budú stále útočnejšie. Svoj cieľ však dosiahne len vtedy, ak ľudia dobrovoľne podľahnú jeho zvodom.

Kto chce poznať pravdu a úprimne ju hľadá, kto usiluje o vnútornú očistu poslušnosťou a všemožne sa snaží pripraviť sa na zápas, nájde v Bohu pravdy bezpečnú ochranu. Spasiteľ sľúbil: „Pretože ty si zachoval moje slovo o vytrvalosti, i ja teba ochránim pred hodinou pokušenia“ Zjavenie Jána 3,10. Pán skôr pošle všetkých nebeských anjelov na záchranu svojho ľudu, než by nechal napospas satanovi jediného človeka, ktorý mu dôveruje.

(19) AKÉ NEBEZPEČENSTVO ODPOČÍVA V SLEPOM PRIJATÍ BEŽNÝCH PRESVEDČENÍ, BEZ HLADANIA PRAVDY?

*Môj národ zhynie pre nevedomosť;
keďže ty si zavrhol poznanie, zavrhnem
aj ja teba ako svojho kňaza. Zabudol si
na učenie svojho Boha, i ja zabudnem*

na твоjich synov. (Ozeáš 4,6)

Prorok Izaiáš poukazuje na strašný klam, ktorý pôsobí, že bezbožní ľudia sa budú cítiť bezpeční pred Božou spravodlivosťou: „Uzavreli sme zmluvu so smrťou a dohodu sme urobili s podsvetím. Keď sa preleje dorážajúci príboj, nedôjde až k nám, lebo lož sme si spravili útočiskom a v klame sme sa ukryli“ Izaiáš 28,15. K opisovanej skupine patria tí, čo sa v svojej zatvrdilej nekajúcnosti utešujú myšlienkou, že Boh nebude trestať hriešnikov a všetkých ľudí – bez ohľadu na ich skazenosť – vezme do neba, aby žili ako anjeli. Ešte pevnejšie sa spájajú so smrťou a peklom tí, čo odmietajú pravdy, ktoré Boh určil spravodlivým na obranu v čase tiesne a namiesto nich nachádzajú útočisko v satanových lživých predstavách špiritizmu.

(20) AKÉ KLAMSTVO POVEDAL V ZÁHRADE SATAN, A JE ZÁKLADOM PRE VŠETKO DUCHOVNO?

Had však povedal žene: „Vôbec nezomriete.“ (Genezis 3,4)

Satan dlho pripravoval svoj posledný pokus oklamať svet. Základom jeho pôsobenia je uistenie, ktoré dal Eve

v raji: „Určite nezmriete!“ „V deň, keď budete z neho jesť, otvorí sa vám oči a budete ako Boh; budete poznať dobro i zlo“ 1. Mojžišova 3,4.5. Rozvíjaním špiritizmu postupne pripravoval pôdu pre svoj vrcholný podvod.

Žiaduci cieľ ešte celkom nedosiahol, ale jeho úsilie bude mať úspech. Prorok napísal: „Videl som troch nečistých duchov ako žaby..., to sú duchovia démonov, ktorí robia znamenia.

Vychádzajú ku kráľom celého sveta, aby ich zhromaždili do boja vo veľký deň vševládneho Boha“ Zjavenie Jána 16,13.14. Okrem tých, ktorí na základe viery v Božie slovo budú pod Božou ochranou, celý svet zachváti satanov klam. Diabol uspáva ľudí v pocite, že im nehrozí nijaké nebezpečenstvo, a zobudí ich až pri príchode Božieho hnevu.

(21) KEĎ TENTO VEĽKÝ SPOR SKONČÍ, ČO BUDE „ÚTOČISKOM SATANOVÝCH KLAMSTIEV?“

Právo urobím meradlom a spravodlivosť olovnitou. Krupobitie zmetie potom lživé útočisko a skryšu zaplaví vody. (Izaiáš 28,17)

Na základe môjho učenia, som si vedomý, že posledné dni sa princ zla pokúsi o jeho čarodejné vplyvy na naše

mysle, aby dokázal, že komunikácia medzi živým a mŕtvym existuje.

Zakrúžkujte: Áno Neviem

Som vd'ačný Bohu za odhalenie Satanových dvoch klamstiev – nesmrteľnosti duše, a vedomosti smrti, preto ma Jeho slova neoklamú.

Zakrúžkujte: Áno Neviem

Vidím dôležitosť študovania Božích slov. Priznávam Boží sľub odhaliť pravdu pritom ako ju hľadáme, aby som sa nestal obeťou Satanových klamstiev.

Zakrúžkujte: Áno Neviem

Uvedomujem si, že nás Biblia varuje o týchto nebezpečných časoch, ktorým budeme čeliť na konci vekov a som vd'ačný za sľub, že ak dodržím Jeho slovo, on podrží mňa. Jeho silou získam sľub večného života

Zakrúžkujte: Áno Neviem

Lekcia 7

Nastávajúci boj

(1) AKÁ JE IMPLIKÁCIA PRI PORUŠENÍ ČO I LEN JEDNÉHO Z BOŽÍCH PRAVIDIEL?

*Lebo keby niekto celý zákon zachoval,
ale previnil by sa v jednom (prikázaní),
previnil sa proti všetkým. (Jakubov
2,10)*

Satan sa od samého začiatku veľkého sporu v nebi snažil odstrániť Boží zákon. Preto sa vlastne vzbúril proti Stvoriteľovi a odvtedy, čo bol vyhnaný z neba, pokračuje vo svojom odboji na zemi. Úporne sleduje rovnaký zámer: Oklamať ľudí a zviest' ich k prestupovaniu Božieho zákona. Nakoniec je jedno, či svoj cieľ dosiahne tak, že ľudia odmietnu celý zákon alebo zavrhnú len jedno prikázanie. Kto prestupuje „jedno prikázanie“,

prestupuje vlastne všetky, pretože svojím vplyvom a príkladom sa postavil na stranu hriechu, a teda „previnil by sa proti všetkým“ Jakoba 2,10.

(2) AKÝ JE SATANOV VÝZNAM PRI ZNEHODNOCOVANÍ BOŽÍCH ZÁKONOV?

Čo teda povieme? Je zákon hriechom? Vôbec nie! Ale hriech som nepoznal; (poznal som ho) len skrze zákon, lebo ani žiadosť by som nebol poznal, keby zákon nebol povedal: nepožiadaš! (Rimanom 7,7)

V snahe znehodnotiť Božie prikázania falšuje satan učenie Písma, preto tisíce veria bludom, hoci tvrdia, že veria Písmu. Dnešný veľký boj medzi pravdou a bludom je len poslednou fázou odvekeého sporu o Boží zákon. Práve do tohto zápasu sme teraz zatiahnutí, a je to boj medzi ľudskými príkazmi a Božími ustanoveniami, medzi náboženstvom Písma a náboženstvom tradícií, legiend a bájok.

(3) AKÝ JE VÝZNAM BOŽIEHO SLOVA A ZÁKONA, KTORÝ OBSAHUJE?

Sviecou mojim nohám je Tvoje slovo a svetlo mojim chodníkom. (Žalmy 119,105)

Sily, ktoré sa nakoniec zjednotia proti pravde a spravodlivosti, snažia sa jednotne pôsobiť už teraz. Božie slovo, ktoré sme dostali za cenu veľkého utrpenia a krviprelievania, neberú ľudia vážne. Hoci dnes môže mať Bibliu každý, len málokto ju prijíma za spoľahlivého sprievodcu životom.

(4) ČO JE PRÍČINOU NEVERY?

Na hanbu vyjdú mudrci, predesení budú a lapia ich. Hľa, opovrhli slovom Hospodinovým, na čo im bude ich múdrosť? (Jeremiáš 8,9)

Nevera nadobúda nebezpečné rozmery nielen vo svete všeobecne, ale aj v cirkvách. Mnohí kresťania prestávajú veriť už aj tým článkom biblického učenia, ktoré sú základom kresťanstva. Veľa kresťanov odmieta čiastočne alebo úplne také výroky Písma, ktoré na pokyn Božieho Ducha zaznamenali pisatelia Biblie, ako záznam o skutočnom stvorení, o páde do hriechu, o zmierení a večnej platnosti Božieho zákona.

Tisíce tých, ktorí sa vystatujú svojimi vedomosťami a nezávislým myslením, pokladajú bezvýhradnú dôveru Písmu za prejav slabosti. Kritika Písma a zľahčovanie jeho

najdôležitejších práv sa pokladá za dôkaz učenosti a veľkej múdrosti.

Mnohí kazatelia učia svojich poslucháčov a mnohí profesori a učitelia vstúpajú svojim žiakom, že Boží zákon bol zmenený alebo zrušený, a teda tí, čo Božie požiadavky uznávajú za stále platné a doslovne záväzné, si zaslúžia len posmech a pohrdanie.

(5) AKÉ NEBEZPEČENSTVO LEŽÍ V ODMIETNUTÍ PRAVDY?

... Ja som sa na to narodil a na to som prišiel na svet, aby som vydal svedectvo pravde. Každý, kto je z pravdy, čuje môj hlas. (Ján 18,37)

Kto však odmieta pravdy Božieho zákona, odmieta jeho Pôvodcu. Kto znevažuje Boží zákon, popiera právomoc Zákonodarcu. Z falošného učenia a z pomýlených názorov si možno utvoriť modlu rovnako ľahko, ako vyrezať si ju z dreva či vytesať z kameňa. Zvodca predstavuje ľuďom Božie vlastnosti v nesprávnom svetle, a tým v nich vytvára skreslenú predstavu o povahe Stvoriteľa.

Mnohí ľudia posadili na trón určitú filozofickú modlu, no živého Boha, ktorý sa zjavil vo svojom Slove, v Ježišovi Kristovi uctieva len málokto. Tisíce zbožňujú prírodu, ale popierajú

Boha prírody. V dnešnom kresťanstve má modlárstvo rôznu podobu práve tak, ako v starom Izraeli počas pôsobenia proroka Eliáša.

Boh mnohých domnelých učencov, filozofov, básnikov, politikov či novinárov – boh moderných kruhov, mnohých vysokých škôl a univerzít, ba aj niektorých teologických učilísk – nie je oveľa lepší ako bol Baal, fénický boh slnka.

(6) AKO DLHO BOŽIE PRÁVO ZOSTANE V PLATNOSTI?

Pravda je jadrom Tvojho slova a všetko Tvoje spravodlivé právo naveky. (Žalmy 119,160)

Nijaký iný blud, ktorý prenikol do kresťanstva, nepopiera zjavnejšie Božiu autoritu aj rozum a nie je vo svojich dôsledkoch zhubnejší než moderné, všeobecne sa šíriace učenie, že Boží zákon už medzi ľuďmi nie je záväzný. Každý národ má svoje zákony, ktoré si vyžadujú uznanie a poslušnosť, bez nich totiž nemôže existovať nijaké štátne zriadenie. Bolo by možné, aby Stvoriteľ neba a zeme nemal zákon, ktorý by mali poslúchať stvorené bytosti?

Predstavme si, že by významní kazatelia začali verejne tvrdiť, že zákony ich krajiny, ktoré občanom

zaručujú ich práva, netreba uznávať a rešpektovať, pretože ľudom obmedzujú slobodu. Dokedy by cirkevníci trpeli takých kazateľov? Čo je horšie? Neposlúchať štátne zákony určitej krajiny alebo znevažovať Božie prikázania, ktoré sú základom každého ľudského zriadenia?

(7) ČO JE BEZPRÁVO?

"Každý, kto pácha hriech, koná aj proti zákonu; hriech je predsa prestúpením zákona." (Prvý list Jánov 3,4)

Skôr by sa dalo pochopiť, keby štáty zrušili vlastné zákony a ľudom dovolili robiť, čo sa im páči, než aby Vládca vesmíru mohol zrušiť svoj zákon a svet ponechal bez kritéria, ktorým odsudzuje vinníkov a ospravedlňuje poslušných. Vieme si predstaviť, aké dôsledky by malo zrušenie Božieho zákona? Ľudia sa už o to pokúšali. Keď sa vo Francúzsku dostal k moci ateizmus, odohrávali sa strašné výjavy. Pred celým svetom sa vtedy ukázalo, že zrušiť ustanovenia Božej vlády znamená prijať najhoršiu tyraniu. Kedykoľvek ľudia odstránia meradlo spravodlivosti, dávajú vládcovi temnoty a zla možnosť, aby upevnil na zemi svoju moc.

Tam, kde ľudia odmietajú Božie ustanovenia, hriech už prestáva byť

hriešny a spravodlivosť začína byť nežiaduca. Tí, čo sa nechcú podriadiť Božej vláde, vôbec si nevedia vládnuť sami. Svojím zhubným učením dávajú nevhodný príklad deťom i mladým ľuďom, ktorí celkom prirodzene neradi znášajú akékoľvek obmedzovanie, takže ovocím býva nezákonné, mravne nezáväzné správanie spoločnosti.

Ľuďom, ktorí uznávajú Božie prikázania, sa neraz posmievajú tí, čo sami ochotne prijímajú satanove klamstvá. Podliehajú vlastným chúťkam a dopúšťajú sa hriechov, ktoré kedysi boli kliatbou pohanov.

(8) AKÝ BIBLICKÝ PRINCÍP BUDE VÝSLEDKOM, KEĎ SA BOŽIE ZÁKONÝ DAJÚ NABOK?

*Nemýľte sa! Boh sa nedá vysmievať!
Čo človek rozsieva, to bude aj žat'!
(Galat'anom 6,7)*

Kto učí ľudí znevažovať Božie prikázania, rozsieva neposlušnosť, a tú nakoniec aj zožne. Odstránením zábran daných Božím zákonom by sa čoskoro prestali rešpektovať aj ľudské zákony. Keďže Boh zakazuje nečestné správanie, závisť, lož a podvody, ľudia tieto príkazy Božieho zákona radi prekračujú ako prekážku na ceste k životnému úspechu. Vôbec si nevedia

predstaviť, aké následky by malo zrušenie Božích predpisov.

Keby zákon neplatil, prečo by sa mal niekto báť prestupovať ho? Vlastníctvo by bolo nebezpečne ohrozené. Ľudia by sa zmocňovali majetkov svojich blížnych násilím a tí najmocnejší by boli teda aj najbohatší. Kto by potom rešpektoval ľudský život? Manželská vernosť by prestala chrániť rodinu. Silný a bohatý muž by ľahko získal ženu svojho blízneho.

Prestal by platiť príkaz o úcte detí k rodičom práve tak, ako prikázanie o dni odpočinku. Pod vplyvom zvrhých túžob by deti neváhali siahnuť na život svojich rodičov. Civilizované ľudstvo by sa stalo bandou lupičov a vrahov a zo spoločnosti by sa vytratil mier a šťastie.

(9) AKÉ POŽEHNANIE JE ZATRATENÉ KVÔLI NEPOSLUŠNOSTI VOČI BOŽÍM PRÍKAZOM?

Syn môj, nezabúdaj na moje naučenie a tvoje srdce nech zachováva moje príkazy, lebo ti predĺžia dni a roky života a rozhojnia tvoje blaho.
(Príslovia 3,1-2)

Názor o nezáväznosti Božích požiadaviek už veľmi oslabil základy mravných záväzkov a otvoril hrádze

neprávosti, ktorá sa valí svetom. Bezprávie, hýrenie, zvrhlosť sa na nás rútia zo všetkých strán. Satan pôsobí v rodinách a prenikol už aj do kresťanských domácností. Neraz v nich badať závisť, podozrievanie, pokrytectvo, odcudzenie, spory, hádky, stratu dôvery a zmyselnú žiadostivosť. Celý systém náboženských zásad a náuk, ktorý má byť základom a spojivom spoločenského života, sa otriasa a hrozí zrútením...

(10) ČO JE VÝSLEDKOM KEĎ BEZPRÁVO KONTROLUJE TO, KTO KONTROLUJE ĽUD?

*Odpadli sme a neverní sme boli voči
Hospodinovi, odvrátili sme sa od nášho
Boha, hovorili sme o útlaku a
odpadnutí, osnovali sme a nerozvážne
hovorili lživé slová. (Izaiáš 59,13)*

Aj právne inštitúcie možno korumpovať. Vládcov motivuje túžba po zisku a prepychovom spôsobe života. Nestriednosť ochromila schopnosti mnohých do tej miery, že temné sily získali nad nimi takmer úplnú nadvládu. Sami obhajcovia spravodlivosti podliehajú tlaku zla, berú úplatky a klamstvami neraz porušujú právo. Medzi strážcami zákona sa tiež prejavujú rôzne neresti a vášne, ako aj

nepoctivosť každého druhu. „Tak je právo potlačené a spravodlivosť stojí ďaleko, lebo pravda klesá na námestí a poctivosť nemá prístupu“ Izaiáš 59,14.

(11) ČO JE VÝSLEDKOM KEĎ SA VIERA V BOŽIE SLOVO STRATÍ?

Stučnelo im srdce ako sadlo; ja sa však kochám v Tvojom zákone. (Žalmy 119,70)

Priamym následkom potláčania Božieho slova bolo za vlády cirkevného mocenského systému duchovné temno a všeobecné zlo. Kde však nájsť príčinu všeobecne rozšírenej bezbožnosti, odmietania Božieho zákona a následnej skazenosti v čase náboženskej slobody a svetla evanjelia?

Satan už teraz nemôže držať svet v područí tým, že mu znemožní prístup k Božiemu slovu, a preto v záujme svojho cieľa používa iné prostriedky.

Podvracanie viery v Božie slovo mu slúži práve tak, ako keď v minulosti ničil Bibliu. Šírenie názoru o nezáväznosti Božieho zákona má medzi ľuďmi podobný účinok, ako keby o požiadavkách zákona vôbec nevedeli.

Ako v minulosti tak i dnes presadzuje zvodca svoje zámary prostredníctvom kresťanských cirkví. Tie odmietajú nepopulárne pravdy

napriek jasnému zneniu Písma. Pri výklade týchto právd zaujímajú také stanoviská, ktoré šíria semeno pochybností...

(12) AKÝ DUCHOVNÝ SLUB JE DANÝ, ZAOBERAJÚCI SA STABILITOU BOŽIEHO ZÁKONA?

„Nemyslite si, že som prišiel zrušiť zákon alebo prorokov; neprišiel som zrušiť, ale naplniť.“ (Matúš 5,17)

(13) ČO BUDE TOU NAJZNÁMEJŠOU CHARAKTERISTIKOU TÝCH, KTORÍ MILUJÚ BOHA A JEHO POSLEDNÝ DEŇ ZOSTANÚ VERNÍ?

V tomto je trpezlivosť svätých, ktorí zachovávajú prikázanie Božie a vieru v Ježiša. (Zjavenie Jána 14,12)

(14) NAPRIEK TOMU, ŽE JE PREHLIADANÝ VÄČŠINOU, AKÝ DEŇ BOH POŽIADAL ABY HO ĽUD POVAŽOVAL ZA SVIATOK?

Pamätaj na deň sviatočného odpočinku a svät' ho! Šesť dní budeš pracovať a konať svoju prácu, ale siedmy deň je dňom sviatočného odpočinku pre Hospodina, tvojho

Boha; nebudeš robiť nijakú prácu ani ty, ani tvoj syn, ani tvoja dcéra, ani tvoj sluha, ani tvoja slúžka, ani tvoj dobytok, ani cudzinec, ktorý je v твоjich bránach, lebo za šesť dní utvoril Hospodin nebesá i zem, more i všetko, čo je v nich, a siedmy deň odpočíval; preto Hospodin požehnal deň sviatočného odpočinku a posvätil ho! (Exodus 20,8-11)

O záväznosti štvrtého prikázania a povinnosti svätiť sobotu mnohí kresťanskí učitelia otvorene hlásajú, že Boží zákon nie je záväzný, pretože len tak sa môžu zbaviť povinnosti, ktorú nechcú plniť.

So sobotou odmietajú celý zákon. Pri šírení zvesti o záväznosti pravého dňa odpočinku sa odmietanie Božieho zákona stáva takmer všeobecným, pretože ľudia sa tým zbavujú zodpovednosti za plnenie požiadavky štvrtého prikázania. Výklady mnohých kresťanských teológov otvárajú dvere nevere, špiritizmu a zavrhovaniu Božieho zákona; a na týchto predstaviteľoch spočíva veľká zodpovednosť za neprávosti, ktoré sú dnes v kresťanstve rozšírené.

**(15) ČO SVÄTÉ PÍSMO
PREDPOVEDÁ, ŽE SILA ŠELMY
BUDE CHCIEŤ ZMENIŤ?**

Bude hovoriť reči proti Najvyššiemu a trápiť bude svätých Najvyššieho. Bude chcieť zmeniť časy sviatkov i zákony. Budú mu dané do rúk na jeden čas, na dva časy a na pol času. (Daniel 7,25)

(16) NA AKÉ KLAMSTVÁ, KTORÉ BERÚ MIESTO PRAVDE SME VAROVANÝ?

Hľad'te, aby vás niekto nestrhol mudráctvom a prázdny mánením podľa ľudského podania, podľa živlov sveta, a nie podľa Krista. (Kolosanom 2,8)

Práve títo ľudia tvrdia, že šíriaci sa príval skazenosti je veľkou mierou následkom znesväcovania takzvaného „kresťanského dňa odpočinku“ a že zákonitým donútením zachovávať nedeľu by sa mravný stav spoločnosti zlepšil. Toto počujeme najmä v Amerike, kde najvýraznejšie zaznelo posolstvo o pravej sobote podľa Písma. Hnutie bojujúce za abstinenciu, ktoré patrí medzi najvýznamnejšie a najdôležitejšie reformné hnutia v oblasti morálky, sa často spája s hnutím usilujúcim sa uzákoniť nedeľu. Jeho obhajcovia sa správajú tak, ako keby boli zástancami najvyššieho blaha spoločnosti. Každého, kto sa s nimi

nechce spojiť, označujú za odporcu zdravej životosprávy a mravnej obnovy.

Skutočnosť, že hnutie pôvodne šíriace správnu myšlienku začne presadzovať blud, nie je nijakým dôkazom oprávnenosti bludu. Jed sa dá zamaskovať tým, že sa zamieša do potravy, ale tak sa jeho podstata nezmení. Naopak, stáva sa ešte nebezpečnejším, pretože ho možno užiť nevedome.

Jednou zo zvodcových zákerností je spájanie lži s toľkou dávkou pravdy, aby lož vyzerala vierohodne. Predstavitelia hnutia za uzákonenie nedele môžu obhajovať a presadzovať reformy, ktoré sú pre ľudí potrebné a zásady, ktoré zodpovedajú Písmu. Ak však presadzujú požiadavku odporujúcu Božiemu zákonu, potom úprimní veriaci nemôžu s nimi spolupracovať. Nahrádzanie Božích prikázaní ľudskými predpismi nemožno ničím ospravedlniť.

(17) AKÝ JE KONEČNÝ VÝSLEDOK ČIASTOČNÉHO POSLÚCHANIA?

Budú sa tváriť po bož ne, ale silu (pobožnosti) budú popierať. Aj od tých sa odvracaj. (Druhý list Timotejovi 3,5)

Anjelovi cirkevného zboru laodikejského napíš: Toto hovorí Amen,

Verný a pravý svedok, Počiatok
Božieho stvorenia: poznám tvoje skutky,
že nie si ani studený ani horúci. Kiež by
si bol studený alebo horúci! Takto, že si
vlažný, ani horúci ani studený,
vyplujem ťa z úst. (Zjavenie Jána 3,14-
16)

Dnes sa dá len veľmi ťažko
rozpoznať deliaca čiara medzi
kresťanmi a neveriacimi. Členovia
cirkví obľubujú to, čo miluje svet a radi
sa s ním spolčujú. Snahou arcizvodcu je
pospájať ich všetkých navzájom a v
záujme vlastného zámeru ich vohnať do
náručia špiritizmu.

Veriacich katolíkov, ktorí sa
spoliehajú na zázraky ako znamenie
pravej cirkvi, môže ľahko oklamať
práve moc, ktorá ich vie robiť. Ľahko
však budú oklamaní aj tí protestanti,
ktorí odmietajú štít pravdy Písma. Jedni
i druhí spolu s neveriacimi budú mať len
tvárnosť pobožnosti, ale bez akejkol'vek
moci. Táto jednota sa môže javiť ako
veľké hnutie s predstavou obrátiť svet a
nastoliť dlho očakávané tisícročné
kráľovstvo Ježiša Krista.

**(18) ČO BUDE KONEČNÝ
VÝSLEDOK ĽUDSTVA, KTORÉ
ODMIETLO BOŽÍ ZÁKON?**

Trúchli, vädne zem, chradne, vädne svet, chradne nebo i so zemou, pretože zem pod svojimi obyvateľmi je znesvätená, ved' prestúpili zákony a prekročili ustanovenia, rušili večnú zmluvu. (Izaiáš 24,4-5)

Pôvodca všetkého zla pôsobí aj prostredníctvom prírodných živlov, aby žatva smrti nepripravených ľudí bola bohatšia. Pozná tajomstvo prírodných dejov a všemožne sa snaží ovládnuť živly do takej miery, do akej mu to dovoľí Stvoriteľ. Keď mu kedysi dovoľil skúšať Jóba, tento Boží muž prišiel v následných pohromách o stáda, služobníctvo, domy a deti. Boh chráni svoje stvorenie pred mocou tohto zákerného nepriateľa.

Keďže kresťanský svet pohŕda Božím zákonom, Boh urobí to, čo povedal – zbaví zem požehnania, prestane chrániť tých, ktorí broja proti jeho poriadku a učia, ba nútia robiť iných to, čo robia svojvoľníci. Koho Pán prestal chrániť, toho zákonite ovládne satan. Takých vie v záujme vlastných zámerov zahrnúť priazňou a všemožne im pomôcť. Iných zase stíha utrpením.

Satan sa predstavuje ľuďom ako zázračný lekár, ktorý vie vyliečiť všetky choroby, pritom však choroby a nešťastia prináša sám, a to tak, že ničí celé veľké mestá, mení ich na rumoviská

a vyľudnenú púšť. Podobne pôsobí aj dnes. Svoju moc prejavuje v nešťastiach a pohromách na mori i na zemi, vo veľkých požiaroch, ničivých víchriciach, v strašných krupobitiach, búrkach, záplavách, zemetraseniach a v tisícorakých iných spôsoboch.

Zničená úroda má za následok hlad a biedu. Smrteľnou nákazou znečistené ovzdušie prináša zástupom ľudí smrť. Niet pochyb, že takýchto katastrof bude stále pribúdať a budú rozsiahlejšie. Rany postihnú ľudí i zvieratá. „Trúchli, vädne zem..., zem pod svojimi obyvateľmi je znesvätená, veď prestúpili zákony a prekročili ustanovenia, zrušili večnú zmluvu“ Izaiáš 24,4.5.

(19) ČO BUDE HROZNÝM VÝSLEDKOM KEĎ OKLAMANÝ BUDÚ JEDNAŤ V SÚLADE SO SATANOVÝM PLÁNOM?

Vylúčia vás zo synagóg, áno, prichádza hodina, keď každý, kto vás bude vraždiť, domnievať sa bude, že tým Bohu slúži. (Ján 16,2)

Zvodca potom ľudí ľahko presvedčí, že všetko zlo spôsobujú tí, čo slúžia Bohu. Práve ľudia, čo zarmucujú Pána, označia za príčinu všetkého svojho nešťastia tých, ktorých vernosť Bohu prejavená poslušnosťou voči Božím

prikázaniam, im je trvalou výčitkou. Títo budú ochotne tvrdiť, že nezachovávaním nedele ľudia urážajú Boha a že práve tento hriech privoláva pohromy, ktoré neprestanú, kým sa nebude prísne vyžadovať zachovávanie nebiblického dňa odpočinku – nedele. Budú tiež hovoriť, že zachovávatelia požiadaviek štvrtého prikázania ako odporcovia svätenia nedele škodia ľuďom tým, že bránia Bohu, aby prejavil svoju priazeň a aby sa im darilo.

Zopakujú sa obvinenia vznesené kedysi proti Božím služobníkom. „Keď Acháb uzrel Eliáša, povedal mu: Si to ty, čo do záhuby vedieš Izrael? Odvetil: Ja nevediem do záhuby Izrael, ale ty a dom tvojho otca, lebo ste opustili príkazy Hospodinove a chodíte za baalmi“ 1. Kráľov 18,17.18. Keď potom falošné obvinenia podnietia hnev ľudí, tí sa obrátia proti Božím poslom, tak ako sa v dávnych časoch hnev odpadnutého Izraela obrátil proti Eliášovi.

(20) AKÉ SILNÉ ZDROJE KLAMSTVA SATAN POUŽIJE V JEHO POSLEDNÉ DNI ABY OKLAMAL VÄČŠINY?

Lebo sú to duchovia démonov, ktorí robia znamenia, vychádzajú na kráľov celého sveta, aby ich zhromaždili do

***boja na veľký deň vševládneho Boha.
(Zjavenie Jána 16,14)***

***Lebo povstanú falošní proroci a budú
robiť veľké znamenia a zázraky, aby
zvedli, ak možno, aj vyvolených.
(Matúš 24,24)***

Divotvorná moc, ktorá sa prejavuje v špiritizme, sa zameriava najmä proti tým, čo radšej poslúchajú Boha ako človeka. Zvodní duchovia budú predstierať, že prichádzajú od Boha, aby presvedčili tých, ktorí nechcú zachovávať nebiblický deň odpočinku, že podliehajú klamu a majú rovnako zachovávať zákony svojej krajiny ako zákon Boží. Budú lamentovať nad všeobecne rozšíreným zlom vo svete a zjednotia sa s názormi náboženských predstaviteľov, ktorí tvrdia, že pokles mravnosti je následkom znesväcovania nedele. V takomto vyostrení situácie sa terčom ich veľkého hnevu stanú tí, čo toto falošné svedectvo odmietnu.

Satan sa usiluje zničiť všetkých, čo zachovávajú Boží zákon, pritom však dianie ovplyvňuje tak, aby boli obvinení, že prestupujú zákony, zneuctievajú Boha, čím privolávajú na svet pohromy.

**(21) AKÝ JE SATANOV CIEL
V TOMTO KONFLIKTE, KDE**

POUŽÍVA JEHO METÓDY ZVÁDZANIA A KONTROLY?

***„Bud'te rozvážni, bdejte! Váš protivník
diabol obchádza ako revúci lev,
hľadájac koho by zožral.“ (Prvý list
Petrov 5,8)***

Boh nenúti vôľu ani neláme svedomie; satan sa však stále uchyluje k násiliu a zastrašovaniu, aby ovládol tých, ktorých nemôže zviest'. Takto sa snaží ovládnuť svedomie a zabezpečiť si oddanosť svojich obetí. Svoje zámery presadzuje prostredníctvom náboženskej i svetskej moci, aby tieto dve vplyvné sily donútili ľudí poslúchať ľudské ustanovenia na úkor Božieho zákona.

(22) AKÚ BOŽIU VLASTNOSŤ POZOSTALÍ ĽUDIA ZOBUDIA V NENÁVISTI SATANA A JEHO NASLEDOVNÍKOV?

***Nato sa drak rozhneval na ženu a
odišiel bojovať proti ostatným z jej
potomstva, ktorí zachovávajú Božie
prikázanie a majú svedectvo Ježišovo.
(Zjavenie Jána 12,17)***

Tí, čo budú zachovávať biblickú sobotu, budú označení za nepriateľov zákona a poriadku, ktorí podvracajú morálne opory spoločnosti, pôsobia

anarchiu, rozvrat a privolávajú na svet Božie tresty. Ich snahy svedomito zachovávať Božie zásady budú označené za tvrdohlavosť a pohrdanie štátnou mocou. Budú obviňovaní zo sprisahania proti vláde.

Kazatelia, ktorí neuznávajú záväznosť Božieho zákona, budú hlásať, že opačne zmýšľajúci sú povinní poslúchať nariadenia svetských úradov, akoby šlo o Božie nariadenia. Tí, čo zachováávajú Božie prikázania, budú pred zákonodarcami obvinení a súdmi odsúdení. Ich slová budú zlomyselne prekrúcané a ich skutkom sa budú pripisovať tie najhoršie pohnútky.

**(23) AKÝ ÚKON BUDE
VYKONANÝ VEREJNOSŤOU
A PRIJATÝ NÁBOŽENSTVOM
V POKUSE O POUŽITIE
NASLEDOVNÍKOV BOŽÍCH
PRIKÁZANÍ, V NARUŠENÍ ICH
VEDOMIA?**

*Aby nemohol kupovať ani predávať
nikto, kto nemal znak mena šelmy
alebo číslo jej mena. (Zjavenie Jána
13,17)*

Keď protestantské cirkvi odmietnu jasné biblické dôkazy o záväznosti Božieho zákona, vynasnažia sa umlčať tých, ktorých vieru nemôžu vyvrátiť

Písmom. Hoci to popierajú, vydajú sa na cestu, ktorá vedie k prenasledovaniu tých, ktorí vedome nechcú robiť to, čo koná ostatný kresťanský svet a odmietajú autoritatívnu požiadavku svätenia nebiblického dňa odpočinku.

Predstavitelia cirkví a štátu sa spoja, aby prehovárali, presviedčali, ba aj nútili všetkých ľudí uctievať nedeľu. Božiu moc pritom nahradia prísne obmedzujúce opatrenia. Predajnosť mnohých verejných činiteľov podkopáva lásku k spravodlivosti a úctu k pravde. Aj v slobodnej Amerike je reálne nebezpečenstvo, že vláda a zákonodarcovia podľahnú nátlaku a vydajú zákon vynucujúci svätenie nedele, aby si zachovali priazeň ľudu. Prestanú si vážiť slobodu svedomia, ktorá sa dosiahla za cenu veľkých obetí.

V budúcom zápase budeme svedkami naplnenia prorockých slov. „Drak sa na šelmu nahneval a odišiel bojovať proti ostatným z jej potomstva, ktorí zachovávajú Božie prikázania a majú svedectvo Ježišovo“ Zjavenie Jána 12,17.

Teraz som si vedomý, že Sväté písmo opisuje jasne konflikt „taký ako tu ešte nebol“ a začne keď sa začneme blížiť ku koncu sveta.

Zakrúžkujte: Áno Neviem

Uvedomujem si, že od konceptu hriechu je Satanovým cieľom útočiť na Božie večné zákony – na základe Jeho vlády.

Zakrúžkujte: Áno Neviem
Zjavenie 12,17 odhaľuje Satanov ultimátny cieľ, v hanení Božích zákonov, aby boli odmietnuté tieto sväte princípy.

Zakrúžkujte: Áno Neviem

Viem, že Sväté písmo odhaľuje Božie prikázania ako sväté, napriek Satanovým a ľudským pokusom „zmeniť čas a zákony.“ Daniel 7,25

Zakrúžkujte: Áno Neviem

Teraz vieme, že Biblia učí dôležitosť poslúchania všetkých Božích prikázaní a porušiť jedno znamená porušiť všetky. Jakubov List 2,10

Zakrúžkujte: Áno Neviem

Vyberám si ostat' medzi veriacimi Boha, ktorí poslúchajú Jeho príkazy a zostávajú verní Ježišovi. Zjavenie 14,12.

Zakrúžkujte: Áno Neviem

Lekcia 8

Naša jediná istota

(1) ČO BUDE NAŠOU ZÁCHRANOU PRED SATANOVÝMI KLAMSTVAMI?

*Ale Ježiš mu odpovedal: Napísané je:
Nie samým chlebom žiť bude človek
[ale každým slovom Božím]. (Lukáš
4,4)*

*K učeniu a svedectvu! Naozaj, nebude
úsvitu pre slovo, ktoré hovorím. (Izaiáš
8,20)*

Boh vedie veriaci ľud k svojmu Slovu ako k ochrane pred vplyvom falošných učiteľov a pred klamnou mocou démonických síl. Pôvodca všetkého zla sa všemožne snaží, aby

Ľuďom zabránil poznať Bibliu, pretože táto kniha odhaľuje jeho klamstvá. Pri každom oživení Božieho diela knieža zla stupňuje väčšiu aktivitu, a tak sa aj dnes usilovne chystá na záverečný útok proti Kristovi a jeho nasledovníkom.

Čoskoro nám predvedie svoj posledný veľký podvod. Antikrist nám ukáže ohromujúce divy. Klam sa bude tak podobat' pravde, že rozpoznať ho bude možné len pomocou Písma. Každé tvrdenie a každý zázrak musíme teda preverovať Božím slovom.

(2) Z KADE BUDEME ČERPAŤ SILU ABY SME POSLÚCHALI PÁNA A NIE ČLOVEKA?

Boh všetkej milosti, ktorý vás povolal v Kristovi do svojej večnej slávy, keď trochu potrpíte, vás zdokonalí, utvrdí, upevní a postaví na stály základ! (Prvý list Petrovi 5,10)

Nepriateľstvo a výsmech pocítia tí, čo sa budú snažiť zachovávať všetky Božie prikázania. Obstáť môžu len v Božej sile. Vydržať v nastávajúcej skúške im pomôže poznanie Božej vôle, ako je zjavená v Božom slove. Boha môžu uctievať na základe správneho chápania jeho svätej povahy, vlády, jeho zámerov a tomu zodpovedajúcim životom. Vo veľkom záverečnom boji

obstoja tí, čo si myseľ dostatočne zásobia pravdami Božieho slova.

Skúška preverí každého, či Boha poslúcha viac ako ľudí. Rozhodná chvíľa sa blíži. Stojíme pevne na skale nemenného Božieho slova? Sme pripravení neochvejne zotrvať na strane Božích prikázaní a viery v Ježiša Krista?

(3) PREČO BOH POSKYTUJE PROROCTVO V JEHO SLOVE?

Lebo čokoľvek bolo napísané nám na poučenie, bolo napísané, aby sme skrze trpezlivosť a skrze útechu Písem mali nádej. (Rimanom 15,4)

Tajomné veci patria Hospodinovi, nášmu Bohu, a zjavené veci nám i našim synom až naveky, aby sme plnili všetky slová tohto zákona! (Deuteronómium 29,29)

Spasiteľ pred svojím ukrižovaním vysvetlil učeníkom, že bude zabitý a potom vstane z mŕtvych. Prítomní anjeli sa snažili tieto Kristove slová utvrdiť v mysli a v srdci učeníkov. Tí však očakávali vyslobodenie z rímskej poroby a nemohli zniest' pomyslenie, že by ten, na ktorého sa tak bezvýhradne spoliehali, mal zomrieť potupnou smrťou. Na slová, ktoré si mali pripomínať, pozabudli, a keď prišiel čas

skúšky, neboli pripravení. Spasiteľova smrť im zničila nádeje, akoby ich Pán nebol na to pripravoval. Proroctvá zjavujú budúcnosť práve tak jasne ako Kristove slová učeníkom.

Zrozumiteľne nám približujú udalosti súvisiace s ukončením času milosti a s prípravou na čas súženia. Mnoho ľudí však týmto dôležitým pravdám nerozumie, ako keby ich Pán nebol zjavil. Satan sa snaží zmariť každý vplyv, ktorý by im pomohol rozvážne sa pripraviť na spasenie. Čas súženia ich zastihne nepripravených.

(4) AKÉ TRI VAROVANIA POSLEDNÉHO DŇA SÚ NAŠÍM BUDÍKOM NA CESTE ZA SPASENÍM?

*Potom som videl iného anjela letieť
stredom neba: mal večné evanjelium,
aby ho zvestoval obyvateľom zeme,
každému národu, kmeňu, jazyku a
ľudu a volal mohutným hlasom: „Bojte
sa Boha a vzdajte Mu česť, lebo prišla
hodina Jeho súdu, a klaňajte sa Tomu,
ktorý stvoril nebo i zem, more i
pramene vôd.“ Za ním nasledoval iný,
druhý anjel a volal: „Padol, padol
veľký Babylon, ktorý opájal všetky
národy vínom náruživosti svojho
smilstva.“ Zase nasledoval za nimi iný,
tretí anjel a volal mohutným hlasom:
„Ak sa niekto bude klaňať šelme a jej*

obrazu a prijme znak na čelo alebo na ruku, aj ten bude piť z vína hnevu Božieho, čistého vína, naliateho do kalicha Jeho hnevu a bude mučený ohňom a sírou pred svätými anjelmi a pred Baránkom! (Zjavenie Jána 14,6-10)

Keď Boh posielal ľuďom také dôležité upozornenia, že ich symbolicky ohlasujú anjeli letiaci prostriedkom neba, potom od každej rozumnej bytosti vyžaduje, aby tieto posolstvá brala vážne. Znázornené tresty tým, čo sa klaňajú šelme a jej obrazu (Zjavenie Jána 14,9-11), by mali vo všetkých ľuďoch prebudiť záujem o štúdium prorociev, aby poznali, čo znamená znak šelmy a ako mu uniknúť. Väčšina si však zapcháva uši, aby nemusela počuť pravdu a radšej počúva bájky.

(5) AKO PAVOL POPÍSA PRÍSTUP CHTÍČU VÄČŠINY VOČI DOKTRÍNSKEJ PRAVDE?

Lebo príde čas, keď (ľudia) neznesú zdravé učenie, ale pretože chcú počúvať len to, čo sa im páči, budú si podľa svojich žiadostí zháňať učiteľov, odvrátia sluch od pravdy a obrátia sa k bájkam. (Druhý list Timotejovi 4,3-4)

Tento čas už nepochybne prišiel. Mnohí ľudia nestoja o biblickú pravdu,

lebo nevyhovuje prianiu hriešneho srdca a láske k svetu. To je príležitosť pre satana, aby im ponúkol klamstvá, ktoré sa im páčia.

(6) AKO KRISTOVI SKUTOČNÍ NASLEDOVNÍCI ROZLÍŠIA PEVNE NAUČENÚ PRAVDU?

K učeniu a svedectvu! Naozaj, nebude úsvitu pre slovo, ktoré hovorím. (Izaiáš 8,20)

Boh však bude mať na svete tých, ktorým sa Písmo a len Písmo stalo meradlom a základom každého učenia a všetkých reforiem. Názory učených ľudí, vedecké teórie, vierovyznania či rozhodnutia cirkevných snemov, ktorých je toľko a takých, koľko je rôznych cirkví, i hlas väčšiny – veriaci ľud nemôže nič z toho a ani všetko spolu pokladať za dôkaz pre alebo proti ktorémukol'vek článku viery. Skôr než sa nejaké učenie či zásada prijme, treba za dôkaz pokladať jasný výrok: „Takto vraví Hospodin, Pán.“ Izaiáš 49,22; Ezechiel 37,5.

(7) AKÁ JE NAŠA ZODPOVEDNOSŤ S UČENÍM ĽUDÍ?

„Títo (Židia) boli šľachetnejšieho zmýšľania ako v Tesalonike; veľmi

***ochotne prijímali slovo a každý deň skúmali Písma, či je skutočne tak. “
(Skutky apoštolov 17,11)***

Nepriateľ sa stále snaží upútať pozornosť na človeka, nie na Boha. Ľudí usmerňuje tak, aby hľadeli na cirkevných hodnostárov, vzdelaných teológov ako na svojich vodcov namiesto toho, aby Písmo skúmali sami a z neho poznávali svoje povinnosti. Keď sa pokušiteľovi podarí ovládnuť myseľ vplyvných vodcov, potom si s davmi ľudí bude môcť robiť, čo sa mu zapáči.

(8) AKÝ BOL VÝSLEDOK ŽIDOVSKÉHO SPOĽAHNUTIA NA ICH VODCOV PRI CHÁPANÍ SVÄTÉHO PÍSM A?

***Opovrhnutý bol a opustený ľuďmi, muž bolesti, ktorý poznal choroby, ako niekto, pred kým si ľudia skrývajú tvár, opovrhnutý bol, a nevážili sme si ho.
(Izaiáš 53,3)***

Keď Spasiteľ prišiel zvestovať slovo života, obyčajní ľudia ho radi počúvali. Medzi mnohými, čo v neho uverili, boli aj kňazi a vládni hodnostári. Poprední kňazi a predstavitelia národa sa však rozhodli Kristovo učenie odsúdiť a odstrániť. Hoci ich snahy najst proti

Kristovi nejaké dôvody na obvinenie boli nepodstatné, aj keď z jeho slov museli cítiť vplyv Božej moci a múdrosti, predsa len zotrvali vo svojich predsudkoch. Odmietli aj tie najzreteľnejšie dôkazy jeho mesiášstva, len aby sa nemuseli stať jeho učeníkmi.

Týchto Kristových odporcov mali ľudia od detstva v takej úcte, že si navykli bezvýhradne uznávať ich autoritu. Preto sa potom pýtali: „Či je možné, aby naši vládcovi a vzdelaní zákonníci neverili v Ježiša, keby to bol Mesiáš?“ Židovský národ práve pod vplyvom takých učiteľov zavrhol svojho Vykupiteľa.

U mnohých ľudí, ktorí vedia pekne hovoriť o zbožnosti, sa ešte aj teraz prejavujú rovnaké pohnútky, aké vtedy viedli židovských kňazov. Nechcú skúmať Písmo, a najmä nie aktuálne pravdy. Odvolávajú sa na svoje bohatstvo a popularitu a pohrdavo hľadajú na zástancov pravdy, ktorých je ako vždy málo, sú chudobní, nie sú obľúbení a svojou vierou sa izolujú od sveta

(9) AKÝ JE JEDINÝ ZDROJ OCHRANY PRED POBLÚZNENÍM?

Usiluj sa postaviť pred Boha ako osvedčený, ako pracovník, ktorý sa nepotrebuje hanbiť a správne podáva

slovo pravdy. (Druhý list Timotejovi 2,15)

Kristus predvídal, že prehnané, neoprávnené mocenské nároky zo strany zákonníkov a farizejov sa neskončia rozptýlením Židov. Prorocky videl, že kliatbou cirkvi všetkých čias bude povýšeneckosť mnohých, ktorí sa usilujú ovládnuť svedomie ostatných. Písmo v záujme ďalších generácií varovne zaznamenáva nielen to, že Kristus odsúdil zákonníkov a farizejov, ale aj napomenutie, aby ľudia týchto „slepých vodcov“ nenasledovali.

(10) PODĽA SVÄTÉHO PÍSM A, KTO MEDZI NAMI SEJE FALOŠNÉ UČENIA?

Bývali však medzi ľuďmi aj falošní proroci, ako aj medzi vami budú falošní učitelia, ktorí vnesú skazonosné sektárstvo, a keďže budú zapierať aj samého Pána, ktorý si ich vykúpil, uvalia na seba skorú skazu. (Druhý list Petrov 2,1)

Aj keď Písmo častokrát varuje pred falošnými učiteľmi, mnohí zverujú starosť o vlastnú spásu radšej duchovným. Tisíce učiteľov kresťanského náboženstva nevie pre svoju vieru uviesť nijaký iný dôvod

okrem toho, že tak ich učili ich predchodcovia. Spasiteľovo naučenie nechávajú bokom takmer bez povšimnutia a bezvýhradne dôverujú slovám duchovných vodcov.

Sú však títo učitelia neomylní? Smieme im zveriť svoj večný údel, ak nám Božie slovo nedáva istotu, že práve oni sú nositeľmi svetla? Nedostatok mravnej odvahy vybočiť z vyšliapanej cesty zvádza mnohých k tomu, aby nasledovali učených ľudí. Pre svoj nezáujem o štúdium Písma zostávajú beznádejne v osídlach bludu. Dobre vedia, že Písmo jasne hovorí o aktuálnej pravde určenej pre našu dobu a uvedomujú si, že jej hlásanie sprevádza moc Ducha Svätého, no napriek tomu opúšťajú svetlo pre negatívny postoj duchovných vodcov. Títo zvedení ľudia sa neodvážia myslieť inak než ich učitelia, aj keď ich o pravde presviedča rozum i svedomie. Vlastný úsudok a večné blaho ochotne obetujú nevere, pýche a predsudkom iných ľudí.

(11) NA KOHO ZOSTÁVA ZODPOVEDNOSŤ HĽADAŤ PRAVDU SPASENIA?

A tak, moji milovaní, ako ste vždy boli poslušní, nielen v mojej prítomnosti, ale ešte viac teraz v mojej neprítomnosti, s bážňou a s chvením

konajte svoje spasenie. (Filipanom 2,12)

Božia pravda sa nedá oddeliť od Božej slávy. Boha nemožno uctievať pomýlenými názormi, ak máme poruke Písmo. Podľa niektorých ľudí nezáleží na tom, čomu človek verí, hlavné je, že spravodlivo žije. Viera však tvaruje náš život. Ak je svetlo a pravda blízko nás, a my nezužitkujeme možnosť počuť ju a vidieť, potom tieto hodnoty vlastne zavrhuje a volíme radšej tmu než svetlo.

(12) PREČO JE IGNOROVANIE SVÄTÉHO PÍSMO NEBEZPEČNÉ?

Nejedna cesta vidí sa človeku správna, ale nakoniec sú to cesty smrti. (Príslovia 16,25)

Keď človek má možnosť poznať Božiu vôľu, potom nevedomosťou nemožno ospravedlniť blud alebo hriech. Smerovka na rázcestí ukazuje, kam ktorá cesta vedie. Ak ju cestovateľ prehliadne a rozhodne sa ísť smerom len zdanlivo správnym, potom mu ani najúprimnejšia snaha o správny smer nazaručí, že si ho skutočne aj zvolil.

Boh nám dal svoje Slovo nato, aby sme sa oboznámili s jeho učením a aby sme sa dozvedeli, čo od nás žiada. Keď

za Spasiteľom prišiel zákonník s otázkou: „Čo dobrého mám robiť, aby som mal večný život?“ (Matúš 19,16), Spasiteľ ho odkázal na Písmo a spýtal sa ho: „Čo je napísané v Zákone? Ako tam čítaš?“ Lukáš 10,26. Nevedomosť nemôže ospravedlniť ani mladých, ani starých, nezbaví ich viny za prestúpenie Božieho zákona, pretože znenie tohto zákona, jeho zásad a požiadaviek dostali.

Dobré úmysly nestačia, ba nestačí ani to, aby človek konal, čo pokladá za správne, alebo čo mu za správne označí kazateľ. Ide o večný život a každý by mal Písmo skúmať sám. Akokoľvek pevné presvedčenie či neochvejná istota, že kazateľ vie, čo je pravda, nemôžu byť človekovi spoľahlivou oporou. Len mapa Písma svätého mu môže ukázať cestu do neba tak, že nebude musieť v ničom tápať.

(13) AKO SVÄTÉ PÍSMO ODKAZUJE NA JEHO ŠTUDOVANIE?

Ved' káž len, káž, káž len, káž, čakaj len, čakaj, čakaj len, čakaj, trochu sem, trochu tam! (Izaiáš 28,10)

Prvou a najhlavnejšou povinnosťou každého človeka je naučiť sa z Písma poznať pravdu, potom podľa nej žiť a

povzbudzovať iných, aby to robili aj oni. Dennodenne by sme mali usilovne skúmať Písmo, uvažovať o každej myšlienke a porovnávať jeden text tejto knihy s druhým. S Božou pomocou si smieme utvárať vlastný názor, pretože pred Pánom bude za seba zodpovedať každý sám.

(14) AK HĽADÁME V BIBLIÍ KONANIE BOŽEJ VÔLE, AKÝ SLUB MÔŽEME PRIJAŤ?

Ked' niekto chce plniť Jeho vôľu, rozozná to učenie, či je z Boha, alebo či sám od seba hovorím. (Ján 7,17)

Mnohí vzdelaní ľudia, ktorí sa pokladajú za veľmi múdrych, neraz zatemnili a spochybnili aj tie najjasnejšie biblické pravdy. Učia, že Biblia má mystický, tajomný, výsostne duchovný zmysel, ktorý sa z vlastného textu nedá určiť. Sú to falošní učitelia. Takýchto ľudí sa Spasiteľ spýtal: „Neblúdite preto, že nepoznáte Písmo, ani Božiu moc?“ Marek 12,24

Biblický text treba vykladať podľa jeho zjavného zmyslu, ak, pravda, nejde o reč symbolickú alebo obraznú. Kristus slúbil: „Ak niekto chce plniť jeho vôľu, spozná, či je toto učenie z Boha, alebo či hovorím sám od seba“ Ján 7,17. Keby ľudia brali Písmo tak, ako je napísané, keby ich falošní

učitelia nemýlili, potom by sa dalo vykonať dielo, ktoré by potešilo anjelov a do Kristovej cirkvi by priviedlo tisíce tých, čo dnes všelijako blúdia.

(15) AKÉ KROKY PRIPUSTIA KRISTOVE SLÚBENÉ VÝSLEDKY?

Ked' budete volat' ku mne, ked' prídete a budete sa modlit' ku mne, vypočujem vás. „Budete ma hľadat', a nájdete ma; ked' ma budete hľadat' celým srdcom.“ (Jeremiáš 29,12-13)

Pri skúmaní Písma by sme mali uplatniť všetky svoje duševné sily a zapojiť svoj rozum, aby sme pochopili Božie zámery tak, ako to smrteľníci môžu pochopiť. Pritom však nesmieme zabúdať, že človek s úprimným záujmom o štúdium Božej pravdy má k Písmu pristupovať s ochotou a pokorou dieťaťa. Ťažko zrozumiteľné miesta biblického textu nemožno riešiť metódami, akými sa riešia filozofické problémy. Písmo nemožno skúmať tak sebavedome, ako mnohí študujú vedecké problémy.

Božie slovo treba študovať s modlitbou, vo vedomí závislosti od Boha a s úprimnou túžbou poznať jeho vôľu. Ak chceme získať poznanie od toho, ktorý sa v Písme predstavuje ako

„SOM“, musíme k jeho Slovu pristupovať s pokorou a ochotou dať sa poučiť. V opačnom prípade nám zvodné vplyvy zaslepia myseľ a zatvrdia srdce, aby pravda na nás nemala žiaduci vplyv.

(16) KOMU JE SLÚBENÁ BIBLICKÁ MÚDROŠŤ?

I riekol Ježiš Židom, ktorí uverili: Ak vy zostanete v mojom slove, ste naozaj moji učeníci.³² A poznáte pravdu a pravda vás vyslobodí. (Ján 8,31-32)

*Zákon Hospodinov je dokonalý,
občerstvuje dušu, svedectvo
Hospodinovo je hodnoverné, múdrym
robí prostého. (Žalmy 19,8)*

Niektorí teológovia pokladajú mnohé časti Písma za tajomné či nepodstatné, ale v Kristovej škole môžu človekovi priniesť veľa útechy a poučenia. Jednou z príčin, prečo mnohí duchovní učitelia lepšie nechápu Božie slovo, je to, že zatvárajú oči pred pravdami, podľa ktorých nechcú žiť. Pochopenie biblickej pravdy nezávisí ani tak od rozumových schopností, ako skôr od cieľavedomého úsilia a úprimnej túžby poznať pravdu.

(17) AKO SÚ CHÁPANÉ DUCHOVNÉ PRAVDY?

Prírodný človek, pravda, neprijíma veci Ducha Božieho, lebo sú mu bláznovstvom, a nemôže ich poznať, pretože ich duchovne treba posudzovať. (Prvý list Korint'anom 2,14)

Písmo nikdy neštudujeme bez modlitby. Len Duch Svätý nám môže objasniť význam ľahko pochopiteľných vecí a zabrániť prekrúteniu toho, čo je ťažšie zrozumiteľné. Úlohou Božích anjelov je okrem iného pripraviť srdcia ľudí tak, aby Božie slovo pochopili, nadchli sa jeho krásou, vážne brali jeho výstrahy, aby sa dali povzbudiť a posilniť jeho zaslúbeniami.

Mali by sme sa modliť so žalmistom: „Otvor mi oči, aby som videl divy tvojho zákona!“ Žalm 119,18. Pokušenia sa nám často javia ako neprekonateľné, pretože sa nemodlíme, neštudujeme Písmo, nepripomíname si Božie zaslúbenia a proti satanovi nepoužívame duchovné zbrane Písma. Boží poslovia sú blízko tých, čo chcú poznať Božiu vôľu. V kritických chvíľach im pripomínajú tie najpotrebnejšie pravdy. Keď potom „príde protivník hoci ako rieka, Duch Hospodinov ho zaženie“ Izaiáš 59,19.

(18) SPOMENIEME SI NA DUCHOVNÉ PRAVDY V NEBEZPEČNÝCH ČASOCH?

Ale Radca, ten Duch Svätý, ktorého pošle Otec v mojom mene, Ten vás naučí všetkému a pripomenie vám všetko, čo som vám hovoril. (Ján 14,26)

Predovšetkým si musíme zapamätať Kristovo učenie, aby nám ho Boží Duch mohol v tiesnivej chvíli pripomenúť. Dávid volal: „V srdci som si skryl tvoju reč, aby som proti tebe nehrešil“ Žalm 119,11.

(19) AKÝ TRAGICKÝ NÁSLEDOK BUDE MAŤ SKEPTICKOSŤ VOČI SLOVU BOŽIEMU?

A keďže nepokladali za hodné zachovať si poznanie Boha, vydal ich Boh prevrátenému zmýšľaniu, aby páchali, čo sa nesluší. (Rimanom 1,28)

Hľad'te, bratia, aby nikto z vás nemal zlé a neveriace srdce a neodpadol od živého Boha! (Hebrejom 3,12)

Tí, čo vážne myslia na svoj večný údel, mali by sa mať na pozore pred pochybnosťami. Budeme svedkami podvratných útokov na samotné základy pravdy. Nemožno prepočúť zosmiešňovanie, vyvracanie pravdy či

zradné a ničivé názory dnešného ateizmu. Nepriateľ vie prispôbiť svoje pokušenia každej vrstve ľudí. Na nevzdelaných útočí výsmechom, vzdelaných zvádza vedeckými námietkami a filozofickými dôvodmi, ktoré im majú spochybniť Písmo, vzbudiť nedôveru v Božie slovo či odvahu pohrdnúť ním.

Pochybnosti o základných kresťanských zásadách sa potom odvažujú prejaviť aj mladí neskúsení ľudia. Neverectvo mládeže, hoci býva veľmi povrchné, má predsa len svoj vplyv. Mnohých zvádza k zľahčovaniu viery otcov a k výsmechu z Ducha milosti (Židom 10,29).

Jed neverectva už otrávil ne jeden mladý život, ktorý sa mohol rozvinúť na Božiu česť a svetu mohol byť požehnaním. V satanskom osídle sa ocitli tí, čo uverili sebaistým výrokom ľudí v neochvejnom presvedčení, že oni vedia vysvetliť všetky Božie tajomstvá a objasniť pravdu aj bez Božej múdrosti

(20) AK SME PRIJALI BOŽIE SLOVO ZA SVOJE, AKÝ BUDE VÝSLEDOK NAŠICH Ciest?

Vovediem onú tretinu do ohňa, pretavím ich, ako sa čistí striebro, a vyskúšam ich, ako sa skúša zlato. Budú vzývať moje meno a ja ich vyslyším.

***Poviem: To je môj ľud. Oni povedia:
Hospodin je náš Boh! (Zachariáš 13,9)***

***Požehnaný je muž, ktorý dúfa v
Hospodina, ktorého nádejou je
Hospodin. Bude ako strom zasadený
pri vode, zapustí korene pri potoku,
nebojí sa, že príde horúčava; lístie mu
ostáva zelené, ani v suchých rokoch
nemá starosti a neprestajne rodí ovocie.
(Jeremiáš17,7-8)***

V čase skúšok sa ukáže, kto sa v živote správal podľa Božieho slova. V letnom období príliš nevyniká rozdiel medzi stromami ihličnatými a listnatými. V zime sa však ihličnaté stromy nemenia, kým stromy listnaté strácajú svoju zeleň. Povrchného kresťana nemožno dnes ešte rozpoznať od pravého, no blíži sa čas, keď sa rozdiel ukáže. Len čo sa prejaví nepriateľstvo, fanatizmus, nezhody či prenasledovanie, maloverní a pokrytci zaváhajú a zrieknu sa viery. Praví kresťania však odolajú, zostanú pevní, ich viera zosilnie a nádej bude jasnejšia, než bola v čase pohody.

Uvedomujem si, že v posledné dni na zemi bude Satan zamestnávať všetky možné zariadenia aby predišiel ľudstvu v prijatí Svätého slova Božieho..

Zakrúžkujte: Áno Neviem

Rozumiem tomu, že tí, ktorí budú poslúchať božie príkazy budú odporovaný a ustoja to jedine zo silou Slova Božieho.

Zakrúžkujte: Áno Neviem

Uvedomujem si, že je tu deň kedy túžba vedie väčšiny k nechceniu právd z Biblie, pretože to narušuje ich túžbu za hriešnymi, svet-milujúcimi srdcami. Radi príjmu klamstvá Satanove, ktoré milujú.

Zakrúžkujte: Áno Neviem

Z Božieho slova viem, že v posledný deň tu bude veľa falošných učiteľov hlásať klamlivé presvedčenia. Som vd'ačný Pánovi za poskytnutie prorociev, ktoré nás robia múdrejšími pred spasením.

Zakrúžkujte: Áno Neviem

Je mojím odhodlaním, že s Božou pomocou budem mať denné štúdium Božieho slova a nebudem závislý na vysvetleniach od ostatných.

Zakrúžkujte: Áno Neviem

***Ďakujem Bohu za poskytnutie tejto sily
v Jeho slovách v časoch testovania a za
Jeho slávu, kvôli ktorej ostanem
poslušný voči jeho slovám, a budem
stát' vysoko v deň Jeho návratu.***

Zakrúžkujte: *Áno* *Neviem*

[illegible]

Lekcia 9

Záverečné varovanie

**(1) AKÁ VAROVNÁ SPRÁVA JE
PREHLÁSENÁ „ANJELOM“
ODHALENIA 14,8?**

*Za ním šiel iný anjel a volal: „Padol,
padol ten veľký Babylon, ktorý opájaj
všetky národy vínom vášne svojho
smilstva!“ (Zjavenie Jána 14,8)*

*Potom som videl z neba zostupovať
iného anjela, ktorý má veľkú moc; a
jeho sláva ožiarila zem. Zvolal
mohutným hlasom: „Padol, padol
veľký Babylon a stal sa príbytkom
démonov, skrýšou všetkých nečistých
duchov a skrýšou nečistej a odpornej
zveri.“ (Zjavenie Jána 18,1-2)*

**(2) KEDY JE TOTO VAROVANIE
NOVO PREHLÁSENÉ JANOM
V ZJAVENÍ 18, AKÁ OBHAJOBA**

JE DANÁ VERNÝM SLUŽOBNÍKOM PÁNA?

*A počul som iný hlas volať z neba:
„Vyjdite z neho, môj ľud, aby ste
nemali účasť na jeho hriechoch a aby
sa vám nedostalo z jeho rán.” (Zjavenie
Jána 18,4)*

Tento text hovorí o čase, keď sa posolstvo o páde Babylona podľa slov druhého anjela zo Zjavenia 14. kapitoly zopakuje s dodatočnou zmienkou o úpadku rôznych organizácií, ktoré tvoria Babylon od jesene roku 1844, keď posolstvo zaznelo prvýkrát. Tu je opis žalostného stavu náboženského sveta.

Každé odmietnutie pravdy zatemňuje myseľ a uzatvára srdce natoľko, že ľudia sa stanú zatvrdilými nevercami. Napriek Božím výstrahám ďalej prestupujú príkazy Božieho Desatora a nemožno vylúčiť, že nakoniec začnú prenasledovať tých, čo tieto prikázania zachovávajú ako sväté. Nevážia si Ježiša Krista, pretože pohrdajú jeho Slovom a ľudom. Kým kresťanské cirkvi prijímajú učenie špiritizmu, padajú zábrany proti telesným pokušeniam a sklonom a náboženstvo sa stáva plášťom na zakrytie aj najhrubších neprávostí. Viera v špiritistické prejavy otvára dvere zvodným duchom a diabolskému

učeníu, čo sa v cirkvách prejaví ako vplyv démonických síl.

(3) DO AKÉHO LEVELU BABYLONSKÉ HRIECHY ESKALUJÚ?

*Lebo jeho hriechy siahajú až po nebo a Boh sa rozpamätal na jeho neprávosti.
(Zjavenie Jána 18,5)*

O Babylone z čias prorocstva čítame: „Jeho hriechy sa nahromadili až po nebo a Boh si spomenul na jeho neprávosti“ Zjavenie Jána 18,5. Babylon zavŕšil mieru svojich vín a čoskoro má byť zničený. Boh má však v ňom ešte stále svoj ľud. Skôr než Babylon zasiahnu oznámené tresty, týchto verných treba vyzvať, aby sa nezúčastňovali na neprávostiach Babylona a „nedostali z jeho pliač“. Preto v prorocte čítame o náboženskom hnutí, ktoré predstavuje anjel. Prichádza z neba, osvecuje zem svojou slávou, volá mocným hlasom a oznamuje hriechy Babylona. Spolu s jeho posolstvom zaznieva aj volanie: „Vyjdite z neho, ľud môj!“ Tieto výzvy spolu s posolstvom tretieho anjela sú posledným varovaním obyvateľom tejto planéty.

(4) AKÉ POSTIHNUTIA BUDÚ ULOŽENÉ NA BOŽÍCH NASLEDOVNÍKOV, KTORÍ

ODMIETNU ÚČASŤ V NEPRAVDIVÝCH DOKTRÍNACH ŠELMY?

*A že nik nemôže kupovať alebo
predávať, iba ten, kto má znak: meno
šelmy alebo číslo jej mena. (Zjavenie
Jána 13,17)*

*A bolo jej dané, aby do obrazu šelmy
vložíla ducha, aby obraz šelmy aj
hovoril a pôsobil, že každý, kto sa
nebude klaňať obrazu šelmy, bude
usmrtený. (Zjavenie Jána 13,15)*

Svet speje k strašnému koncu.
Príkazy mocností bojujúcich proti
Božím prikázaniam budú smerovať k
tomu, aby sa „všetci, malí i veľkí, bohatí
i chudobní, slobodní i otroci“ (Zjavenie
Jána 13,16) prispôsobili cirkevnej
tradícii vrátane zachovávanía
nesprávneho dňa odpočinku. Tí, čo sa
nebudú chcieť podriaďovať tomuto príkazu,
budú musieť znášať následky aj v
podobe vyhlásenia najvyššieho trestu. V
Božom zákone je zahrnutý pravý deň
odpočinku, ktorý vyžaduje poslušnosť a
varuje priestupníkov pred Božím
trestom.

**(5) AKÚ VAROVNÚ SPRÁVU BOH
PREHLÁSIL PROSTREDNÍCTVOM
TRETIEHO ANJELA TÝM, KTORÍ
SI ZVOLIA UZNÁVAŤ ŠELMU?**

Po nich nasledoval iný, tretí anjel a volal mohutným hlasom: „Ak sa niekto bude klaňať šelme a jej obrazu a prijme znak na svoje čelo alebo na svoju ruku, 10 aj ten bude piť z vína Božieho hnevu, nezriedeného, naliateho do čaše jeho hnevu, a bude mučený ohňom a sírou pred svätými anjelmi a pred Baránkom. (Zjavenie Jána Jána 14,9-10)

Ked' sa ľuďom takto vysvetlí celá záležitosť, potom každý – kto nebude zachovávať Boží zákon a bude sa riadiť ľudskými príkazmi – prijme „znak šelmy“, znamenie oddanosti tej moci, ktorú sa rozhodne poslúchať viac než Boha. V takom prípade bude platiť nebeská výstraha: „Ak sa niekto bude klaňať šelme a jej obrazu a prijme znak na svoje čelo alebo na ruku, aj ten bude piť z vína Božieho hnevu, nezriedeného, naliateho do kalicha jeho hnevu“ Zjavenie Jána 14,9.10.

Boží hnev pocítia len tí, čo mali možnosť poznať a pochopiť pravdu, ale svojvoľne ju odmietli. Mnoho ľudí ešte nemalo príležitosť počuť aktuálnu pravdu. Nikto im nevysvetlil závažnosť štvrtého Božieho prikázania. Pán pozná ľudské srdcia a vie o každej pohnútke, nenechá nikoho, kto chce poznať pravdu, v neistote o podstate veľkého

sporu. Nežiada od ľudí, aby slepo prijímali prikázania. Každý dostane potrebné poučenie, aby sa mohol uvážene rozhodnúť.

(6) ČO PODĽA SVÄTÉHO PÍSMÁ REPREZENTUJE SABAT 4 PRIKÁZANÍ?

*Zasväcujte moje soboty, nech sú
znamením medzi mnou a medzi vami,
aby ste vedeli, že ja som Pán, váš Boh.
(Ezechiel 20,20)*

*Dal som im svoje soboty, aby boli
znamením medzi mnou a medzi nimi;
nech vedia, že ja, Pán, som to, ktorý ich
posväcujem. (Ezechiel 20,12)*

*Nech Izraeliti zachovávajú sobotu a
nech ju svätia z pokolenia na pokolenie
ako večnú povinnosť zmluvy. Nech je
ona na večné znamenie medzi mnou a
Izraelitmi, lebo za šesť dní Pán stvoril
nebo a zem, v siedmy deň však
odpočíval a oddychoval! (Exodus
31,16-17)*

Sobota bude veľkým skúšobným
kameňom vernosti, pretože najmä tento
článok pravdy bol vždy terčom útokov.
V záverečnej skúške budú ľudia vidieť
jasne vymedzenú hranicu medzi tými,
ktorí Bohu slúžia a tými, ktorí mu
neslúžia. Zachovávanie nesprávneho
dňa odpočinku podľa štátnych zákonov,

ale proti štvrtému prikázaniu bude prejavom vernosti tej moci, ktorá je voči Bohu nepriateľská. Naproti tomu zachovávanie pravého dňa odpočinku ako výrazu poslušnosti Božiemu zákonu bude dôkazom vernosti Stvoriteľovi. Kým jedna časť ľudí svojou podriadenosťou svetskej moci prijme znamenie šelmy, druhá svojou vernosťou Božej autorite prijme Božiu pečať.

Zvestovatelia posolstva tretieho anjela boli neraz pokladaní za šíriteľov poplachu. Ich predpovede, že v Spojených štátoch sa prejaví náboženská neznášanlivosť, že cirkev sa spojí so štátom a spoločne budú prenasledovať zachovávatel'ov Božích prikázaní, sa pokladali za nezmyselné a smiešne. Mnohí Američania sebaisto tvrdili, že táto krajina nebude nikdy ničím iným, než čím vždy bola – obhajcom náboženskej slobody. Keď sa však začne hovoriť o vynútenom zachovávaní nedele, pochopia, že sa blíži niečo, o čom ľudia tak dlho pochybovali a čomu neverili. Vtedy bude posolstvo tretieho anjela aktuálne ako nikdy predtým..

(7) KOHO BOH POVAŽUJE ZA DETI IZRAELU?

Ale nie že by bolo zlyhalo Božie slovo. Ved' nie všetci, čo sú z Izraela, sú Izrael. A nie sú všetci Abrahámovými

det'mi len preto, že sú jeho potomci. Ale: „Po Izákovi sa bude volať tvoje potomstvo.“ To znamená, že nie telesné deti sú Božími det'mi, ale deti prisl'úbenia sa považujú za potomstvo. (Rimanom 9,6-8)

Ako aj u Ozeáša hovorí: „Nazvem Nie môj ľud Mojím ľudom a Nemilovanú Milovanou. A na mieste, kde sa im hovorilo: »Vy nie ste môj ľud«, tam sa budú volať Synmi živého Boha.“ A Izaiáš volá nad Izraelom: „Keby bolo synov Izraela tol'ko ako piesku v mori, len zvyšok sa zachráni. (Rimanom 9,25-27)

(8) KU KOMU SA TÚŽBU CHCEJÚCA VÄČŠINA OTOČÍ PRE DUCHOVNÉ VEDENIE V POSLEDNÝCH DŇOCH?

Lebo príde čas, keď neznesú zdravé učenie, ale nazhánajú si učiteľ'ov podľ'a svojich chút'ok, aby im štekli uši. Odvrátia sluch od pravdy a obrátia sa k bájkam. (Druhý list Tomotejov 4,3-4)

**(9) AKO BY MALA BYŤ PÁNOVA
KONEČNÁ SPRÁVA DORUČENÁ?**
*Hlásaj slovo, naliehaj vhod i nevhod,
usvedčuj, karhaj a povzbudzuj so
všetkou trpezlivosťou a múdrosťou.
(Druhý list Tomotejov 4,2)*

Boh mal v každej dobe svojich služobníkov, ktorí karhali hriechy a to

vo svete i v cirkvi. Keďže ľudia najradšej počúvajú príjemné slová, čistá a neprikrášlená pravda nebýva vypočutá. Mnohí reformátori sa na začiatku svojho pôsobenia snažili vyčítať hriechy cirkvi a jednotlivcom veľmi opatrne. Dúfali, že príkladom svojho kresťanského života ich privedú späť k biblickému učeniu.

Pod vplyvom Božieho Ducha museli oznamovať jasné učenie Písma, ktoré pôvodne hlásať nechceli. Tak to bolo aj s prorokom Eliášom, ktorý na pokyn Ducha poukázal na hriechy bezbožného kráľa a odpadnutého ľudu. Boží služobníci boli nútení šíriť pravdu a hovoriť o nebezpečenstve, ktoré ohrozovalo ľudí. Bez ohľadu na následky oznamovali teda Boží odkaz a ľudia museli varovné posolstvo vypočuť.

(10) KOHO SI BOH ZVOLÍ, NA DORUČENIE SPRÁVY TROCH ANJELOV O ODHALENÍ SVETA 14?

Vy ste moji priatelia, ak robíte, čo vám prikazujem. Už vás nenazývam sluhami, lebo sluha nevie, čo robí jeho pán. Nazval som vás priateľmi, pretože som vám oznámil všetko, čo som počul od svojho Otca. Nie vy ste si vyvolili mňa, ale ja som si vyvolil vás a ustanovil som vás, aby ste išli a

prinášali ovocie a aby vaše ovocie zostalo; aby vám Otec dal všetko, o čo ho budete prosiť v mojom mene. (Ján 15,14-16)

Keď poviem zločincovi: Určite zomrieš,« ty ho však neupozorníš a nebudeš hovoriť, aby si zločinca na záchranu jeho života odradil od zlej cesty, ten zločinec zomrie vo svojej vine, no jeho krv budem požadovať z tvojich rúk. Ale ak si ty varoval zločinca, a on sa neodvrátil od svojej neprávosti a od svojej zločinnej cesty, on zomrie vo svojej vine, ty si si však zachránil dušu. (Ezechiel 3,18-19)

Lebo my nemôžeme nehovoriť o tom, čo sme videli a počuli. (Skutky apoštolov 4,20)

Tak sa bude hlásať posolstvo tretieho anjela. Pán ho bude v pravý čas mocne šíriť aj prostredníctvom jednoduchých ľudí. On bude viesť tých, čo sa rozhodli slúžiť mu. Božích služobníkov uspôsobí na to dar Ducha Svätého, a nie vedecké štúdium. Ľudí viery a modlitby pripraví Boží Duch, aby vo svätom nadšení oznamovali Božie posolstvo.

**(11) KEĎ BUDÚ FALOŠNÉ
DOKTRÍNY BABYLÓNU
ODHALENÉ, ČO JE SLÚBENÉ
TÝM, KTORÍ ZASLÚŽENÉ**

NASLEDUJÚ PRAVDIVÉ DOKTRÍNY KRISTA?

*Židom, ktorí mu uverili, Ježiš povedal:
„Ak ostanete v mojom slove, budete
naozaj mojimi učeníkmi, poznáte
pravdu a pravda vás vyslobodí.“ (Ján
8,31-32)*

Títo zvestovatelia budú upozorňovať na hriechy Babylona, na tragické následky vynúteného zachovávanía cirkevných tradícií, na vplyv špiritizmu a na nenápadný, ale rýchly rozmach cirkevno-mocenského systému. Budú prebúdzat' ľud vážnymi výstrahami. Varovná výzva osloví desaťtisíce ľudí, ktorí ešte nikdy nič podobné nepočuli. Užasnú, keď sa dozvedia, že Babylon je cirkevný systém, ktorý odpadol od Boha nielen pre svoje bludy a hriechy, ale aj preto, že zavrhol Božiu pravdu. Na naliehavú otázku, s ktorou sa ľudia obrátia na svojich bývalých učiteľov, či to môže byť pravda, dostanú len príjemne chlácholiacu odpoveď, aby sa utíšili ich obavy a umlčalo prebudené svedomie.

Keďže niektorým ľudom odkaz na ľudskú autoritu nepostačí a budú si žiadať jasné dôkazy Písma, od duchovných učiteľov sa dá očakávať podobný hnev, aký kedysi rozpálil farizejov, pretože sa spochybní ich

autorita. Potom označia posolstvo za diabolské a podnietia davy priestupníkov Božích prikázaní, aby jeho hlásateľov odmietali a prenasledovali.

(12) AKÉ PROROCTVO BUDE V TOMTO ODSEKU NAPLNENÉ AJ NAPRIEK TÝM, KTORÍ SA ROZHODLI POSLÚCHNUŤ BOŽIE PRIKÁZANIE NAD FALOŠNÉ DOKTRÍNY BABYLÓNU?

Drak sa na ženu nahneval a odišiel bojovať s ostatnými z jej potomstva, ktorí zachovávajú Božie prikázania a majú Ježišovo svedectvo. (Zjavenie Jána 12,17)

Vy sa však majte na pozore. Vydajú vás súdom, budú vás biť v synagógach a pre mňa budete stáť pred vladármi a kráľmi, aby ste im vydali svedectvo. Ale najprv sa musí hlásať evanjelium všetkým národom. Až vás povedú, aby vás vydali, nestarajte sa dopredu, čo budete hovoriť, ale hovorte, čo vám bude dané v tú hodinu. Ved' to už nie vy budete hovoriť, ale Duch Svätý. (Marek 13,9-11)

Len čo sa spor preniesie do nových oblastí a pozornosť ľudí sa sústreďí na znevažovaný Boží zákon, satan sa

rozhnevá. Moc prejavená v posolstve odporcov len rozzúri. Duchovní sa všemožne vynasnažia zatemniť svetlo, aby neprebudilo členov ich cirkví. Budú potláčať diskusie o týchto životne dôležitých otázkach. Cirkvi budú vyžadovať zákrok štátu. V tomto úsilí budú deti Ríma s potomkami protestantizmu za jedno.

Len čo hnutie vyžadujúce zachovávať nesprávny deň odpočinku zosilnie, možno očakávať zákony proti tým, ktorí sa pridávajú Božích prikázaní. Verných budú stíhať peňažité tresty, ba i uväznenie. Toto vydieranie môže nahradiť ponuka vplyvného miesta, rôznych odmien a výhod, len aby sa zriekli svojej viery. Oni však budú stále odpovedať: „Dokážte nám z Božieho slova, že blúdime.“ Za podobných okolností rovnako reagoval aj Martin Luther. Tí, čo budú zavolaní pred súd, dôrazne budú obhajovať pravdu. Mnohí z tých, ktorí budú počuť toto svedectvo, sa rozhodnú zachovávať všetky Božie prikázania. Takto sa s pravdou zoznámia tisíce ľudí, ktorí by inak o nej nepočuli.

(13) ČO SA STANE MEDZI ČLENMI RODINY, PRETOŽE SA NIEKTORÍ Z NICH ROZHODLI NASLEDOVAŤ PRAVDU?

*Brat vydá na smrť brata a otec dieťa.
Deti povstanú proti rodičom a pripravia*

ich o život. (Marek 13,12)

Dôsledná poslušnosť Božiemu slovu sa bude pokladať za vzburu. Rodičia zaslepení pôvodcom hriechu sa budú tvrdo správať k svojim veriacim deťom, nadriadení budú utláčať svojich podriadených. Ochabne láska a priateľstvo. Nejedni rodičia budú vyháňať deti z domu. Bude to čas naplnenia slov apoštola Pavla: „Všetci, ktorí chcú žiť pobožne v Kristu Ježišovi, budú prenasledovaní“ 2. Timoteovi 3,12. Keďže obhajcovia pravdy odmietnu uctievať náhradný deň odpočinku ako pravý, mnohí z nich budú uväznení, iní vypovedaní z krajiny a ďalších odsúdia na ťažké práce. Dnes nám niečo také pripadá nemožné, ale keď Boží Duch prestane chrániť ľudí a dostanú sa pod moc pôvodcu všetkého zla, ktorý nenávidí Božie prikázania, budú sa diať neslýchané veci. Ľudské srdce vie byť veľmi kruté, keď sa z neho vytratí Božia láska a úcta.

(14) ČO MUSÍ SPREVÁDZAŤ NAŠE VEDOMIE ALEBO PRAVDU ABY NAS DRŽALO OD TOHO STAŤ SA JEJ NAJVÄČŠÍM ODPORCOM?

Kto hovorí: „Poznám ho,“ a nezachováva jeho prikázania, je luhár a niet v ňom pravdy. 5 Kto však zachováva jeho slovo, v tom je Božia

láska naozaj dokonalá. A podľa toho vieme, že sme v ňom. (Prvý list Jánov 2,4-5)

Pred blížiacou sa búrkou mnohí z tých, ktorí prijali posolstvo tretieho anjela bez toho, aby ich posvätilo a utvrdilo v poslušnosti pravde, zrieknu sa svojej viery a pridajú sa k odporcom. V tomto spojení so svetom sa názorovo zjednotia a všetko budú nakoniec vidieť rovnako ako svet. V skúške si zvolia pohodlnejšiu cestu.

Ľudia nadaní, príjemní, ktorí sa kedysi hlásili k pravde, zneužijú svoje schopnosti na obhajobu klamstiev a zvedú ďalších. Stanú sa najtvrdšími nepriateľmi svojich spoluveriacich. Keď sa obhajcovia soboty dostanú pre svoju vieru pred súdy, títo odpadlíci sa stanú najlepšími pomocníkmi satana, budú obviňovať svojich bývalých spoluveriacich a lživými údajmi podnietia proti nim predstaviteľov štátnej moci.

(15) TAK AKO PETER A JÁN, AKÉ BUDE ROZHODNUTIE O TÝCH, KTORÍ TRPIA PRENASLEDOVANÍM KEĎ PREHLASUJÚ PRAVDU?

***Ale Peter a Ján im odpovedali:
„Posúďte, či je správne pred Bohom***

vás poslúchat' viac ako Boha; lebo my nemôžeme nehovoriť o tom, čo sme videli a počuli.“ (Skutky apoštolov 4,19-20)

Viera Božích služobníkov, ktorí verne hlásali varovné posolstvo, ctili Boha a jeho Slovo, prejde v čase prenasledovania tvrdou skúškou. Svoje svedectvo vydávali z podnetu Božieho Ducha. Jeho vplyv a posvätná horlivosť ich viedli cestou plnenia zverenej úlohy bez toho, aby mysleli na následky, ktoré im môže priniesť hlásanie Božieho posolstva.

Nesledovali svetské záujmy, nemysleli na svoju povest' ani na prípadnú stratu života, ale keď sa ocitnú v búrke prenasledovania, keď budú obvinení zo všetkého možného, niektorí z nich preľaknutí zvolajú: „Keby sme boli vedeli, aké následky budú mať naše slová, radšej by sme boli mlčali.“ V takýchto tiesnivých chvíľach bude na nich zvodca útočiť svojím diabolským pokušením. Prenasledovaní si uvedomia, že dielo, ktoré konali, prevyšuje ich sily, aby ho mohli splniť. V ohrození života pôvodné nadšenie stratia, ale cúvnuť už nebudú môcť. Vo vedomí svojej bezmocnosti sa budú utiekať o pomoc k Všemohúcemu. Pripomenú si, že nehovorili vlastné slová, ale plnili príkaz toho, ktorý ich poslal varovať ľudí. Boh

im vložil do srdca pravdu a oni ju museli hlásať.

(16) OD KOHO MÔŽEME ČERPAŤ SILU, V TÝCHTO MOMENTOCH NEBEZPEČENSTVA?

Či nevieš? Či si nepočul? Bohom večnosti je Pán. On stvoril končiny zeme, neukoná sa, ani neustane, jeho múdrosť je nevystihnuteľná. On dáva silu ukonanému a bezmocnému dá veľkú zdatnosť. Ustáva mládež a omdlieva a junač podlomená padá. Tí však, čo dúfajú v Pána, dostávajú novú silu, získavajú krídla ako orly, utekať budú a neustanú, budú putovať a neomdlejú. (Izaiáš 40,28-31)

Stupňovanie odporu vyvolá bezradnosť Božích služobníkov a bude sa im zdať, že prišla chvíľa rozhodnutia. Svedomie a Božie slovo ich budú uisťovať, že konajú správne. Hoci skúšky neprestanú, budú mať dost' sily, aby ich mohli znášať. Tvrdosť a urputnosť boja budú narastať, no viera a odvaha Božích svedkov bude úmerná nebezpečenstvu. Ich svedectvo bude znieť: „Kvôli priazni sveta sa neodvažujeme meniť Božie slovo, ani svätý Boží zákon deliť na časť podstatnú a nepodstatnú. Pán, ktorému slúžime, nás môže vyslobodiť. Kristus zvíťazil nad svetom a my sa premoženého sveta už nemusíme báť.“

(17) AKÚ STAROSTLIVOSŤ MÔŽEME OČAKÁVAŤ KEĎ SLUŽIME KRISTOVI BEZ ZÁBRAN?

Potom vás vydajú na mučenie, budú vás zabíjať, a všetky národy vás budú nenávidieť pre moje meno. (Matúš 24,9)

Prenasledovanie v jeho rôznych podobách je vlastne prejavom určitej zásady, ktorá potrvá dovtedy, kým bude existovať satan a kresťanstvo bude schopné života. Nikto nemôže slúžiť Bohu, aby tým nepodnietil proti sebe hnev mocností zla. Budú naňho útočiť sily zla v obave, že by im mohol svojím vplyvom vytrhnúť zo záhuby ich obete. K nim sa pripoja zlomyseľní ľudia, ktorých zahanbil dobrý príklad a rôznymi pokušeniami sa vynasnažia odlúčiť ho od Boha. Ak sa im to nepodarí, použijú násilie, aby umlčali hlas jeho svedomia.

(18) KTO KONTROLUJE POZEMSKÉ PRAVIDLÁ, NAPRIEK TÝMTO NEBEZPEČNÝM ČASOM?

St'a vodná struha je srdce kráľ'a v ruke Pánovej, vedie ho, kamkoľvek chce. (Príslovia 21,1)

Každý nech sa poddá vyššej moci, lebo niet moci, ktorá by nebola od Boha. A tie, čo sú, ustanovil Boh. (Rimanom 13,1)

Kým Kristus slúži v nebeskej svätyni ako obhajca, na vládcov i ľud pôsobí Duch Svätý. Krotí ich a do určitej miery ovplyvňuje aj pripravované zákony. Bez zákonov by na svete bolo oveľa horšie. Nejednen štátnik je aktívnym satanovým nástrojom, ale medzi poprednými mužmi národov má aj Boh svojich služobníkov.

Kým nepriateľ podnecuje svojich poslov, aby návrhmi marili Božie dielo, na štátnikov, ktorí ctia Boha, pôsobia Boží služobníci, aby nebezpečné opatrenia odporcov vyvrátili nezvratnými dôkazmi. Tak sa stáva, že niekoľko ľudí vie odraziť nebezpečný príliv zla. Odpor nepriateľov pravdy bude zadržaný, aby posolstvo tretieho anjela mohlo splniť svoje poslanie. Keď potom zaznie posledné varovanie, upúta pozornosť aj tých popredných mužov, prostredníctvom ktorých teraz Boh pôsobí, takže mnohí z nich ho prijmú a v čase záverečného súženia sa pridajú k Božiemu ľudu.

(19) KOHO BOH POŠLE ABY PRIJALI JEHO VAROVNÚ SPRÁVU V POSLEDNÝ DEŇ?

*Potom vylejem svojho Ducha na každé
telo a vaši synovia a vaše dcéry budú
prorokovať. Vaši starci budú mávať
sny, vaši mládenci videnia budú vídať.
(Joel 3,1)*

Jeho účinok sa bude podobat'
turíčnym udalostiam. Tak ako Pán zoslal
„skorý dážď“ v prítomnosti Ducha
Svätého na začiatku zvestovania
evanjelia, aby vzácne semeno mohlo
vzklíčiť, tak v závere dejín zošle
„neskorý dážď“, aby úroda dozrela.
„Poznávajme, snažme sa poznať
Hospodina! Jeho príchod je istý ako
ranná zora; príde k nám ako dážď, ako
jarný dážď, čo zavlažuje zem“ Hozeáš
6,3. „Deti Siona, jasajte; tešte sa z
Hospodina, svojho Boha, veď dal vám
spásonosný dážď, jesenný i jarný dážď
ako prv“ Joel 2,23.

Veľké evanjelizačné dielo sa
neskončí menším prejavom Božej moci,
než akým sa vyznačoval jeho začiatok.
Proroctvá, ktoré sa splnili pri zoslaní
„jarného dažd'a“ na začiatku
kresťanských dejín, sa znova splnia v
neskorom daždi v ich závere. „Nadídu
časy rozvlaženia“, ktoré predpovedal
apoštol Peter: „Kajajte sa teda a obráťte

sa, aby vám boli zotreté hriechy, aby od Pána nadišli časy rozvlaženia a aby poslal Ježiša, vám predurčeného Krista“ Skutky apoštolov 3,19.20.

(20) KED ZNAMENIA A ZÁZRAKY ZAČNÚ OVPLYVŇOVAŤ BOŽIU VAROVNÚ SPRÁVU, POKÚSI SA SATAN PROSTREDNÍCTVOM SVOJICH POMOCNÍKOV OKLAMAŤ VÄČŠINY?

Robí veľké znamenia pred zrakmi ľudí, takže aj oheň zostupuje z neba na zem. (Zjavenie Jána 13,13)

Boží služobníci žiariaci svätým nadšením sa budú ponáhľať z miesta na miesto a všade budú hlásať Božie posolstvo. Tisíce hlasov budú po celom svete šíriť varovnú zvesť. Udejú sa divy, chorí budú uzdravovaní, veriacich budú sprevádzať znamenia a zázraky. Lživé zázraky predvedie aj satan, a to aj také, že pred očami ľudí privolá oheň z neba. (Pozri Zjavenie Jána 13,13.) Obyvatelia zeme sa budú musieť rozhodnúť.

(21) AKÝ BUDE VÝSLEDOK BOŽIEHO DUCHA, SNAŽIACEHO SA PRESVEDČIŤ SRDCIA O ZÁVEREČNEJ VAROVNEJ SPRÁVE?

***"V posledné dni - hovorí Boh – vylejem zo svojho Ducha na všetkých ľuď, a vaši synovia a vaše dcéry budú prorokovať; vaši mládenci budú vídať videnia a vaši starci snívajú sny. Aj na svojich služobníkov a na svoje služobnice vylejem v tie dni zo svojho Ducha, a budú prorokovať. A urobím zázraky hore na nebi a znamenia dolu na zemi: krv, oheň a dymovú paru. Slnko sa premení na tmú a mesiac na krv skôr, ako príde veľký a slávny deň Pánov. A vtedy každý, kto bude vzývať meno Pánovo, bude zachránený.
(Skutky apoštolov 2,17-21)***

Posolstvo sa nebude šíriť pod vplyvom dôkazov, ale skôr presvedčaním Božieho Ducha. Dôkazy už boli prednesené. Semeno pravdy sa zasialo, teraz klíči a prináša plody. Evanjelizačná práca nezostala bez vplyvu. Tieto posolstvá oslovili mnohých, aj keď celú pravdu ešte nepochopili alebo podľa nej celkom nežili. Teraz všade prenikajú lúče Božieho svetla, pravdu možno poznávať v jej plnej kráse a úprimné Božie deti sa zbavujú pút, ktoré ich zotročovali. Už ich nebudú môcť zdržiavať ani príbuzenské či cirkevné vzťahy. Pravdu si budú ceniť nad všetko ostatné. Napriek silám odporujúcim pravde sa mnohí postavia na Božiu stranu.

***Ďakujem ti Pane za zvestovanie
varovnej správy Zjavenia 14 aby si nás
pripravil na poblúznenia.***

Zakrúžkujte: Áno Neviem

***Modlím sa za Ducha Svätého aby ma
viedol a odstránil všetky predstavy,
ktoré by ma mohli držať od prijatia
pravdy.***

Zakrúžkujte: Áno Neviem

***Tieto varovné správy odhalia tento
veľký spor o lojalite k Bohu. Modlím sa
za silu a odvahu nasledovať jeho
prikázania, bez ohľadu na to čo príde.***

Zakrúžkujte: Áno Neviem

***Teraz, keď sa učím pravdy
uvedomujem si, že je mojou
zodpovednosťou zdieľať tieto životné
správy s ostatnými.***

Zakrúžkujte: Áno Neviem

Lekcia 10

Doba súženia

(1) KTORÉ KRISTOVO VYHLÁSENIE Z NEBESKEJ SVÄTYNE UKONČÍ PROBÁCIU ĽUDSTVA?

*Kto škodí, nech škodí ďalej, kto je
špinavý, nech sa špiní ďalej,
spravodlivý nech ďalej koná
spravodlivo a svätý nech sa ďalej
posväcuje. (Zjavenie Jána 22,11)*

Po skončení posolstva tretieho anjela sa Kristova milosť prestane prihovárať za hriešnych obyvateľov sveta. Boží ľud splnil svoju úlohu, dostal „neskorý dážď“, „čas odpočinutia“, „rozvlaženia od Hospodina“, a je pripravený na nastávajúci čas skúšky. Anjeli sa ponáhľajú sem i ta. Zvláštny anjel sa vracia zo zeme s oznamom, že splnil

svoje poslanie. Na svet prichádza záverečná skúška a tí, čo zostali verní Božím prikázaniam, dostali „pečať živého Boha“.

Vtedy Kristus završí svoju obhajobnú službu v nebeskej svätyni. Zdvihne ruky a mocným hlasom oznámi: „Dokonané je!“ Zástupy anjelov zložia svoje koruny, keď Ježiš Kristus slávnostne povie: „Kto pácha neprávosť, nech ju ešte pácha; špinavý nech sa špiní ďalej; spravodlivý nech ďalej koná spravodlivosť a svätý nech sa ďalej posväcuje“ Zjavenie Jána 22,11. Prípád každého človeka už bude rozhodnutý: buď na život, alebo na smrť. Kristus vykonal službu zmierenia za svoj ľud a vymazal jeho hriechy. Doplnil sa počet obyvateľov jeho kráľovstva. „Kráľovstvá, panstvá a veľkosť kráľovstva pod celým nebom“ budú dané dedičom spasenia a Kristus bude vládnuť ako Kráľ kráľov a Pán pánov.

(2) AKÝ KATASTROFICKÝ MOMENT NASTANE MEDZI KONCOM PROBÁCIE A PRVÝM ZMŔTVYSTANÝM?

V tom čase povstane Michal, veľké knieža, čo stojí nad synmi tvojho národa: Bude to čas úzkosti, aký nebol, odkedy povstal národ až po ten čas. V

*tom čase bude tvoj ľud oslobodený,
každý, koho nájdú zapísaného v knihe.
(Daniel 12,1)*

Ked' Obhajca vyjde z nebeskej
svätyne, obyvateľov zeme zahalí tma. V
tom čase budú musieť veriaci žiť pred
svätým Bohom bez obhajcu. Moc, ktorá
dosiaľ tlmila zlovoľníkov, prestane
pôsobit' a satan bude mať neobmedzenú
nadvládu nad zatvrdilými ľuďmi. Čas
Božej trpezlivosti sa naplnila. Svet
odmietol milosť Boha, pohrdol jeho
láskou a pošliapal jeho zákon. Bezbožní
ľudia prekročili hranicu Božej milosti.
Boží Duch, ktorému svojhlavo
vzdorovali, ich teraz opustil. Pánova
milosť ich už nebude obhajovať a
zostanú napospas satanovi, ktorý potom
zavlečie obyvateľov sveta do záverečnej
doby súženia.

(3) AKÁ DUCHOVNÁ AGENTÚRA V TEJTO DOBE DRŽÍ SPÄŤ OBÁVANÉ VETRY SPORU KÝM SA BOŽÍ ĽUD NEZAPEČATÍ?

*Potom som videl štyroch anjelov, ako
stoja na štyroch uhloch zeme a držia
štvoro zemských vetrov, aby neviaľ
vietor ani na zem, ani na more, ani na
nijaký strom. (Zjavenie Jána 7,1)*

Ked' Boží anjeli prestanú zadržiavať rozbúrené ľudské vášne, tie náhle prepuknú v plnej sile. Celý svet bude zatiahnutý do ešte väčšej pohromy, než aká postihla Jeruzalem.

V Egypte svojho času jediný anjel usmrtil všetkých prvorodených a naplnil zem smútkom a nárekom. Kráľ Dávid prestúpil Boží príkaz tým, že nechal spočítať ľud a jediný anjel vykonal strašný súd ako trest za hriech panovníka. Rovnakú moc, akú prejavili títo Boží služobníci, prejavia s Božím dovolením aj zlí anjeli. Tieto sily sú už pripravené a čakajú na Boží pokyn, aby smeli šíriť záhubu.

(4) AKÉ DVE VLASTNOSTI BOŽIEHO ĽUDU ROZNIETIA PREHNANÝ HNEV A ÚTLAK V SRDCIACH HRIEŠNIKOV?

V tomto je trpezlivosť svätých, ktorí zachovávajú Božie prikázania a vieru v Ježiša. (Zjavenie Jána 14,12)

Zachovávatelia Božieho zákona budú pri dopade rán na svet označovaní za hlavných vinníkov a pokladaní za príčinu strašných prírodných katastrof, vojen a krviprelievania medzi ľuďmi, teda za pôvodcov všetkej biedy sveta. Zlobu bezbožných vyvolá moc, ktorá sprevádza posledné varovné posolstvo. Hnev zlých ľudí sa prejaví proti

všetkým, čo prijmu toto posolstvo, pričom satan ešte znásobí svoju nenávisť a prenasledovanie.

(5) AKÝ JEDNOTNÝ DUCHOVNÝ STAV POSADNE SAMOPREHLÁSENÚ DUCHOVNÚ VÄČŠINU V POSLEDNÉ DNI, AKO V KRISTOV DEŇ?

Tento ľud ma uctieva perami, ale ich srdce je ďaleko odo mňa. No darmo si ma ctia, lebo náuky, čo učia, sú iba ľudské príkazy. (Matúš 15,8-9)

Keď Boh opustil židovský národ, nepoznali to ani kňazi, ani ľud. Aj keď ich úplne ovládol satan a lomcovali nimi tie najnižšie pudy, stále sa pokladali za Božích vyvolencov. Kňazi ďalej slúžili v chráme, na poškvvrnenom oltári sa ďalej prinášali obete, dennodenne zvolávali požehnanie na národ, ktorý si poškvrní ruky krvou drahého Božieho Syna a snažil sa pripraviť o život aj jeho služobníkov a apoštolov. Podobne ani obyvatelia zeme nebudú vedieť, kedy zaznie v nebeskej svätyni neodvolateľné rozhodnutie, čím sa navždy určí údel sveta. Ľudia, ktorých Boží Duch nakoniec opustí, budú ďalej lipnúť na svojich náboženských zvyklostiach. Zákerná horlivosť z podnetu kniežat a temnoty na završenie jeho sľubných

plánov sa bude javiť ako horlivosť za Božie dielo.

(6) O ČO SA POKÚSIA HRIEŠNICI, MYSLIACI SI, ŽE TO JE SLUŽBA PÁNOVI?

Vylúčia vás zo synagóg, ba prichádza hodina, keď sa každý, kto vás zabije, bude nazdávať, že tým slúži Bohu. (Ján 16,2)

A bolo jej dané, aby do obrazu šelmy vložila ducha, aby obraz šelmy aj hovoril a pôsobil, že každý, kto sa nebude klaňať obrazu šelmy, bude usmrtený. (Zjavenie Jána 13,15)

Keďže predmetom sporu sa v kresťanskom svete stane pravý deň odpočinku a rôzne cirkvi sa v záujme uzákonenia nedele spoja s vládnuou mocou, menšina sa stane predmetom všeobecného osočovania, pretože vytrvalo odmieta prijať názor väčšiny.

Zvíťazí požiadavka netrpieť menšinu, ktorá sa stavia proti nariadeniu cirkvi a štátnemu zákonu, lebo je lepšie, aby trpelo niekoľko ľudí, než aby sa celý národ ocitol v zmätku a anarchii. To isté tvrdili pred viac ako tisícdeväťsto rokmi predstavitelia židovského národa, keď sa rozhodovali proti Kristovi. Lstivý Kaifáš vtedy

vyhlásil: „Je pre vás užitočnejšie, aby zomrel jeden človek za ľud a aby nezahynul celý národ“ Ján 11,50.

To bude rozhodujúci dôvod. Nakoniec sa proti svätiteľom pravého dňa odpočinku zavedú tie najtvrdšie tresty vrátane trestu smrti. Tradičný katolicizmus v Starom svete a odpadnutý protestantizmus v Novom svete budú postupovať jednotne proti tým, čo sa snažia zachovávať všetky Božie prikázania.

(7) PRE AKÝ MOMENT JE TENTO POSLEDNÝ HRÔZOSTRAŠNÝ DEŇ HOLOKAUST V POROVNANÍ PROTI BOŽIEMU ĽUDU?

Ach, veľký je to deň, podobného mu niet, je to čas úzkosti pre Jakuba, ale vyslobodí sa z toho. (Jeremiáš 30,7)

Vtedy nastane pre Boží ľud čas úzkosti a utrpenia, čo prorok Jeremiáš označil za čas Jákobovho súženia: „Takto vraví Hospodin: Počuli sme krik zo strachu, hrôza vládne, a nie pokoj. Prečo zbledla každá tvár? Beda, lebo veľký je to deň, niet mu podobného! Je to čas súženia pre Jákoba, ale bude vyslobodený z neho“ Jeremiáš 30,5-7... Jákobova noc úzkosti, keď v modlitbe zápasil o vyslobodenie z moci Ézava (1. Mojžišova 32,24-30 - ROH; 1. Mojžišova 32,25-31 - ECAV), je

predobrazom toho, čo Boží ľud prežije v čase súženia.

(8) KTO JE DRAK?

A veľký drak, ten starý had, ktorý sa volá diabol a satan, čo zvädzal celý svet, bol zvrhnutý; zvrhnutý bol na zem a s ním boli zvrhnutí jeho anjeli. (Zjavenie Jána 12,9)

(9) AKÁ JE REAKCIA DRAKA VOČI TÝM, KTORÍ SÚ LOJÁLNI VOČI BOŽÍM PRÍKAZOM?

Drak sa na ženu nahneval a odišiel bojovať s ostatnými z jej potomstva, ktorí zachovávajú Božie prikázania a majú Ježišovo svedectvo. (Zjavenie Jána 12,17)

Podobne ako satan podnecoval Ézava k pomste proti Jákobovi, tak bude podnecovať aj zlomyseľných ľudí, aby v čase súženia zahubili Boží ľud. Ako obvinil Jákoba, tak bude obviňovať aj Boží ľud. Satan pokladá svet za svoje kráľovstvo, ale proti jeho nadvláde sa stavia malá skupina tých, čo sa snažia zachovávať Božie prikázania. Keby týchto ľudí mohol zničiť, jeho víťazstvo by bolo úplné. Vie, že sú pod ochranou svätých anjelov, že hriechy im boli odpustené. Neberie na vedomie, že o prípade každého z nich bolo rozhodnuté

v nebeskej svätyni. Podrobne pozná hriechy, ku ktorým ich zvedol a predkladá ich Bohu v tom najnepriaznivejšom svetle s tvrdením, že tento ľud si zaslúži, aby ho Boh vylúčil zo svojej priazne tak, ako vylúčil jeho – satana. Tvrdí, že Boh im pre svoju spravodlivosť nemôže odpustiť hriechy a pritom jeho i zvedených anjelov zahubiť. Satan si robí nárok na svoju korisť a žiada, aby mu boli odovzdaní na zahubenie.

(10) AKÁ DÔLEŽITÁ VLASTNOSŤ KREŠŤANSKÉHO CHARAKTERU BUDE OTESTOVANÁ V TENTO NEBEZPEČNÝ ČAS?

Aby vám vaša vyskúšaná viera, omnoho vzácnejšia ako pominuteľné zlato, ktoré sa tiež skúša ohňom, bola na chválu, slávu a česť vtedy, keď sa zjaví Ježiš Kristus. (Prvý list Petrovi 1,7)

Ved' viete, že skúška vašej viery prináša vytrvalosť. (Jakubov 1,3)

Satan obviňuje Boží ľud z hriechov, ktoré spáchal a Boh mu dovoľuje skúšať veriacich do krajnosti. Ich viera a dôvera v Boha, ako aj ich vytrvalosť, musia prejsť tvrdou skúškou. Pri pohľade na vlastnú minulosť sa im vytráca nádej. V celom svojom živote vidia len málo

dobrého. Jasne si uvedomujú svoju slabosť a nehodnosť. Satan sa snaží upriamiť ich myšlienky na beznádejnosť ich prípadu a na nemožnosť zbaviť sa hriešnej nečistoty. Robí to v predstave, že sa mu podarí zvrátiť ich vieru, aby podľahli jeho pokušeniam a spreneverili sa Bohu.

(11) AKÝ SĽUB DAL BOH JEHO DEŤOM, KTORÍ VYTRVALI CEZ OSUD?

*Preto, že si zachoval moje slovo a vytrval si, aj ja ťa ochránim pred hodinou skúšky, ktorá príde na celý svet a preskúša obyvateľov zeme.
(Zjavenie Jána 3,10)*

Všetci vás budú nenávidieť pre moje meno. Ale kto vytrvá do konca, bude spasený. (Matúš 10,22)

Aj keď verných budú obklopovať nepriatelia v snahe zničiť ich, nevyľaká ich utrpenie pre pravdu, ale skôr to, či vyznali všetky hriechy a či kvôli nejakému ich nedostatku sa bude môcť pri nich splniť Spasiteľovo zaslúbenie: „I ja teba ochránim pred hodinou pokušenia, ktoré príde na celý svet“ Zjavenie Jána 3,10. Keby veriaci mali istotu, že Pán im odpustil všetky hriechy, nebáli by sa mučenia ani smrti.

Ak sa však ukáže, že Božej priazne nie sú hodní a že by kvôli svojim povahovým nedostatkom stratili život, bude to zneuctenie svätého Božieho mena.

slzách si pripomínajú, že už prosili Boha o odpustenie mnohých svojich hriechov a dovolávajú sa Spasiteľovho zaslúbenia: „Nech sa chopí mojej ochrany, nech uzavrie so mnou mier“ Izaiáš 27,5. Ich viera neochabne, aj keď ich modlitby nebudú hneď vypočuté. Napriek úzkostiam, súženiu a ťažkostiam sa neprestávajú modliť. Ako sa Jákob chytil anjela, tak sa vierou chytajú Božej mocnej ruky a aj ich srdce volá: „Nepustím ťa, iba ak ma požehnáš.“

(12) AKO SA ZACHOVÁ PÁN VOČI TÝM, KTORÍ POKRAČUJÚ V PREHLIADANÍ JEHO ZÁKONOV A ŽIJÚ V NEPRIZNANÝCH HRIECHOCH?

(Ak niekto) odvracia svoj sluch, aby nečul zákon, jeho modlitba je priam hanebnosť. (Príslovia 28,9)

A kto týmto pohŕda, nepohŕda človekom, ale Bohom, ktorý vám dáva aj svojho Svätého Ducha. (Prvý list Solúnčanom 4,8)

Keby Jákob nebol už predtým oľutoval svoj hriech, že prvorodenstvo získal podvodne, Pán by nebol vypočul jeho modlitbu a nebol by milostivo zachoval jeho život. Podobne by boli porazení v čase súženia aj tí z Božieho ľudu, ktorých bude tiesniť strach a úzkosť v prípade, že by mali nejaké nevyznané hriechy. Zúfalstvo by im podlomilo vieru a necítili by istotu, že Pána môžu prosiť o vyslobodenie. Bez najmenších pochybností si budú uvedomovať svoju nehodnosť, ale nebudú musieť odhaľovať nijaké skryté neprávosti. Ich hriechy sa dostali pred Boží súd už skôr, boli vymazané a Boh na ne už nebude spomínať.

(13) AKO BOH ODMENIL TÝCH, KTORÍ ZOSTALI VERNÍ V MALÉ VECI?

Jeho pán mu povedal: Správne, dobrý a verný sluha; bol si verný nad málom, ustanovím ťa nad mnohým: vojdí do radosti svojho pána. (Matúš 25,21)

Satan bude zvädzat' ľudí k predstave, že Boh bude vyhľadávať ich nevernosť v drobných záležitostiach života. Božie zaobchádzanie s Jákobom však ukazuje, že v nijakom prípade nebude schvaľovať či trpieť zlo. Pokušiteľ premôže všetkých, čo sa

snažia ospravedlňovať alebo skrývať svoje neprávosti a ktorých nezaujíma, či ich hriechy zostali v nebeských knihách nevyznané a neodpustené. Čím lepšie poznajú Božiu vôľu a čím vyššie postavenie zastávajú, tým viac bude Pána zarmucovať ich neprístojné správanie a tým ľahšie nad nimi nepriateľ zvíťazí. Kto otáľa s prípravou na Boží deň, stratu už nedoženie ani v čase súženia, ani kedykoľvek neskôr. Stav týchto ľudí je beznádejný.

(14) AKÉ JE OVOCIE SKUTOČNEJ LÚTOSTI?

Ja, pravda, už takmer padám a na svoju bolesť myslím ustavične. (Žalmy 38,18)

Vtedy si spomeniete na svoje zlé cesty a na svoje skutky, ktoré neboli dobré; a vám samým sa budú hnusiť vaše hriechy a vaše ohavnosti. (Ezechiel 36,31)

Vlažní kresťania, ktorí vstupujú do posledného strašného boja nepripravení, budú v zúfalstve veľmi úzkostlivo vyznávať svoje hriechy, no satan bude jasat' nad ich zármutkom. Ich vyznanie sa svojou podstatou podobá vyznaniu Ézava alebo Judáša. Títo ľudia oplakávajú následky svojho prestúpenia, nie však samotný hriech. Ich ľútosť

nebola pravá, zlo sa im nezošklivilo. K svojim hriechom sa priznávajú zo strachu pred trestom a v prípade, že by trest bol odvolaný, znova by sa postavili proti Bohu ako kedysi egyptský faraón.

**(15) AK SME SA VRÁTILI DO
SKUTOČNEJ PÁNOVEJ LÚTOSTI, AKÝ
BUDE VÝSLEDOK UTRPENIA?**

*Aby vám vaša vyskúšaná viera,
omnoho vzácnejšia ako pominuté
zlato, ktoré sa tiež skúša ohňom, bola
na chválu, slávu a česť vtedy, keď sa
zjaví Ježiš Kristus. (Prvý list Petrovi
1,7)*

Jákobov príbeh je uistením, že Boh nezavrhnú tých, čo boli síce oklamaní, pokúšaní a zvedení, ale vrátili sa k Bohu s úprimnou ľútosťou. Keď sa satan snaží týchto ľudí zničiť, vtedy Boh posielal svojich služobníkov, ktorí ich majú potešiť a ochrániť v nebezpečenstve. Útoky satana bývajú prudké a rázne, jeho klamstvá sú zákerné, no Boh pozoruje svojich a jeho ucho počuje ich volanie. Prežívajú také súženie, že sa zdá, akoby plamene ohnivej pece mali Boží ľud spáliť. Z ruky toho, ktorý ich očisťuje, vyjdú nakoniec ako ohňom pretavené zlato. Láska, ktorú Pán prejavuje svojim verným v čase najťažšej skúšky, je práve taká silná a úprimná ako jeho láska prejavovaná vtedy,

keď sa im darí najlepšie. Musia však prejsť ohnivou pecou súženia, aby boli zbavení všetkého svetského pokušenia a aby sa v nich mohol dokonale zrkadliť obraz Ježiša Krista.

(16) AKÉ TYPY MODLITIEB SÚ VEĽMI PROSPEŠNÉ?

Vyznávajúte si teda navzájom hriechy a modlite sa jeden za druhého, aby ste ozdraveli. Lebo veľa zmôže naliehavá modlitba spravodlivého. (Jakubov 5,16)

Blížiaci sa čas súženia a úzkosti bude vyžadovať vieru, ktorá vie prekonať ťažkosti, trpezlivo čakať a znášať aj hlad – teda vieru, ktorá neochabne ani v najťažších skúškach. Boh poskytuje každému čas milosti, aby sa pripravil na čas súženia. Jákobovu vytrvalosť a odhodlanosť odmenil Boh víťazstvom. Toto víťazstvo bolo dôkazom moci vytrvalej modlitby. Tí, čo sa neochvejne spoľahnú na Božie zaslúbenia ako Jákob, budú rovnako úprimní a vytrvalí ako on a ich úspech sa bude podobat' jeho úspechu. Tí, čo nie sú ochotní vzdať sa svojho sebecka, prosiť Boha o odpustenie, úprimne a neprestajne prosiť o požehnanie, tí Božie požehnanie nedostanú. Ako málo ľudí vie, čo znamená „zápasť s Bohom“! Ako málo je tých, čo z hĺbky

duše volajú k Bohu a zo všetkých síl sa utiekajú k nemu! Ako málo je tých, čo sa v prívale nevýslovného zúfalstva neochvejnou vierou spoliehajú na Božie zaslúbenia!

(17) ČO JE ZÁCHRANNÝM LANOM SKUTOČNÉHO KREŠŤANA, AKO TERAZ AJ V NEBEZPEČNÝCH ČASOCH KTORÉ PRÍDU?

V ňom sa totiž zjavuje Božia spravodlivosť z viery pre vieru, ako je napísané: „Spravodlivý bude žiť z viery.“ (Rimanom 1,17)

A je zjavné, že zákon neospravedľňuje nikoho pred Bohom, lebo spravodlivý bude žiť z viery. (Galat'anom 3,11)

Ľuďom prejavujúcim teraz málo viery hrozí najväčšie nebezpečenstvo, že podľahnú satanským podvodom a príkazom, ktoré páchajú násilie na svedomí. Ak v skúške obstoja, v čase súženia budú viac trpieť a ocitnú sa vo väčšej úzkosti, pretože sa nenaučili bezvýhradne sa spoliehať na Pána. Nevedia veriť a budú sa to musieť učiť v tiesnivej situácii a v strachu.

(18) ČO JE KĽÚČOM ZACHOVANIA SI ZÁCHRANNÉHO LANU NAŠEJ VIERY?

Bez prestania sa modlite, (Prvý list Solúnčanom 5,17)

Teraz je čas, aby sme sa zoznámili s Pánom a vyskúšali jeho zaslúbenia. Anjeli zaznamenávajú každú úprimnú modlitbu. Mali by sme si radšej odrieknuť pôžitky, než zanedbávať spoločenstvo s Bohom. Chudoba a sebazaprenie s vedomím Božej priazne sú lepšie ako bohatstvo, pocty, pohodlný život či priateľstvá bez Boha. Musíme si nájsť čas na modlitbu. Ak svoju myseľ zameriavame na svetské záujmy, môže sa stať, že Pán nám poskytne viac času tým, že nám vezme modly – bohatstvo, domy či výnosné pozemky.

**(19) PREČO SA NEMÔŽEME
SPOĽAHNÚŤ NA NAŠE RODINY,
PRIATEĽOV ALEBO
DUCHOVNÝCH LÍDROV,
V UDRŽANÍ NÁŠHO
DUCHOVNÉHO ZÁCHRANNÉHO
LANA?**

A preto, moji milovaní, ako ste vždy poslúchli, a nielen v mojej prítomnosti, ale oveľa viac teraz v mojej neprítomnosti, s bázňou a chvením pracujte na svojej spáse. (Filipanom 2,12)

Rýchlo sa blíži čas súženia, akého dosiaľ nebolo. Preto potrebujeme skúsenosť, akú dosiaľ nemáme a po ktorej mnohí ani netúžia. Súženie býva neraz oveľa väčšie v predstavách ako v skutočnosti. O prichádzajúcej záverečnej skúške to však neplatí. Jej veľkosť si nevie predstaviť ani najživšia obrazotvornosť. V nej bude musieť pred Bohom stáť každý sám. Keby na zemi žil „Nóach, Daniel a Jób...“ znie výrok Hospodina Pána, nezachránili by ani syna, ani dcéru; oni samotní by si svojou spravodlivosťou zachránili vlastný život“ Ezechiel 14,20.

(20) AK SPOJÍME NAŠU SLABOSŤ S BOŽOU SILOU, AKÝ STAV BUDE SCHOPNÉ PRE NÁS DOSIAHNUŤ?

Tým nám daroval vzácné a veľmi veľké prisľúbenia, aby ste sa skrze ne stali účastnými na Božej prirodzenosti a unikli porušeniu, ktoré je vo svete pre žiadostivosť. (Druhý list Petrov 1,4)

V tomto živote sa musíme vierou v očisťujúcu krv Ježiša Krista zbaviť hriechu. Drahý Spasiteľ nás volá k sebe, aby sme sa spojili s ním a aby sa naša slabosť skryla v jeho sile, naša nevedomosť v jeho múdrosti a naša nehodnosť v jeho zásluhách. Božia prozreteľnosť je školou, kde máme

získavať Kristovu tichosť a pokoru. Pán nás upozorňuje na vznešené životné ciele, a nie na cestu podľa našich záľub, ľahkú a príjemnú. Závisí od nás, ako budeme spolupracovať s Pánom a používať jeho prostriedky na pretvorenie našej povahy podľa nebeského vzoru. Kto zanedbáva alebo odkladá túto povinnosť, vážne ohrozuje svoje spasenie.

(21) AKÉ 3 STRATÉGIE POUŽIJE SATAN A JEHO DIABOLSKÝ SPOLOČNÍCI V OKLAMANÍ VÄČŠINY?

Toho, ktorý príde pôsobením satana so všetkou mocou, znameniami a klamnými zázrakmi. (Druhý list Solúnčanom 2,9)

Čoskoro sa na nebi objavia nadprirodzené javy ako znamenia moci démonov, ktorí robia divy. Diabolskí duchovia budú navštevovať vládcov zeme i celý svet a zákerne budú na nich doliehať, aby sa pridali k vládcovi tohto sveta v jeho poslednom boji proti Božej vláde. Títo zlovestní pomocníci oklamú nielen vládcov, ale aj ich poddaných. Prídu falošní ľudia, ktorí sa budú vydávať za Krista a vyžadovať od ľudí pocty a tituly, ktoré patria Vykupiteľovi sveta. Budú konať divy, zázračne uzdravovať a tvrdiť, že z neba dostali

zjavenia, ktoré však budú odporovať výrokom Písma.

(22) AKÝ BUDE KORUNOVAČNÝ ÚKON OKLAMANIA?

Lebo vystúpia falošní mesiáši a falošní proroci a budú robiť veľké znamenia a zázraky, aby zvedli, ak je to možné, aj vyvolených. (Matúš 24,24)

Vrcholným činom veľkej podvodnej drámy bude satanovo napodobenie Ježiša Krista. Cirkev dlho tvrdí, že očakáva príchod Spasiteľa ako splnenie svojich nádejí. Boží nepriateľ napodobní aj Kristov príchod. V rôznych častiach sveta sa ukáže ľuďom ako vznešená bytosť žiarivej krásy, podobajúca sa Božiemu Synovi z Jánovho opisu v Zjavení (1,13-15). Príde v neprekonateľnej sláve, akú ľudské oči dosiaľ nevideli. Bude zniet víťazoslávne volanie: „Kristus prichádza! Kristus prichádza!“ Ľudia sa budú pred ním úctivo skláňať a vtedy tento zvodca zdvihne ruky a bude ich žehnať, ako Kristus žehnal svojich učeníkov, keď bol na zemi.

Svojím prívetivým, melodickým a podmanivo láskavým hlasom zopakuje niektoré z právd, ktoré kedysi vyslovil Spasiteľ. Bude uzdravovať ľudí a tvrdiť, že sobotu zmenil na nedeľu a prikáže

svätiť tento deň, ktorý požehnal. Tých, čo dosiaľ zachovávali siedmy deň, označí za rúhačov, lebo nedbajú na hlas jeho sluhov, ktorých k nim poslal so svojím učením. To bude takmer neodolateľný klam. Ako Samaritáni, ktorých kedysi podviedol Šimon Kúzelník, budú ľudia od najvyššieho po najjednoduchšieho brať tieto klamy vážne a povedia: „Tento je Božou mocou, ktorá sa volá Veľká“ Skutky apoštolov 8,10.

(23) ČO POMÔŽE BOŽIEMU ĽUDU PREDÍŠŤ OKLAMANIU?

K náuke a ku svedectvu! Ak nebudú hovoriť takto, budú ako tí, pre ktorých niet svitania. (Izaiáš 8,20)

Boží ľud však nebude zvedený, pretože učenie tohto falošného Krista nezodpovedá Písmu. On bude žehnať ctiteľov šelmy a jej obrazu, teda ľudí, o ktorých Písmo hovorí, že na nich sa vyleje Boží hnev.

(24) AKÝM SPÔSOBOM SA PRAVÝ KRISTUS VRÁTI?

Vtedy sa na nebi zjaví znamenie Syna človeka. Všetky kmene zeme budú nariekať a uvidia Syna človeka prichádzať na nebeských oblakoch s mocou a veľkou slávou. On pošle

***svojich anjelov za mohutného zvuku
poľnice a zhromaždia jeho vyvolených
zo štyroch strán sveta, od jedného kraja
neba až po druhý. (Matúš 24,30-31)***

Boh nedovolí satanovi, aby mohol presne napodobniť spôsob Kristovho príchodu. Spasiteľ upozornil svojich nasledovníkov, že v tomto smere budú vystavení rôznym podvodom, preto jednoznačne opísal spôsob svojho druhého príchodu, keď povedal:
„Vystúpia falošní kristovia a falošní proroci a budú robiť veľké znamenia a zázraky, aby zvedli, ak je to možné, aj vyvolených. Ak vám teda povedia: Hľa, je na púšti, nevychádzajte! Hľa, je vnútri domu – neverte! Lebo ako blesk vzplanie na východe a zažiarí až po západ, tak to bude s príchodom Syna človeka“ Matúš 24,24-27.31; 25,31; Zjavenie Jána 1,7; 1. Tesaloničanom 4,16.17. Skutočný príchod Ježiša Krista sa nebude dať napodobniť. Všetci sa o ňom dozvedia, celý svet ho uvidí.

(25) PREČO BUDE VÄČŠINA OKLAMANÁ?

***A s každým zvodom do neprávosti pre
tých, čo idú do záhuby, lebo neprijali
lásku k pravde, aby mohli byť spasení.
(Druhý list Solúnčanom 2,10)***

Len tí, čo dôkladne skúmajú Písmo a milujú pravdu, budú chránení pred veľkým zvomom, ktorý ohrozí celý svet. Biblické svedectvo odhalí zamaskovaného podvodníka.

(26) PRED AKÝMI TROMA PASCAMI SME VAROVANÝ, ABY SME SA IM VYHLI?

Ved' nič z toho, čo je vo svete, ani žiadostivosť tela, ani žiadostivosť očí, ani honosenie sa bohatstvom nie je z Otca, ale zo sveta. (Prvý list Jánov 2,16)

Skúška sa bude týkať každého človeka. Skutočný kresťan sa osvedčí práve v pokušení. Stojí dnešný Boží ľud na základe Božieho slova tak pevne, že sa nebude spoliehať len na svoje zmysly? Bude sa v kriticknej chvíli výlučne spoliehať na Písmo sväté? Satan sa všemožne vynasnaží zabrániť ľuďom, aby sa pripravili na tento deň. Všetko zariadi tak, aby im to prekazil. Omámi ich pozemským bohatstvom, zaťažuje ich srdce toľkými starosťami o tento život, aby ich deň skúšky prekvapil ako zlodej

(27) KDE BUDÚ MNOHÍ, KTORÍ VERIA V BOHA HLÁDAŤ ÚTOČISKO V TOMTO ČASE NEPOKOJOV?

***Ten bude bývať na výsostiach,
skalopevný je jeho hrad, dostane
chleba a voda sa mu neminie. (Izaiáš
33,16)***

Kedže výnosy rôznych
predstavitel'ov kresťanstva proti
zachovávatel'om Božích prikázaní zrušia
ochranu, ktorú im poskytuje vláda, Boží
svedkovia budú vydaní napospas tým,
čo ich budú chcieť zahubiť. Boží ľud
bude nútený odísť z miest a dedín a
spoločne hľadať pusté a osamelé miesta.
Útočisko nájdú v horách. Tam budú mať
svoje svätyne a budú vd'ační Bohu za
„skalné pevnosti“ (Izaiáš 33,16), ako
svojho času kresťania v údolí Piemontu.

(28) VEĽA UTRPÍ UVÄZNENIE ZA ICH VIERU, NA AKÉ PRISLÚBENIE MAJÚ NÁROK?

***Či zabudne žena na svoje nemluvňa a
nemá zľutovania nad plodom svojho
lona? I keby ona zabudla, ja
nezabudnem na teba. Hľa, do dlaní
som si t'a vryl, tvoje múry sú vždy predo
mnou. (Izaiáš 49,15-16)***

***Preto toto hovorí Pán, Izraelov Boh:
Isteže som povedal: Tvoj dom a dom
tvojho otca bude večne chodiť pred
mojou tvárou! Teraz však - hovorí Pán
- nech je to d'aleko odo mňa, lebo
uctím toho, kto si mňa ctí, kto však***

***mnou opovrhne, upadne do hanby.
(Samuelova 2,30)***

Mnoho ľudí zo všetkých národov a tried, ľudí vznešených i jednoduchých, bohatých i chudobných, čiernych i bielych bude nespravodlivo a kruto zotročených. Pre milovníkov Boha nastanú ťažké dni. Dostanú sa do zajatia, budú väznení, odsudzovaní na smrť, niektorí zahynú od hladu v odporných väzenských celách. Nikto nebude dbať na ich nárek a nikto nebude ochotný podať im pomocnú ruku.

Zabudne Boh na svoj ľud v tejto ťažkej chvíli? Zabudol azda na verného Nóacha, keď svojimi súdmi musel navštíviť predpotopný svet? Zabudol azda na Lóta, keď mal z neba zostúpiť oheň a zničiť mestá tamojšej roviny? Zabudol na Jozefa medzi modlármi v Egypte? Zabudol na Eliáša, keď Jezábel prisahala, že ho stihne osud Baalových prorokov? Zabudol azda na Jeremiáša v tmavej studni väzenia? Zabudol azda na troch statočných mládencov v rozpálenej peci alebo na Daniela v jame levov?

Nepriatelia môžu uväzniť verných Božích svedkov, ale väzenské múry nemôžu prerušiť ich spojenie s Kristom. Pán, ktorý pozná každú ich slabosť i každú skúšku, vládne nad všetkými pozemskými silami. Nebeskí anjeli

navštívia verných v pustých väzenských celách a prinesú im potrebné svetlo a pokoj. Väzenie sa stane palácom, pretože v ňom budú ľudia bohatí vierou a väzenské múry osvieti nebeský jas ako vtedy, keď sa Pavol a Sílus o polnoci v žalári vo Filipách modlili a spievali chválospevy.

(29) AKO DLHO TENTO TEXT POPISUJE ÚKON PÁNA PRINÁŠAJÚCEHO ROZSUDOK NA HRIEŠNIKOV?

*Lebo ako na vrchu Parašim vstane Pán
a zaburáca ako v údolí Gabaon, aby
urobil svoj čin - jeho čin je zvláštny,
aby uskutočnil svoj skutok - jeho
skutok je divný. (Izaiáš 28,21)*

Božie tresty neminú tých, čo budú utláčať a pomýšľať zničiť Boží ľud. Veľká Božia zhovievavosť s bezbožnými akoby niektorých ľudí priam vyzývala páchať zlo. Určite ich však stihne hrozný trest, aj keď bol dlho odkladaný. „Hospodin povstane ako na vrchu Peracím, vzruší sa ako v gibeónskom údolí, aby uskutočnil svoje dielo; zvlášťne je jeho dielo; aby vykonal svoj skutok; nezvyčajný je jeho skutok“ Izaiáš 28,21. Náš milosrdný Boh nezvykne trestať. „Ako žijem, znie

výrok Hospodina Pána, nemám záľubu v smrti bezbožného“ Ezechiel 33,11.

Pán je „Hospodin, Boh milosrdný a ľútostivý, zhovievavý a hojný v milosti a vernosti..., odpúšťajúci vinu, priestupok a hriech.“ Vinníka však nenecháva bez trestu. „Hospodin je zhovievavý a veľký v moci, ale nenecháva nikoho bez trestu“ 2. Mojžišova 34,6.7; Náhum 1,3.

Prísny a spravodlivým trestom obháji autoritu svojho zneváženého zákona. Skutočnosť, že Pán oddaľuje prejav svojej spravodlivosti, je náznakom prísnosti trestu, ktorý postihne priestupníkov. Ľud, ku ktorému sa tak dlho správal zhovievavo, bol k nemu príliš trpezlivý a netrestal ho, kým nenaplnil mieru svojej neprávosti, nakoniec stihne hnev „neriedený milosťou“.

(30) AKÝCH 7 STRAŠNÝCH RAN ROZSUDKU POSTIHNE TÝCH, KTORÍ NEPOSLÚCHLI?

Odišiel prvý a vylial svoju čašu na zem: a povyhadzovali sa zhubné a zlé vredy na ľuďoch, čo mali znak šelmy, aj na tých, čo sa klaňali jej obrazu. (Zjavenie Jána 16,2)

Štvrtý anjel vylial svoju čašu na slnko: a bolo mu dané páliť ľudí ohňom. (Zjavenie Jána 16,8)

Piaty anjel vylial svoju čašu na trón šelmy: a jej kráľovstvo stemnelo. Od bolesti si hrýzli jazyky (Zjavenie Jána 16,10)

Šiesty vylial svoju čašu na veľkú rieku Eufrat: a jej voda vyschla, aby sa pripravila cesta kráľom od východu slnka. (Zjavenie Jána 16,12)

A nastali blesky, burácanie, hrmenie aj veľké zemetrasenie, akého nebolo odvtedy, čo je človek na zemi - také veľké bolo zemetrasenie. (Zjavenie Jána 16,18)

Keď Kristus skončí svoju obhajobnú službu v nebeskej svätyni, Božie tresty dopadnú na tých, čo uctievali šelmu a prijali jej znamenie (Zjavenie Jána 14,9.10). Pohromy, ktoré zasiahli Egypt, keď Boh chcel vyslobodiť Izrael, naznačujú, aké rany – čo do podstaty, ale najmä účinku – postihnú svet krátko pred konečným vyslobodením Božieho ľudu.

Pisateľ knihy Zjavenie o týchto strašných plagiach napísal: „Zhubné a zlé vredy sa povyhadzovali na ľuďoch, ktorí mali znak šelmy a ktorí sa klaňali jej obrazu... More sa zmenilo na krv ako z mŕtveho a zahynulo všetko, čo žilo v mori.“ Tieto hrozné rany len obhajujú Božiu spravodlivosť. Anjel vyhlásil:

„Spravodlivý si ty, ktorý si a ktorý si bol, Svätý, že si tak rozsúdil, lebo oni prelievali krv svätých a prorokov; dal si im piť krv – zaslúžili si to!“ Zjavenie Jána 16,2-6. Pretože Boží ľud odsudzovali na smrť, zasluhujú si taký trest, ako keby ich zabili vlastnými rukami. Podobne povedal aj Kristus o Židoch svojej doby, že nesú vinu za krv všetkých Božích verných ľudí od Ábela, lebo prejavovali rovnaké postoje ako vrahovia prorokov a chceli konať rovnaké dielo. Tieto pohromy nepostihnú celú zem, pretože by zahynuli všetci obyvatelia sveta. Budú to však také strašné rany, aké ľudia ešte nikdy nezažili. Všetky tresty, ktoré postihnú ľudí pred ukončením času milosti, mierni Božie milosrdenstvo. Kristova krv ponúka odpustenie a chráni hriešnika, aby ho nezastihla úplná odplata za jeho vinu. Pri poslednom súde však trest nebude zmiernený milosrdenstvom.

(31) KEĎ HRIEŠNICI BUDÚ HLADOVAŤ, ČO UŽIVÍ VERIACICH?

*Kto kráča v pravde a hovorí priamo,
odmieta násilný zisk, potriasa rukami,
aby sa nedotkol úplatku, zapcháva si
uši, aby nepočul o krvi, a oči zatvára
aby zlo nevidel: Ten bude bývať na*

***výsostiach, skalopevný je jeho hrad,
dostane chleba a voda sa mu neminie.“
(Izaiáš 33,15-16)***

Utrpenia nebude ušetrený ani Boží ľud. Budú ho prenasledovať a trápiť. Bude mať nedostatok a bude trpieť hladom. Pán ho však nenechá zahynúť. Ten, ktorý sa postaral o Eliáša, nezabudne ani na jediné zo svojich obetavých detí. Pán, ktorý vie o počte vlasov na ich hlavách, sa postará o nich aj v čase nedostatku. Zatiaľ čo bezbožní ľudia budú zomierať hladom a morom, Boží anjeli budú chrániť a sýtiť spravodlivých. Každému, kto „chodí v spravodlivosti“, Pán dáva toto zaslúbenie: „Dostane svoj chlieb a jeho voda bude stála.“ „Biedni a chudobní hľadajú vodu, ale jej niet, ich jazyk smädom schne. Ja, Hospodin, ich vypočujem; ja, Boh Izraela ich neopustím“ Izaiáš 33,15.16; 41,17.

**(32) KEĎ SA VŠETKY NÁDEJE
ZDAJÚ STRATENÉ, AKO JAKUB
V JEHO ŤAŽKÝCH ČASOCH, AKÁ
BUDE ŽIADOSŤ
SPRAVODLIVÝCH?**

***Ked' onen videl, že ho neprevládze,
dotkol sa jeho bederného kľbu, takže
Jakubovi sa bederný kľb vyklboval, kým***

on s ním zápasil. (Genezis 32,26)

Z ľudského pohľadu sa to bude javiť tak, že Boží ľud bude musieť veľmi skoro spečatiť svoje svedectvo krvou, ako kedysi mučeníci. Aj Boží ľud sa preľakne, že ho Pán opustil, aby padol do rúk svojich nepriateľov. Bude to čas veľkého vnútorného boja.

Veriaci budú dňom i nocou volať k Bohu, aby ich vyslobodil. Ich protivníci budú jasať a posmievat' sa im: „Kde je teraz vaša viera? Prečo vás Boh nevyslobodí z našich rúk, keď ste jeho ľud?“ Boží verní si však spomenú, ako sa kňazi a predstavitelia národa vysmievali Kristovi zomierajúcemu na kríži: „Iných zachraňoval, sám seba nemôže zachrániť! Je kráľom Izraela, nech teraz zostúpi z kríža a uveríme v neho!“ Matúš 27,42.

Budú zápasiť s Bohom, ako s ním kedysi zápasil Jákob. Tento vnútorný boj sa prejaví aj v ich tvári. Neprestanú však volať k Bohu.

(33) KOHO BOH POVERIL OCHRANOU JEHO VERIACICH?

***Lebo svojim anjelom dá príkaz o tebe,
aby ťa strážili na všetkých твоjich
cestách. (Žalmy 91,11)***

Keby ľudia mali možnosť vidieť duchovne, zahliadli by zástupy mocných

anjelov, ktorí sa starajú o tých, čo zachovávajú Kristovo slovo. Tieto nebeské bytosti súcitne sledujú ich súženie a počujú ich modlitby. Čakajú na rozkaz svojho Pána, aby veriacich smeli vyslobodiť z hroziaceho nebezpečenstva. Musia však ešte chvíľu počkať. Boží ľud musí vypiť pohár utrpenia a musí podstúpiť bolestný krst. A práve tento mučivý odsun času je vlastne najlepším vypočutím ich modlitieb. V očakávaní na Pána prejavujú takú vieru, nádej a trpezlivosť, akú vo svojom náboženskom živote dosiaľ neprejavili. Čas súženia však bude skrátený kvôli vyvoleným. „Či sa Boh nezastane svojich vyvolených, ktorí k nemu volajú dňom i nocou?... Hovorím vám: Hneď sa ich zastane“ Lukáš 18,7.8. Koniec nastane skôr, než sa ľudia nazdajú. Pšenica bude zožatá, zviazaná do snopov pre Božiu sýpku, plevy zostanú na oheň.

(34) NA POVEL OTCA, AKÉ ÚŽASNÉ PRISLÚBENÉ PROROCTVO BUDE NAPLNENÉ?

***I keď po tvojom boku padnú tisíce a
desaťtisíce po tvojej pravici, teba
nezasiahne. (Žalmy 91,7)***

Nebeskí strážcovia, ktorí verne plnia svoje poslanie, neprestanú bdieť. Aj keď všeobecné nariadenie určí čas rozsudku

smrti nad vernými, nepriatelia v
nejednom prípade budú chcieť pripraviť
ich o život skôr, ako zákon nadobudne
platnosť. Nebeských strážcov, ktorí
chránia Kristových nasledovníkov, však
nikto nepremôže. Niektorí z Božieho
ľudu budú prepadnutí pri úteku z miest a
dedín, ale zbrane zodvihnuté proti nim
sa polámu a padnú na zem ako steblá
slamy. Iných ochránia anjeli v podobe
vojakov.

Božie oko, ktoré pozoruje veky,
sleduje predovšetkým rozhodnú chvíľu,
ktorá čaká na jeho ľud, keď sa zomknú
proti nemu pozemské mocnosti. Budú sa
báť ako vyhnanci, že zahynú hladom
alebo násilnou smrťou. Svätý Boh, ktorý
rozdelil Červené more pred Izraelom,
prejaví svoju nesmiernu moc a ukončí
ich otroctvo. „Budú mojím
vlastníctvom, vraví Hospodin mocností,
v deň, ktorý chystám. Ušetrím ich, ako
ušetrí človek svojho Syna, ktorý mu
slúži“ Malachiáš 3,17.

Keby krv Kristových verných
svedkov bola v tom čase preliata, nebola
by semenom prinášajúcim úrodu ďalších
veriacich pre Pána, ako kedysi krv
mučeníkov. Ich vernosť by
nepresvedčila neveriacich o pravde,
pretože zatvrdnuté srdce tak dlho
odmietalo prejavy milosti, že naň už
nepôsobia. Keby Boh nechal
spravodlivých ako korisť pre svojich

nepriateľov, bolo by to víťazstvo kniežaťa zla. Žalmista volá: „Veď ma schová vo svojom úkryte v deň pohromy. Ukryje ma v skrýši svojho stánku“ Žalm 27,5.

Pán povedal: „Chod', ľud môj, vstúp do svojich izieb a zavri svoje dvere za sebou; schovaj sa na malú chvíľu, dokiaľ neprejde hnev. Lebo Hospodin vychádza zo svojho miesta, aby potrestal nepravosť obyvateľov zeme“ Izaiáš 26,20.21. Vyslobodenie verných, ktorí trpezlivo čakajú na jeho príchod a ktorých mená sú zapísané v knihe života, bude slávne.

***Milujem Pána celým svojím srdcom.
Modlím sa aby som aj ja bol na Jeho strane keď prehlási „On, ktorý je spravodlivý, zachovaj ho spravodlivým.“***

Zakrúžkujte: Áno Neviem

Teraz si uvedomujem, že Satan je ako revúci lev, ktorý hľadá niekoho koho by mohol pohltiť. Modlím sa za múdrosť pokračovať v študovaní a prijímaní Božieho slova aby som sa vyhol klamstvám, ktoré Satan povie v posledných momentoch svetovej histórie.

Zakrúžkujte: Áno Neviem

***Som vd'ačný za Božie varovania „v
t'ažkých časoch,“ ktoré prídu k tým,
ktorí ctia jeho rozkazy.***

Zakrúžkujte: Áno Neviem

***Modlím sa v to, že Boh vyčistí môj
charakter a posilní moju veriu, jeho
milosťou, môžem prekonať jeho
nádheru.***

Zakrúžkujte: Áno Neviem

***V lásku a vieru, dávam verne všetko
v Božie ruky. Modlím sa v zázračné
zachovanie života alebo v mučenícku
smrť, ktorú použijete na oslavu Jeho
mena.***

Zakrúžkujte: Áno Neviem

[illegible]

Lekcia 11

Vyslobodenie

Keď situácia sveta dozrie k tomu, že ľudia zachovávajúci Boží zákon budú zbavení ochrany, ktorú dosiaľ zaručujú štátne zákony, v rôznych krajinách vznikne súčasne určité hnutie usilujúce sa o záchubu týchto ľudí. V určený čas sa nepriateľské sily spoja v snahe zničiť nenávidenú „sektu“ a jednej noci sa odhodlajú k ráznym zásahom navždy umlčať jej odchylný a kritický hlas.

(1) AKÝ SLUB MÔŽU TÍ, KTORÍ ZOSTANÚ VERNÍ POŽADOVAŤ?

Preto, že si zachoval moje slovo a vytrval si, aj ja ťa ochránim pred hodinou skúšky, ktorá príde na celý

svet a preskúša obyvateľov zeme.
(Zjavenie Jána 3,10)

Boží ľud vo väzení či osamote v úkrytoch hôr a vrchov bude prosiť o Božiu ochranu, zatiaľ čo skupiny ozbrojencov z podnetu démonických síl ich budú chcieť vyhubiť. Vo chvíli najväčšieho nebezpečenstva však zasiahne Boh, aby svojich vyvolených vyslobodil. On sľúbil: „Budete spievať piesne ako za noci, keď sa svätý sviatok, a budete sa zo srdca radovať ako pútnik, ktorý ide na vrch Hospodinov, ku Skale Izraela. Vtedy sa Hospodin ozve svojím velebným hlasom a ukáže svoje švihajúce rameno s prchkým hnevom a plameňom stravujúceho ohňa, s prudkým lejakom a s kamencom krupobitia“ Izaiáš 30,29.30.

Kým sa davy zlomyseľných ľudí budú za víťazného pokriku, výsmechu a zlorečenia vrhať na svoje obete, zem zahalí hustá hmla, černejšia ako najtemnejšia noc. Každú modliacu sa skupinu akoby obklopovala dúha slávy Božieho trónu. Rozzúrení prenasledovatelia sa náhle zastavia a ich posmešný krik stíchne. Pozabudnú, na koho vlastne vražedne útočili a v strašných predtuchách budú sledovať dúhu – znamenie Božej zmluvy – a pred jej prenikavou žiarou sa budú chcieť skryť.

(2) AKÉ SLOVÁ RADOSTI BUDÚ VYRIEKNUTÉ Z PIER TÝCH, KTORÍ ZOSTANÚ VERNÍ?

A v ten deň povedia: „Hľa, toto je náš Boh, v neho sme dúfali, že nás spasí! On je Pán, v neho sme dúfali, jasajme a radujme sa z jeho spásy! (Izaiáš 25,9)

Boží ľud na prívetivý pokyn, aby pohliadol k nebu, uvidí dúhu zaslúbenia. Temné, zlovestné mraky sa na oblohe rozdelia a veriaci smú hľadiet' do neba, tak ako to kedysi smel mučeník Štefan. Uvidia Božiu slávu a Syna človeka sediaceho na Božom tróne. Na jeho tele spoznajú znaky poníženia a spolu s nebeskými anjelmi budú počuť prosbu Syna Otcovi: „Otče, chcem, aby aj tí, ktorých si mi dal, boli so mnou tam, kde som ja“ Ján 17,24.

Znova zaznie prívetivý, víťazoslávny hlas: „Prichádzajú! Prichádzajú! Svätí, nevinní a nepoškvrnení. Zachovali moje Slovo a vytrvali, preto budú žiť medzi anjelmi.“ Z poblednutých, rozochvených pier tých, čo sa pevne pridržali svojej viery, zaznie víťazoslávne zvolanie.

(3) AKÉ SLOVÁ BUDÚ VYRIEKNUTÉ Z ÚST PÁNA?

***Siedmy anjel vylial svoju čašu do
vzduchu a z chrámu od trónu vyšiel
mocný hlas; hovoril: „Stalo sa!“
(Zjavenie Jána 16,17)***

Boh uprostred noci prejaví svoju moc a svoj ľud vyslobodí. Po úsvite sa slnko rozžiari v plnej sile. V rýchлом slede budú zjavné znamenia a divy. Kým zlovoľníci budú vyľakane a s hrôzou očakávať ďalšie udalosti, spravodliví budú slávnostne a radostne pozorovať znamenia svojho vyslobodenia. Celá príroda sa akoby vyšinula zo svojho prirodzeného behu. Prejaví sa to aj na nedostatku vody. Temné, ťažké mraky budú vystupovať a narážať na seba. Na rozbúrenej oblohe sa objaví mimoriadne jasné miesto. Z neba prehovorí mocný Boží hlas: „Stalo sa!“ Zjavenie Jána 16,17.

(4) AKÝ VEĽKOLEPÝ MOMENT PRINESIE HLAS BOŽÍ?

***A nastali blesky, burácanie, hrmenie aj
veľké zemetrasenie, akého nebolo
odvtedy, čo je človek na zemi - také
veľké bolo zemetrasenie. (Zjavenie
Jána 16,18)***

Tento hlas otriasa nebom i zemou. Nastane „veľké zemetrasenie, akého nebolo odvtedy, čo je človek na zemi“,

tak silno sa bude triasť zem Zjavenie Jána 16,18. Ako keby sa obloha otvárala a zatvárala a prebleskovala ňou sláva Božieho trónu. Vrchy sa budú chvieť ako trstina vo vetre a rozpukané skaly budú padať na všetky strany. Bude sa ozývať dunenie ako pred búrkou. More sa búrlivo zvlí. Uragán bude zúriť a vydávať zlovestné démonické zvuky. Celá zem sa bude kymácať a vzdúvať ako rozbúrené more. Zemský povrch bude pukať, akoby sa rúcali jeho základy. Celé horstvá sa prepadnú a mnohé obývané ostrovy zmiznú. Rozbesnené more pohltí prístavy, ktoré sa svojou bezbožnosťou podobali Sodome.

„Boh si spomenul na veľký Babylon, aby mu dal kalich vína svojho rozhorčeného hnevu.“ Dielo skazy tu dokoná veľké „krupobitie“ Zjavenie Jána 16,19.21. V troskách sa ocitnú tie najpyšnejšie mestá. Slávnym ľuďom sveta sa pred očami zrúti ich skvostné paláce, ktorých výstavba a prepych pohltili celý majetok. Múry žalárov povolia, aby Boží ľud väznený pre svoju vieru bol vyslobodený.

(5) KTO UVIDÍ PÁNOV DRUHÝ NÁVRAT?

Hľa, prichádza s oblakmi a uvidí ho každé oko, aj tí, čo ho prebodli, a budú

***nad ním nariekať všetky kmene zeme.
Tak je. Amen. (Zjavenie Jána 1,7)***

Pootvárajú sa hroby a „mnohí z tých, čo spia v prachu zeme, sa prebudia, jedni na večný život, druhí na hanbu a večné zavrhnutie“ Daniel 12,2. Tí, čo zomreli vo viere v posolstvo tretieho anjela, vyjdú z hrobov oslávení, aby počuli Božiu zmluvu pokoja spolu s tými, ktorí zachovávali Boží zákon. Vstanú aj „tí, čo ho prebodli“ (Zjavenie Jána 1,7), ktorí sa vysmievali jeho smrteľnému zápasu a zosmiešňovali ho. Vzkriesení budú aj tí najtvrdší odporcovia jeho pravdy a jeho ľudu, aby ho uvideli v sláve a aby boli svedkami odmeny, ktorú dostanú verní a poslušní.

(6) AKÁ BUDE REAKCIA HRIEŠNIKOV, PO TOM AKO SI UVEDOMIA PÁNOV DRUHÝ PRÍCHOD?

***A volali vrchom a bralám: „Padnite na nás a skryte nás pred tvárou Sediaceho na tróne a pred Baránkovým hnevom.
(Zjavenie Jána 6,16)***

Oblohu budú stále zatemňovať husté mraky a temnou clonou len občas prenikne ostrý lúč slnka, na pohľad ako trestajúce Božie oko. Z neba budú šľahať oslepujúce blesky akoby horelo, celá zem bude v ohni. Hromobitie budú

umocňovať tajomné a hrôzostrašné zvuky oznamujúce údel bezbožných ľudí. Nie všetkým bude posolstvo týchto hlasov zrozumiteľné, ale zvodní učitelia mu porozumejú dobre. Ešte pred chvíľou žili bezstarostne, vystatovačne, pritom s toľkým odporom a krutosťou voči tým, čo zachovávali Božie prikázania. Teraz sú celkom ohromení a rozochvení od strachu. V hukote rozzúrených živlov bude zanikať ich nárek. Pred Kristovou mocou sa budú triasť aj padlí anjeli a uznajú jeho božskú moc. Ľudia budú prosiť o milosť a v nevýslovnej hrôze padať na zem.

(7) AKÁ PIESEŇ SA BUDE TRIUMFÁLNE HLÁSAŤ SPRAVODLIVÝMI?

Zbormajstrovi. Podľa „Panny“. Pieseň Koreho synov. Boh je naše útočisko a sila aj najistejšia pomoc v súžení. Preto sa nebojíme, hoci by sa chvela zem a vrchy na dno morskej padali. (Žalmy 46,1-3)

Oblačnou štrbinou preniká žiara hviezd, ktorej jas je v tme štvornásobne silnejší. Pre verných je to svedectvo o nádeji a radosti, pre priestupníkov Božieho zákona o prísnom hneve. Tí, čo pre Krista obetovali všetko, budú teraz v bezpečí, akoby v úkryte Božieho paláca. Za sebou majú skúšku, v ktorej obstáli pred svetom i pred odporcami pravdy,

svoju vernosť osvedčili Spasiteľovi, ktorý za nich zomrel. Tí, čo zostali verní aj pod hrozbou smrti, zažijú obdivuhodnú zmenu. Zrazu budú vyslobodení spod krutovlády démonmi ovládnutých ľudí. Ich bledé, ustarostené a vychudnuté tváre budú zrazu vyžarovať úžas, vieru a lásku. Z ich úst zaznie víťazoslávny chválospev: „Boh je naše útočisko a sila, najistejšia pomoc v súženiach. Preto sa nebudeme báť, hoci by sa zem prevrátila a vrchy by sa klátili uprostred mora, hoci by hučali a penili sa jeho vody a vrchy by sa triasli, keď sa vzduje more!“ Žalm 46,2-4.

(8) ČO BUDE PREHLÁSENÉ V NEBESIACH?

A nebesia zvestujú jeho spravodlivosť, ved' sudcom je sám Boh. (Žalmy 50,6)

Zatiaľ čo sa k Bohu vznášajú tieto posvätné slová dôvery, mraky miznú a objavuje sa nevýslovne žiariace hviezdne nebo, na rozdiel od čiernej, hnevľivo zamračenej oblohy po obidvoch stranách. Z roztvorených brán nebeského mesta žiari sláva. Potom sa na oblohe zjavuje ruka s dvoma na sebe zloženými kamennými doskami. Prorok hovorí: „Nebesá hlásajú jeho spravodlivosť, lebo Boh sám je sudcom“ Žalm 50,6. Svätý zákon ako prejav Božej spravodlivosti bol vyhlásený zo

Sínaja ako pravidlo života za hromov a bleskov, teraz ho ľudia vidia ako meradlo súdu.

Nebeská ruka potom roztvorí dosky a ľudia na nich uvidia príkazy Desatora napísané akoby ohnivým prstom. Slová budú také zreteľné, že si ich bude môcť prečítať každý. Z pamäti sa vytratilo temno povier a bludov, spomienky ožijú a všetci obyvatelia sveta uvidia desať krátkych, výstižných a pádných Božích výrokov.

(9) AKÉ PRAVDY TÝKAJÚCE SA BOŽÍCH PRÍKAZOV ZASIAHNU TEROR V SRDCIACH HRIEŠNIKOV?

Pravda je podstatou tvojich slov a všetky rozsudky tvojej spravodlivosti sú večné. (Žalmy 119,160)

Nemožno opísať hrôzu a zúfalstvo tých, ktorí nežili podľa týchto Božích požiadaviek. Pán im dal svoj zákon, v ktorom mohli poznať svoje nedostatky, kým mali príležitosť na pokánie a nápravu. Kvôli priazni sveta to však zanedbali, ba aj iných učili znevažovať Božie príkazy. Boží ľud nútili prestupovať Boží deň odpočinku, sobotu. Opovrhnutý zákon ich teraz odsúdi. Pochopia, že sa nemajú na čo vyhovárať. Sami sa rozhodli, komu

budú slúžiť a koho uctievať. „Potom zase uvidíte rozdiel medzi spravodlivým a bezbožným, medzi tým, kto Bohu slúži, a tým, kto mu neslúži“ Malachiáš 3,18.

(10) AKÝ JE VÝSLEDOK POZNANIA PRAVDY BEZ JEJ ZDIEĽANIA SO STRATENÝMI?

Ked' poviem zločincovi: Určite zomrieš,« ty ho však neupozorníš a nebudeš hovoriť, aby si zločinca na záchranu jeho života odradil od zlej cesty, ten zločinec zomrie vo svojej vine, no jeho krv budem požadovať z tvojich rúk. Ale ak si ty varoval zločinca, a on sa neodvrátil od svojej neprávosti a od svojej zločinnej cesty, on zomrie vo svojej vine, ty si si však zachránil dušu. (Ezechiel 3,18-19)

Odporcovia Božieho zákona, od duchovných až po najprostejšieho človeka, pochopia nový význam pravdy a povinnosti. Príliš neskoro poznajú, že sobota štvrtého prikázania je pečaťou živého Boha. Príliš neskoro spoznajú pravú podstatu svojho nesprávneho dňa odpočinku a zistia, na akom piesočnatom základe stavali. Pochopia, že bojovali proti Bohu. Duchovní učitelia viedli ľuďí do záhuby, aj keď tvrdili, že ich vedú do Božieho raja.

Veľká zodpovednosť predstaviteľov rôznych cirkví sa objasní len v deň posledného účtovania, keď sa ukážu strašné následky ich nevery. Len vo večnosti budeme môcť skutočne doceniť stratu hoc aj jediného života. V strašnom postavení budú tí, ktorým Pán povie: „Odíd' odo mňa, zlý služobník!“

(11) KDE BUDE KRISTUS VIDENÝ PRI JEHO PRÍCHODE?

Ježiš mu odvetil: „Sám si to povedal. Ale hovorím vám: Odteraz uvidíte Syna človeka sedieť po pravici Moci a prichádzať na nebeských oblakoch.“
(Matúš 26,64)

Krátko nato sa od východu objaví nepatrný tmavý obláčik, akoby polovica ľudskej dlane. Bude to oblak obklopujúci Spasiteľa. Z diaľky sa môže zdať, akoby ho zahaľovala tma. Boží ľud v tom spozná znamenie Syna človeka. Ľudia budú sledovať ticho a úctivo, ako sa blíži k zemi, ako sa vyjasňuje a je čoraz krajší. Nakoniec bude z neho veľký biely oblak. Jeho základom je sláva podobná stravujúcemu ohňu, nad ktorým sa klenie dúha zmluvy.

Kristus príde ako mocný vojvodca. Už teda nie ako „Muž bolesti“, aby pil z trpkého kalicha hanby a utrpenia, ale ako nebeský i pozemský víťaz a sudca

živých a mŕtvych. „Ten, čo sedel na ňom, sa volal Verný a Pravdivý; súdi a bojuje spravodlivo“ a sprevádzajú ho „nebeské vojská“ Zjavenie Jána 19,11.14. Na tejto ceste ho bude sprevádzať nespočetný zástup anjelov spievajúcich úchvatné nebeské chválospevy. Celá obloha sa bude javiť, akoby bola plná žiariacich postáv, „myriady myriad a tisíce tisícov“ Zjavenie Jána 5,11.

(12) AKO PROROK HABAKUK POPISUJE DRUHÝ PÁNOV PRÍCHOD?

Boh prichádza z Temanu a Svätý z vrchu Faran; - jeho veleba zakrýva nebesá a zem je plná jeho chvály. A žiari ako svetlo, lúče mu vyrážajú z rúk, tam je schránka jeho sily. (Habakuk 3,3-4)

Ľudský jazyk nevie tento výjav opísať, myseľ smrteľníka nie je schopná pojať túto nádheru. „Jeho veleba zakryla nebesá a zem je plná jeho chvály. On žiari ako svetlo“ Habakuk 3,3.4. V tomto živom oblaku ľudia uvidia Pána života. Jeho svätú hlavu nebude mučiť trňová koruna, jeho čelo bude zdobiť diadém slávy. Tvár mu bude žiariť oslňujúcim jasom poludňajšieho slnka. „Na plášti a na bedrách má napísané meno: Kráľ kráľov a Pán pánov“ Zjavenie Jána 19,16.

(13) AKO PROROK JEREMIÁŠ POPISUJE REAKCIU ĽUDSTVA NA TENTO ÚŽASNÝ PRÍCHOD?

*Spytujte sa, pozrite, či porodí muž?
Prečo vidím, že každý muž má ruky na
bedrách sť a rodička a každá tvár sa
zmenila, zbledla. Ach, veľký je to deň,
podobného mu niet, je to čas úzkosti
pre Jakuba, ale vyslobodí sa z toho.
(Jeremiáš 30,6-7)*

„Prečo zbledla každá tvár?“ Hrôza
večného zúfalstva sa bude zračiť v
očiach tých, čo odmietli Božiu milosť.
„Skľúčené srdcia, podlomené kolená...,
na všetkých tvárach bledosť“ Jeremiáš
30,6; Náhum 2,11. Spravodliví budú v
rozochvení volať: „Kto obstojí?“
Anjelské spevy zmĺknu a nastane chvíľa
posvätného ticha. Spasiteľ povie: „Moja
milosť vám postačí.“ Tváre
spravodlivých sa rozjasnia a ich srdcia
naplní radosť. Anjeli sa budú ešte viac
približovať k zemi a znova začnú
spievať.

(14) KTORÉ KRISTOVO PROROCTVO, ZODPOVEDNÉ ZA JEHO UKRIŽOVANIE BUDE NAPLNENÉ?

***Ježiš mu odvetil: „Sám si to povedal.
Ale hovorím vám: Odteraz uvidíte Syna
človeka sedieť po pravici Moci a
prichádzať na nebeských oblakoch.“
(Matúš 26,64)***

Sú medzi nimi tí, čo sa Kristovi posmievali v jeho ponížení. Naliehavo a mocne im trpiaci Spasiteľ znova povie, čo povedal veľkňazovi, keď ho podrobil prísahe: „Odteraz uvidíte Syna človeka sedieť po pravici Moci a prichádzať na nebeských oblakoch“ Matúš 26,64. Teraz ho uvidia v jeho sláve a sedieť po Božej pravici.

Tí, čo ho vysmievali, keď tvrdil, že je Boží Syn, teraz celkom onemejú. Bude tu pyšný Herodes, ktorý zosmiešňoval kráľovský titul Ježiša Krista a posmievajúcim sa vojakom kázal, aby ho korunovali za kráľa. Budú tu vojaci, ktorí ho bezbožnými rukami obliekli do červeného plášťa, na hlavu mu položili trňovú korunu, do ruky dali trstinu ako žezlo a rúhavo sa mu klaňali. Tí, čo Krista týrali a oplúvali ho, neznesú jeho prenikavý pohľad a budú chcieť utiecť z jeho prítomnosti. S hrôzou a výčitkami budú teraz hľadiť na jeho jazvy tí, čo mu do rúk vbíjali klince, i vojak, ktorý mu prebodol bok.

V živote ľudí zaujatých proti pravde bývajú chvíle, keď sa prebúdzajú svedomie, v pamäti ožívajú trápne

spomienky na pokrytectvo a srdcia cítia záchvevy ľútosti. Nič z toho však nemožno porovnať s výčitkami, ktoré ich prepadnú v ten deň, keď „sa priženie hrôza a príval“, keď sa „privalí nešťastie ako víchrica“ Príslovia 1,27. Tí, čo chceli usmrtiť Ježiša Krista a verný Boží ľud, uvidia teraz týchto trpiteľov zahalených slávou. S hrôzou budú počúvať jasot vykúpených: „Pozrite, toto je náš Boh, v neho sme dúfali, že nám spomôže!“ Izaiáš 25,9.

(15) AKÝ PLAČ ZAPLNÍ NEBESIA KEĎ KRISTUS POVOLÁ SPRAVODLIVÝCH ZO SMRTI SPÄŤ DO ŽIVOTA?

*Smrt', kde je tvoje víťazstvo? Smrt',
kdeže je tvoj osteň? (Prvý list
Korint'anom 15,55)*

Počas zemetrasenia, blýskavice a dunenia hromov hlas Božieho Syna zavolá mŕtvych veriacich. Boží Syn pozdvihne ruky k nebu nad hrobmi spravodlivých a zavolá: „Prebud'te sa, prebud'te sa, prebud'te sa, vy, ktorí spíte v prachu a vstaňte!“ Mŕtvi na celej zemeguli budú počuť jeho hlas a ožijú. Celá zem sa zachveje dunením krokov obrovského zástupu zo všetkých národov, rás, kmeňov a jazykov. Zo žalára smrti vyjdú oblečení v rúchu

nesmrteľnej slávy a zvolajú: „Smrť, kde je tvoje víťazstvo? Smrť, kde je tvoj osteň?“ 1. Korint'anom 15,55. K vzkrieseným vykúpeným sa v dlhom radostnom a víťazoslávnom jasote pripoja aj živí.

(16) AKÁ ZMENA NASTANE V SPRAVODLIVÝCH?

Razom, v jednom okamihu, na zvuk poslednej pol'nice. Lebo keď zaznie, mŕtvi budú vzkriesení neporušiteľní a my sa premeníme. Ved' toto porušiteľné si musí obliecť neporušiteľnosť a smrteľné si musí obliecť nesmrteľnosť. (Prvý list Korint'anom 15,52-53)

Všetci vyjdú zo svojich hrobov v tej veľkosti, ako boli do nich uložení. Medzi vzkriesenými bude zdatný a vznešený Adam, len o málo menší ako Boží Syn. Výrazne sa budú líšiť od ľuďí ďalších generácií, čo bude dôkazom, aký úpadok nastal v ľudskom rode. Všetci však vstanú svieži, v sile večnej mladosti.

Na začiatku bol človek stvorený na Boží obraz, a to nielen povahou, ale aj postavou a výzorom. Hriech znetvoril a takmer vymazal Boží obraz v človekovi. Kristus však prišiel na to, aby uskutočnil obnovu. Naše hriechom zasiahnuté telá

stvární do podoby svojho osláveného zjavu. Naše smrteľné, pomínelé telá, zbavené pôvabu a porušené hriechom budú znova dokonalé, krásne a nesmrteľné. Všetky nedostatky a chyby zostanú v hrobe. Vykúpení budú mať opäť prístup k stromu života z pôvodného raja a porastú do postavy ľudského rodu v jeho pôvodnej, neporušenej podobe.

Po posledných následkoch hriechu nezostane ani stopy, Kristovi nasledovníci sa objavia „v kráse Hospodina, nášho Boha“ a telesne, duševne i duchovne budú dokonalým obrazom nášho Pána. Aké obdivuhodné je vykúpenie! Ako dlho ľudia o ňom hovorili, ako dlho sa k nemu vierou upínali, ako nadšene a s akými nádejami o ňom uvažovali, a napriek tomu ho nikdy úplne nepochopili.

(17) KDE PÔJDU VYVOLENÝ, HNEĎ PO TEJTO ZMENE?

Potom my, čo žijeme a zostaneme, budeme spolu s nimi v oblakoch uchvátení do vzduchu v ústrety Pánovi, a tak budeme navždy s Pánom. (Prvý list Solúnčanom 4,17)

Tí, čo pri Kristovom príchode zostanú ako spravodliví nažive, budú premenení „razom, v tom okamihu“ 1.

Korint'anom 15,52. Len čo zaznie Boží hlas, budú oslávení. Dostanú dar nesmrteľnosti a spolu so vzkriesenými vykúpenými budú „uchvátení do vzduchu v ústrety Pánovi“ 1.

Tesaloničanom 4,17. Kristus prostredníctvom anjelov „zhromaždí svojich vyvolených zo štyroch svetových strán, od kraja zeme až po okraj neba“ Marek 13,27. Anjeli prinesú malé deti ich matkám. Priatelia, ktorých smrť dávno rozdelila, sa opäť stretnú, aby sa už nikdy neodlúčili a s radostným chválospevom pôjdu spoločne do Božieho mesta.

(18) ČO UDELÍ KRISTUS, NÁŠ SPRAVODLIVÝ SUDCA VŠETKÝM SPASENÝM?

A keď sa zjaví Najvyšší pastier, dostanete nevädnuúci veniec slávy. (Prvý list Petrov 5,4)

Kristus dá svojim nasledovníkom pred vstupom do Božieho mesta symboly víťazstva a oblečie ich do kráľovských šiat. Žiariace rady sa rozostavia do otvoreného štvorca okolo svojho Kráľa, jeho postava bude majestátne vynikať nad vykúpenými i anjelmi a z jeho tváre bude na všetkých vyžarovať nesmierna láska. Naňho budú hľadiet' nespočetné zástupy vykúpených, každé oko bude vidieť

slávu Spasiteľa, ktorému „neľudsky bol znetvorený jeho výzor a jeho postava človeku nepodobná“ Izaiáš 52,14.

Sám Pán položí na hlavu každého víťaza korunu slávy, na ktorej bude napísané jeho „nové meno“ (Zjavenie Jána 2,17) i nápis „Svätosť Hospodinovi“. Každý dostane palmu víťazstva i skvostnú harfu. Len čo vedúci anjeli udajú tón, z každej harfy zaznie ľúbezná a úchvatná melódia. V každom srdci bude nevýslovné nadšenie a z každých úst zaznie vdáčné chválorečenie. „Jemu, ktorý nás miluje, oslobodil nás svojou krvou od našich hriechov a urobil nás kráľovstvom, ako aj kňazmi svojho Boha a Otca, jemu sláva a vláda na veky vekov“ Zjavenie Jána 1,5.6.

(19) AKÉ PRÍJEMNÉ POZVANIE KRISTUS ROZŠÍRI VYKÚPENÝM?

Potom Kráľ povie tým, čo budú po jeho pravici: „Pod’te, požehnaní môjho Otca, zaujmite kráľovstvo, ktoré je pre vás pripravené od stvorenia sveta.“ (Matúš 25,34)

Pred vykúpenými stojí sväté mesto. Kristus doširoka otvára perlové brány, aby nimi vošli zástupy tých, čo verne zotrvali pri pravde. Tam uvidia Boží raj, Adamov domov pred pádom do hriechu.

Nato zaznie hlas – zvučnejší než akákoľvek hudba – ktorý oznámi: „Váš boj sa skončil.“ „Pod’te, požehnaní môjho Otca, zaujmite kráľovstvo, ktoré je vám pripravené od stvorenia sveta“ Matúš 25,34.

Vtedy sa splní Kristova prosba za učeníkov: „Otče, chcem, aby aj tí, ktorých si mi dal, boli so mnou tam, kde som ja“ Ján 17,24. Kristus predstavuje Otcovi tých, ktorých vykúpil svojou krvou, „nepoškvrnených... s plesaním pred svoju slávu“ Júdu 1,24) a dodáva: „Ja i dietky, ktoré mi dal Hospodin.“ „Ja som ich zachovával v tvojom mene, ktoré si mi dal“ Izaiáš 8,18; Ján 17,12. Aký to zázrak spásnej lásky! Aká úžasná to chvíľa, keď sa večný Otec poďíva na vykúpených a uvidí svoj obraz. Tam bude nerušený súlad bez hriechu a bez jeho zlorečenia. Človek bude zase žiť v dokonalej zhode s Bohom.

Spasiteľ víta svojich verných s nevýslovnou láskou a pozýva ich „do radosti svojho Pána“. Raduje sa z toho, že v kráľovstve slávy uvidí tých, ktorých svojím utrpením a ponížením zachránil. Spolu s ním sa budú radovať aj vykúpení, keď medzi sebou uvidia tých, ktorých svojimi modlitbami, vplyvom a obetavou láskou priviedli ku Kristovi. V zhromaždení pred veľkým bielym trónom budú nevýslovne šťastní, lebo

poznajú, že aj tí priviedli k Pánovi ďalších a Pán nakoniec všetkých doviedol do prístavu pokoja, aby tam zložili svoje koruny k nohám Spasiteľa a aby ho večne velebili.

(20) KTORÁ SKUPINA BUDE MAŤ TO PRIVILÉGIUM, SPIEVAŤ OSLAVNÚ PIESEŇ ICH VYKÚPENÝM?

A spievali čosi ako novú pieseň pred trónom, pred štyrmi bytosťami a pred starcami. A tú pieseň sa nemohol nik naučiť, iba tých stoštyridsatštyritisíc vykúpených zo zeme. (Zjavenie Jána 14,3)

Na sklenom mori podobnom krištáľu, ktoré je akoby zmiešané s ohňom, pred nebeským trónom – tak žiariacim Božou slávou – sa zhromaždia „tí, čo zvíťazili nad šelmou i nad jej obrazom a nad číslom jej mena“! Stoja s Baránkom na vrchu Sion, majú „Božie citary“ a je ich stoštyridsatštyritisíc vykúpených spomedzi ľudí. Počut' hlas ako hukot vody a mohutný zvuk „ako keď hudobníci rozozvučia svoje nástroje“. Budú spievať „novú pieseň“ pred Božím trónom. Pieseň, ktorú sa okrem tých stoštyridsatštyritisíc nemôže nikto naučiť. Je to pieseň „Božieho služobníka Mojžiša a pieseň Baránkova“

– pieseň vyslobodenia. Len stoštyridsaťštyritisíc vykúpených sa ju môže naučiť, pretože je to pieseň ich života – života, aký nikto iný neprežil. „To sú tí, čo... nasledujú Baránka, kamkoľvek ide.“ Zo zeme boli prenesení ako živí, ako „prvotina Bohu a Baránkovi“ Zjavenie Jána 15,2.3; Zjavenie Jána 14,1-5.

(21) ČO ODLIŠUJE SKUPINY OD MNOŽSTVA VYKÚPENÝCH?

I prehovoril jeden zo starcov a povedal mi: „Kto sú títo oblečení do bieleho rúcha a odkiaľ prišli?“ Povedal som mu: „Pán môj; ty to vieš.“ A on mi povedal: „To sú tí, čo prichádzajú z veľkého súženia: oprali si rúcha a zbielili ich v Baránkovej krvi. (Zjavenie Jána 7,13-14)

To sú tí, čo sa nepoškvrnili so ženami, lebo sú panici. Tí nasledujú Baránka, kamkoľvek ide. Oni sú vykúpení z ľudí ako prvotiny Bohu a Baránkovi. (Zjavenie Jána 14,4)

„Toto sú tí, čo prichádzajú z veľkého súženia“ – prežili totiž súženie, akého nebolo odvtedy, čo sú ľudia na zemi. Prežili úzkosť Jákobovho súženia a boli bez Obhajcu pri konečnom vyliatí Božích rán. Boli však vyslobodení, lebo

„oprali si rúcha a zbielili v krvi Baránkovej“. „V ich ústach sa nenašla lož; sú bez poškvvrny“ pred Bohom. „Preto sú pred trónom Boha a dňom i nocou mu slúžia v jeho chráme, a ten, čo sedí na tróne, bude ich ochraňovať.“

Boli svedkami zeme spustošenej hladom a morom, keď slnko pálilo ľudí neznesiteľnou páľavou a oni sami prežívali utrpenie. Im platí uistenie: „Nebudú už lačniť ani žízniť, nebude na nich dorážať slnko, ani akákoľvek horúčava, lebo Baránok, ktorý je uprostred trónu, bude ich pásť, bude ich vodiť k prameňom vôd života a Boh im zotrie z očí každú slzu“ Zjavenie Jána 7,14-17.

(22) KTORÝ PRINCÍP, POPÍSANÝ V TOMTO ODSEKU BUDE INŠPIRÁCIOU PRE VYKÚPENÝCH ABY ZDIEĽALI SVOJE PROROCTVÁ O VYKÚPENÍ?

Ked'že nemali skadiaľ dlžobu splatiť, odpustil ju obidvom. Ktorý z nich ho bude mať radšej?“ 43 Šimon odpovedal: „Myslím, že ten, ktorému viac odpustil.“ On mu povedal: „Správne usudzuješ.“ (Lukáš 7,42-43)

Verní Boží svedkovia prechádzali v každom čase školou utrpenia, v ktorej boli tvrdo vychovávaní. Chodili úzkou

cestou pozemského života a v peci súženia sa zbavovali povahových nečistôt. Pre Krista boli prenasledovaní, nenávidení a ohováraní. Bojovali v ťažkých životných zápasoch podobne, ako ich Pán, trpeli a prežívali bolestné sklamania. Z vlastných skúseností poznávali zlobu hriechu, jeho moc, následnú vinu a biedu. S odporom sa od neho odvracali. Pán na ich záchranu priniesol tú najväčšiu obeť, a toto vedomie ich pokoruje a súčasne naplňa srdce vdáčnosťou a chválou, ktorú bezhriešne bytosti nikdy celkom nedocenia. Milujú mnoho, lebo im bolo mnoho odpustené. Keďže mali podiel na Kristovom utrpení, budú mať podiel aj na jeho sláve.

(23) AKÉ POKARHANIE BUDE ODSTRÁNENÉ OD SPRAVODLIVÝCH?

Zničí smrť navždy a Pán, Jahve, zotrie slzu z každej tváre a hanbu svojho ľudu odstráni z celej zeme, lebo Pán hovoril. (Izaiáš 25,8)

Dedičia Božieho kráľovstva prichádzajú zo skromných príbytkov, chatrčí, väzníc, popravísk, hôr, pustatín, hrobiek a prímorských jaskýň. Na zemi „trpeli núdzu, útlaky, príkoria“ Židom 11,37. Milióny verných zomreli v potupení, pretože neochvejne odmietali

prijat' klamné výmysly satana. Ľudské súdy ich súdili ako najhorších zločincov. Teraz však „Boh sám je sudcom“ Žalm 50,6. Pozemský rozsudok sa teraz mení. „Pán, Hospodin... z celej zeme odstráni potupu svojho ľudu“ Izaiáš 25,8.

„Budú ich volať: Svätý ľud, Vykúpenci Hospodinovi.“ Boh rozhodol, že dostanú „veniec namiesto popola, olej radosti namiesto smútočného rúcha, chválospev namiesto malomysel'nosti“ Izaiáš 62,12; 61,3. Už nebudú slabí, nebude ich tiesniť zármutok, nikto ich nebude rozháňať, nebudú utlácaní. Odteraz budú stále s Pánom. Pred jeho trónom budú stáť v skvostnejších šatoch, než aké kedy nosili najvznešenejší ľudia. Ich hlavy budú ozdobené tými najdrahšími korunami, než aké kedy nosili pozemskí vládcovia. Dni bolesti a náreku sa navždy skončili. Kráľ slávy im zotrel slzy z tváre, nieto už nijakých príčin zármutku.

Vykúpení budú mávať palmovými ratoľst'ami a spievať ľúbozvučný chválospev. Postupne sa do spevu zapoja všetky hlasy a celým nebom bude znieť oslavný spev: „Spása nášmu Bohu, sediacemu na tróne a Baránkovi.“ Všetci obyvatelia neba odpovedia: „Amen. Dobrorečenie a sláva, múdrosť a vd'aka, česť, moc i sila nášmu Bohu na veky vekov“ Zjavenie Jána 7,10.12.

(24) AKO BIBLIA OPISUJE PLÁN VYKÚPENIA?

A všetci vyznávajú, že veľké je tajomstvo nábožnosti: On sa zjavil v tele, bol ospravedlnený v Duchu, ukázal sa anjelom, zvestovali ho národom, na svete v neho uverili, vzatý bol do slávy. (Prvý list Timotejovi 3,16)

V pozemských podmienkach len začíname chápať tú úžasnú tému vykúpenia. Svojím nedokonalým rozumom môžeme s celou vážnosťou uvažovať o hanbe a sláve, o živote a smrti, o spravodlivosti a milosti, ktoré sa spájajú v kríži. Ani s najväčším vypätím svojich duševných schopností nepochopíme vykúpenie v jeho celom význame.

Človek nie je spôsobilý úplne obsiahnuť nezmernú veľkosť, dĺžku, šírku, hĺbku a výšku spasiteľnej lásky. Vykúpení nepochopia celý plán spásy ani vtedy, keď „uvidia tvárou v tvár“ a „poznajú, ako ich Boh pozná“. Prekvapená a žasnúca myseľ človeka bude po celú večnosť odhaľovať nové pravdy. Po skončení všetkých pozemských starostí, bolestí, pokušení a po odstránení všetkých príčin zla si vykúpení vždy budú jasne uvedomovať, čo všetko stála ich spása.

(25) AKÁ JE MINULÁ, PRÍTOMNÁ A BUDÚCA VEDA A PIESEŇ VYKÚPENÝCH?

Mohli so všetkými svätými pochopiť, aká je to šírka, dĺžka, výška a hĺbka, a poznať aj Kristovu lásku, presahujúcu každé poznanie, aby vás naplnila Božia plnosť celá. (Efezanom 3,18-19)

Budú stále premýšľať a spievať o Kristovom kríži. V oslávenom Kristovi budú vidieť Krista ukrižovaného. Nikdy nezabudnú, že Pán, ktorý svojou mocou stvoril a udržuje nespočetné svety v nekonečnom vesmíre, milovaný Boží Syn, vládca nebies, ktorého radostne uctievali cherubi a serafíni, sa ponížil, aby pozdvihol človeka, ktorý padol do hriechu. Nezabudnú, že za ľudský hriech znášal trest a hanbu, ani to, že nebeský Otec skryl pred ním svoju tvár tak, že mu nad úbohosťou strateného sveta puklo srdce a jeho utrpenie sa skončilo na golgotskom kríži. Skutočnosť, že Stvoriteľ všetkých svetov a Sudca všetkých stvorených bytostí odložil svoju slávu a z lásky k človekovi sa ponížil, bude vždy vzbudzovať obdiv a úctu vesmíru. Keď zástupy vykúpených budú hľadiť na svojho Vykupiteľa a v jeho tvári uvidia odlesk večnej slávy Otca, keď zahliadnu večný Boží trón a

poznajú, že jeho kráľovstvo bude bez konca, nadšene zajasajú: „Hoden, hoden je Baránok, ktorý bol zabitý a zmieril nás s Bohom svojou drahou krvou!“ Tajomstvo kríža vysvetľuje všetky ostatné tajomstvá. Vo svetle Golgoty sa všetky Božie vlastnosti, ktoré nás naplňali strachom a posvätnou bázňou, javia vznešene a prít'azlivo. Milosť, dobrota a otcovská láska sa spájajú so svätosťou, spravodlivosťou a mocou. Len keď budeme smieť pozorovať Božiu vznešenosť na tróne vesmíru, jeho velebnosť a vyvýšenosť a keď poznáme jeho povahu v prejavoch milosti, porozumieme ako nikdy predtým významu toho vzácneho oslovenia: „Otče náš“.

Pochopíme, že neskonale múdry Boh nemohol pripraviť plán našej záchrany bez obete svojho Syna. Odmenou za túto obeť mu bude radosť, že obnovenú zem naplnia vykúpené, sväté, šťastné a nesmrteľné bytosti. Radosť vykúpených, ktorá bude vo večnosti velebou Božej slávy, je ovocím Spasiteľovho boja s mocnosťami temnoty. Hodnota jediného zachráneného človeka je nebeskému Otcovi zadost'účinéním za cenu, ktorú zaplatil za spásu sveta. Kristovi bude zadost'účinéním pohľad na ovocie svojej veľkej obete.

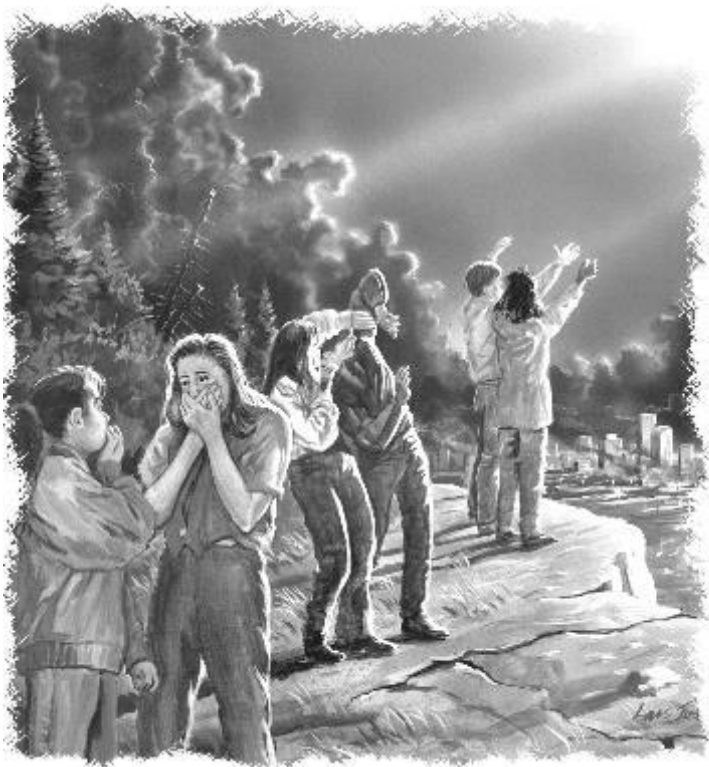
***Teším sa na ten skvelý deň, kedy Pán
zostúpi z oblakov nebeských, aby
doručil Svojich ľudí z hriechov tejto
Zeme a zlých časov, ktoré sú pred
nami.***

Zakrúžkujte: Áno Neviem

*Teším sa na tú veľkú nadočkavosť,
prijať Kristovu radostnú pozvánku
„Prídi, požehnaj môjmu Otcovi,
dedičovi kráľovstva pripraveného zo
základov sveta.“*

Zakrúžkujte: Áno Neviem

[illegible]

Lekcia 12

Ukončená minulosť

**(1) AKÚ SPRÁVU O
MILOSRDENSTVE HLÁSAJÚ
NEBESÁ TÝM, KTORÍ
NEVEDOMKY NASLEDUJÚ
MYLNÉ DOKTRÍNY BABYLÓNU?**

*A počul som iný hlas volať z neba:
„Vyjdite z neho, môj ľud, aby ste
nemali účasť na jeho hriechoch a aby
sa vám nedostalo z jeho rán. (Zjavenie
Jána 18,4)*

**(2) AKÝ ROZSAH UPADNE NA
BABYLON A TÝCH, KTORÝ SA
Z NEHO UČIA?**

*Preto jedného dňa prídu jeho rany,
smrť i smútok a hlad a ohňom bude*

spálený. Lebo mocný je Pán Boh, ktorý ho odsúdil.“ (Zjavenie Jána 18,8)

Takýto trest má postihnúť Babylon vtedy, keď sa prejaví Boží hnev. Babylon totiž naplnil mieru svojej neprávosti a dozrel. Babylon je zrelý na zánik. Keď Boží hlas zmení údel vykúpených, strašné bude prebudenie tých, čo vo veľkom životnom zápase stratili všetko. Vtedy, keď Boh ponúkal svoju milosť, satan ich oslepil a oklamal a oni obhajovali svoj hriešny život. Bohatí boli pyšní, že majú viac než tí, ktorým sa zbohatnúť nepodarilo. Bezbožní ľudia však svoje bohatstvo získali prestupovaním Božích prikázaní.

(3) AKÝ ZÁKLADNÝ PRINCÍP MAJÚ TÍ, ČO PORUŠILI DOBROVOLNÚ SMRŤ?

Bol som pocestný, a nepritúlili ste ma; bol som nahý, a nepriodeli ste ma; bol som chorý a vo väzení, a nenavštívili ste ma. Vtedy mu aj oni povedia: Pane, a kedy sme ťa videli hladného alebo smädného, alebo ako pocestného, alebo nahého, alebo chorého, alebo vo väzení, a neposlúžili sme ti? Vtedy im on odpovie: Veru, hovorím vám: Čokoľvek ste neurobili jednému z týchto najmenších, ani mne ste to neurobili. (Matúš 25,43-45)

Nenasycovali hladných, neodievali nahých, nekonali spravodlivo, obchádzali milosrdenstvo. Sebecky sa starali len o svoju slávu a pocty od ľudí. Teraz prišli o všetko, na čom spočívalo ich velikášstvo, schudobneli a zostali bezmocní. Hroziť sa budú nad pádom svojich modiel, ktorým dali prednosť pred Stvoriteľom. Stali sa otrokmi pozemského bohatstva i svetských radostí a nesnažili sa zbohatnúť podľa Božej vôle. Preto sa ich život skončil prehrou. Z radostí a zábav im zostane horký blen a ich poklady stratia akúkoľvek cenu. Čo po celý život budovali, sa v okamihu zrúti. Boháči budú plakať nad troskami svojich nádherných domov a nad stratou svojho zlata a striebra. V tomto náreku ich však prepadnú obavy, že so svojimi modlami musia zahynúť aj oni.

(4) AKÁ ZMENA NASTÁVA V ŽIVOTE, KEĎ SA HRIEŠNIK ZAČNE SKUTOČNE KAJAŤ?

A môj ľud, ktorý sa volá mojím menom, a skloní a bude sa modliť, bude hľadať moju tvár a odvráti sa od svojich zlých ciest, ja vypočujem z neba, odpustím ich vinu a ich zem uzdravím. (Druhá kniha Kroník 7,14)

Trpký žiaľ zovrie bezbožných nie nad tým, že trestuhodne zanedbávali Boha a svojich blížnych, ale nad tým, že zvíťazil Boh. Nebudú teda nariekať nad svojou bezbožnosťou, ale nad tým, že sa to s nimi tak tragicky skončilo. Všetky prostriedky by vynaložili na to, keby prehru mohli zmeniť na víťazstvo.

(5) AKÝ ÚŽASNÝ SLUB JE SPLNENÝ SPRAVODLIVÝM?

*Ved' on sám t'a vyslobodí z osídel
lovcov a zo zhubného moru. Svojimi
krídlami t'a zacloní a uchýliš sa pod
jeho perute. Jeho pravda je štítom
a pancierom. (Žalmy 91,3-4)*

ozorovali, ako práve tí, ktorých vysmievali a ktorých chceli zničiť, prešli bezpečne morom, prežili pohromy a zemetrasenia. Boh, ktorý je všetkým priestupníkom svojho zákona ničujúcim ohňom, svojmu ľudu je spoľahlivým útočiskom.

(6) AKÝ ROZSUDOK BUDE VYRIEKNUTÝ NAD DUCHOVNÝMI VODCAMI, KTORÍ IGNOROVALI PRAVDU A ZVIEDLI SVOJICH PODDANÝCH DO ZÁHUBY?

Beda pastierom, ktorí strácajú a rozháňajú stádo mojej pastviny, hovorí Pán. Preto takto hovorí Pán, Boh Izraela, proti pastierom, ktorí pasú môj ľud: Vy ste rozohnali moje ovce a rozplašili ste ich, nedohliadali ste na ne, nuž ja dohliadnem na vás, na zlobu vašich skutkov - hovorí Pán. (Jeremiáš 23,1-2)

Duchovní, ktorí kvôli priazni u ľudí obetovali pravdu, teraz spoznávajú vplyv svojho učenia. Potvrdí sa im, že vševediace oko ich pozorovalo, keď kázali, pri rozhovore na ulici, či pri rôznych iných príležitostiach v každodennom styku s ľuďmi. Zasiatym semenom bol každý citový prejav, napísaný riadok, vyslovené slovo, alebo vykonaný skutok, ktorý svojím vplyvom upokojoval ľudí v mylnej istote. V zničených a premárnených životoch ľudí svojho okolia uvidia žalosnú žatvu.

(7) V UVEDOMENÍ ČOHO TÍTO NEVERIACI LÍDRI ZLYHALI?

Pravda je podstatou tvojich slov a všetky rozsudky tvojej spravodlivosti sú večné. (Žalmy 119,160)

Tvoja spravodlivosť je spravodlivosť naveky a tvoj zákon je číra pravda. (Žalmy 119,142)

Duchovní spolu s ostatnými ľuďmi si uvedomia, že ich vzťah k Bohu nebol taký, aký mal byť. Pochopia svoj odboj proti Pôvodcovi dokonale spravodlivého a dobrého zákona. Prestupovaním Božích prikázaní spôsobili mnoho zla, nedorozumenia, nenávisti a nepriateľstva, takže celá zem sa stala veľkým bojiskom, semeniskom skazy. Tento obraz sa vyjaví tým, čo zavrhlí pravdu a oblúbili si blud. Nijaký jazyk nebude môcť vyjadriť túžbu neposlušných a neverných ľuďí po tom, čo navždy stratili – po večnom živote. Vysoko uznávaní ľudia pre svoje nadanie a výrečnosť uvidia všetko v pravom svetle. Pochopia, o čo sa svojou neposlušnosťou voči Bohu pripravili, padnú k nohám tých, ktorých vernosť tupili a vysmievali a vyznajú, že Boh ich miloval.

(8) AKO BUDÚ STRATENÝ REAGOVAŤ NA TÝCH, KTORÍ ICH ZRADILI?

A v ten deň povstane medzi nimi veľký zmätok od Pána; budú sa vzájomne chytat' za ruky a budú dvíhať ruky vzájomne proti sebe. (Zachariáš 14,13)

Ľudia zbadajú, že boli oklamaní. Vzájomne sa budú obviňovať, že sa dostali do záhuby, všetci však budú

svorne preklínať svojich duchovných vodcov.

Neverní pastieri ich utešovali len príjemnými správami. Svojich poslucháčov nedostatočne varovali pred prestupovaním Božieho zákona, skôr osočovali tých, čo ho zachovávali. Títo falošní učitelia budú teraz pred ostatnými zúfalo vyznávať, že ich výklady odporovali pravde. Zástupy ľudí prepadne zúrivosť. Budú volať: „Sme stratení, a vy ste zapríčinili našu záhubu.“ Ich hnev sa obráti proti nepravým pastierom.

Tí, čo ich kedysi obdivovali, teraz ich budú preklínať. Rukám, ktoré ich žehnali, budú zlorečiť. Zbrane, ktoré mali vyhubiť Boží ľud, hubia bezbožných. Všade vzplanú zúrivé boje a krviprelievania.

(9) Na koho bude po skončení podmienky spor medzi Pánom a Satanom prenesený?

Hrmot preniká až do končín zeme, pretože Pán má spor s národmi; on sa súdi s každým človekom, zlých odovzdá meču - hovorí Pán. (Jeremiáš 25,31)

„Hukot prenikne až do končín zeme, lebo Hospodin má spor s národmi, ustanovuje súd nad každým telom. Bezbožných vydá meču napospas“

Jeremiáš 25,31. V šesťtisícročnom veľkom spore bojoval Boží Syn s celým zástupom nebeských poslov proti kniežat'u zla, pričom ľuďí v záujme ich záchrany varoval a poučal. Všetci sa už rozhodli. Bezbožní prešli na stranu satana a s ním bojovali proti Bohu. Nadišla chvíľa, aby Boh obhájil česť svojho zneváženého zákona. Spor už nevedie len so satanom, ale aj s ľuďmi. „Hospodin má spor s národmi. Bezbožných vydá meču napospas.“

(10) ČO SA STANE S HRIEŠNIKMI, PO TOM AKO UVIDIA KRISTA ZOSTÚPIŤ Z OBLAKOV?

Potom sa zjaví ten zločinec, ktorého Pán Ježiš zabije dychom svojich úst a zničí jasom svojho príchodu. (Druhý List Solúnčanom 2,8)

A volali vrchom a bralám: „Padnite na nás a skryte nás pred tvárou Sediaceho na tróne a pred Baránkovým hnevom, lebo prišiel veľký deň ich hnevu; a kto bude môcť obstáť?“ (Zjavenie Jána 6,16-17)

Pri príchode Ježiša Krista budú bezbožní odstránení z povrchu celej zeme – zahynú dychom Pánových úst a slávou jeho príchodu. On uvedie svoj ľud do Božieho mesta a zem zostane pustá. „Hospodin spustoší zem a vyplieni ju; rozvráti jej povrch a rozptýli

jej obyvateľov.“ „Zem bude celkom spustošená a celkom vylúpená, lebo Hospodin vyriekol toto slovo.“ „Zem pod svojimi obyvateľmi je znesvätená, veď prestúpili zákony a prekročili ustanovenia, zrušili večnú zmluvu. Preto kliatba zožerie zem a jej obyvatelia pykajú za svoje viny; preto miznú obyvatelia zeme“ Izaiáš 24,1.3.5.6.

(11) AKÝ JE ZÁKLADNÝ DÔVOD PRE ZAHUBENIE HRIEŠNIKOV?

A zem je sprznená od obyvateľov, veď prekročili zákony, zmenili právo, zrušili zmluvu večitú. Preto kliatba zožiera zem a pykajú tí, čo na nej bývajú, preto horia obyvatelia zeme a ľudí ostalo len máličko. (Izaiáš 24,5-6)

Preto kliatba zožerie zem a jej obyvatelia pykajú za svoje viny; preto miznú obyvatelia zeme“ Izaiáš 24,1.3.5.6.

(12) AKÉ FYZICKÉ NÁSLEDKY BUDE MAŤ PÁNOV NÁVRAT NA ZEM?

Pánov deň príde ako zlodej. A vtedy sa nebesia s rachotom pominú, živly sa pál'avou rozplynú, aj zem i diela, ktoré sú na nej. (Druhý list Petrovi 3,10)

Celá zem sa bude podobat' púšti. Jej povrch bude zboreniskom zemetrasením

zničených miest a dedín, povyvracaných stromov, morom vyvrhnutých alebo zo zeme vytrhnutých skál s prepadliskami, z ktorých boli zo základov vyvrátené vrchy.

(13) AKÝ BUDE OSUD SATANA PO DRUHOM PRÍCHODE KRISTA?

Chytil draka, toho starého hada, ktorým je diabol a satan, a sputnal ho na tisíc rokov. 3 Hodil ho do priepasti, zavrel ju a zapečatil nad ním, aby už nezvádzal národy, kým sa nedovrší tisíc rokov; potom musí byť na krátky čas uvoľnený. (Zjavenie Jána 20,2-3)

Potom nastane udalosť, ktorá symbolizovala posledný slávnostný úkon Dňa zmierenia. Keď sa skončila služba vo svätyni svätých a hriechy Izraela boli krvou prinesenej obete odstránené zo svätyne, pred Hospodina doviedli živého kozla a veľkňaz vyznal pred celým zhromaždením „všetky viny Izraelcov i všetky ich priestupky so všetkými ich hriechmi a uvalil ich na hlavu kozla“ 3. Mojžišova 16,21.

Podobne aj pri dokončení zmierenia v nebeskej svätyni budú pred Bohom a nebeskými anjelmi i pred zástupmi vykúpených uvalené hriechy Božieho ľudu na satana. Boh vyhlási satana za pôvodcu všetkého zla, pretože k tomu

zvádzať. Ako bol kozol vyhnaný do puste krajiny, tak bude satan vypovedaný na vyľudnenú a pustú zem.

(14) AKÉ OBMEDZENIA UVALIL BOH NA SATANOVE AKTIVITY POČAS JEHO 1000 ROČNÉHO VÄZNENIA?

Hodil ho do priepasti, zavrel ju a zapečatil nad ním, aby už nezvádzať národy, kým sa nedovrší tisíc rokov; potom musí byť na krátky čas uvoľnený. (Zjavenie Jána 20,3)

Tu bude teda satan žiť so svojimi stúpenkami tisíc rokov. Bude obmedzený len na zem a nebude mať prístup do vesmíru, aby nemohol pokúšať a zvádzať bezhriešne bytosti. V tomto zmysle bude satan „zviazaný“. Nebude mať nikoho, na kom by mohol skúšať svoju moc. Nebude môcť nikoho zvádzať a ničiť, čo bolo po tisícročia jeho jedinou záľubou.

Satan šesťtisíc rokov „vzrušoval zem“ svojou vzburou. „Svet obracal na púšť a rúcal jeho mestá.“ „Svojich väzňov nepúšťal domov“. Šesťtisíc rokov väznil Boží ľud a držal by ich spútaných navždy. Kristus však zničil jeho okovy a väzňov vyslobodzuje.

Zo satanovej moci sú vymanení aj bezbožní, takže zostáva len s tými, ktorí

sa pridali k nemu na začiatku. Teraz má možnosť uvedomiť si, aké zlo spôsobil hriech. „Všetci králi národov spočívajú v sláve, každý v svojej hrobke. Ty si však vyhodенý zo svojho hrobu ako ohavný výhonok. V hrobe sa s nimi nespojíš, lebo si zničil vlastnú krajinu, vraždil si vlastný ľud“ Izaiáš 14,18-20.

Tisíc rokov bude satan blúdiť po spustošenej zemi a hľadiet' na výsledok svojej vzbury proti Božiemu zákonu. Bude to preňho strašné utrpenie. Po svojom páde do hriechu horlivo pracoval a nemal čas nad tým premýšľať. Nakoniec zbavený moci môže uvažovať, aké dielo konal odvtedy, čo sa vzbúril proti Božej vláde. V hrôze musí očakávať budúcnosť a zaslúžený trest za všetko páchané zlo a za hriechy, ku ktorým ľudí zvedol.

(15) ČU BUDÚ ROBIŤ VYKÚPENÝ POČAS TÝCH 1 000 ROKOV?

Ďalej som videl tróny; sadli si na ne tí, čo dostali moc súdiť. Videl som aj duše tých, čo boli st'atí pre Ježišovo svedectvo a pre Božie slovo, aj tých, čo sa neklaňali šelme ani jej obrazu a neprijali jej znak na čelo a na ruky. Tí ožili a kral'ovali s Kristom tisíc rokov. (Zjavenie Jána 20,4)

Počas tohto tisícročia, medzi prvým a druhým vzkriesením bude sa nad bezbožnými konať súd. Apoštol Pavol o ňom hovorí ako o udalosti, ktorá sa odohrá po druhom príchode Ježiša Krista. „Preto nesúd'te nič predčasne, kým nepríde Pán, ktorý vynesie na svetlo, čo je skryté v tme a odhalí zámery srdc“ 1. Korint'anom 4,5. Prorok Daniel napísal, že: „Vekom starý prislúžil právo svätým Najvyššieho“ Daniel 7,22.

V tomto čase budú spravodliví vládnuť ako Boží „králi a kňazi“. Apoštol Ján v knihe Zjavenie napísal: „Videl som tróny, na ne sa posadili tí, ktorým bola daná moc súdiť.“ „Budú kňazmi Boha a Krista a budú s ním kral'ovať tisíc rokov“ Zjavenie Jána 20,4.6. Práve vtedy podľa predpovede apoštola Pavla „svätí budú súdiť svet“ 1. Korint'anom 6,2. Vykúpení budú spolu s Kristom súdiť bezbožných, ich skutky budú porovnávať s knihou zákona, s Písmom a o každom prípade rozhodnú podľa toho, ako človek na svete žil. Potom každému vymerajú trest podľa jeho skutkov a výsledok zaznamenajú k jeho menu v knihe smrti.

**(16) KTO BUDE ZAHRNUTÝ
V TOMTO ROZSUDKU?**

***Vari neviete, že svätí budú súdiť svet?!
A ak vy máte súdiť svet, nie ste hodní
rozsúdiť maličkosti?! Neviete, že
budeme súdiť anjelov? O čo viac potom
veci všedného dňa! (Prvý list
Korint'anom 6,2-3)***

Kristus a jeho ľud budú súdiť aj satana s anjelmi, ktorí sa k nemu pridali. Apoštol Pavol napísal: „Neviete, že budeme súdiť anjelov?“ 1. Korint'anom 6,3. Júda napísal, že „anjelov..., ktorí si nezachovali svoju pôvodnú hodnosť, ale opustili svoj vlastný príbytok, drží v tme vo večných putách, kvôli súdu veľkého dňa“ Júdu 1,6.

(17) ČO SA UDEJE NA KONCI 1 000 ROČNÉHO OBDOBIA?

***Ostatní mŕtvi neožili, kým sa nedovršilo tisíc rokov. To je prvé vzkriesenie.
(Zjavenie Jána 20,5)***

Po uplynutí tisícročia bude druhé vzkriesenie. Vtedy budú vzkriesení bezbožní a postavia sa pred Boha, aby prijali vynesný rozsudok. Kniha Zjavenie opisuje vzkriesenie vykúpených a dodáva: „Ostatní mŕtvi neožili, kým sa nedovršilo tisíc rokov“ Zjavenie Jána 20,5. Prorok Izaiáš o bezbožných napísal: „Pozbierajú ich ako väzňov do jamy a budú zavretí pod

zámkou a po mnohých dňoch budú potrestaní“ Izaiáš 24,22.

Sväté Písmo mi odkrylo momenty, ktoré ukončia Veľký spor. Viem, že predtým ako tento spor skončí, každý jeden z Vás sa bude musieť rozhodnúť ku komu zostane lojálny.

Zakrúžkujte: Yes Undecided

Uvedomujem si, že v jeho úlohe za mojím zneškodnením sa Satan pokúsi využiť každú možnosť, ktorá bude v jeho silách aby ma oklamal a keď jeho pokusy zlyhajú, obťažovanie môže nasledovať.

Zakrúžkujte: Áno Neviem

Som vd'ačný Bohu za jeho lásku a milosť, ktorá volá jeho ľuďi z falošných učení Babylónu a ukazuje im pravdu, ktorá predíde klamstvu.

Modlím sa za vedenie Duchom Svätým aby som bol schopný rozoznať pravdu od lži, tak aby som nebol medzi oklamanými.

Zakrúžkujte: Áno Neviem

Uvedomil som si, že po tom ako si ľudstvo zvolilo oddanosť, Boží súd prinesie spustošenie na túto planétu.

Zakrúžkujte: Áno Neviem

[illegible]

Lekcia 13

Vít'azstvo lásky

Ježiš Kristus sa po skončení tisícročia opäť vráti na zem. Pri tomto návrate ho bude sprevádzať zástup vykúpených ľudí i anjelov. Zostúpi v sláve svojej velebnosti a na jeho rozkaz vstanú zo svojich hrobov bezbožní mŕtvi a oznámi sa im rozsudok. Bude to nespočítateľný zástup. „Je ich toľko ako morského piesku“ Zjavenie Jána 20,8. Ako sa však líšia od tých, čo vstali z mŕtvych pri prvom vzkriesení. Spravodliví vyšli premenení, v rúchu večnej mladosti a krásy. Bezbožní však nesú stopy choroby a smrti.

**(1) AKÉ SLOVÁ BUDÚ
VYRIEKNUTÉ NEOCHOTNÝMI
PERAMI, POHÁŇANÝMI SILOU
PRAVDY?**

Hľa, váš dom vám ostáva pustý. A hovorím vám: Už ma neuvidíte, kým nepríde čas, keď budete hovoriť: Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom.“ (Lukáš 13,35)

Všetci v tomto obrovskom zástupe uvidia slávu Božieho Syna a akoby jedným hlasom zvolajú: „Požehnaný, kto prichádza v mene Pánovom!“ Tieto slová však nezazneli z podnetu lásky ku Kristovi. Z neochotných úst si ich vynútila sila pravdy. Ako si bezbožní ľudia do hrobu ľahli, tak z nich povstávajú, s rovnakým pocitom nepriateľstva voči Kristovi a rovnako odbojne. Nebude im poskytnutý nijaký čas milosti na nápravu spáchaných hriechov. Nemalo by to nijaký zmysel. V ich hriešnom živote nenastal nijaký odmäk srdca. Predĺžený čas milosti by prežili rovnako ako čas prežitý na zemi. Nebrali by ohľad na Božie požiadavky a rovnako by sa búrili proti Bohu.

(2) ČO ZOSTÚPI Z NEBIES AKO „NEVESTA PRIPRAVENÁ NA MANŽELA“ ?

A videl som, ako z neba od Boha zostupuje sväté mesto, nový Jeruzalem, vystrojené ako nevesta, ozdobená pre svojho ženícha. (Zjavenie Jána 21,2)

Kristus zostúpi na Olivový vrch, odkiaľ sa po svojom zmŕtvychvstaní odobral do neba a kde anjeli opakovali prísľub o jeho návrate. Prorok napísal: „Vtedy príde Hospodin, môj Boh a všetci svätí s ním.“ „V ten deň zastanú jeho nohy na Olivovom vrchu, ktorý leží východne od Jeruzalema, takže sa Olivový vrch rozštiepi spolovice na východ a na západ. Vznikne veľmi veľké údolie.“ „Hospodin bude kráľom nad celou zemou. V ten deň bude Hospodin jediný a jeho meno jediné“ Zachariáš 14,5.4.9. Keď Nový Jeruzalem zostúpi z neba v oslňujúcej sláve, spočinie na mieste pripravenom a očistenom na jeho príchod a Kristus so svojím ľuďom i anjelmi vstúpi do Svätého mesta.

(3) V AKÝCH ČINNOSTIACH BUDE SATAN POKRAČOVAŤ KEĎ SKONČÍ 1000 ROKOV A HRIEŠNICI BUDÚ ZNOVUZRODENÍ?

Až sa dovŕši tisíc rokov, bude satan uvoľnený zo svojho väzenia. a vyjde, aby zvädzal národy, ktoré sú na štyroch uhloch zeme, Goga a Magoga, aby ich zhromaždil do boja; a bude ich ako piesku v mori. (Zjavenie Jána 20,7-8)

V tom čase sa bude satan chystať na záverečný boj o nadvládu. V predchádzajúcom stave bezmocnosti a bez možnosti konať svoje zákerné dielo bol tento vládca zla nešťastný a bezradný. Pri pohľade na toľké zástupy tých, čo vstali z mŕtvych a ktorých má na svojej strane, mu nádej ožije a rozhodne sa ďalej pokračovať v boji proti Bohu. Pod svoju zástavu zvolá všetky zástupy odsúdencov a pokúsi sa spolu s nimi uskutočniť svoje zámery. Bezbožní ľudia sú totiž satanovými zajatcami. Keď odmietli Krista, prijali vládu pôvodcu vzbury. Oni ochotne prijmú jeho návrhy a splnia jeho príkazy.

Aj vtedy sa bude správať podľa svojej pôvodnej ľsti a neprizná sa, že je satanom. Predstaví sa ako vládca sveta, ktorý bol nezákonne pripravený o svoje dedičstvo, ako ochranca svojich oklamaných stúpencov s uistením, že z hrobu ich vyviedol vlastnou mocou a chce ich brániť pred najtvrdšou tyraniou. Satan využije Kristovu neprítomnosť medzi ľuďmi na zemi a bude robiť divy v snahe podprieť svoje tvrdenia. Zo slabých budú silní a všetkým vdýchne svojho ducha a svoju silu. Navrhne im boj proti vykúpeným a sľubuje víťazstvo nad Božím mestom. Diabolsky sa bude radovať nad nespočítateľným zástupom tých, ktorí vstali z mŕtvych a oznámi, že

ako ich vodca mesto dobyje, znova získa svoj trón a svoju vládu.

(4) S ČÍM SVÄTÉ PÍSMO POROVNÁVA VEĽKÝ DAV STRATENÝCH?

A vyjde, aby zvädzal národy, ktoré sú na štyroch uhloch zeme, Goga a Magoga, aby ich zhromaždil do boja; a bude ich ako piesku v mori. (Zjavenie Jána 20,8)

V tom ohromnom zástupe budú jednotlivci z predpotopných dlhovekých generácií ľudia zdatných postáv a bystrého umu, ktorí pod nadvládou démonických síl venovali všetky svoje schopnosti snahe vyniknúť. Boli to ľudia, ktorých obdivuhodné umelecké diela prebúdzali v ostatných ľuďoch úctu k ich nadaniu. Ich krutosť a zlé zámery však poškvrnili zem a v človekovi znehodnotili Boží obraz. Títo ľudia si u Boha priamo vynútili, aby ich navždy vymazal spomedzi svojho stvorenstva. Medzi tými, čo vstali z hrobu, budú králi, vojvodcovia, ktorí si podmanili národy, silní muži, nikdy neporazení, i ctibažní vojaci, pred príchodom ktorých sa zachvievali kráľovstvá. Smrťou sa ich podstata nezmenila. Po vzkriesení budú v myšlienkach pokračovať tam, kde pri

smrti prestali, s rovnakou dobyvačnou túžbou, aká ich hnala vtedy, keď zomierali.

Satan sa bude radiť so svojimi stúpecami, s vladármi, dobyvateľmi a udatnými bojovníkmi. Usúdia, že nad oveľa menším počtom obyvateľov Božieho mesta môžu obrovské zástupy služobníkov zla ľahko a rýchlo zvíťaziť. Treba teda zosnovávať plány, ako sa zmocniť bohatstva a nádhery Nového Jeruzalema. Príprava na boj sa bezodkladne začne. Úspešní velitelia začnú vyzbrojovať zástupy bojovníkov a zostavovať bojové šíky jednotlivých oddielov.

(5) AKÝ JE CIEĽ TEJTO VEĽKEJ, SATANOVEJ ARMÁDY?

A mohutným hlasom volali: „Spása nášmu Bohu, ktorý sedí na tróne, a Baránkovi!“ (Zjavenie Jána 20,9)

Konečne zaznie rozkaz na útok a nesčíselné množstvo bojovníkov sa ženie vpred. Nijaký pozemský dobyvateľ nikdy nezhrmaždil do boja toľko vojska odvtedy, čo sa začali vojny na zemi. Hlavným veliteľom tejto armády je mocný vojvodca satan a stúpenci zla sústredia všetky svoje sily na záverečný boj. V jeho armáde budú králi a vojvodcovia s nespočetnými bojovníkmi. Presne zoradené šíky budú

postupovať po hrboľatom teréne k Božiemu mestu. Na Kristov príkaz budú brány Nového Jeruzalema zatvorené. Satanské vojská obklúčia mesto a budú sa pripravovať na útok.

Potom sa Kristus znova zjaví svojim nepriateľom. Na žiarivo-zlatom podklade sa nad mestom ukáže aj veľký, vyvýšený trón. Naň sa posadí Boží Syn a okolo neho sa zhromaždia obyvatelia jeho kráľovstva. Ľudská reč nevie vyjadriť Kristovu moc a vznešenosť. Syna zahaľuje sláva večného Otca. Jas jeho prítomnosti naplní Božie mesto, prenikne bránami a zaplaví celú zem.

(6) KTO SÚ TÍ, KTORÍ STOJA PRED BOŽÍM TRÓNOM?

*Povedal som mu: „Pán môj; ty to vieš.“
A on mi povedal: „To sú tí, čo
prichádzajú z veľkého súženia: oprali
si rúcha a zbielili ich v Baránkovej
krvi.(Zjavenie Jána 7,14)*

V bezprostrednej blízkosti trónu budú bývalí horliví stúpenci satana, ktorí boli „vytrhnutí ako hlaveň z ohňa“ a oddane nasledovali svojho Spasiteľa. Pri nich budú tí, čo dosiahli dokonalosť kresťanskej povahy v prostredí zamorenom klamstvom a neverou, tí, čo Boží zákon zachovávali aj vtedy, keď ho kresťanský svet neuznával. Budú tu aj

milióny tých, ktorí pre svoju vieru boli v priebehu stáročí mučení. Bude tu stáť „veľký zástup, ktorý nikto nemohol spočítať; z každého národa, kmeňa, ľudu a jazyka... pred trónom a pred Baránkom. Oblečení boli do bieleho rúcha, v rukách mali palmové ratolesti“ Zjavenie Jána 7,9. Ich boj sa skončil, zvíťazili. Bežali o závod a získali cenu. Palmová ratolesť v ich rukách je symbolom víťazstva, biele rúcho znamením Kristovej nepoškvrnenej spravodlivosti, ktorou boli zaodetí.

(7) AKÁ FRÁZA OBDIVU BUDE ZNIEŤ Z PIER VYKÚPENÝCH?

A mohutným hlasom volali: „Spása nášmu Bohu, ktorý sedí na tróne, a Baránkovi! (Zjavenie Jána 7,10)

Vykúpené zástupy budú spievať chválospev, ktorý sa bude rozliehať nebeskou klenbou: „Spása nášmu Bohu, sediacemu na tróne a Baránkovi“ Zjavenie Jána 7,10. K tomuto chválospevu sa pripoja zástupy serafínov i ostatní anjeli. Pri pohľade na satanovu moc a zlobu si vykúpení uvedomia ako nikdy predtým, že víťazstvo im umožnila len moc Ježiša Krista. Nikto z celého zástupu nebude spásnu zásluhu pripisovať sebe, vlastnej sile a добрôte. Nikto nebude spomínať

na to, čo vykonal alebo vytrpel.

Obsahom každej piesne, témou každého chválospevu bude: Spasenie patrí nášmu Bohu a Baránkovi.

(8) KVÔLI AKÉMU ÚŽASNÉMU PODUJATIU SÚ MŔTVY HRIEŠNICI ZNOVUZRODENÍ?

*Videl som mŕtvych, veľkých i malých;
stáli pred trónom a otvorili sa knihy.*

Otvorila sa aj iná kniha, kniha života.

*A mŕtvi boli súdení z toho, čo bolo
zapísané v knihách podľa ich skutkov.*

*13 More vydalo mŕtvych, čo boli v ňom,
aj smrť, aj podsvetie vydali mŕtvych, čo
boli v nich, a každý bol súdený podľa
svojich skutkov. (Zjavenie Jána 20,12-
13)*

Pred zhromaždenými obyvateľmi neba i zeme sa uskutoční korunovácia Božieho Syna. Potom s najvyššou mocou zvrchovaného Vládcu vynesie Kráľ kráľov rozsudok nad tými, čo sa vzbúrili proti jeho vláde, a spravodlivo posúdi tých, čo prestupovali jeho zákon a utláčali jeho ľud. Prorok napísal: „Videl som veľký biely trón i toho, ktorý na ňom sedel. Pred ním utiekla zem i nebo a už nebolo pre ne miesta. Videl som mŕtvych, veľkých i malých; stáli pred trónom. Otvorili sa knihy. Aj iná kniha sa otvorila, kniha života. Mŕtvi

boli súdení na základe zápisov v knihách podľa svojich skutkov“
Zjavenie Jána 20,11.12.

(9) ČO BUDE ODHALENÉ V SÚDNY DEŇ?

Ved' sa všetci musíme ukázať pred Kristovou súdnou stolicou, aby každý dostal odplatu za to, čo konal, kým bol v tele, či už dobré a či zlé. (Druhý list Korint'anom 5,10)

Len čo sa knihy záznamov otvoria a Kristus sa poďíva na bezbožných, všetkým prídu na myseľ hriechy, ktorých sa v živote dopustili. Uvedomia si, kde sa spreneverili čistote a nevinnosti a ako ich svojvoľnosť a vzburá zviadli k prestupovaniu Božieho zákona. Akoby ohnivým písmom uvidia záznamy o pokušeniach, ktorým nerozvážne podľahli, ako aj požehnania, ktoré zneužili. Uvidia Božích poslov, ktorých neláskavo odmietli, pripomenú si výstrahy, ktoré zanedbali, ako aj ponuky Božej milosti, ktoré ich spurné srdce zavrholo.

(10) KTORÉ Z FAKTOV POPÍSANÝCH V TÝCHTO VERŠOCH SPÔSOBIA TEROR V SRDCIACH, TÝCH ČO BUDÚ STRATENÍ V SÚDNY DEŇ?

Opovrhnutý a posledný z ľudí, muž bolesti, ktorý poznal utrpenie, pred akým si zakrývajú tvár, opovrhnutý, a preto sme si ho nevážili. On však bol prebodnutý pre naše hriechy, strýznený pre naše neprávosti, na ňom je trest pre naše blaho a jeho ranami sme uzdravení. (Izaiáš 53,3-5)

Nad trónom sa zjaví kríž a ako v panoramatickom výjave sa ukáže Adamovo pokušenie, pád, aj všetky dejstvá plánu vykúpenia. Chudobné narodenie Spasiteľa, roky učenlivo a poslušne prežitej mladosti, jeho krst v Jordáne, pôst a pokušenie na púšti, jeho verejné pôsobenie, počas ktorého vyjavoval ľuďom tie najvzácnejšie Božie požehnania. Ďalej sa ukážu dni plné skutkov lásky a milosrdenstva, noci modlitieb a bdelej osamelosti v horskom ústraní, výjavy závistlivých intríg, nenávisti a zloby, ktorými sa mu ľudia odplácali za jeho dobrotu. Vyjaví sa strašný a tajomný duševný zápas v Getsemanskej záhrade pod ťarchou hriechov celého sveta i zrada, ktorá ho vydala do rúk rozzúreného davu, ako aj udalosti onej hrôzostrašnej noci. Ukáže sa bezbranný väzeň, ktorého opustili milovaní učenici a do súdnej siene pred Piláta viedli jeruzalemskými ulicami suroví žoldnieri, aby ho pred zbabelým a

krutým Herodesom zosmiešňovali, urážali, mučili a nakoniec odsúdili na smrť.

Pred rozochveným davom nakoniec prebehnú posledné obrazy dejstva. Tichý Trpiteľ ide na Golgotu, Vládcu vesmíru pribíjajú na kríž, kde sa spupní kňazi a hlučná zberba vysmievajú z jeho smrteľného zápasu a kde za nadprirodzenej tmy, zemetrasenia, pukania skál a otvárania hrobov dokonáva Vykupiteľ sveta.

V týchto strašných výjavoch je presne zachytená skutočnosť. Satan, jeho služobníci spolu s jeho zajatcami sa nebudú môcť odvrátiť od toho, na čo musia hľadiť. Každý jednotliviec sa rozpomáta na všetko, čo vykonal. Herodes, ktorý dal vyvraždiť nevinné betlehemské deti, aby zahubil izraelského Kráľa. Herodiada si uvedomí vinu za smrť Jána Krstiteľa podobne ako podkupný Pilát, posmievajúci sa vojaci, kňazi, predstavitelia ľudu a rozvášnený dav volajúci: „Jeho krv na nás a na naše deti!“ – všetci budú s hrôzou sledovať svoje previnenia. Márna bude snaha skryť sa pred vznešenou vážnosťou Kristovej tváre, vyžarujúcej slávu slnka. Naproti tomu každý vykúpený zloží svoju korunu z hlavy k nohám Spasiteľa a vyzná: „Zomrel za mňa!“

(11) AKÝ JE KONEČNÝ OSUD HRIEŠNIKOV?

A koho nenašli zapísaného v knihe života, bol zvrhnutý do ohnivého jazera. (Zjavenie Jána 20,15)

Pretože kto rozsieva pre svoje telo, z tela bude žať porušenie. Ale kto rozsieva pre Ducha, z Ducha bude žať večný život. (Galantským 6,8)

Celý bezbožný svet bude stáť pred Božím súdom obvinený z velezrady proti Božej vláde. Nebude nikoho, kto by mohol obvinených obhajovať, nemajú sa čím ospravedlniť a Pán nad nimi vynesie rozsudok večnej smrti.

Potom už bude všetkým jasné, že odplatou za hriech nie je sloboda a večný život, ale otroctvo, sebazničenie a smrť. Bezbožní pochopia, o čo ich vzbura proti Bohu pripravila. Zavrhli ponuku nevystihnuteľnej večnej slávy. Túžba po nej je teraz už márna. Odsúdení budú volať: „To všetko sme mohli získať, ale rozhodli sme sa na to ani nemyslieť. Aká to zaslepenosť! Pokoj, šťastie a česť sme vymenili za biedu, hanbu a zúfalstvo.“ Uznajú, že z neba sú navždy vylúčení oprávnené, pretože celým svojím životom dávali vlastne najavo: „Nechceme, aby tento

človek (Ježiš) nad nami kral'oval“ Lukáš 19,14.

(12) AKÁ OSLAVNÁ PIESEŇ BUDE HLÁSAŤ VYKÚPENIE?

*A spievali pieseň Mojžiša, Božieho služobníka, a Baránkovu pieseň:
„Veľké a obdivuhodné sú tvoje skutky, Pane, Bože všemohúci; spravodlivé a správne sú tvoje cesty, Kráľ národov.
(Zjavenie Jána 15,3)*

Korunovácia Božieho Syna bude bezbožným pripadať ako sen. V jeho rukách uvidia dosky Božieho zákona, zásady, ktoré zavrhlí a prestupovali. Budú svedkami údivu a nadšenia vykúpených pri oslave Krista a keď pred hradbami mesta poznajú dôvod jasotu, všetci spoločne zvolajú: „Veľké a obdivuhodné sú tvoje skutky, Pane, Bože vševládny. Spravodlivé a pravdivé sú tvoje cesty, Kráľ národov“ Zjavenie Jána 15,3. Vtedy padnú na zem a poklona sa Kniežaťu života.

(13) AKÁ SATANOVA VLASTNOSŤ BUDE KONEČNE ODHALENÁ CELÉMU VESMÍRU?

Bezchybný si bol na svojich cestách odo dňa, čo si bol stvorený, až kým sa nenašla na tebe vina. Pri tvojom rozsiahlom kupčení naplnilo sa ti

vnútro zločinom a zhrešil si, vtedy som t'a zvrhol z Božieho vrchu, odstránil som t'a, ochranný cherub, spomedzi ohnivých kameňov. Srdce ti spyšnelo pre nádheru; pre krásu si si pohubil múdrosť. Na zem som t'a hodil, vystavil som t'a pohľadom kráľov, aby sa dívali na teba. (Ezechiel 28,15-17)

Pôvodca vzbury sa síce vždy snažil ospravedlniť svoje konanie a dokázať, že ju zavinila Božia vláda. Používal na to všetok svoj um. Pracoval obozretne a systematicky. Úspešne zviedol veľké zástupy, aby prijali jeho výklad veľkého sporu dejín. Tento arcizvodca po tisícročia predstavoval lož ako pravdu.

Teraz však prišiel čas, keď Boh vzburu s konečnou platnosťou víťazne premôže a odhalí satanovo dielo i povahu. Svojím posledným pokusom zvrhnúť Krista z trónu, premôcť Boží ľud a dobyť Božie mesto pôvodca zla odkryje svoju pravú tvár. Tí, čo sa k nemu pridali, pochopia, že jeho úsilie je celkom márne. Nasledovníci Krista a verní Boží anjeli poznajú v celom rozsahu satanove zákerné skutky proti Božej vláde. Nakoniec sa od neho všetci s odporom odvrátia.

**(14) AKÁ BUDE ODPOVEDAŤ
KAŽDEJ VYTVORENEJ
BYTOSTI?**

Aby sa na meno Ježiš zohlo každé koleno v nebi, na zemi i v podsvetí. a aby každý jazyk vyznával: „Ježiš Kristus je Pán!“ na slávu Boha Otca. (Filipanom 2,10-11)

Satan pochopí, že z neba sa vyradil vedomou vzburou. Svoje schopnosti zneužil na boj proti Bohu. V čistote, pokoji a súlade neba by prežíval nevýslovné muky. Jeho námietky proti Božiemu milosrdenstvu a spravodlivosti konečne zmĺknu. Obvinenia vznášané proti Bohu dopadnú celou váhou naňho samého. Aj satan sa skloní a uzná, že rozsudok vyneseny nad ním je spravodlivý.

(15) AKÁ PRAVDA O VLÁDE A CHARAKTERE BOHA VYJDE NA POVRCH CELÉMU VESMÍRU?

Vôkol neho oblaky a mrákavy, spravodlivosť a právo sú základom jeho trónu. (Žalmy 97,2)

„Kto by sa nebál, Pane, a neoslavoval tvoje meno? Pretože ty jediný si svätý; všetky národy prídu a tebe sa budú klaňať, lebo sa zjavili tvoje spravodlivé súdy“ Zjavenie Jána 15,4. V odvekom spore sa teraz vysvetlí každá otázka pravdy a klamu. Všetkým rozumným bytostiam sa objasnia následky vzbury, ovocie prestupovania

Božích prikázaní. Celý vesmír mohol vidieť rozdiel medzi vládou satana a vládou Božou. Satana odsúdili jeho vlastné skutky. Božia múdrosť, spravodlivosť a dobrota budú navždy obhájené. Všetci poznajú, že v odvekom spore každý Boží čin mal na zreteli trvalé dobro Božieho ľudu i všetkých stvorených svetov. „Nech ťa chvália, Hospodine, všetky tvoje skutky, nech ti dobrórečia tvoji zbožní“ Žalm 145,10.

Dejiny hriechu budú večným dôkazom, že šťastie všetkých stvorených bytostí súvisí s existenciou Božieho zákona. Pri zvažovaní všetkého, čo sa v priebehu odvekého sporu udialo, celý vesmír – verný i odbojný – jednohlasne zvolá: „Spravodlivé a pravdivé sú tvoje cesty, Kráľ národov“ Zjavenie Jána 15,3.

(16) AKÁ JE REAKCIA OKLAMANÝCH SATANOM KEĎ JEHO CHARAKTER A SKUTOČNÉ MOTÍVY SÚ ODHALENÉ?

Všetci, ktorí ťa poznali medzi národmi, zhrozili sa nad tebou, postrachom si sa stal a už ťa viac niet. (Ezechiel 28,19)

Aj keď satan musel uznať Božiu spravodlivosť a skloniť sa pred Kristovou zvrchovanosťou, jeho povaha sa nezmenila. Duch vzbury sa v ňom

znova prejaví ako pustošivý príboj. V šíalenom záchvate zúrivosti sa rozhodne nepoddať sa.

Prichádza chvíľa jeho zúfalého útoku proti Vládcovi neba. Medzi svojimi poddanými sa vynasnaží podnietiť rovnakú zlobu a strhnúť ich do okamžitého útoku. Vtedy však už nikto z nespočítateľných miliónov, ktoré kedysi zviedol do vzbury, jeho vládu neuzná. Jeho moc sa končí. Bezbožní budú nenávidieť Boha i satana. Pochopili však beznádejnosť svojej situácie, že proti Bohu nemôžu zvíťaziť. To ale umocní v nich nenávisť voči satanovi i k tým, ktorí mu pomáhali šíriť jeho klamstvá, a teraz sa s démonickou zúrivosťou obrátia proti nim..

(17) AKÁ VETA JE DANÁ BOHOM NA ODHALENIE KONEČNÉHO OSUDU SATANOVHO?

*Množstvom svojich zločinov,
nepoctivosťou svojho kupčenia
znesvätil si svoje svätyne; vtedy som z
tvojho vnútra vyvolal oheň, ktorý ťa
strávil. Urobil som z teba popol na zemi
pred očami všetkých, čo ťa videli.
Všetci, ktorí ťa poznali medzi národmi,
zhrozili sa nad tebou, postrachom si sa
stal a už ťa viac niet. (Ezechiel 28,18,
19)*

(18) AKÝ ROZSUDOK BUDE

VYRIEKNUTÝ NA TÝCH, KTORÝCH MENÁ NIE SÚ V KNIHE ŽIVOTA?

A koho nenašli zapísaného v knihe života, bol zvrhnutý do ohnivého jazera. (Zjavenie Jána 20,15)

„Každá hrmotne dupotajúca obuv a v krvi pováľaný plášť zhorí.“ „Lebo Hospodin je nahnevaný na všetky národy a nazlostený na všetky ich voje. Určil ich hubiacej kliatbe, vydal ich na zabitie.“ „Dážď žeravého uhlia a síry spustí na bezbožníkov, horúci vietor bude ich údelom“ Izaiáš 9,5 ROH; Izaiáš 9,4 ECAV; Izaiáš 34,2; Žalm 11,6. Od Boha zostúpi z neba oheň. Zem sa roztvorí, ukážu sa zbrane ukryté v jej hĺbinách. Z každej priepasti vyšľahnú požierajúce plamene a neodolajú ani skaly. Prišiel deň horiaci ako pec. Živly sa rozplynú v požiari, zem a všetko, čo je na nej, bude spálené. (Malachiáš 3,19; 2. Petra 3,10.) Povrch zeme bude ako rozpustená hmota – obrovské vriace ohnivé more. Bude to čas súdu a záhuby bezbožných – „Hospodin určil deň pomsty, rok odplaty odporcom Siona“ (Izaiáš 34,8).

**(19) ČO BUDE ZÁKLADOM
PÁNOVHO ROZSUDKU A JEHO
ULTIMÁTNEHO DORUČENIA?**

On odplatí každému podľa jeho skutkov. (Rímanom 2,6)

Bezbožní dostanú odplatu na zemi (Príslovia 11,31). Stanú sa „slamou a prichádzajúci deň ich spáli, vraví Hospodin mocností“ Malachiáš 3,19. Niektorí zomrú v okamihu, iní budú trpieť mnoho dní. Všetci budú potrestaní „podľa svojich skutkov“. Keďže vina za hriechy spravodlivých bola prenesená na satana, ten bude trpieť nielen za svoju vzburu, ale za všetky hriechy, ku ktorým zviedol Boží ľud. Jeho trest bude väčší než tresty tých, ktorých podviedol, utrpenie dlhšie než tých, ktorých zviedol k pádu.

(20) ČO ZOSTANE PO SATANOVÍ A VŠETKOM ZLE POTOM AKO OČISTA OHŇOM PRESTANE?

***Množstvom svojich zločinov,
nepoctivosťou svojho kupčenia
znesvätil si svoje svätyne; vtedy som z
tvojho vnútra vyvolal oheň, ktorý ťa
strávil. Urobil som z teba popol na zemi
pred očami všetkých, čo ťa videli.
(Ezechiel 28,18)***

V očistných plameňoch nakoniec zahynú všetci, čo si zvolili cestu zla, koreň i ratolesti – satan je koreň, jeho nasledovníci sú ratolesti. Trest za prestúpenie zákona dopadne na nich v

celom rozsahu, požiadavkám spravodlivosti sa urobí zadosť. Nebesá i zem pri pohľade na to potvrdia, že Boh je spravodlivý.

(21) AKO SVÄTÉ PÍSMO OPISUJE ZÁVEREČNÝ OSUD HRIEŠNIKOV?

Nech zo zeme zmiznú hriešnici a zločincov nech už niet. Dobroreč, duša moja, Pánovi. ALELUJA. (Žalmy 104,35)

(22) AKÝ SĽUB PRÍJMU VŠETCI TÍ, KTORÍ ZAŽILI SKAZU HRIECHU?

Čo zamýšľate proti Pánovi? On urobí koniec, úzkosť sa nezdvihne po druhý raz. (Nahu 1,9)

Satanovo skazonosné dielo sa navždy skončí. Počas šiestich tisícročí uskutočňoval svoje zhubné zámery, na zemi šíril biedu a vo vesmíre pôsobil zármutok. Všetky stvorené bytosti bolestne vzdychali ako rodička pri pôrode. Nakoniec však budú navždy zbavené jeho prítomnosti a pokušení. „Odpočíva, pokoj má celá zem, prepuká mvo zvučný jasot“ Izaiáš 14,7. V celom vesmíre sa bude ozývať chválorečenie a víťazný jasot. Bude to zniet’ „akoby hlas veľkého zástupu, a akoby hlas mnohých vôd, a akoby hlas mocných hromov,

ktorý volal: Haleluja! Lebo začal kral'ovať Pán, náš Boh vševládny“
Zjavenie Jána 19,6.

(23) ČO ODCHÁDZA A JE NAHRADENÉ NOVÝM?

Videl som nové nebo a novú zem, lebo prvé nebo a prvá zem sa pominuli a ani mora už niet. (Zjavenie Jána 21,1)

Kým bude na zemi ničivý oheň, vykúpení budú v bezpečí Svätého mesta. Nad tými, čo vstali z mŕtvych pri prvom vzkriesení, druhá smrť nemá nijakú moc. Kým je Boh pre bezbožných „stravujúcim ohňom“, svojmu ľudu je „slnkom a štítom“ Zjavenie Jána 20,6; Žalm 84,12.

(24) AKÉ JEDNO PRIPOMENUTIE HRIECHU, BUDE KRISTUS NIEŠŤ ZO SEBOU NAVŽDY?

Ostatní učeníci mu hovorili: „Videli sme Pána.“ Ale on im povedal: „Ak neuvidím na jeho rukách stopy po klincoch a nevložím svoj prst do rán po klincoch a nevložím svoju ruku do jeho boku, neuverím.“ (Ján 20,25)

Jedinou pripomienkou budú stopy po ukrižovaní, ktoré nášmu Spasiteľovi zostanú navždy. Na jeho ranenej hlave, v jeho boku, na jeho rukách a nohách zostanú jazvy po strašnom skutku, ktorý spôsobil hriech. Prorok predstavil Krista

v jeho budúcej sláve takto: „Lúče mu z ruky šľahajú a tým je zahalená jeho moc“ Habakuk 3,4. Prebodnutý bok, s prúdom vytekajúcej krvi, ktorá zmierila človeka s Bohom, je zdrojom Spasiteľovej slávy a v ňom „je zahalená jeho moc“. Vďaka svojej výkupnej obeti má „moc zachraňovať“ Izaiáš 63,1. Spasiteľ má moc spravodlivo naložiť so všetkými, čo pohrdli Božou milosťou. Stopy po ponížení sú jeho najvyššou poctou. Po nekonečné veky budú golgotské rany zvelebovať Krista a hlásať jeho moc.

(25) ČO CHYSTÁ KRISTUS PRE VERIACICH?

V dome môjho Otca je mnoho príbytkov. Keby to tak nebolo bol by som vám povedal, že vám idem pripraviť miesto?! (Zjavenie Jána 14,2)

Niektorí ľudia z obavy, aby život vykúpených nechápali príliš materiálne, snažia si všetky biblické výroky o budúcom domove vykladať duchovne. Ježiš Kristus svojich učeníkov ubezpečil, že odchádza, aby im v Otcovom dome pripravil príbytky. Kto verí tomu, čo Božie slovo učí, smie vedieť niečo o nebeských príbytkoch. Apoštol však predsa upozorňuje: „Ani

oko nevidelo, ani ucho nepočulo a čo ani len do ľudského srdca nevstúpilo, to pripravil Boh tým, čo ho milujú“ 1. Korint'anom 2,9. Ľudská reč nemá pojmy, aby mohla vystihnúť odmenu, ktorá čaká spravodlivých. Pochopia ju len tí, ktorí ju dostanú. Rozum smrteľného človeka nemôže pochopiť slávu Božieho raja.

(26) K čomu je zem dedičstva prirovnaná?

Tí, čo takto hovoria, naznačujú, že hľadajú vlast'. (Hebrejom 11,14)

Toho, kto zvíťazí, urobím stĺpom v chráme svojho Boha a už viac nevyjde von. A napíšem naň meno svojho Boha a meno mesta svojho Boha, nového Jeruzalema, ktorý zostupuje z neba od môjho Otca, aj svoje nové meno. (Zjavenie Jána 3,12)

Písmo označuje dedičstvo spasených slovom „vlast“ Židom 11,14-16. Tam bude nebeský Pastier vodiť svojich verných k prameňom živých vôd. Strom života bude každý mesiac dávať svoje ovocie a lístie stromu bude slúžiť zdraviu národov. Tam budú večne tečúce rieky s krištáľovočistou vodou a na ich brehoch bude stromoradie tieniť cesty pripravené pre Božích

vykúpených. Rozsiahle nížiny sa priblížia k pôvabným pahorkom a Božie vrchy budú majestátne dvíhať svoje štíty. V pokojných rovinách pri živých tokoch nájde Boží ľud, ktorý bol na svete dlho pútnikom a cudzincom, svoj domov.

(27) AKÝ BUDE VZHLAD NOVÉHO JERUSALEMU?

Ožiarene Božou slávou. Jeho jas bol podobný najdrahšiemu kameňu, akoby krištál'ovo čistému kameňu jaspisu. (Zjavenie Jána 21,11)

(28) AKÁ BUDE ATMOSFÉRA NA PÔDE, KTORÚ OBÝVAME?

Môj ľud bude bývať v príbytku pokoja, v stánkoch bezpečných a v sídlach bezstarostných. (Izaiáš 32,18)

„Radovať sa bude púšť i suchý kraj, jasat' bude step a kvitnúť.“ „Miesto trnia vzrastie cyprus, miesto hložia vzrastie myrta.“ „Vlk bude host'om u baránka, a leopard bude ležať s kozľaťom... a malý chlapec ich poženie.“ Pán hovorí: „Nebudú zle robiť ani škodiť nikde na mojom svätom vrchu“ Izaiáš 35,1; 55,13; 11,6.9.

(29) AKÉ ÚŽASNÉ VYKÚPENÉ AKTIVITY BUDÚ MAŤ RADOSŤ ŽITIA V NOVEJ ZEMI?

*Budú stavať domy a bývať, budú sadiť
vinice a jesť ich plod. (Zjavenie Jána
65,21)*

(30) AKÉ 4 DÔKAZY HRIECHU NEBUDÚ ĎALEJ EXISTOVAŤ?

*Zotrie im z očí každú slzu a už nebude
smrti ani žiaľu; ani náreku, ani bolesti
viac nebude, lebo prvé sa pominulo.“
(Zjavenie Jána 21,4)*

V nebeskom prostredí nemôže byť
bolesti. Nebude už slz, pohrebných
sprievodov, ani stopy po smútku. Boh
„zotrie z očí každú slzu a smrti už viac
nebude, ani smútku, ani náreku, ani
bolesti už nebude, lebo prvotné sa
pominulo.“ „Ani jeden obyvateľ
nepovie: Chorý som! Ľudu, ktorý tam
prebýva, sú viny odpustené“ Zjavenie
Jána 21,4; Izaiáš 33,24.

(31) ČO BUDE ZDROJOM SVETLA V BOŽOM MESTE?

*Noci už nebude a nebudú potrebovať
svetlo lampy ani svetlo slnka, lebo im
bude žiarit' Pán, Boh, a budú kral'ovať
na veky vekov. (Zjavenie Jána 22,5)*

V Božom meste „nebude noci“. Nikto nebude potrebovať odpočinok, ani po ňom nebude túžiť. Nikoho neunaví plniť Božiu vôľu a chváliť jeho meno. Vykúpení budú stále cítiť sviežosť rána, ktoré sa nikdy neskončí. „Nepotrebujú svetlo lampy ani svetlo slnka, lebo Pán Boh ich bude osvecovať a kralovať budú na veky vekov“ Zjavenie Jána 22,5. Slnečný svit nahradí svetlo, ktoré nebude neprijemne osľňovať, hoci jasom prekoná poludňajšie svetlo. Božia a Baránkova sláva naplnia sväté mesto jasným svetlom. Vykúpení budú žiť v sláve večného dňa bez slnka.

(32) KOHO NEBESKÁ PRÍTOMNOSŤ NEBUDE NOSIŤ ZÁVOJ V ZEMSKOM CHRÁME?

Ale chrám som v ňom nevidel, lebo jeho chrámom je Pán, všemohúci Boh, a Baránok. (Zjavenie Jána 21,22)

„Chrám som v ňom nevidel, lebo Pán, Boh vševládny a Baránok je jeho chrámom“ Zjavenie Jána 21,22. Boží ľud bude mať prednosť osobne sa stykať s Otcom a Synom. „Teraz vidíme len akoby v zrkadle, v záhade“ 1. Korint'anom 13,12. Tu na zemi máme Božiu podobu len ako zrkadlový obraz, a to v prírode i v Božom zaobchádzaní s ľuďmi. Potom ho však uvidíme tvárou v

tvár, nijaký závoj nám nebude zastierať pohľad. Budeme stáť blízko neho a pozorovať nádheru jeho zjavu.

There the redeemed shall know, even as also they are known. The Tam budú vykúpení poznávať tak, ako Boh pozná ich. Najplnšie a najušľachtilejšie sa tam prejaví Boží dar lásky a súcitu. Šťastie vykúpených sa bude obnovovať v čistom spoločenstve so svätými bytosťami, harmonickým spoločenským životom so vznešenými anjelmi a tými, ktorí za všetkých okolností zostali verní Bohu, ktorí si vyprali rúcha a vybielili ich v krvi Baránkovej, sväte zväzky, ktoré spájajú „každý rod na nebi i na zemi“ (Efezským 3,15) – to všetko bude prispievať k šťastiu vykúpených

Vykúpení obdarení nesmrteľnosťou budú nadšene skúmať divy stvoriteľskej moci a tajomstvo zachraňujúcej lásky. Nebude tam krutý nepriateľ, ktorý by ich zvädzal zabudnúť na Boha. Tam sa rozvinie každý dar a každá schopnosť sa bude zdokonaľovať. Stále nové poznávanie neunaví mysle a nevyčerpá tvorivé sily. Tam sa uskutočnia tie najveľkolepejšie diela, splnia najvznešenejšie túžby a dosiahnu najušľachtilejšie ciele. Stále však zostanú nové výšiny na výstup, nové divy na obdiv, nové pravdy na skúmanie a nové úlohy na rozvoj duchovných, duševných i telesných schopností.

(33) AKÉ SVEDECTVO SA BUDE ŠÍRIŤ OD SPASENÝCH POČAS VEČNOSTI?

A volali mohutným hlasom: „Hoden je Baránok, ktorý bol zabitý, prijať moc, bohatstvo a múdrosť, silu, česť, slávu a dobrorečenie.“ (Zjavenie Jána 5,12)

Budú môcť voľne skúmať všetky bohatstvá vesmíru. Bez pút smrteľnosti a únavy poletia na vzdialené svety, ktoré nielen súcitne pozorovali ľudské utrpenie, ale aj jasali pri správe o každom vykúpenom človekovi. Veľkým potešením pre pozemšťanov bude spoločenstvo so šťastnými a múdrymi bytosťami nepadlých svetov. Budú mať prístup k pokladom múdrosti a vekmi získaného poznania Božej stvoriteľskej moci. Pravdivo budú môcť pozorovať slávu stvorenia – slnko, hviezdy a ich sústavy v určenom pohybe okolo Božieho trónu. Každé Božie dielo, od najmenšieho po to najväčšie, nesie meno Tvorcu a všetko svedčí o bohatstve jeho moci.

(34) AKÁ SKLADA BUDE ZNIEŤ Z PIER VŠETKÝCH, KTORÝCH BOH VYKUPIL PRITOM AKO UVAŽUJÚ NAD VÝSLEDKOM VEĽKÉHO SPORU?

A všetko tvorstvo na nebi, na zemi, pod zemou i na mori a všetko, čo je v nich, počul som volať: „Sediacemu na tróne a Baránkovi dobrórečenie a česť, sláva a moc na veky vekov.“ (Zjavenie Jána 5,13)

Náplňou života vo večnom bezčasí bude stále slávnejšie poznávanie Boha a jeho Syna, Ježiša Krista. Čím obsiahlejšie bude toto poznanie, tým väčšia bude láska, úcta a šťastie. Čím viac budú ľudia poznávať Boha, tým viac budú obdivovať jeho povahu. Keď im Spasiteľ bude postupne odhaľovať bohatstvo vykúpenia a úžasné skutky vykonané vo veľkom spore so satanom, srdcia vykúpených prejavia ešte väčšiu lásku a ešte radostnejšie sa im v rukách rozozvučia zlaté harfy. V mohutnom chválospeve sa k nim pripoja „desaťtisíce desaťtisícov a tisíce tisícov“ hlasov nebešťanov.

Veľký spor medzi dobrom a zlom sa skončil. Nieto už hriechu ani hriešnikov. Celý vesmír je čistý. V celom nekonečnom stvorení vládne súlad a šťastie. Od toho, ktorý všetko stvoril, prúdi život, svetlo, blaho do všetkých strán bezmedzného priestoru. Od najmenšieho atómu až po najväčšie vesmírne telesá, všetko živé i neživé v

neskonalej kráse a v dokonalej radosti
hlása, že Boh je láska.

*Som vd'ačný za lásku, ktorú Boh
odkryl prostredníctvom Svätého písma
a život obohacujúcich vedomostí
získaných z diela Veľký spor vekov .
Uvedomujem si, že posledné bojisko
tohto problému je moje srdce
a ultimátnym problémom sporu je moja
oddanosť.*

Zakrúžkujte: Áno Neviem

*Teraz rozumiem ako sa môže spor
začať, ako dlho bude pokračovať a ako
skončí. Som vd'ačný, že som si vedomý
Satanových klamstiev a lepšie
pripravený konať kritické rozhodnutia,
ktoré rozhodnú o mojom večnom
osude.*

Zakrúžkujte: Áno Neviem

*Teším sa na roky večnosti, ktoré mi
prinesú bohatšie a stále úchvatnejšie
odhalenia vedomostí o Bohu a Kristovi.*

Zakrúžkujte: Áno Neviem

*Moja úprimná modlitba je, „Drahý
Pane, odovzdávam svoj život ako
skromnú ponuku. Zmeň ma svojou
láskavosťou na Tvoj obraz. Prosím daj*

Zakrúžkujte: Áno Neviem

[illegible]

Príloha

Ohrozená sloboda svedomia

Protestanti sa dnes dívajú na rímsky katolicizmus oveľa priaznivejšie než v minulosti. V nekatolíckych krajinách, kde predstavitelia pápežstva v snahe získať väčší vplyv zaujímajú zmierlivý postoj, možno pozorovať rastúci záujem o rozdiely v učení medzi reformačnými cirkvami a katolicizmom. Stále viac začína prevládať názor, že v najvýznamnejších bodoch sa tieto konfesie ani tak veľmi nelíšia, ako sa kedysi tvrdilo a že malým ústupkom zo strany protestantov sa vzťahy s Rímom môžu výrazne zlepšiť. Protestanti kedysi pokladali draho vykúpenú slobodu svedomia za veľkú hodnotu. Svoje deti učili odporovať pápežskému systému v presvedčení, že každá snaha o súlad s Rímom by znamenala spreneveru voči Bohu. Odvtedy sa časy zmenili a s nimi aj postoje protestantov.

Stúpenci pápežstva vyhlasujú, že ich cirkev je tupená a protestanti to ochotne uznávajú. Podľa mienky mnohých nie je spravodlivé posudzovať dnešnú katolícku cirkev podľa neprístojností a príkorí, ktorými sa vyznačovala katolícka vládna moc v priebehu stáročí nevedomosti a temna. Jej krutosť ospravedlňujú barbarstvom vtedajšej

doby a tvrdením, že vplyv modernej civilizácie zmenil postoje tejto cirkvi.

Zabúdajú azda, že pápežský systém si počas ôsmich storočí osoboval nárok na neomylnosť? Od tohto nároku neustúpil, naopak, v 19. storočí to potvrdil ešte rozhodnejšie než v minulosti. Ak Rím tvrdí, že „cirkev sa nikdy nemýlila, a podľa Písma svätého sa nikdy ani nemýli“ (John L. von Mosheim, *Institutes of Ecclesiastical History*, kniha 3, 11. stor., časť 2, kap. 2, pozn. 17), ako sa môže zriecť princípov, podľa ktorých sa tento systém správal v minulosti?

Pápežský systém sa nikdy nevzdá nároku na neomylnosť. Trvá na presvedčení, že všetko, čoho sa pri prenasledovaní ľudí neochotných prijať jeho dogmy dopustil, bolo správne. Kde je však záruka, že by sa pri nejakej príležitosti nezachoval podobne? Keby padli obmedzenia zo strany svetskej moci a Rím by znova získal postavenie, aké mal v minulosti, mohol by opäť ožiť útlak a prenasledovanie.

Známy dejepisec opísal postoj katolíckej hierarchie k slobode svedomia a pripomenul nebezpečenstvo, ktoré Spojeným štátom hrozí v dôsledku ich politiky:

„Mnohí ľudia v Spojených štátoch by chceli strach z mocenského katolicizmu pokladať za fanatizmus či

detinskosť. V povahe či postojoch, ba ani v rozmachu rímskeho katolicizmu nevidia nič zlovestné, čo by mohlo ohroziť naše slobodné zriadenie.

Predovšetkým teda porovnajme niektoré základné princípy nášho systému so zásadami katolíckej cirkvi.

Ústava Spojených štátov zaručuje slobodu svedomia. Nič nie je cennejšie a dôležitejšie. Pápež Pius XI. vo svojej encyklike z 15. augusta 1854 napísal: 'Nezmyselné a falošné učenie alebo blúznenie na obranu svedomia je neobyčajne zhubný blud, je to mor, pred ktorým sa treba mať na pozore.' Ten istý pápež vynáša vo svojej encyklike z 8. decembra 1864 kliatbu 'nad tými, ktorí presadzujú slobodu svedomia a náboženského vyznania', ako aj 'nad tými, čo zastávajú názor, že cirkev by nemala používať násilie'.

Zmiernený tón Ríma v Spojených štátoch neznamená, že sa tento systém zmenil. Je tolerantný tam, kde nemá moc. Biskup O'Connor vyhlásil: 'Náboženskú slobodu budeme trpieť len dotiaľ, kým budeme môcť presadiť opak bez toho, aby sme ohrozili katolícky svet.' ...Arcibiskup zo St. Louis svojho času povedal: 'Kacírstvo a nevera sú zločiny. V kresťanských krajinách, ako napríklad v Taliansku a v Španielsku, kde všetci obyvatelia sú katolíci a kde náboženstvo tvorí podstatnú časť

zákonov krajiny, sú trestané ako iné zločiny...‘

Každý kardinál, arcibiskup a biskup katolíckej cirkvi skladá prísahu vernosti pápežovi, ktorá obsahuje tieto slová: ‘Kacírov, rozkolníkov a odbojníkov proti nášmu pánovi (pápežovi) alebo proti jeho určeným nástupcom budem všemožne prenasledovať a budem im prekážať’“ (Josiah Strong, Our Country, kap. 5, odd. 2-4).

V katolíckej cirkvi sú však aj skutoční kresťania. Tisíce príslušníkov tejto cirkvi slúži Bohu podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia. Ak nemajú prístup k Božiemu slovu, nemôžu poznať pravdu. Nepoznali rozdiel medzi živou službou srdca a čírymi formami a obradmi. Boh týchto ľudí sleduje s láskavým súcitom, boli totiž vychovaní v biblicky nesprávnej a nedostatočnej viere. Postará sa, aby tmou, ktorá ich obklopuje, prenikli lúče svetla. Zjaví im pravdu, ktorá je v Ježišovi a mnohí z nich sa potom pripoja k jeho ľudu.

V katolíckej cirkvi sú však aj skutoční kresťania. Tisíce príslušníkov tejto cirkvi slúži Bohu podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia. Ak nemajú prístup k Božiemu slovu, nemôžu poznať pravdu. Nepoznali rozdiel medzi živou službou srdca a čírymi formami a obradmi. Boh týchto

Ľudí sleduje s láskavým súcitom, boli totiž vychovaní v biblicky nesprávnej a nedostatočnej viere. Postará sa, aby tmou, ktorá ich obklopuje, prenikli lúče svetla. Zjaví im pravdu, ktorá je v Ježišovi a mnohí z nich sa potom pripoja k jeho ľudu.

Katolicizmus ako náboženský systém nezodpovedá Kristovmu evanjeliu dnes o nič viac, ako v ktoromkoľvek období svojich dejín. Aj protestantské cirkvi ohrozuje veľká tma, inak by rozpoznali znamenia doby. Rímska cirkev má plány a metódy svojho správania premyslené do ďalekej budúcnosti. Zužitkúva všetky prostriedky na rozšírenie vplyvu a na rozmach svojej moci. Pripravuje sa na rozhodujúci boj o získanie stratených pozícií vo svete a nadobudnutie nových, čo môže viesť k novým rekatolizačným postupom so sprievodnou likvidáciou všetkého, čo vytvoril protestantizmus. Katolicizmus sa mocensky rozmáha. Sledujme prírastok katolíckych kostolov a kaplniek v protestantských krajinách, budovanie katolíckych univerzít a vysokých škôl rôzneho typu v Amerike, ako aj skutočnosť častých prestupov protestantov ku katolíckej cirkvi. Tieto javy by mali byť varovným signálom každému, kto si váži čisté zásady evanjelia.

Spolupráca protestantov s pápežstvom sa začala jeho obhajobou. Reformačné cirkvi uzatvárajú s katolíckou cirkvou dohody a robia ústupky, ktoré prekvapujú aj samých katolíkov do tej miery, že ich sotva vedia pochopiť. Ľudia zatvárajú oči pred skutočnou povahou rímskej cirkvi a nebezpečenstvom, ktoré hrozí z ich nadvlády. Treba ich varovať pred nebezpečenstvom ohrozenia občianskej a náboženskej slobody, aby mohli čeliť možnému nepriateľovi.

Mnohí protestanti sa nazdávajú, že katolícke náboženstvo nie je príťažlivé a že jeho bohoslužba sa skladá z množstva nudných a nezmyselných obradov. V tom sa však mýlia. Katolicizmus spočíva síce na nesprávnom, nebiblickom učení, nejde však o naivný a nešikovný podvod. V bohoslužbe katolíckej cirkvi sú veľmi dojemné obrady. Pompéznosť a velebnosť pútajú zmysly, pričom zmlka hlas rozumu a svedomia. Oči sú očarené. Nádherné chrámy, veľkolepé procesie, pozlátené oltáre, svätostánky zdobené drahokamami, vzácne maľby a sochy sú estetickým a umeleckým zážitkom. Jedinečná hudba očarúva sluch. Tóny slávnostne znejúceho organa umocnené zborovým spevom, ktorý sa rozlieha v priestorných katedrálach, musia osloviť myseľ a podnieť posvätnú úctu.

Vonkajšia nádhera, veľkoleposť a obrady, ktoré akoby sa vysmievali túžbam hriešnej, chorej duše, sú len dôkazom vnútornej porušenosti. Kristovo náboženstvo nepotrebuje takéto lákadlá. V svetle, ktoré žiari z kríža, sa kresťanstvo javí tak čisto a krásne, že nijaké vonkajšie ozdoby nemôžu umocniť jeho hodnotu. Boh si cení len krásu svätosti, pokorného a tichého ducha.

Vonkajšia nádhera, veľkoleposť a obrady, ktoré akoby sa vysmievali túžbam hriešnej, chorej duše, sú len dôkazom vnútornej porušenosti. Kristovo náboženstvo nepotrebuje takéto lákadlá. V svetle, ktoré žiari z kríža, sa kresťanstvo javí tak čisto a krásne, že nijaké vonkajšie ozdoby nemôžu umocniť jeho hodnotu. Boh si cení len krásu svätosti, pokorného a tichého ducha.

Skvelý štýl nie je ešte dôkazom čistej, vznešenej mysle. Jemný cit pre umenie a kultivovaný vkus možno neraz nájsť aj u ľudí duchovne prízemných a zmyselných. Pomocou takýchto ľudí satan neraz zvádza iných, aby zabudli na duchovné potreby, na budúcnosť a večný život, aby sa odvrátili od svojho večného Pomocníka a aby žili výlučne pre tento svet.

Nápadná zbožnosť vábi predovšetkým neobrátené srdce. Lesk a

vznešenosť katolíckej bohoslužby sú prítiažlivé a očarujúce. Na mnohých ľudí to vie tak zapôsobiť, že na rímsku cirkev hľadajú ako na ozajstnú bránu do neba. Jej vplyvu môžu odolať len tí, ktorým srdce zmenil Boží Duch, a preto stoja pevne na základoch pravdy. Tisíce ľudí bez živej skúsenosti s Kristom zvedie povrchná zbožnosť, ktorá nemá nijakú cenu. Mnohým však práve také náboženstvo vyhovuje.

Tvrdenie cirkvi, že má právo odpúšťať hriechy, vedie katolíkov k pocitu, že môžu nezáväzne hrešiť. K hriechu môže viesť aj spoveď, bez ktorej sa neudeľuje rozhrešenie. Kto si kláka pred hriešneho človeka a pri spovedi mu vyznáva tajné myšlienky a pohnútky svojho srdca, poníža svoju ľudskú dôstojnosť a znevažuje všetky ušľachtilé pohnútky svojho vnútra. Kto odhaľuje svoje hriechy kňazovi, chybujuúcemu, hriešnemu človekovi, neraz narušenému alkoholizmom a nedisciplinovaným životom – znižuje úroveň svojho charakteru a poškvrňuje sa. Jeho predstava vidí Boha na úrovni hriešneho človeka, pretože veriaci vidia v kňazovi Božieho zástupcu. Spoveď hriešnemu smrteľníkovi je prameňom, z ktorého vyteká mnoho zla, čo vedie k nečistote a konečnej záhube. Človekovi, ktorý povoľuje hriechu, je však príjemnejšie vyspovedať sa inému človekovi, než

otvoriť srdce Bohu. Človek totiž prirodzene radšej hriech vyznáva, ako by ho opustil. Ľahšie je obliecť si hrubé rúcho, bičovať sa prhl'avou či reťazami, než sa vzdať hriešnych zál'ub.

Neobrátene srdce bude radšej niest' ťažké bremeno, než poslúchať Krista.

Rímskokatolícka cirkev sa až nápadne podobá židovskej spoločnosti za čias Ježiša Krista. Židia navonok veľkolepo zachovávali Božie predpisy, ktoré zaťažili náročnými požiadavkami a tradíciami, no pritom tajne šliapali po všetkých zásadách Božieho zákona. Preto bolo zachovávanie zákona bolestné a ťažké. Podobne ako Židia predstierali úctu k zákonu, tak aj rímska cirkev tvrdí, že si ctí kríž. Symbol Kristovho utrpenia síce oslavuje, v praktickom živote však Ukrižovaného zapiera.

Symbol kríža má všade – na kostoloch, oltároch a na rúchach. Navonok síce kríž uctieva a vyvyšuje, ale Kristovo učenie zostáva pochované pod nánosom bezduchých tradícií, nesprávnych výkladov a tvrdých predpisov. Spasiteľove slová určené tvrdošijným Židom: „Zväzujú ťažké bremená, ktoré nemožno uniesť a kladú ich ľuďom na plecia, ale sami ich nechcú ani prstom pohnúť“ (Matúš 23,4), sa ešte lepšie hodia na hodnostárov cirkvi. Ľudia s citlivým

svedomím majú strach pred Božím hnevom, kým mnohí cirkevní predstavitelia žijú v prepychu a v zmyselných zábavách.

Uctievanie obrazov a relikvií, vzývanie svätých a vyvyšovanie pápeža patria k satanovým klamstvám na odvedenie pozornosti od Boha a jeho Syna. Vo svojej snahe zničiť ľudí satan sa stále snaží odvrátiť ich pozornosť od Spasiteľa, ktorý je jediným, kto ich môže zachrániť. Vie ich zamestnať čímkoľvek, čo by im nahradilo Pána, ktorý povedal: „Podťte ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení; ja vám dám odpočinutie“ Matúš 11,28.

Satan sa všemožne snaží podať sfalšovaný obraz Božej povahy, nesprávne informuje o podstate hriechu a skresľuje skutočnú príčinu odvekého sporu. Jeho falošné závery nesprávne predstavujú závažnosť Božieho zákona, čo ľudí vedie k tomu, že hriech neberú vážne a k falošným predstavám o Bohu, ktorého sa potom skôr boja a nenávidia ho, než by šli k nemu s láskou. Satan svoju vlastnú krutosť pripisuje Stvoriteľovi. To sa potom odzrkadľuje v náboženskej sústave a v bohoslužbe. Tým zaslepuje ľudí a v boji proti Bohu ich používa ako spojencov. Zvrátenými predstavami o Božích vlastnostiach presviedčal pohanské národy, že na získanie Božej priazne treba prinášať aj

ľudské obete. Preto v rôznych podobách modlárstva ľudia páchali strašné ukrutnosti.

V rímskokatolíckej cirkvi sa spájajú rôzne pohanské prejavy s kresťanskými a ako pohanstvo, tak aj táto cirkev skresľuje Boží charakter a dopúšťa sa nie menej krutých a desivých činov. Rím za čias svojej neobmedzenej vlády vnucoval ľuďom svoje učenie aj pomocou mučiacich nástrojov a krutých metód. Tým, čo sa nechceli podriadiť jeho požiadavkám, dal postaviť hranice. Nechal vraždiť ľudí v rozsahu, ktorý vyjde najavo len pri poslednom súde. Cirkevní hodnostári pod vplyvom satana vynachádzali spôsoby čo najkrutejšieho mučenia, ktoré však obeť neusmrtia. Tieto diabolské metódy neraz vystupňovali až po hranicu toho, čo človek môže ešte vydržať, kým sa teda príroda sama nevzdá zápasu a trpiteľ prijíma smrť ako vyslobodenie.

Taký bol údel odporcov Ríma, ktorý mal pre svojich poddaných ako disciplinárny prostriedok výčitky, trápenie hladom, ponižujúce telesné tresty najrozmanitejšieho druhu. V snahe získať priazeň neba prestupovali kajúcnici Božie zákony tým, že museli prestupovať prírodné zákony. Presviedčali ich, že musia pretrhnúť všetky zväzky, ktorými chcel Boh spríjemniť človekovi pobyt na zemi. Na

cintorínoch ležia milióny tých, čo žili márnym úsilím zbaviť sa svojich prirodzených citov, potlačiť každú myšlienku a prejav súcitu k iným ľuďom ako niečo, čo uráža Boha.

Ak chceme pochopiť satanovu krutosť po stáročia páchanú nielen medzi ľuďmi, ktorí o Bohu nikdy nepočuli, ale aj priamo v kresťanstve, stačí sledovať dejiny rímskej cirkvi. Knieža zla prostredníctvom obrovskej sústavy klamstiev dosahuje svoj cieľ – zneuctiť Boha a zničiť človeka. Keď si uvedomíme, ako sa zvodca pretvaruje a ako prostredníctvom cirkevných hodnostárov uskutočňuje svoje zámery, lepšie pochopíme, prečo má taký odpor voči Božiemu slovu. Čitatelia Písma objavia Božiu lásku a milosť. Pochopia, že Boh nám neukladá také bremená ako ľudia. On žiada len pokorné a kajúce srdce, skromného a poslušného ducha.

Kristov životný príklad ľuďom ničím nenaznačoval, že by mali žiť v kláštornom odlúčení od sveta a tak sa pripravovať pre nebesá. Nikdy neučil, že človek by mal v sebe potláčať lásku a súcit. Spasiteľovo srdce prekypovalo láskou. Čím viac sa človek blíži k mravnej dokonalosti, tým je vnímavejší, tým viac si uvedomuje hriech a tým plnšie spolucíti s trpiacimi. Pápež tvrdí, že je zástupcom Ježiša Krista, prejavuje však charakter podobný Spasiteľovi?

Poslal Kristus niekoho do väzenia či na mučenie preto, že ho neuctieval ako vládcu neba? Odsúdil azda na smrť tých, čo ho neuznávali? Keď sa obyvatelia istej samárskej dediny zachovali k nemu neúctivo, apoštol Ján sa rozhneval a žiadal: „Pane, máme povedať, aby zostúpil oheň z neba a zničil ich?“ Ježiš sa súcitne poďíval na svojich učeníkov, pokarhal ich tvrdosť a povedal: „Syn človeka neprišiel ľudí zahubiť, ale zachrániť“ Lukáš 9,54. Aký to rozdiel medzi postojom Ježiša Krista a toho, ktorý sa vydáva za jeho zástupcu!

Dnešná rímska cirkev ukazuje svetu čistý štít, lebo sa ospravedlnila za minulosť plnú krutostí. Oblieka si rúcho podobné Kristovi, ale v podstate sa nezmenila. Základné princípy, ktoré v jej mocenskom systéme platili v minulých storočiach, platia aj dnes. Smernice z najtemnejších čias sú dodnes aktuálne. Nepresviedčajte sami seba. Systém, ktorý sú dnes protestanti ochotní uznať, je ten istý systém odporu, ktorý vládol svetu v reformačnej dobe, keď povstávali Boží muži, aby s nasadením vlastného života odhaľovali jeho neprávosti. Dnes je tento systém práve taký sebavedomý a odvážny, ako keď vládol nad kráľmi a kniežatami a osoboval si práva, ktoré patria len Bohu. Podstata tejto inštitúcie nie je o nič lepšia, než bola vtedy, keď pošliapavala

ľudskú slobodu a vraždila Božích verných služobníkov (pozri Dodatok č. 35).

Pápežstvo je práve tým, čo proroctvo označuje ako odpadnutie posledných dní (pozri 2. Tesaloničanom 2,3.4). Strategicky obmieňa svoju podobu podľa toho, aký zámer sleduje. Pod novým rúchom sa stále skrýva rovnaké nebezpečenstvo. Vyhlasuje: „Nie sme viazaní dodržiavať slovo dané kacírom, ani osobám z kacírstva podozrivým“ (Lenfant, History of the Council of Constance, zv. 1, str. 516). Možno túto moc, ktorej tisícročné dejiny sú písané krvou verných Božích nasledovníkov uznávať teraz za súčasť Kristovej cirkvi?

Mnohí protestanti nie bezdôvodne tvrdia, že katolicizmus sa dnes už natoľko nelíši od protestantizmu, ako to bolo predtým. Určite sa mnoho vecí zmenilo, ale podstata pápežstva zostáva tá istá. Katolicizmus sa naozaj veľmi podobá dnešnému protestantizmu, pretože protestantizmus sa od čias reformácie výrazne zmenil k horšiemu.

Keďže mnohé protestantské cirkvi hľadajú priazeň sveta, zaslepuje im oči falošná láska k blížnemu. Nazdávajú sa, že každé zlo môže priniesť nejaké dobro, no nakoniec celkom zákonito poznajú, že z každého dobra vzíde zlo. Namiesto toho, aby obhajovali „vieru

raz navždy odovzdanú svätým“ (Júdu 1,3), div že sa Rímu neospravedľujú za to, že ho posudzovali tak prísne a prosia o prepáčenie za svoju prílišnú horlivosť.

Veľa ľudí, ba aj tí, čo rímskokatolícku cirkev posudzujú kriticky, nedoceňuje nebezpečenstvo jej moci a vplyvu (pozri Dodatok č. 36). Mnohí tvrdia, že šírenie cirkevných dogiem, povier a útlaku nerozlučne súvisí s duchovnou a mravnou temnotou stredoveku a že naša osvieteniská doba, všeobecne rozšírené poznanie, ako aj stále väčšia náboženská a občianska sloboda nedovolí návrat náboženskej neznášanlivosti a tyranie. Pokladajú za smiešne už len pomyslieť na to, že by niečo také mohlo prísť do úvahy v tejto osvietennej dobe. Je pravdou, že dnešná generácia má z duchovnej, morálnej a náboženskej oblasti nepomerne viac informácií než generácie pred storočiami. Zo stránok Božieho slova svieti svetlu nebeské svetlo. Treba však pripomenúť, že čím je svetla viac, tým väčšia je temnota tých, čo toto svetlo znehodnocujú alebo odmietajú.

Len dôkladné modlitebné skúmanie Písma môže protestantom ukázať skutočnú povahu pápežského systému v pravom svetle tak, že ho odmietnu. Mnohí z nich sa však pokladajú za dostatočne múdrych a necítia potrebu pokorne prosieť Boha, aby im dal poznať

pravdu. Napriek svojmu vzdelaniu nepoznajú Písmo ani Božiu moc.

Potrebuju niečo na upokojenie svojho svedomia, a preto vyhľadávajú to, čo je najmenej duchovné a čo najmenej pokoruje. Najradšej by zabudli na Boha takým spôsobom, aby to vyzeralo, že naňho myslia. Odpadnuté kresťanstvo sa im zdá v tomto ohľade najlepšie.

Vyhovuje dvom triedam ľudí, teda vlastne takmer celému svetu:

predovšetkým tým, čo chcú byť spasení pre vlastné zásluhy, potom tým, čo chcú byť spasení aj so svojimi hriechmi. V tom spočíva celé tajomstvo moci najpopulárnejšej cirkvi.

Ozrejmilo sa, že doba duchovného temna bola výhodná pre mocenský systém cirkvi. Ukáže sa však, že aj obdobie veľkého intelektuálneho rozmachu a poznania je preň priaznivé. Zatiaľ čo ľudia v minulosti Božie slovo nemali a z neznalosti pravdy boli zaslepení, mnohí z nich, sotva si to stačili uvedomiť, ocitli sa v pripravenom osídle. V dnešnej dobe mnohým zaslepil oči lesk ľudských vynálezov s nesprávnym názvom „vedeckých“. Mnohých strhla táto vidina do satanových nástrah, akoby mali zaviazané oči. Podľa Božej vôle mal rozum slúžiť ľuďom ako dar Stvoriteľa, v službe pravdy a spravodlivosti. Tam však, kde pýcha a ctibažnosť stavia

ľudské názory nad Božie slovo, neposvätený rozum môže narobiť viac škody než nevedomosť. Súčasná veda, ktorá v nejednom ohľade podkopáva vieru v Božie slovo, účinne podporuje prijatie oblúbených foriem cirkevného systému podobne, ako keď v stredoveku napomáhali jeho rozmach tí, čo nemali takmer nijaký prístup k vedomostiam.

Protestanti v Spojených štátoch idú teraz po stopách katolíkov v tom, že sa snažia získať pre cirkevné inštitúcie podporu štátu. Tým katolicizmu otvárajú cestu, aby v protestantskej Amerike mohol získať moc, ktorú v Európe stratil. Ešte závažnejšie je však to, že toto hnutie má za cieľ presadiť všeobecné zachovávanie nedeľného odpočinku. Tu ide o niečo, čo pochádza z rímskej tradície, pretože Rím označil nedeľu za symbol svojej authority. Do protestantských cirkví preniká teda duch pápežstva – duch prispôsobovania sa svetským zvykom, uctievanie ľudských tradícií namiesto Božích prikázaní – a tento duch smeruje k tomu, aby bol vyvýšený nepravý deň odpočinku, ako to kedysi robila rímska cirkev.

Ak chceme pochopiť, aké prostriedky sa použijú v blížiacom sa zápase, stačí nazrieť do cirkevných dejín, keď Rímu šlo o dosiahnutie rovnakého cieľa. Súčasne sa dozvieme, ako môžu v budúcnosti dve hlavné

krídla kresťanstva – katolíci a protestanti – naložiť s tými, čo odmietajú prijať ich názory. Stačí si všimnúť, ako postupoval Rím proti tým, čo obhajovali pravý deň odpočinku, Božiu sobotu.

Pôvodne pohanský sviatok (nedeľa) sa dostala až na čestné miesto v kresťanskom svete pomocou cirkevných dekrétov, všeobecných koncilov a cirkevných ustanovení za výdatnej podpory štátnej moci. Prvým verejným výnosom vynucujúcim zachovávanie nedele bol zákon cisára Konštantína z roku 321 po Kr. (Pozri Dodatok č. 5). Podľa tohto nariadenia mali obyvatelia miest odpočívať v „ctihodný deň slnka“, pričom vidiečania smeli v tento deň konať neodkladné poľnohospodárske práce. Hoci šlo vlastne o pohanský sviatok, cisár ho nariadil zachovávať po tom, čo formálne prijal kresťanstvo.

Ukázalo sa však, že cisársky rozkaz nestačil nahradiť Božiu autoritu, rozhodol sa zasiahnuť biskup Eusebius, ktorému šlo o priazeň kniežat i náklonnosť samého Konštantína. Podľa neho Kristus preložil deň odpočinku zo soboty na nedeľu, hoci neuviedol ani jediný text Písma ako dôkaz svojho tvrdenia. Nechtiac však potvrdil nezmysel svojho učenia, keď prezradil, kto je vlastne pôvodcom zmeny. Vyhlásil: „Všetko, čo sa malo konať v

sobotu, preniesli sme na deň Pánov,“ (Robert Cox, Sabbath Laws and Sabbath Duties, str. 538). Dôvody na zavedenie nedele ako dňa odpočinku boli síce nezmyselné, predsa však posmelili ľudí pošliapavať Božiu sobotu. Tí, ktorým šlo o priazeň sveta, prijali tento obľúbený ľudový sviatok.

Čím viac sa cirkevný mocenský systém upevňoval, tým viac sa stupňovalo presadzovanie nedele. Nejaký čas ešte mohli ľudia pracovať na poli a nechodiť v nedeľu do kostola. Za siedmy deň aj ďalej pokladali sobotu. Zmena sa však presadzovala pomaly a isto. Tí, čo zastávali cirkevné úrady, nesmeli v nedeľu viesť súkromné súdne spory. O niečo neskôr cirkev zakázala všetkým veriacim bez ohľadu na stav akúkoľvek prácu v nedeľu. Od príslušníkov slobodného stavu sa mali za prestúpenie tohto zákazu vyžadovať peňažité pokuty a poddaných bolo dovolené trestať údermi palicou. Neskôr mali byť bohatí trestaní prepadnutím polovice majetku, ba v prípade ďalšej neochoty podriaďiť sa, mali sa stať otrokmi. Príslušníci nižších tried mali byť navždy zotročení.

Ďalšou zbraňou boli chýry o zázrakoch. O istom roľníkovi sa napríklad hovorilo, že keď si chcel v nedeľu zorať pole a pri čistení pluhu sa mu kus železa zapichol do ruky, tak ho

musel dva roky nosiť zapichnutý „za veľkých bolestí a na veľkú hanbu“ (Francia West, Historical and Practical Discourse on the Lord's Day, str. 174).

Neskôr vydal pápež nariadenie, podľa ktorého mal každý kňaz vo svojej farnosti napomínať priestupníkov príkazu o zachovávaní nedele a nabádať ich, aby v nedeľu chodili do kostola a modlili sa, v opačnom prípade ich spolu s ostatnými stihne nejaká pohroma. Pri istom cirkevnom koncile bol použitý dôkaz, ktorý sa odvtedy často opakoval – a to aj u protestantov – že nedeľa je pravým dňom odpočinku, lebo kohosi, kto v tento deň pracoval, zasiahol blesk. Preláti tvrdili: „Je zrejmé, že nezachovávanie tohto dňa podnecuje veľkú Božiu neľúbosť.“ Potom vyšla výzva, aby kňazi, kazatelia, králi, kniežatá a všetci verní poddaní „vynaložili všetko úsilie, aby sa tento deň zachovával v plnej úcte a aby bol na chválu kresťanstva v budúcnosti čo najzbožnejšie svätený“ (Thomas Morer, Discourse in Six Dialogues on the Name, Notion and Observation of the Lord's Day, str. 271).

Zjavne slabý účinok rozhodnutí koncilov sa cirkev rozhodla posilniť výzvou k svetským úradom, aby ich nariadenie zastrašilo ľudí a pripomenulo im, že v nedeľu nesmú pracovať. V dôsledku toho synoda v Ríme dôrazne a

slávnostne potvrdila všetky predošlé rozhodnutia. Zaradila ich do cirkevného zákona a svetské úrady vynucovali ich plnenie v celom kresťanskom svete. (Pozri Heylyn, History of the Sabbath, 2. diel, kap. 5, odd. 7.)

Nedostatok biblických dôkazov o svätení nedele však vyvolával určité rozpaky. Veriaci pochybovali, či ich učiteľov niečo oprávňuje zanedbávať jasný Boží výrok: „Siedmy deň je však sobota Hospodina, tvojho Boha“ (2. Mojžišova 20,10) a presadzovať uctievanie dňa slnka. Nedostatočnú oporu v Písme bolo treba nahradiť niečím iným. Istý horlivý zástanca nedele navštívil koncom 12. storočia cirkevné obce v Anglicku, kde narazil na odpor verných svedkov pravdy. Jeho úsilie bolo márne, a preto krajinu na čas opustil, aby hľadal spôsob, ako presadiť svoje názory. Keď potom získal, čo potreboval, vrátil sa a jeho ďalšie pôsobenie bolo oveľa úspešnejšie. Doniesol so sebou zvitok Písma, ktorý údajne pochádzal priamo od Boha a obsahoval potrebný príkaz o zachovávaní nedele spolu s vyhrážkami a tieto mali zastrašiť neposlušných. O tomto vzácnom doklade, ktorý bol podlým podvrhom, sa tvrdilo, že spadol z neba a našli ho v Jeruzaleme na oltári v kostole sv. Šimona na Golgote. Tento podvrh však vznikol v pápežskom

paláci. Kňazská moc v každej dobe pokladala podvrhy a podvody, ktoré mali posilniť jej moc a autoritu za legitímne.

Vo zvitku bol zákaz akejkol'vek práce od troch hodín v sobotu odpoľudnia do východu slnka v pondelok. Hovorilo sa, že pravosť tohto spisu potvrdil rad zázrakov. Tých, čo napriek zákazu v uvedenom čase pracovali, údajne stihla porážka. Mlynár, ktorý chcel mlieť obilie, videl, že namiesto múky vyteká prúd krvi a mlynské koleso sa zastavilo napriek tomu, že voda naň tiekla silným prúdom. Žena, ktorá dala do pece cesto, ho po nejakom čase vybrala surové napriek tomu, že pec bola vykúrená. Iná žena si pripravila cesto na pečenie, ale v sobotu o tretej hodine sa rozhodla, že ho nechá stáť až do pondelka. Nasledujúceho dňa však zistila, že pod vplyvom Božej moci sa cesto zmenilo na upečené chleby. Istý muž, ktorý si v sobotu po tretej hodine upiekol chlieb, na druhý deň zistil, že po rozkrojení z neho vyteká krv. Takýmito výmyslami a poverami sa zástancovia nedele pokúšali zdôvodniť jej svätosť. (Pozri Roger de Hoveden, *Annals*, zv. 2, str. 528-230).

V Škótsku a v Anglicku získala cirkev väčší rešpekt pri presadzovaní nedele tým, že pridala k nej určitú časť starobylej soboty. Čas, keď sa mala

nedeľa svätiteľ, sa však líšil. Škótsky kráľ vydal príkaz, že „za svätú sa má považovať sobota od 12.00 hod. na poludnie“ a že od tejto chvíle sa až do pondelkového rána nikto nesmie zaoberať svetskými záležitosťami (Morer, cit. dielo, str. 290,291).

Napriek usilovným snahám cirkvi presadiť svätenie nedele sami jej predstavitelia verejne uznali, že sobotu ustanovila Božia autorita a nedeľa je len ľudským ustanovením, ktoré má nahradiť pravý deň odpočinku. V 16. storočí pápežská rada vyhlásila: „Nech všetci kresťania pamätajú na to, že siedmy deň posvätil Boh a uznávajú ho a zachovávajú nielen Židia, ale všetci ostatní, čo uctievať Boha, aj keď sme my, kresťania, zmenili ich sobotu na Deň Pánov“ (Morer, cit. dielo, str. 281,282). Tí, čo zmenili Boží zákon, vedeli dobre, čo robia. Odvážne sa vyvýšili nad Boha.

Cirkevné zbory v Afrike zachovávali sobotu tak, ako ju zachovávala katolícka cirkev pred svojím odpadnutím. Členovia etiópskej cirkvi zachovávali siedmy deň podľa Božieho prikázania, ale podľa cirkevného zvyku sa zdržali práce aj v nedeľu. Keď bol Rím na vrchole svojej moci, začal pošliapavať Božiu sobotu, aby vyvýšil svoj vlastný deň odpočinku. Cirkevné zbory v Afrike, ktoré boli

tisícročia odlúčené od ostatného kresťanského sveta, nemali na tomto odpadnutí nijaký podiel. Pod nadvládou Ríma boli síce nútení upustiť od svätenia pravého dňa odpočinku, soboty, a zachovávať nedeľu. Len čo však znova získali nezávislosť, poslušne sa vrátili k štvrtému prikázaniu (pozri Dodatok).

Z dejinných záznamov vieme, aký nepriateľský bol postoj Ríma voči pravej sobote a jej obhajcom. Vieme dobre aj to, aké prostriedky Rím používal, aby presadil svätenie nedele, ktorú sám zaviedol. Na základe Božieho slova sa smieme domnievať, že podobná situácia sa môže zopakovať, len čo sa katolíci a protestanti spoločne vynasnažia presadiť nedeľu.

Proroctvo z 13. kapitoly Zjavenia hovorí, že moc, znázornená šelmou, ktorá mala dva barančie rohy, prinúti „zem a jej obyvateľov“, aby sa klaňali mocenskému systému – ktorý je v proroctve znázornený šelmou podobnou leopardovi. Šelma s dvoma rohmi tiež nahovára „obyvateľov zeme, aby zhotovili obraz šelme“. Okrem toho prinúti, aby všetci, „malí i veľkí, bohatí i chudobní, slobodní i otroci“ prijali znamenie šelmy (Zjavenie Jána 13,11-16). Ako sme už uviedli, moc, ktorú v proroctve predstavuje šelma s rohmi baránka, sú Spojené štáty. Proroctvo sa vyplní, keď tieto štáty budú mocensky

vynucovať zachovávanie nedele, ktorú Rím pokladá za zvláštne znamenie svojej zvrchovanosti. Spojené štáty nebudú podporovať pápežskú moc samy. Vplyv Ríma v krajinách, ktoré v minulosti uznali jeho nadvládu, ešte vôbec nepominul. V proroctve je predpoveď o obnove takejto moci: „Jednu zo svojich hláv mala akoby dobitú na smrť, ale jej smrteľná rana sa zahojila. Celá zem sa s obdivom obzerala za šelmou“ Zjavenie Jána 13,3. Smrteľná rana je náznakom úpadku pápežstva v roku 1798. Po tejto udalosti sa podľa proroka „jej smrteľná rana zahojila. Celá zem sa s obdivom obzerala za šelmou“. Apoštol Pavol výslovne uvádza, že „človek neprávosti“ bude pôsobiť až do Kristovho druhého príchodu (2. Tesaloničanom 2,3-8). Až do konca času bude konať svoje podvodné dielo. Ján o tejto moci hovorí: „Budú sa jej klaňať všetci obyvatelia zeme, ktorých mená nie sú od začiatku sveta zapísané v knihe života“ Zjavenie Jána 13,8. Podobne ako v Starom, tak aj v Novom svete bude tento cirkevnomocenský systém poctný tým, že ľudia budú uctievať nedeľu, teda ustanovenie, ktoré sa bezvýhradne opiera len o cirkevnú autoritu.

Od polovice 19. storočia svedčia o tom v Spojených štátoch tí, čo študujú proroctvá Písma. Udalosti potvrdzujú,

že sa naplnenie tejto predpovede rýchlo blíži. Protestanti vravia o tom, že svätiteľ nedeľu je Božia vôľa, hoci preto nemajú nijaký biblický dôkaz práve tak, ako kedysi predstavitelia katolíckej cirkvi, ktorí náhradu Božieho prikázania obhajovali vymyslenými zázrakmi. Netreba pochybovať, že budeme počuť o výstrahách či Božích trestoch, ktoré hrozia tým, čo ustanovenie nedele neuznávajú. Do istej miery sa to už aj deje. Hnutie presadzujúce zachovávanie nedele získava podporu.

Udivuje len rýchlosť a obratnosť rímskej cirkvi, ktorá pozorne odhaduje, čo bude nasledovať. Pokojne vyčkáva na svoju príležitosť. Sleduje, ako protestanti prijatím nebiblického dňa odpočinku uznávajú jej autoritu a chystajú sa vynucovať zachovávanie nedele rovnakými prostriedkami, aké kedysi používala rímska cirkev. Tí, čo odmietajú svetlo pravdy, budú hľadať pomoc v neomylnom systéme, aby im pomohol presadiť ustanovenie, ktoré kedysi vydal. Netreba dlho hádať, ako ochotne príde tento mocenský systém protestantom v tomto ohľade na pomoc. Ved' kto sa v dejinách vedel s neposlušnými ráznejšie porátať?

Rímskokatolícka cirkev so všetkými pobočkami po celom svete tvorí obrovskú organizáciu pod vládnu mocou pápežského stolca. Cirkev slúži

svojej vrchnosti. Milióny príslušníkov tejto cirkvi vo všetkých krajinách sveta je vedených k tomu, aby cítili záväznosť a prejavovali vernosť pápežovi. Nech sú akejkol'vek národnosti, v akomkol'vek štátnom zriadení, majú autoritu cirkvi pokladať za zvrchovanú. Aj keď prisahali vernosť štátu, sľub vernosti cirkvi prevyšuje túto prísahu a tento sľub ich zbavuje akýchkoľvek záväzkov, ktoré by odporovali jej záujmom.

Dejiny svedčia o pohotových a vytrvalých snahách cirkevných hodnostárov miešať sa do záležitostí národov. Kedykoľvek mala v tom úspech, vždy sledovala vlastné ciele bez ohľadu na záujem vlád alebo národov. V roku 1204 si pápež Inocent III. vynútil od aragónskeho kráľa Petra II. takúto prísahu: „Ja, Peter, aragónsky kráľ, vyznávam a sľubujem, že budem vždy verný a poslušný svojmu pánovi pápežovi Inocencovi, jeho katolíckym nasledovníkom a rímskej cirkvi, že svoje kráľovstvo zachovám verne v poslušnosti, budem brániť katolícku cirkev a trestať kacírsku zvrhlosť“ (John Dowling, *The History o Romanism*, zv. 5, kap. 6, odd. 55). To zodpovedá tvrdeniu o moci rímskeho veľkňaza, že „mu podľa zákona prislúcha zosadzovať cisárov“ a že „môže poddaných zbaviť vernosti ich vládcov“ (Mosheim,

Ecclesiastical History, zv. 3, 11. stor., odd. 2, kap. 2, pozn. 17).

Nesmieme pritom zabúdať, ako sebavedome Rím tvrdí, že sa nemení. Zásady Gregora VII. a Inocenta III. zostávajú dosiaľ zásadami katolíckej cirkvi. Keby táto cirkev mala dnes moc, presadila by tieto zásady rovnako rúzne ako v minulých storočiach. Protestanti si neuvedomujú, čo robia, keď pri presadzovaní nedeľného odpočinku chcú prijať pomoc Ríma. Zatiaľ čo protestanti chcú uskutočniť svoj zámer, Rím sa snaží obnoviť svoje mocenské postavenie a získať stratenú zvrchovanosť. Keď raz Spojené štáty prijmú zásadu, že cirkev môže použiť alebo ovládnuť štátnu moc, potom štátne zákony môžu vynucovať zachovávanie náboženských sviatkov, stručne povedané, že cirkev a štát majú vládnuť nad svedomím, vtedy bude v tejto krajine zabezpečené víťazstvo Ríma.

Božie slovo upozorňuje na blížiace sa nebezpečenstvo. Ak protestanti toto varovanie neprijmú, budú musieť spoznať skutočné zámary Ríma. Potom už bude príliš neskoro vymaniť sa z jeho područia. Mocenský vplyv pápežstva sa pozvoľna rozmáha. Jeho učenie ovplyvňuje zákonodarné zbory, jednotlivé cirkvi, ako aj myslenie ľudí. Pribúdajú veľkolepé, mohutné budovy, v ktorých sa môže znova pripravovať

prenasledovanie Božieho ľudu. Cirkev nenápadne zbiera sily, aby vo vhodnej chvíli dosiahla svoj cieľ. Snaží sa získať výhodné postavenie, čo vlastne už aj dosiahla. Zdá sa, že čoskoro uvidíme a pocítíme, kam Rím mieri. Kto zostane verný Božiemu slovu a bude podľa neho žiť, stane sa terčom útokov, potupenia a prenasledovania.

This Language Name in English and the name as known in your language:

Slovenčina

STUDY GUIDE NAME:

The Great Controversy Bible Study Guide

Veľký spor vekov študentská príručka

HEADLINES:

Download Free PDF's

Free Bible Study Course

Decide Your Eternal Destiny

Mobile Friendly PDF

How to find peace in chaos

Stiahnite si zadarmo PDF

Biblický kurz zdarma

Rozhodnite sa o svojom väčšom osude

Mobilná verzia PDF

Ako nájsť kl'ud v chaose

LONG HEADLINE:

The spiritual battle is real and it is over you

What is next in this world of chaos

Duchovný boj naozaj existuje, a deje sa v celom tvojom živote

Čo nasleduje, v tomto svete plnom chaosu

DESCRIPTIONS:

Find peace even above the storm in a world full of chaos

Know the future so you can prepare

Nájdite mier aj v časoch búrok a vo svete plnom chaosu.

Poznajte budúcnosť, aby ste sa mohli na ňu pripraviť

BUSINESS NAME:

Revelation Publications

Zjavenie publikácie